

MŰVÉSZEK ÉS MESTEREK KOLOZSVÁRT

1700—1850

Ábrahám János. Ács. 1842-ben Brutsek Antal legénye volt, s Szamosfalván Szöcs doktor fogadóján dolgozva két társával gyilkosságba keveredett. — ProtOecPolit 1842. 452.

Ábramovits (Ábrahámovits) András. Fazekas. Polg. eskü: 1769. II. 10. 1770-ben nem fizet taxát, mert új házas. — KvLvt Fasc. II. Nr. 1512. — KvPJegyz V. 48.

Ábramovits (Ábrahámovits) János. Asztalos. Polg. eskü: 1744. III. 9. 1770-ben csak néha dolgozik, taxafizetés szempontjából az utolsó, hatodik kategóriába sorolják. — KvLvt Fasc. II. Nr. 1512. — KvPJegyz IV. 188.

Abrudan János. Kőműves. Említve: ProtOecPolit 1838. 127.

Ács András. Fazekas. 1840-ben Simcsák János fazekas a fogságból váltja ki, ahova azért került, mert „ellenkezésbe jött” a cehmesterrel. — ProtOecPolit 1840. 275. 344.

Ács János, alias Brassai. Ács. Polg. eskü: 1722. V. 11. — KvPJegyz IV. 117.

Ács Péter. Ács. Újtordai. Polg. eskü: 1713. III. 20. — KvPJegyz IV. 87.

Ádám. Kőműves. 1747-ben a Sz. Mihály templomot zsindeyezi, és elhelyezi a portikus szobrai. — Bíró: *KSzMikály* 43.

Adolf Jakab. Asztalos. 1844-ben, 27 éves korában nősül. 1845-ben mint kontár legénynek a céh elvette szerszámain. Kéri, hogy a maga kezén dolgozhassék, mivel családjával együtt éheznek. Kérését azzal támasztja alá, hogy 12 évig és 5 hónapig katona volt. — ProtOecPolit 1845. 474. — KMatr IX. 18.

Ajtai (Kovács) Mózes. I. ötvös. Polg. eskü: 1795. XI. 24. 1802-ben a céh jegyzője, 1806-ban cehmester. 1811-ben nála találják meg Toldalaginé Korda Anna ellopott aranyóráját. 1829 végén vagy 1830 elején hal meg mint centumpater.

1802. Kolozsvár. Becsüt készít Lázár Istvánnak.

1805. Uo. Szakáll Benedek két gyűrűjét becsüli meg Huszár Benedekkel.

1806. Uo. Lázár Sára gyöngyeiről készít becsüt Joo Dénessel.

Lázár lvt. Gysz. Becsülevél: 1802. II. 12. — KvPJegyz. V. 169. — ProtJurid 1805. ápr. 8-i sessio Nr. 662., máj. 31-i sessio Nr. 1124; 1806. 138; 1811. 454, 464; 1816. 659. — ProtOecPolit 1830. 511.

Ajtai Mózes. II. ötvös. 1815-ben apja vándorlevelet kér számára Bécsbe. 1820-ban még mindig vándorlásban van. 1830-ban anyósával perel. — ProtOecPolit 1815. 254. — Protjurid 1820. 1024; 1830. 56, 99, 566, 581.

Ajtai Sámuel ötvös. Polg. eskü: 1822. XII. 4. 1828—29-ben adósságokért perel. 1830-ban apja helyett centumpaternek kéri magát. 1831-ben katonaságra lépő Károly öccse számára kér testimóniumot arról, hogy székely nemes ifjú. 1840-ben egy műhelyében készült talált aranygyűrűt vásárol meg, amiért tulajdonosa hosszan pereli. 1843-ban fizetésképtelenné válik. 1845-ben Kovács Ferenc nagybányai legény nála csinálja remekét. 1846-ban újra adósságügyei kerülnek előtérbe. Sokat dolgozott a Bethlen családnak. — Bethlen lvt. Nyugták: 1810. VI. 3.; 1830. XII. 29.; 1834. II. 19.; 1837, 1839 hónap és nap nélkül; 1842. III. 1.; 1842. IV. 5. — Protjurid 1828. 369; 1829. 531; 1831. 185. 672; 1838. 512; 1843. 336. 352, 356, 358; 1845. 367, 530; 1846. Nr. 2567. — ProtOecPolit 1830. 511; 1831. 718; 1833. 219—220; 1840. 164; 1841. 426. — KvPJegyz VI. 93.

Alföldi Antal Építőmester. Lásd: B. Nagy 293—295. Polg. eskü: 1796. XII. 6. 1796. II. 7-én nősül. Tizenegy gyermeke születik.

1823. Kolozsvár. A református egyháznak a Farkas utcai színház mellett lévő háza javításához készít költségvetést.

1824. Uo. Református egyházi épületeket vizsgál meg.

1825. Uo. A református egyház újonnam építendő kántori házához készít költségvetést. 1831 előtt. Uo. A vármegyeház építésén dolgozik.

1831. Uo. Az unitárius templom boltozatait menti meg. — KvPJegyz VI. 5. — KMatr 111.51,138,146,162,168,169,177, 178, 179, 192, 193, 198, 209, 211,216, 227, 234, 235, 253; IV. 3, 4, 13, 17, 28, 47, 92, 154, 175, 235, 244. — KvRELvt Fasc. XV. Nr. 34; Fasc. XXI. Nr. 3. — ProtCons 1823. 72; 1824. 67; 1825. 67. — Az Unitárius Egyházközönség Levéltára Kolozsváron. Fasc. XI. Az Alföldit illető levelek.

Alföldi Lajos. Ács. 1840-ben kontárkodó legényeket vitetett a tömlöcbe. — ProtOecPolit 1840. 209.

Almási Mihály. Kőműves. 1801-ben kötelezik, hogy a Szabó Rivnyák András házainak építéskor elkövetett hibákat javítsa ki. 1802-ben Binetz József panaszol rá, hogy a megaludott építést félbehagyta és elment a városról. 1804-ben Fodor Mihály kőműves és Szabó Mihály asztalos vállalt érte kezességet, de ő adósságai elől Bánffy László bonchidai udvarába szökött. — Protjurid 1801. 757; 1802. 736. — ProtOecPolit 1804. 170. 186.

Almást Zsigmond. Asztalos. 1837-ben, 23 éves korában nősül. Ugyanabban az évben arra panaszol, hogy nemes székely létre méltatlanul a Toronyba zárták. Kibocsátásáért apósa jár közbe. 1838-ban nővérenek egy fakalibát készített, amiért a céh elvette szerszámait. 1843-ban Mányoczki Sámuel kőműves perel vele, mivel kőművesmunkáját az ígért asztalosmunkával nem fizette meg. — ProtOecPolit 1837. 990; 1838. 704; 1843. 854, 962. — Protjurid 1838. 81, 118, 202, 382, 596. — KMatr V. 229, 251; VI. 8, 59, 124; VIII. 173.

Altmann, Felix. Asztalos. A csehországi Neustadtból származik. Megh. 1847. V. 31-én, 30 éves korában. — KMatr XII. 91.

Ambrus András. Fazekas. 1805-ben Bogdánffy Antal kereskedőnek dolgozott, aki lopás gyanúja miatt bezáratta. A céh eltiltotta a munkától, de ő a tanácstól becsülete helyreállítását kéri. — Protjurid 1805. nov. 13-i sessio Nr. 2311; 1806. 102.

Ambrus Dániel. Ács. 1837-től céhes mester és birtokos polgár. 1838-ban elmaradt munkadíjért pereli Blum Jakab szabót, de amint kiderült, Ambrus a munkát abbahagyta, így Blum más mestert fogadott helyébe, és a szerződés megszegése miatt a Toronyba záratta. 1845-ben és 1846-ban nagy vitája van a céhvel, mert állítólag sok kontár legényt foglalkoztatott. A céh ki akarja közsíteni, de a tanács nem tartja indokoltnak a döntést. 1845-ben Kiermayer ácspllér is pereli be nem fejezett munkája miatt. — Protjurid 1838. 790; 1839. 690; 1840. 249, 490; 1844. 945; 1845. 230, 282, 467, 664. — ProtOecPolit 1845. 383, 507, 580, 647, 943, 1049, 1325, 1453; 1846. 248, 506, 525.

Ambrus János. Asztalos. Polg. eskü: 1773. III. 19. Ausztriából való. 1817-ben öregségére való tekintettel kéri, hogy mentsek fel a városi terhek alól. 1823-ban Szarvadi Eleknek vállalt munkája félbehagyása miatt elveszik szerszámait. Megh. 1827. VI. 15-én, 79 éves korában. — ProtOecPolit 1817. 163; 1823. 576, 910. — KvPJegyz V. 68. — KMatr XI. 19.

Andrási Antal. Geometra. 1850-ben kerületi mérnök. 1824-ben Kolozsváron felméri a sétatérnek adott helyet, és elkészíti tervét. 1850-ben a feleki hidak és a Feleki út javítását rendeli el. — ProtOecPolit 1824. 892. — TJKv Nr. 1850/2303, 1850/2440, 1850/3567.

Andrási János. Ács és asztalos. 1837-ben, 21 éves korában nősül. 1845-ben mint kontár legényt elfogták, mikor Boros Lajos hídelvei házánál dolgozott. Elvették szerszámait és börtönbe csukták. — ProtOecPolit 1845. 509, 576. — KMatr VI. 3; VIII. 167.

Andrászofszki András. Harangöntő. Lásd: B. Nagy 295.

Andrászofszki Dániel. I. Harangöntő. Lásd: B. Nagy 295.

Andrászofszki Dániel. II. Harangöntő. Lásd: B. Nagy 295—296.

Andrászofszki Dániel. III. Harangöntő. 1827-ben mint vándorlásban lévő legény kér testimóniumot magának. 1829-ben Brünnből akar továbbvándorolni, s anyja ezért a tanácstól kér útlevelet számára. 1836-ban Andrászofszki Jánossal a városi kutak javítására alkudoznak, 1839-ben kútreparálásért kér pénzt. 1840-ben másodszori jelölés után centumpáternek választják. 1841-ben szerződik a várossal, hogy kutakat állít fel. 1841—1850 között kútmesterként emlegetik. 1841-ben megveszi a református egyháztól a Farkas utcai templom szentélyében lévő régi harangot.

1834. Marosvásárhely. A vártemplomba készít egy 30 mázsás harangot Andrászofszki Jánossal együtt.

1837. Kolozsvár. A Búza utcában kutat javít.

1843. Uo. A Toldalagi—Korda ház kútját javítja és a sörfőzőnél csinál „pumpos” kutat.

1846, 1850. Uo. A kaszárnya „szivárványos” kútjait igazítja.

Bethlen Ivt. Szerződés: 1843. XI. 10. — ProtCons. 1841. 7. — MvRELvt Nr.1834/1552, 1834/1853. — ProtOecPolit 1827. 265; 1829. 518; 1836. 1066—1067; 1839. 19, 501; 1840. 185, 402; 1841. 81, 259, 638; 1843. 73; 1845. 850; 1846. 303. — ProtCentumv 1836. 184; 1837. 210; 1840. 235. — Protjurid 1840. 765. — TJKv Nr. 1848/4310, 1850/5041, 1850/5144. — KvPJegyz VI. 44. — KMatr VI. 85.

Andrászofszki Efraim. I. Harangöntő. Polg. eskü: 1809. IV. 26. 1815-ben centumpáternek választják. 1820-ban subperceptorságra javasolták, de nem választották meg. 1833-ban az adószedőséget más viseli helyette. 1835-ben már nem él.

1811—1829. Kolozsvár. A város vízipuskáit gondozza és javítja.

1817. Sülelmed. A templom harangját önti.

1818. Kolozsvár. A Szent Mihály templom nagyharangját önti Andrászofszki Dániellel együtt.

1827. Uo. Az evangélikus templom nagyharangját önti Andrásófszki Jánossal együtt.
Bethlen lvt. Szerződés: 1817. VI. 9. — KvPJegyz VI. 44. — ProtJurid 1810, 323; 1823. 235; 1835. 108, 993. — ProtOecPolit 1811. 217; 1813. 316; 1815. 26, 104; 1818. 553; 1822. 487; 1829. 154. — ProtCentumv 1820. 20; 1833. 256. — Jakab: *Rajz* II. 1, 14.
- Andrásófszki Efraim*. II. Harangöntő. Andrásófszki János III. fia.
1858. Kolozsvár. A Szent Mihály templom második harangját önti apjával és János testvérével. — Jakab: *Rajz* II. 4.
- Andrásófszki János*. I. Harangöntő. Lásd B. Nagy 296. Magyarországi származású. Polg. eskü: 1781. IX. 26. — KvPJegyz V. 106.
- Andrásófszki János*. II. Harangöntő. 1805-ben telke kiszélesítését kéri a várostól. 1832-ben és 1835-ben ennek érdekében a régi vámházat kéri magának, mivel nagy építkezésbe fogott. 1832-ben centumpáternek választották. Tisztségéről 1836-ban betegségére való hivatkozással köszönettel lemond. 1842-ben a gubernium elrendeli, hogy vegyék közkereset alá, mert csalárd úton szerzett magának rezet. 1843-ban sógorával, Mészáros János asztaloslegény-nyel van építési vitája. Ugyanebben az évben a város is megint, amiért a telekbővítéssel járó kötelezettségeinek nem tett eleget, és istállóját is piszkosan tartja. 1844 körül halhatott meg.
- 1805 előtt. Kolozsvár. A református templom harangját önti.
1805—1809. Uo. A Toldaiagi—Korda háznál vízvezetékét szerel.
1806. Uo. Megigazítja a város nagy vízipuskáját.
1817. Bágyon. Az unitárius templom 500 fontos harangját önti.
1827. Kolozsvár. Az evangélikus templom nagyharangját önti Efraimmal együtt.
1829. Uo. A város vízipuskáját készíti Efraimmal együtt.
1832. Uo. Bánffy Miklósnak mozsarat csinál.
1834. Marosvásárhely. A vártemplom 30 mázsás harangját önti Dániellel együtt.
1836—1837. Kolozsvár. A városi kutak renoválására szerződik.
1839. Uo. A város vízipuskáját renoválja.
1842. Uo. Az Óvárban csinál „pumpos” kutat.
Bethlen lvt. Szerződések: 1832. VIII. 11; 1834. VII. 4. — MvRELvt Nr. 1834/1552, 1834/1553. — ProtOecPolit 1805. 264; 1806. 468; 1829. 154; 1832. 228, 910; 1835. 601; 1836. 190, 273, 966, 1066—1067; 1837. 195; 1839. 501; 1842. 149, 544, 656, 781, 987; 1843. 59, 399, 609, 630, 664, 770, 773. — ProtJurid 1805. márc. 26-i sessio Nr. 557, aug. 27-i sessio Nr. 1480; 1844. 688. — ProtCentumv 1832. 57, 133, 135; 1836. 184. — Jakab: *Tört* III. 863, 877. — Jakab: *Rajz* II. 14.
- Andrásófszki János*. III. Harangöntő. 1844-ben örököl. 1850-ben a szamosújvári vízipuska hiányzó részeit nála találják meg; a háborús események miatt valószínűleg át sem adta őket.
1846. Kolozsvár. Bánffy Miklósnak mozsarat készít Hendel Jánossal.
1847. Uo. A szentpéteri második harangot önti.
1855. Uo. Az unitárius templom legkisebb harangját készíti; az evangélikus templom harmadik harangját önti János fiával együtt.
1858. Uo. A Szent Mihály templom második harangját önti János és Efraim fiaival együtt.
1859. Uo. A Szent Mihály templom ötödik harangját önti.
ProtJurid 1844. 688. — TJKv 1850. Nr. 1434, 2577. — Bethlen lvt. Szerződés: 1846. I. 24. — Jakab: *Tört* III. 863, 877. — Jakab: *Rajz* II. 1, 4, 5, 10, 14, 16.
- Andrásófszki János*. IV. Harangöntő. Andrásófszki János III. fia.
1855. Kolozsvár. Az evangélikus templom harmadik harangját önti apjával.
1858. Uo. A Szent Mihály templom második harangját készíti apjával és Efraim testvérével.
Jakab: *Rajz* II. 4, 14.
- Andreas*. Kőműveslegény. 1763 körül Kolozsváron Bánffy Farkas házában dolgozott. — Bánffy lvt. Gindtner Ferenc építőmester kimutatása a munkások fizetéséről. Fasc. 9/CIX Nr. 6.
- Angyal (Angjal)*, alias Ács István. Ács. Szatmárról származik, a polgári esküt 1700-ban teszi le. — KvPJegyz IV. 58.
- Anna*. Festő. Szilágyi Mihály úr felesége. Említve: 1735. — KMatr I. 110.
- Antal György*. Asztalos. 1837-ben pere van a szászfenesi gör. kat. egyházzal, amiért a templomba vállalt „oltárt”, gyertyatartót és a „tabernaculumhoz tartozó néhány cifraság”-ot addig nem akarta kiadni, amíg a hátralékos 50 forintot meg nem fizetik neki. — ProtJurid 1837. 403.
- Aracsai Kovács János*. Mérnök. „Aprobatus és az Erdélyi Aedilis Directio mellé fel- esküdt Insener”. 1832-ben Schwebcky építőmester szerződésén szerepel a neve. 1833. Ardó. A jobbágyok közt felparcellázandó földet mérte fel.

1836. Sülelmed. A vendégfogadó rajza es költségvetése.
 1839—1844. Koppand. Kastélyt és gazdasági épületeket renovál vagy épít.
 Bethlen lvt. Jelentés: 1836. I. 30. Levél: 1839. VII. 26. Rajzok: 1844. IV. 17. Szerződésk. 1832 VI. 28. Nyugta: 1832. I. 21. Parcellázási térkép: 1833. V. 21.; VI. 4.
Aranyos Mihály. Asztalos. Óbecséről való. 1842-ben, 23 éves korában nősül. Polg. eskü: 1846. III. 21. 1843 és 1846 között több más asztaloslegénnyel külön társaságot akarnak alapítani, mivel nem jutnak be a céhbe. A gubernium kötelezte a céhet, hogy ezeket az öreglegényeket vegye fel tagjai közé. Aranyost fel is vették, mert a rajzot is és a remeket is határidőre elkészítette. 1844-ben a gubernium levéltárába polcokat készített. — ProtOecPolit 1843. 30; 1844. 528, 766, 849; 1845. 188, 814, 1168; 1846. 650, 660, 1005. — KMatr VI. 26, 53, 76, 94, 138; IX. 11. — KvPJegyz VII. 3—4.
Aranyzó (Aranzo), Johannes. Kőműves. 1745-ben szász patríciusnak jegyzik be a polgárkönyvbe. — KvPJegyz IV. 192.
Archizewsky Tóbiás. Asztalos. 1714. XI. 11-én szegődik el inasnak Barth Szakáll Ferenchez, s 1719. XI. 8-án szabadul fel. — Jakab: *Tört* III. 145—146.
Árkosi György, alias Szabó Árkosiensis. Asztalos. Polg. eskü: 1746. I. 29. — KvPJegyz IV. 192.
Árkost György. Asztalos. 1753-ban még legény. Polg. eskü: 1759. X. 17. 1770-ben tagja a céhnek, egyedül dolgozik, s taxafizetés szempontjából az utolsó, hatodik kategóriába sorolják. 1753-ban a bábonyi ref. templom karzatát készíti. — GyűjtőLvt Reg. I. 105—106. — KvLvt Fasc. II. Nr. 1512. — KvPJegyz IV. 231.
Asztalos Boka János. Asztalos. Lásd: B. Nagy 296. Komáromi származású. A polgári esküt 1770. IV. 18-án teszi le. — KvPJegyz V. 53.
Arnoth, Joannes de Kempen. Kőfaragó. A polgárkönyvbe szász patríciusként jegyzik be 1720. XII. 26-án. — KvPJegyz IV. 111.
Asztalos, Andreas. Kovászna-i. Asztalos. A polgárkönyvbe lengyel mesternek írják be 1707. V. 20-án. — KvPJegyz IV. 69.
Asztalos, Georgius. Asztalos. A polgárkönyvbe szász patríciusnak jegyzik be 1708. I. 24-én. — KvPJegyz IV. 69.
Asztalos István. Fazekas. Zilahi. 1832-ben 850 forint érő háza van. Polg. eskü: 1832. XII. 19. — ProtOecPolit 1832. 1407, 1415. — KvPJegyz VI. 119.
Asztalos Lőrinc lásd Umling Lőrinc
Asztalos, Martinus. Asztalos. A polgárkönyvbe szász unitáriusként jegyzik be 1718. I. 31-én — KvPJegyz IV. 100.
Asztalos Miklós. Asztalos. 1792-ben a zsigódi Wesselényi-építkezéseknél dolgozik. — Cserei napl. II. 47.
Asztalos Sándor. Fazekas. Zilahi. Polg. eskü: 1827. VIII. 1. — KvPJegyz VI. 107.
Asztalos Zsigmond. Fazekas. A városi iratokban neve 1819—1842 között fordul elő. 1838-ban a Teleki házban kemencét rak. 1839-ben atyamesterré választják. Ugyanebben az évben mint cigánysori magyar lakó több szomszédjával azt kéri a várostól, hogy házuk elöl a cigányok kalitkáját tegyék el, mivel az idegenek számára nevetséges és csak szemét gyűlik köréje. — Teleki lvt. KI. Szerződés: 1838. X. 16. — ProtJurid 1827. 6. — ProtOecPolit 1819. 358; 1820. 878; 1839. 208, 395, 460, 729; 1840. 98; 1842. 597.
Augner György. Kovács. Tolna megyéből való. Polg. eskü: 1842. IX. 17. 1833—1844 között a Toldaiagi—Korda házban végez javításokat — Bethlen lvt. Számlák: 1833. XI. 13.; 1841. VI. 13.; 1841. XII. 4.; 1842. X. 27.; 1844. X. 12. — KvPJegyz VI. 141.
Bagarián Gligor. Flaszterező. Mesterségét Konrád Jánostól tanulta, és vele dolgozott, de később önállósította magát. Volt mestere még 1809-ben is azt kéri, hogy ne engedjék neki a magánmunka vállalását. 1813—1827 között Kolozsváron a Főteret, a Belső Monostor, valamint a Közép utcákat flaszterezi, és más helyeken is dolgozik. 1841-ben örökösait emlegetik. — ProtJurid 1819. 364; 1822. 628; 1823. 167; 1841. 27. — ProtOecPolit 1809. 359; 1812. 1116; 1813. 118; 1816. 710; 1820. 812; 1821. 111; 1827. 392. 490.
Bagosi Mihály. Fazekas. Polg. eskü: 1769. II. 10. — KvPJegyz V. 48.
Bágyi Jó István. Kőműves. 1841 előtt Kolozsváron Gebhárd János fazekasnak dolgozott. A kettőjük között felmerült nézeteltérés miatt perre kerültek. — ProtJurid 1841. 145, 353.
Bágyoni Kónya János. Asztalos. 1715-ben ifjú céhmester. — Jakab: *Tört* III. 145—146.
Bach Teverinus lásd Pech Severinus
Bahr (Peer), Johann Christian. Asztalos. Polg. eskü: 1776. V. 26. A hesseni hercegségből való. — KvPJegyz V. 89. — B. Nagy 296.
Bájer György. Kőműves. 1802-ben kéri a felső-ausztriai Neufeld város tanácsától, hogy apja halálával maradt örökségét juttassa el hozzá. — ProtJurid 1802. 330.

Bakos József. Kőműves. A városi iratok 1830—1837 között említik. 1831-ben nyomórék voltára való tekintettel adókedvezményt kér. 1838-ban a Teleki ház renoválásán dolgozik. — ProtOecPolit 1831. 1441. — Teleki lvt. KI. Számlák: 1838. IV. 10.; 1838. VI. 20.; 1838. IX. 15. — KMatr V. 65, 210.

Balázs György. Fazekas. Polg. eskü: 1831. I. 4. 1838-ban egy Fábíán nevű legényt kér ki műhelyébe a börtönből. 1842-ben Moldvába kér útlevelet; 1847-ben még mindig ott van. — ProtJurid 1835. 345, 580; 1838. 17. — ProtOecPolit 1847. 487. — KvPJegyz VI. 113.

Balázs József. Ács. 1842-ben Teleki Józsefnek készít jégvermet Kiermayer Károly keze alatt. — Teleki lvt. KI. Költségvetés: 1842. I. 23.

Bálint András. Kőfaragó. 1847-ben szomszédja pereli, mert az udvarain készülő sírkövek kárt tesznek kerítésében. — ProtOecPolit 1847. 490—491.

Bálint Márton. Kőfaragó. 1833-ban, 23 éves korában nősül. — KMatr V. 183; VIII. 113.

Balla György. Fazekas. Polg. eskü: 1790. III. 20. A városi iratokban 1808—1817 között fordul elő a neve. 1805-ben a Toldalagi—Korda házban kemencét igazít. — Bethlen lvt. Pror. 1805. 27. — ProtOecPolit 1808. 236; 1817. 802. — KvPJegyz V. 133.

Balla József. Kőfaragó. Az anyakönyvekben 1845-től szerepel a neve. Megh. 1854. V. 9-én, 30 éves korában, mint Külső Szén utcai lakos. — KMatr VI. 76, 131; XII. 196.

Balogh András. Ács. 1839-ben kéri a céhet, hogy a maga kezén dolgozhassék, mivel már 11 éve legény, feleséget és házat tart. 1841-ben és 1843-ban elvett szerszámait miatt panaszol. 1845-ben a gubernium megparancsolja a céhnek, hogy szerszámait adja vissza és vegye fel tagjai közé. Nevével 1850-ig találkozunk a városi iratanyagban, A Külső Király utcában volt telke.

1842. Kolozsvár. Nagy Mártonnének házfedelet készít.

1842. Uo. A sörfőzőben vállalt munkát.

1845. Uo. A nagyhid melletti vámház udvarán kerítést ácsol.

1845. Uo. A dézsmacsúri palló elkészítését vállalta fel.

ProtOecPolit 1839. 765; 1841. 84—85; 1842. 899, 941, 968, 1021, 1058; 1843. 105, 572, 600; 1845. 707, 933, 1223, 1400, 1472; 1847. Nr. 3064. — ProtJurid 1843. 461, 466, 536. — TJkv Nr. 1850/1585.

Balogh Antal. Építő- és ácsmester. 1799-ben nősül. Polg. eskü: 1819. V. 19. 1806-ban a beszercei tanácsot kéri, hogy Hídalmásról Szamosújvárra szökött kőműveseit küldje vissza. 1808-ban Tordára szökött legényei miatt reklamál. 1810-ben Dési Timár Jánosra panaszol, amiért a köznyereségre vállalt munkából az ő részét nem adta ki. 1810—1812 között Korda Annával van építési vitája a Toldalagi—Korda háznál tett rossz munkája miatt. 1811-ben br. Huszár Józseffel és Hanus Istvánnal is rossz építés miatt különbözik össze. 1819-ben Angyal Klárával van építési vitája. 1822-ben arról kér kimutatást, hogy 12 546 forintot érő fekvő öröksége van. 1824-ben a Monostorkapu előtti telkéhez egy kis kiigazítást kér. 1826-ban építeni akar. 1831-ben ugyancsak építés miatt pereli Nagy Istvánné. 1831-ben a telke melletti Cigánypatakot kéri beboltoztatni. 1832-től 1834-ig bonyodalmas pere van a várossal, mert a fertály vízre járó fundusát is telkéhez kapcsolta. A telekrészt végül megkapja azzal a meghagyással, hogy köteles jó karban tartani és mindenkinek továbbra is megengedni a víz-hordást. 1836-ban beteges állapotára való tekintettel kéri vagyonát összeírni. 1842-ben Binetz Mózes asztalost pereli, amiért új háza szobáiba rossz pádimentumot tett. 1850-ben a Cigánypatak megvizsgálására biztosokat kér.

Balogh a kőművesség mellett kocsmárlással is foglalkozott. Felesége Dési Timár Mária, Dési Timár János építőmester leánya. 1828-tól azonban külön él tőle, és 1839-ben megindítja véget nem érő válóperét és vagyonszétválasztási perét. 1814-ben, 1818-ban és 1837-ben centumpaterséget kér. Ezt a tisztséget 1831-ben viseli, mert akkor centumpateri taxát rónak rá. Megh. 1853. V. 19-én, 77 éves korában.

1801—1810. Kolozsvár. Toldalagi—Korda ház, közfal, pincealapozás.

1806. Hídalmáson dolgozik.

1807. Kolozsvár. Korda Anna Torda-kapu előtti majorjában kerítést épít, és a bástyát renoválja meg.

1808. Uo. Külső Monostor utca, a sóhidat építi.

1811. Uo. br. Huszár Józsefnek istállót épít.

1811. Uo. Hanus István házán dolgozik.

1819. Uo. Angyal Klára házát építi.

1820. Szászváros. Valószínűleg a ref. kollégiumon dolgozik.

1821. 1824—1826. Kolozsvár. Heidendorf generális szállását javítja.

1822. 1825. Uo. A református egyház kántori házát építi.

1828. Uo. Dr. Szócs Józsefnek dolgozik.

1831. Uo. Nagy Istvánné házat építi.

1840. Uo. A rossz állapotban lévő Fejérvári- és Köpeczi-féle házat lebontásra ajánlja a városnak Alföldi Antallal együtt.

1842. Uo. A cukorgyárat felülvizsgáló bizottság tagja.

1843. Uo. A tanácsház fedelének és csatornázásának tervét felülvizsgáló bizottság tagja

Bethlen lvt. Prot. 1803. 11, 12, 19, 20; 1804. 3, 4, 5, 9, 12, 14, -15, 17, 19; 1805. 2, 3, 4, 6, 7, 8, 10, 14, 16, 18, 19, 20, 21, 22, 23, 24, 25, 26; 1806. 2, 3—17; (1807) II. 3, 7; (1810) II. 6. Szerződések: 1801. II. 19.; 1801. XI. 9.; 1807. V. 28.; Reg. IV. Fasc. 65 Nr. 12, 17; Rég. IV. Fasc. 169. Periratok: 1804. IX. 21.; 1811. V. 4.; 1811. VII. 10-1811. VIII. 21.; 1811. XI. 30.; 1820. IX. 10. — Lázár lvt. Költségvetés: 1824. IV. 26.; 1826. X. 17. — ProtJurid 1805. nov. 26-i sessio Ni. 2472; 1806. 526; 1810. 221, 419-1811. 255, 384, 428, 456, 488, 522; 1812. 54; 1815. 798, 856; 1817. 227; 1819. 688* 1135, 1136—1137; 1820. 203, 697; 1821. 459, 721; 1822. 235, 336, 482, 665, 1178; 1823. 147, 774; 1825. 60, 346, 376, 388, 431, 467, 502; 1826. 942—944, 1274—1275; 1827. 1310; 1828. 80; 1830. 348, 495, 507, 604, 634, 649, 650; 1831. 204, 291, 360, 459, 491, 573, 590, 788, 901, 941, 986, 1031, 1171; 1832. 54, 125, 204—210, 223, 569, 990; 1833. 387, 758; 1834. 717; 1836. 634—635; 1840. 129, 670, 772; 1842. 166, 304, 545; 1844. 19; 1845. 72, 167, 465. — ProtOecPolit 1808. 418, 665; 1810. 612; 1814. 1183; 1818. 372; 1821. 191; 1822. 129; 1824. 618; 1826. 683; 1827. 190; 1829. 910; 1830. 148, 182; 1831. 274—275, 518, 739; 1832. 231, 788, 1266; 1834. 358; 1836. 659; 1839. 604, 635, 636, 679, 708; 1840. 135, 187, 257, 316, 425, 444, 482; 1841. 331; 1842. 136, 289, 392, 509, 535, 594, 627, 657, 709, 850, 915, 917, 965, 1006, 1172; 1843. 801; 1844. 169. — ProtCentumv 1821. 7; 1832. 117, 154; 1834. 173; 1843. 223, 247—249. — Tjkv Nr. 1850/1148, 1850/6237. — KvPJegyz VI. 72. — KMatr III. 65; XII. 180.

Balogh Beniamin. Arany- és ezüstműves legény. 1843-ban hozzávitt lopott kanalak feliratát vakarja ki, amiért még 1844-ben is börtönben ül, s heti két napig kenyéren és vízen böjtöl. 1847-ben a céhre panaszol, amiért 8 évi legénykedés után nem ad neki munkát és a városról is el akarja kergetni. A tanács jóváhagyja a városról való kiutasítást. — ProtOecPolit 1843. 457, 699, 769, 820, 991; 1847. 100, 209. — ProtJurid 1843. 879b; 1844. 882, 884, 911.

Balogh István. Fazekas. Polg. eskü: 1764. I. 21. 1770-ben taxafizetés szempontjából az utolsó előtti, ötödik kategóriába sorolják. — KvLvt Fasc. II. Nr. 1512. — KvPJegyz V. 20.

Balogh István. I. Asztalos. 1782-ben a bethleni Bethlen kastély zsaluit készíti. — Bethlen lvt. K. Szerződés: 1782. X. 19.

Balogh István. II. Asztalos. Marosvásárhelyen egy Erdélyi József nevű kontárnál tanult, és mesterével Gerenden a Kemény udvarban dolgozott. Kolozsvárra 1810-ben jött. 1811-ben kéri a céhet, hogy engedje remek-esztendőre. A céhvel a huzavona még 1812-ben is folyik, amikor benyújtja megrendelői névsorát, bizonyítván, hogy méltó a céhtagságra. Polg. eskü: 1822. XI. 16. Szatmár vármegyéből, Náprádról való. 1822-ben a ref. egyház házában lakik. 1831-ben Haller Ignác által eldsalt inasát kéri vissza. 1836-ban lakbér fejében elveszik szerszámaikat, bútoraikat és szőlőjét. Tevékenységét nehéz elődjétől elkülöníteni.

1821. Kolozsvár. A színház asztalosmunkáját végzi.

1824, 1834. Uo. Toldalagi—Korda ház, bútort javít, és ajtókat fest.

1824. Uo. A ref. leányiskolának asztalt készít. — Bethlen lvt. Szerződések: 1824. VIII. 30.; 1834. V. 23. — ProtOecPolit 1810. 711; 1811. 685, 732—733, 805; 1812. 41, 130, 179, 230, 768, 786—788, 956—957; 1831. 986, 1288. — ProtJurid 1835. 692. — KvPJegyz VI. 88. — ProtCons 1822. 12; 1824. 15; 1826. 52; 1836. 51.

Balogh János. Flaszterező mester. 1816-ban letelepedési engedélyt kér arra való tekintettel, hogy Marosvásárhelyen is jó munkát végzett. — ProtOecPolit 1816. 282.

Balogh József. Fazekas. Polg. eskü: 1794. XII. 4. — KvPJegyz V. 163.

Bánkfalvi Kováts Ignác. Geometra. 1830-ban Kolozsváron a postaházat mérte fel. — ProtOecPolit 1830. 6.

Bányai Ferenc. Ács. 1796-ban hamisan vádolja a gubernium előtt idősebb céhtársait, ezért a városi tanács megintette és néhány napra bezáratta. 1808-ban pere van a város előtt. — KvLvt Nr. 1796/431. — ProtOecPolit 1808. 135.

Bányai György. Fazekas. Polg. eskü: 1765. I. 11. — KvPJegyz V. 28.

Bányai György. Ács. 1845-ben mint legény részt vesz a kontárokat felülvizsgáló bizottságban. — ProtOecPolit 1845. 507.

Bányai István. Lakatos. 1770-ben már nem dolgozik, és olyan szegény, hogy taxát sem fizet. — KvLvt Fasc. II. Nr. 1512.

Bányai József. Ács. Polg. eskü. 1778. II. 4. — KvPJegyz V. 90.

Bányai Mihály. Asztalos. 1835—1836-ban Szamosújváron lakott, majd Kolozsvárra költözött. 1839-ben a szamosújvári tanács 7 forint elmaradt taxát követel rajta. — ProtOecPolit 1839. 193.

Bányai Sámuel. Lakatos. Az 1770-es összeírás jnagyon szegénynek tünteti fel. — KvLvt Fase. II. Nr. 1512.

Bara György. Fazekas. Polg. eskü: 1794. XII. 10. — KvPJegyz V. 163.

Barabás Gábor. Kőműves. 1826-ban a krakkói fiscalis udvarban dolgozott. — Prot-Jurid 1826. 10.

Barabás Mihály. Asztalos. 1829-ben a céh elvette szerszámain, és kötelezte, hogy igazolja, hol és kinél tanult. — ProtOecPolit 1829. 98.

Barabás Miklós (Márkusfalva, 1810. II. 10. — Bp., 1898. II. 12.). Festő. Rajzolni Kolozsváron tanult, s itt sajátította el Barra Gábortól a litográfia technikáját is. Tanult Bécsben, dolgozott Bukarestben és utazott Olaszországban is. Véglegesen Magyarországon, Pesten telepedett meg, tevékenysége is ott bontakozik ki. Kolozsvárra azért vissza-visszajárt dolgozni. 1840-ben tiltakozik a kolozsvári városi tanácsnál, hogy mint székely nemes embert adó alá vette. Mivel vagyona nincsen a városon, és nem is tartózkodik itt állandóan, ezért kéri, hogy az adólistáról véglegesen töröljék. — ProtOecPolit 1840. 4. — ML I. 156—157.

Baráti (Baráthy) Károly. Ezüstműves. 1837-ben panaszol a céhre, amiért nem engedi remek-esztendőre. annak ellenére, hogy 16 hónapot töltött el Szathmári műhelyében. — ProtOecPolit 1837. 368, 492, 636, 956, 1008, 1009, 1082.

Barra Gábor (Ákos, 1799 — Kolozsvár, 1837. XII. 17.). Litográfus és könyvnyomdász. A mesterséget Szebenben tanulja Bielz nyomdájában, melynek az 1820-as években kalligráfusa volt. Angliai, német- és franciaországi tanulmányút után, 1831-ben veszi át a kolozsvári könyvnyomda vezetését. Barabás és Simó rajzai után művészi arcképeket is litografált a hivatalos nyomtatványok és térképek mellett. 1835-ben „papiros és szép mű árus” boltot akar nyitni. Kelemen Beniamin írta róla, hogy „a Víz Cura áldoztatty” lett. A város protokollumaiban neve sokszor szerepel. — Wesselényi lvt. Missilis. Kelemen Beniamin 1837. XII. 22-én írt levele. — ProtOecPolit 1832. 321, 520, 966, 1039, 1150; 1835. 841, 1193; 1836. 14, 645, 1243. — Protjurid 1836. 1301, 1366. — Jakab: *Tört* III. 37. — Lyka: *TMű* 37. — ML -I. 166.

Barth Szakáll Ferenc. Asztalos. Lásd: B. Nagy 296.

Bartos József. Kőműves. 1817-ben arra való tekintettel, hogy feleségestül beteg, a miserabilisek közé kéri magát fölvetetni. Megh. 1828. X. 9-én, 63 éves korában. — ProtOecPolit 1817. 333. — KMatr XI. 30.

Bauer Antal. Építőmester. 1832-ben adósság miatt perelik, azt megelőzően félbehagyott munkái miatt van sok kellemetlensége.

1809. Kolozsvár. Tubákus Kánusnak a Szín utcai kis ajtón kívül lévő házát kezdte építeni.

1810 előtt. Uo. Hannus Ferenc háza.

1818. Uo. Kilin Márton háza.

1819. Szentpál. Teleki udvar, kőművesmunka.

1822. Kolozsvár. Petrichevich-Horváth Dánielné háza.

1824. Uo. A református papi házakat renoválja.

Teleki lvt. Kh. Szerződés: 1819. VIII. 3. — ProtOecPolit 1809. 791; 1818. 935; 1822. 490, 578. — Protjurid 1810. 106, 197, 354; 1811. 488, 517, 667, 817; 1812. 287, 680; 1818. 937, 1066; 1832. 1206. — ProtComs 1824. 75. — Gyerekei keresztelése: KMatr IV. 31, 70.

Bauer Antal. Asztalos. Bács megyéből, Zomborról való. 1825-ben, 21 éves korában házasodik. Polg. eskü: 1826. XI. 13. Hat gyereke született. Többször perelik adósságért és sok nézeteltérése van munkatársaival: 1832, 1844, 1846. — 1841—42 között rossz munkája miatt kerül börtönbe. Megh. 1849. XI. 19-én, 50 éves korában.

1829. Kolozsvár. Jónás Ferenc szolgabíró óvári házának asztalosmunkája.

Protjurid 1825. 273; 1830. 168; 1831. 741, 798, 1146, 1179, 1264; 1832. 492, 926; 1833. 399; 1843. 700; 1844. 197, 286, 306, 429, 528, 575, 718, 895; 1845. 280; 461; 1846. 189. lap, valamint Nr. 2078 és 2615. — ProtOecPolit 1827. 515; 1829. 802. 977; 1832. 1398; 1841. 795; 1842. 11, 79; 1846. 9, 182, 236, 519. — Tjkv Nr. 1847/2107, 1847/7365, 1848/1494. — KvPJegyz VI. 106. — KMatr V. 15, 63, 99, 152; VI. 3, 16, 36, 134; VIII. 1; XII. 134.

Bauer György. Kőműves. 1805-ben apja halálával divíziót kér. 1810-ben, 1814-ben, 1834-ben újonnan épített 1010 forint érő házát kéri a beszállásolás alól felmenteni. Polg.

eskü: 1818. IV. 22. Jó viszonyban van Winkler Antal, Leder József és Kiermayer Christian pallérokkal. Hat gyereke született. Perei halála után is folynak. Megh, 1834. V. 9-én, 52 éves korában. — ProtOecPolit 1810. 807; 1814. 1080; 1834. 1713. — ProtJurid 1818. 256, 589, 738; 1822. 1318, 1398; 1846. Nr. 1832, 2529. — KvPJegyz VI. 69. — KMatr IV. 62, 97, 111, 141; V. 9, 21, 38, 54, 63, 79, 121, 144; XI. 1834. V. 9.

Baumann András. Fazekas. 1815-ben a céhre panaszol, amiért sírt ásni elküldte ugyan, de tagnak nem vette fel. Polg. eskü: 1821. IX. 19. 1840-ben már ő a céh mestere, és a céh becsületét védi a támadások ellen. — ProtOecPolit 1815. 439, 461; 1840. 275, 344; 1841. 25, 104, 105. — KvPJegyz VI. 83.

Beczka (Betzka, Becki) Mihály. Ács. 1840-ben már Kolozsváron él. 1845-ben Nagy Sámuel asztalosnak színt csinál. Ugyanabban az évben arra való tekintettel, hogy sérve van, nem akar remeket készíteni, hanem kontár legényekkel a maga kezére dolgozik. A céh hamisított vándorkönyve miatt közkereset alá veszi. A per még 1846-ban is folyik, és Beczkait még pecsétmetszéssel is vádolják. 1847-ben a gubernium beteges természetére való tekintettel megengedi, hogy kenyere megkeresésére maga mellett legényt tarthasson. — KMatr VI. 20. — ProtOecPolit 1845. 230, 645, 757, 865, 1413; 1846. 93, 670—671, 975, 977, 1095, 1215; 1847. 49. — KMatr V. 259.

Beczkó (Betzko, Baczkó) Mihály. Ácslegény. 1843-ban a céh eljárást indít ellene, mert „hamis pecsétet metszett s azzal hamisan élt”. 1845-ben Ambrus Dániel ácsmesternél dolgozik. 1847-ben vándorkönyv-hamisítás miatt eljárást indítottak ellene. 1848-ban mint rab kapja meg a gubernium ítéletét. — ProtOecPolit 1843. 846; 1845. 383. — ProtJurid 1847. 67, 587. — TJkv 1848. Nr. 2871. (Meglehet, hogy azonos az előbbivel.)

Beer, Andreas. Asztalos. Bahr Christian fia. 1785-ben Kolozsváron a Szent József szeminarium épületeinek becsüjét készíti el másokkal együtt. KvLvt Fasc. II. Nr. 2147.

Béhl István. Kőműveslegény. 1840-ben a beszercei tanács azért keresi, mert ott szállásadójánál adós maradt, sőt lopott is. — ProtOecPolit 1840. 46.

Bél József. Ács. Polg. eskü: 1776. II. 26. — KvPJegyz. V. 83.

Belényesi József, ötvös. Rézmetszéspróbáját 1767-ben készíti. — Kelemen: *Ötv.*

Belk András. Ács. 1845-ben mint kontárnak a céh elvette szerszámait. Mivel helybeli és családját is el kell tartania, munkaeszközeit a tanácson keresztül kéri vissza. — ProtOecPolit 1845. 1096.

Belk János. Ács. 1839—1845 között sokat háborgatják, mert kontár. A városi protokollumok szerint román. 1845-ben több más társával együtt panaszolja, hogy a céh csak télen engedi dolgozni őket, nyáron nem. A tanácsot arra kéri, hogy vagy vegyék be a céhbe, vagy engedjék dolgozni szabadon. — ProtOecPolit 1839. 379, 516; 1845. 707.

Bell Sámuel. Ács. Az 1770-es összeírásból nevét kihúzták. 1794-ben aláírja a régi céhszabályok életbe léptetéséért beadott kérvényt. — KvLvt Fasc. II. Nr. 1512; Nr. 1794/197.

Bellerer Balázs. Ács. Kolozsi. Polg. eskü: 1713. IV. 19. — KvPJegyz IV. 87.

Benke István. Kőműves. Az 1770-es összeírás szerint a külvárosban lakik, és taxafizetés szempontjából az utolsó, hatodik kategóriába sorolják. 1809-ben azt panaszolja, hogy Szarvadi Farkas erővel az ő munkájára akarja vinni. — KvLvt Fasc. II. Nr. 1512. — ProtOecPolit 1809. 560.

Benkő István. Műkedvelő rézmetsző. Wesselényi és Széchenyi arcképét metszette az 1830-as években. — Pataky 76. — Körmendy Kinga: *A Széchenyi gyűjtemény.* Bp. 1976. 118, 198.

Benkő János. Kőműves. Említve: 1823, 1827, 1841. — ProtJurid 1827. 590, 732. — ProtOecPolit 1841. 3.

Benkő József. Építőmester. 1825-ben a kolozsvári ref. kántori ház felépítésére ad be költségvetést. — ProtCons 1825, 46.

Bentsik János. Asztaloslegény. Szatmári. 1842-ben, 27 éves korában házasodik. Polg. eskü: 1847. III. 18. 1844 és 1849 között sok baja van a céhvel, mert mint kontár dolgozik, és nyomorékságára való tekintettel remeket sem akar készíteni. Több kontár legénnyel külön társaságot akar alapítani. 1845-ben a gubernium levéltárának készít polcokat. — ProtOecPolit 1844. 528, 766, 849; 1845. 188, 326, 479, 814, 1089, 1169, 1279; 1846. 635, 650, 660, 818, 903, 904, 1005, 1162; 1847. 527. — TJvk 1847. Nr. 4159, 11 187, 14 464; 1850. Nr. 4538, 4797, 5505, 6185, 7293, 8228, 8421, 8554, 8902, 8924. — Bethlen lvt. Elismervény: 1849. IX. 14. — KMatr IX 11. — KvPJegyz VII. 11.

Beregszászi (Berekszászi) István. Kőműves. 1838-tól kezdődően Böszörményi Sándor kőműves pereli, amiért a közös haszonra vállalt építkezésből csalárd módon fizette ki. 1841-ben Panni János vasművesnek és Kászoni Andrásnak épít. 1842-ben istenkáromlásért raboskodik. — ProtOecPolit 1838. 581; 1839. 208, 395, 460, 729; 1840. 20, 98, 504,

517; 1841. 413, 605; 1842. 597. — ProtJurid 1838. 17, 18, 72, 273, 510, 538; 1839. 76. 892; 1840. 825; 1841. 149, 633; 1842. 145, 210, 388.

Beregszászi József. Ezüstműves. Nagybányai. Polg. eskü: 1771. IV. 26. 1790-ben Bethlen Sámuelnének javításokat végez. 1797-ben Czitner Sámuel asztalossal hamis pénzt csinál. — Bethlen lvt. Nyugta 1790-ből — ProtJurid 1797. 228. — KvPJegyz V. 59.

Beregszászi Péter. Fa-, réz- és betűmetsző. Lásd: B. Nagy 296.

Beregszászi Sámuel, Ötvösinas. 1801-ben Szakáll Ferenc házától Marosvásárhelyre szökött, ahol fel is szabadult. A kolozsvári céh azt kéri a tanácstól, hogy inaséveit újra töltesék ki vele és vásárhelyi mesterét Hamhérd Józsefet büntessék meg. — ProtOecPolit 1801. 240, 303; 1803. 516.

Béres György. „Arhitectus”, ácsmester. Polg. eskü: 1699. VII. 29. — KvPJegyz IV. 53.

Bergman, Franz Anton. Festő. 1762-től működött az 1810-es évekig. Nagyszebeni művész, aki az erdélyi arisztokrácia több tagjának, valamint Gyöngyösi János prédikátornak az arcképét festette meg. Művei a nagyszebeni Brukenthal Múzeumban, Brassóban, Nagyenyeden és a pesti Szépművészeti Múzeumban vannak. Ő festette a magyarfenesi (1795) és szamosfalvi (1807) oltárképeket is. Valószínűleg ebből az alkalomból töltött huzamosabb időt Kolozsváron, vagy költözött egészen ide. Az anyakönyvekben 1797-ben, 1802-ben és 1808-ban szerepel a neve. 1810-ben arra kéri a tanácsot, hogy öregségére való tekintettel mentsék fel a városi taxák fizetése alól. — ProtOecPolit 1808. 66; 1810. 916. — KMatr III. 143, 189; IV. 1. — ML I. 216. Bíró Béla: *Régi erdélyi művészek. Berman Ferenc Antal.* EH 1943. 437—439. — Kazinczy Ferenc: *Erdélyi levelek.* Buda, 1839. 193—194.

Beringer András. Fazekas. Polg. eskü: 1810. II. 28. Többször panaszol adójára, és sokat perel. 1841-ben újránősül. Megh. 1855. IX. 19-én, 65 éves korában.

1835. Kolozsvár. A Bethlen családnak új, zöld, svéd kemencét rak.

1836. Uo. A Toldalagi—Korda házban hat kemencét javít, három gyöngyszínűt pedig újan készít, egyet réz ajtóval.

Bethlen lvt. Szerződések: 1835. XII. 16.; 1836. I. 23.; 1836. X. 10. — ProtOecPolit 1813. 403; 1827. 375, 387, 388; 1829. 181; 1849. 121. — ProtJurid 1838. 528, 530, 577, 579. — TJKv 1850. Nr. 641. — KvPJegyz VI. 48. — KMatr IV. 48; VI. 142; VIII. 194; XII. 216.

Beringer János. Fazekas. 1819-ben Kolozsváron Steller Mártonnak csinált egy zöld kályhát. — ProtOecPolit 1819. 366, 815.

Bertholdi, Carolus. Asztalos. Hildesheimi. Megh. 1834. — ProtJurid 1834. 206.

Bertleff János. I. Rézműves. Lásd: B. Nagy 296.

Bertleff János. II. Rézműves. Besztercei. 1802—1808 között sok pere van. 1835-ben 83 éves korára való tekintettel adóengedményt kér. — ProtJurid 1802. 269; 1813. 804. — ProtOecPolit 1808. 262; 1835. 71.

Bertleff János. III. Rézműves. 1832-ben kéri a tanácsot, hogy a polgárok közé eskessék be. 1841-ben centumpáternek kéri magát, 1842-ben megismétli ezt a kérést. 1843-ban a fehérvári pénzverő két üstöt követel rajta, amit ő a felsőbányai rézhámortól hozott el. 1844-ben mint a Belső Magyar utcai tized kapitánya kéri a centumpaterséget, s 1845-ben el is nyeri, miután a városi polgári esküt letette.

1841. Kolozsvár. Pálinkafőző üstöt készít.

1844, 1848. Uo. Bánffy Miklósnak edényt javít.

1847. Uo. Bethlen Domokosnak teás üstöt készít.

Teleki lvt. Kl. Nyugta: 1841. I. 21. — Bethlen lvt. Nyugta: 1844. IV. 18.; 1847. I. 28.; 1848. IV. 22. — ProtOecPolit 1832. 607; 1842. 73; 1843. 437; 1844. 949; 1845. 911. ProtCentumv 1841. 96; 1845. 56.

Besenyei István. Fazekas. Polg. eskü: 1721. VIII. 1. — KvPJegyz IV. 114.

Bestertei Sámuel. Fazekas. Az 1770-es összeírás idején taxatfizetés szempontjából az utolsó, hatodik kategóriába sorolják. — KvLvt Fasc. II. Nr. 1512.

Bihari Dániel. Kőműves. Polg. eskü: 1771. I. 2. Az 1770-es összeírás idején taxafizetés szempontjából az utolsó előtti, ötödik kategóriába sorolják. — KvLvt Fasc. II. Nr. 1512. — KvPJegyz V. 56.

Bihari Gergely, ötvös. 1722-ben Újhelyi Gáborért vállal kezességet. — Kelemen Lajos: *Egy kétszáz éves kolozsvári ház és jelvényei.* P 1925. 285—286.

Bihari László. Kőműves. 1840-ben feleségével együtt Havasalföldre akar menni egy évre, s kezeslevél mellett útlevelet kér magának. — ProtOecPolit 1840. 47.

Binder György. I. Rézműves. Polg. eskü: 1801. X. 5. 1816-ban subperceptornak jelölték, de nem választották meg. 1822-től 1830-ig hosszadalmas pere volt Bergai professzorral, akinek háza fedelét rosszul csinálta meg. 1833-ban már nem él. — ProtJurid 1813. 272; 1821.

417, 529; 1822. 7, 286, 287, 379, 614, 1392; 1823. 308, 325, 426, 540; 1824. 308, 356, 471, 591, 592; 1825. 48, 65, 70—71, 158, 291, 297, 309, 798, 844, 944, 978; 1826. 92, 128, 357, 393, 492, 618, 676—680, 766; 1828. 305, 346, 363, 408, 990, 1309; 1831. 45, 902, 1072, 1227; 1832. 434; 1833. 26. — ProtOecPolit 1823. 314, 331; 1828. 174; T830. 167. — ProtCentumv 1816. 3. — KvPJegyz VI. 19.

Binder György. II. Rézműves. 1828-ban indul vándorútra. 1835-ben osztozik négy kisebb testvérével apja örökségén. — ProtOecPolit 1828. 174. — ProtJurid 1835. 466.

Binder János. I. Rézműves. 1797-ben 130 forintért pereli Riskai Dániel rézművest. 1806-ban eladósodik. 1823-ban és 1827-ben még említik. — ProtJurid 1797. 326; 1806. 82, 195, valamint az október 6-án tartott sessio feljegyzései; 1823. 203, 228; 1827. 1300.

Binder János. II. Rézműves. 1832-ben birtokos voltára hivatkozva a városi polgárságot kéri. Polg. eskü: 1832. VI. 15. — 1840-ben centumpaternek választják. A Monostorkapun kívül volt háza. 1850-ben a kolozsvári kaszárnya fedelét javította, és a katonaságnak dolgozott. — ProtOecPolit 1832. 616. — ProtJurid 1841. 111; 1844. 341. — ProtCentumv 1840. 235. — TJKv 1850. Nr. 95, 1326, 4853. — KvPJegyz VI. 117.

Binder Mihály. Rézműves. 1762-ben bepanaszolják, hogy mint céhen kívüli mester nem igaz műveket árul. 1763-ban belépett a céhbe, s később céhmester is volt. Az 1770-es összeírás idején anyagi helyzetét tekintve az utolsó előtti, ötödik kategóriába sorolják. — KvLvt Fasc. II. Nr. 1512, Nr. 1765/36, Nr. 1796/29. — Jakab: *Tört* III. 279.

Binder Sámuel. Pléhes. A mesterséget Budán tanulta ki, és ott is állt a céhbe, öröksége miatt azonban 1847-ben hazajött. Polg., eskü: 1847. IV. 3. A céhvel azonban sok vitája volt: remekkészítésre kötelezték, és a céhbe állási díjat újrakövetelték rajta. Budán ugyanis csak „Landmeisternek” ismerték el, ami Kolozsvár esetében nem volt elég. Végül megengedték neki, hogy maga választotta rajzot és remekdarabot készítsen, s a céhbe lépésért csak fél díjat fizessen. Binder a céhbe lépésig legénytartási engedélyt kér, s azt, hogy a maga kezén dolgozhassák. Ugye még 1850-ben sem rendeződött el. — ProtJurid 1844. 341; 1847. 330. — ProtOecPolit 1847. 237, 373. — TJKv 1847. Nr. 15 127; 1850. Nr. 2358, Nr. 2433. — KvPJegyz VII. 11.

Binetz Dániel. Fazekas. 1810-ben a Redut építését felülvizsgáló bizottságban van. 1814-ben a város fazekasaként emlegetik. 1820-ban subperceptorságra javasolják, de nem választják meg. — ProtOecPolit 1814. 709. — ProtCentumv 1810. 29; 1820. 21.

Binetz István. Aranyműves. Polg. eskü: 1820. I. 24. 1821-ben és 1825-ben centumpaternek kéri magát, 1830-ban már viseli ezt a tisztséget. A Híd utcában van háza és a Hídelvén kertje. Több ízben perel adósság és örökség miatt. 1842-ben, idős korában kollektori tisztséget is viselt. — ProtJurid 1821. 1646; 1822. 644; 1823. 353; 1824. 268, 537, 697; 1825. 41, 471; 1830. 543, 567; 1832. 1059; 1833. 468, 782; 1834. 712; 1842. 74, 591, 599. — ProtOecPolit 1825. 38; 1830. 104, 120—122; 1835. 600; 1837. 558, 911, 943; 1842. 5. — ProtCentumv 1830. 1. — KvPJegyz VI. 76.

Binetz István. Fazekas. Polg. eskü: 1821. III. 24. 1822-ben sógorával, 1823-ban, 1829-ben, 1848-ban és 1850-ben hitelezőivel, valamint adósaival perlekedik. 1837-ben a város fazekasának kéri magát. 1838 és 1845 között sok esetben perel. 1840-ben a ref. egyháznak dolgozott. A Híd utcában háza, Hídelvén majorja volt. Megh. 1850. X. 21-én, 55 éves korában. — ProtJurid 1822. 1338; 1823. 426; 1829. 57, 367; 1838. 553, 682, 748; 1839. 64, 128; 1840. 6, 44, 91, 472, 810; 1842. 594; 1843. 162, 227; 1844. 523; 1845. 483, 1053; 1847. 212; 1848. 335, 409, 462, 485, 504, 579, 611, 619. — ProtOecPolit 1837. 294; 1838. 172; 1849. 16, 49, 123. — TJKv 1848. Nr. 2830; 1850. Nr. 2254. — KvPJegyz VI. 83. — KMatr XII. 143.

Binetz János. Ezüstműves. 1832-ben testvérével, aranyműves Binetz Istvánnal osztozik atyai örökségén. 1834-ben, bevégezvén vándorlását, céhbe kíván állani, amiért árvarészét kéri. Polg. eskü: 1845. VIII. 30. — ProtJurid 1832. 1059; 1833. 468, 782; 1834. 861. — KvPJegyz VI. 171.

Binetz Mózes. I. Asztalos. 1804-ben még legény, és a céh nem akarja befogadni. Polg. eskü: 1804. VIII. 3. 1811-től 1817-ig sokat dolgozott a városnak. 1816-ban centumpaternek választják. 1820-ban subperceptornak is jelölik, de nem választják meg. Sokat perel adósaival és céhtársaival, valamint Burger Ferenc és Balogh Antal kőművespallérokkal. Magának is sok adóssága van. 1827-ben Pestről hozatott három legényt, amiért a céhvel sok kellemetlensége volt.

1826. Kolozsvár. A ref. kántori ház asztalosmunkája.

1833 előtt. Uo. Simény Eleknek vállalt bútorkészítést.

1834. Uo. A város éjjeli lámpásain dolgozott.

1836. Uo. Rhédei Jánosnak dolgozott.

1836. Uo. Toldalagi—Korda ház, épületasztalosi munka.

1841. Uo. Bánffy Miklósnénak készít bútorokat.

1842. Uo. Balogh Antal házának pádimentumát csinálja.

ProtJurid 1804. 716; 1810. 686, 740; 1811. 412; 1820. 399; 1821. 403, 1043; 1825. 754; 1826. 301; 1827. 135; 1828. 56, 796, 1098; 1829. 802; 1830. 282, 375; 1832. 609, 964; 1834. 799, 944; 1835. 575, 929; 1837. 285, 351, 436, 652, 782; 1838. 144; 1840. 137; 1842. 496; 1844. 668. — ProtOecPolit 1812. 138, 377, 552, 733; 1813. 172; 1814. 101, 1195; 1815. 588; 1817. 458; 1820. 785; 1823. 561; 1824. 239; 1826. 810; 1827. 210, 671; 1828. 92; 1830. 508; 1831. 1089; 1832. 61; 1833. ápr. 15-i sessio; 1835. 319; 1834. 803; 1836. 121, 829, 1145; 1838. 445, 575, 714, 750; 1842. 709, 915, 917, 965; 1844. 143, 522. — ProtCentumv 1816. 1, 33; 1820. 20; 1824. 77. — KvPJegyz VI. 31. — ProtCons 1826. 125, 131. — Bethlen lvt. Nyugták: 1836. IX. 19.; 1841. I. 18.

Binetz Mózes. II. Asztalos. 1827-ben kéri, hogy engedjék remek-esztendőre. 1828-ban és 1829-ben vitája van a céhvel felvétele miatt. 1835 és 1846 között sok pere van és több ízben fordul panasszal a városi tanácshoz. Polg. eskü: 1844. XI. 15. — ProtOecPolit 1827. 619; 1828. 144, 245, 255, 376; 1829. 19; 1845. 987; 1846. 508. — ProtJurid 1835. 977, 1201, 1308, 1409; 1837. 434, 477, 498, 613, 672, 695, 730, 733, 763; 1838. 144, 353, 395, 550, 565, 638; 1840. 429; 1842. 54, 137, 161, 193, 303, 351, 401, 403, 453, 476, 496; 1843. 44; 1844. 286, 429, 575, 718, 895. — KvPJegyz VI. 161.

Binetz (Bintz) Sámuel. I. Fazekas. Polg. eskü: 1790. V. 1. A Külső Farkas utcában lakott. 1804-től a város fazekasának emlegetik, s 1817-ig sokat dolgozik a városnak. 1815-ben centumpaterséget kér, mivel kapitányi tisztét pontosan ellátta, és a városnak is sok szolgálatot tett. 1820-ban subperceptornak választják meg. 1822-ben már nem él.

1804. Kolozsvár. A Jósika házban lakó tiszteteknek dolgozott.

1807—1811. Uo. Toldalagi—Korda ház, kupolás, zöld tornyos kályhák.

1809, 1813. Uo. A katonaságnak dolgozott.

1815. Uo. Redut bálház, katonakórház, régi kályhákat renovál és újakat rak.

Bethlen lvt. IV. Reg. Fasc. 139. Szerződés: 1808. VIII. 17. Prot. II. (1808) 15, 18; III. (1809) 36; I. (1810) 16; I. (1811) 18. Specificatio: 1813. V. 12. — ProtOecPolit 1804. 348, 762, 787; 1805. 176; 1809. 166; 1810. 35, 191, 808; 1811. 58, 762; 1812. 46; 1813. 68, 69, 119, 802, 1122; 1815. 197, 273, 614; 1816. 452; 1817. 48, 908. — ProtJurid 1811. 17, 163, 452; 1812. 338; 1818. 1224; 1819. 1041, 1326; 1822. 504. — ProtCentumv 1820. 23. — KvPJegyz V. 134. — Bíró: *KétPal* 127. — Kelemen Lajos: *A kolozsvári gróf Toldalagi és Korda palota.* MSz 1927./5, 5-42.

Binetz Sámuel. II. Fazekas. Polg. eskü: 1814. V. 16. Céhbe akar állni. 1826-ban Kolozsváron Heidendorf generális szállásán két kályhát csinált. — Lázár lvt. Elszámolás: 1826. XI. 10. — KvPJegyz VI. 59.

Bíró György. Kőműves. 1840-ben testvérére, Bíró István kőművesre panaszol, akivel 1846-ig elhúzódó osztályos pere van. 1840-ben adósságért fogságba vetették, mert az árvák kasszájába való tartozását nem fizette vissza.

1838. Kolozsvár. Teleki ház, kemencét rak és két szobát kimeszel.

1840 előtt. Torda határán aerialis fogadót épít testvérel, aki mellett ő a vicepallér.

Teleki lvt. KI. Nyugták: 1838. IV. 12.; 1838. VII. 7. — ProtJurid 1839. 36, 351; 1840. 211, 271, 439, 577, 613, 842, 872; 1841. 83, 99, 377, 652; 1844. 1038; 1846. Nr. 2756. — ProtOecPolit 1844. 1219.

Bíró István. Kőműves. 1828-tól 1848-ig vannak rá adataink. Sokféle pere van. Testvérel, Györggyel közös munka során különbözött össze; válópere is hosszadalmas. 1841-ben és 1846-ban az adósok börtönében ül. 1848-ban kőművesi mestersége megvizsgálására mérnököt kér. Háza a Hídelvén van.

1838 előtt. Gr. Bethlen Károlynénak dolgozott.

1840 előtt. Torda határán aerialis fogadót épített testvérel.

ProtJurid 1828. 192; 1837. 876; 1838. 430, 615, 694, 713; 1839. 3, 218; 1840. 211, 271, 439, 577, 613, 621, 700, 982; 1841. 83, 99, 100, 377, 652; 1842. 324, 550; 1843. 711, 956; 1844. 481, 1038; 1846. Nr. 2756, 2879, 3301. — ProtOecPolit 1840. 187, 256; 1841. 255, 389, 585, 741; 1842. 83, 584, 641, 854; 1843. 521, 620, 782, 1846. 551, 1097. — TJKv 1848. Nr. 1588. — KMatr V. 248.

Bíró János. Kőműves. 1810-ben a tanács Mezei Ferenc kerekes elhibázott háza megigazítására utasítja. 1817-ben veszett kutyája miatt panaszolnak rá. — ProtJurid 1810. 551. — ProtOecPolit 1817. 348.

Birta István. Kőműves. Winkler Antal pallérral dolgozott, de 1811-ben adósság miatt Szászvárosra szökött előle. Megh. 1835. V. 30-án, a bejegyzés szerint 35 éves korában. — ProtOecPolit 1811. 195. — KMatr XI. 215.

Bodnár D. Festő, kollégiumi tanár. 1825-ben Wass Miklós akvarell portéját festi. Jelzete: „D. Bodnár pinxit. 1825.” — Wass lvt. Beragasztva a család Huszti András által készített képes albumába.

Bodnár József. Fazekas. Polg. eskü: 1770. II. 3. 1770-ben nem fizet adót, mert új házas. 1809-ben vitája van a céhvel. — KvLvt Fasc. II. Nr. 1512. — ProtOecPolit 1809. 157. — KvPJegyz V. 53.

Bodoki Mihály. Geometra. 1808-ban a hosszúmezei határ kipurcellázásánál volt jelen. — ProtOecPolit 1808. 388.

Boér Márton (Kolozsvár, 1762 — Marosvásárhely, 1830). Festő. Bécsben tanult, Kolozsváron és Marosvásárhelyen működött. Híres vásárhelyi személyiségek arcképét festette meg, valamint a plébániatemplom részére stációképeket és egy nagyméretű Sz. László-oltárképet készített. 1777-ben mint „pictor szamosújváriensis”-t írják be keresztpapának a szamosújvári katolikus anyakönyvbe. Ez az adat megkérdőjelezi születési évét, vagy egy másik Boér Mártonra vonatkozik. A kolozsvári protokollumok 1823-ban azt írják róla, hogy „már régtől fogva itt lakik”. Ebben az évben ugyanis pere van Hollaki Ferenc guberniumi titkár feleségével drágán festett temetési címerek miatt. 1824-ben Szentpéteri Lukáccsal perel, és közkeresetet indítanak ellene, mert bűnösnek vélik egy Adi Márton nevű egyén halálában. 1825-ben kirabolják, s kára megtérítését kéri. Ugyanebben az évben perét átteszik a vásárhelyi tanács elé, mert a festő „nem itteni birtokos s itt csak festeni van”. — ProtJurid 1823. 226, 986; 1824. 203, 310, 316, 752; 1825. 106. — ProtOecPolit 1825. 47. — KvÁLvt. A szamosújvári római katolikus egyház születési, esketési és temetési matrikulája. I. 47. — ML I. 258.

Bogya Samu. Pecsétmetsző. 1822-ben panaszolnak rá, amiért megtelepedett Kolozsváron, és a felsőbb rendelkezések ellenére itt folytatja mesterségét. A város helyt ad a panasznak, és eltiltja működésétől. — ProtOecPolit 1822. 512—513.

Boka János. Asztalos. Lásd: Asztalos Baka János.

Boros György. Kőműves. Építkezései miatt sok peres ügye van. 1823-ban házbérhalasztást és munkaalkalmat kér.

1805 előtt. Kolozsvár. Nagy Jánosnének épít.

1812 előtt. Uo. Régeni Józsefnek épít.

1817 előtt. Uo. Fellegvári Andrásnak vállal munkát.

ProtJurid 1805. Nr. 2534; 1806. 9, 106, 187; 1812. 37, 394; 1817. 274, 776. — ProtOecPolit 1805. 434; 1823. 40. — KMatr IV. 182.

Boros János. Fazekas. Polg. eskü: 1777. XII. 10. — KvPJegyz V. 90.

Boros Mihály. Lakatos. Biharból való. 1825-ben azt kéri, hogy vegyék fel remek-esztendőre. Polg. eskü: 1826. IV. 18. 1827-ben még legény. 1829-ben mester. Sokat perel adósaival, de neki is van adóssága. 1843-ban haladékot kér a megvett várfal kifizetésére. — 1833. Gyéresszentkirály. Simény Eleknek kályhát vállal. — 1839. Kolozsvár. Komis Mihálynak javításokat végez. — 1841, 1843, 1844, 1850. uo. Toldalagi—Korda ház, javítások. — Bethlen lvt. Elszámolások: 1839. XI. 21.; 1841. III. 20.; 1841. V. 6.; 1841. VI. 19.; 1841. XI. 13.; 1843. VII. 18.; 1843. X. 25.; 1844. II. 12.; 1844. XI. 28 ; 1850. XI. 6. — ProtOecPolit 1825. 672; 1842. 912; 1844. 518. — ProtJurid 1827. 50, 307; 1829. 542, 645; 1835. 979, 1248; 1836. 135, 309, 1221; 1839. 28. — ProtCentumv 1843. 97. — KvPJegyz VI. 104.

Boros Pál. Kőműves. 1821-ben az adósok börtönébe kerül, mert megszegte Horváth Károllyal kötött 3 éves szerződését; a rossz koszt miatt megszökött tőle. 1826-ban bérért követeli Dósa Ábrahám kancellistától. Megh. 1832. IV. 27-én, 60 éves korában. — ProtOecPolit 1821. 490; 1826. 2, 105. — KMatr XI. 147.

Boros Sámuel, ötvös. 1770-ben taxafizetés szempontjából az utolsó, hatodik kategóriába sorolják. — KvLvt Fasc. II. Nr. 1512.

Borsai István. Fazekas. 1770-ben taxafizetés szempontjából az utolsó, hatodik kategóriába sorolják. — KvLvt Fasc. II. Nr. 1512.

Borsán (Birsán?) Tamás. Ács. Kontárként működik, amit a céh a téli hónapokra meg is engedett neki. 1845-ben több társával együtt azt panaszolja, hogy nyáron nem jut munkához, ezért kéri, hogy vegyék be a céhbe, vagy nyáron is engedjék dolgozni. — ProtOecPolit 1845. 707.

Bort Ádám. Fazekas. 1770-ben taxafizetés szempontjából az utolsó, hatodik kategóriába sorolják. — KvLvt Fasc. II. Nr. 1512.

Bots János. Üveges. Polg. eskü: 1831. IX. 16. 1831 és 1833 között hitelezői perelik. 1834-ben a Toronyba zárják szándékos emberölési kísérlet miatt. 1835-ben 6 évre ítélik, s a szamosújvári várba csukják, ahol hetente két napot kenyéren és vízen kell böjtölnie. 1836-ban elárverezett ingóságai árából hitelezőit elégitik ki. 1847-ben koldulási engedélyt kér. A város meghagyja az üvegeseknek, hogy valamelyik műhelyben adjanak munkát neki. — Prot-

Jurid 1831. 922, 1030, 1103, 1197; 1833. 980; 1834. 101, 176, 201, 241, 310, 388, 403, 466, 603, 645, 656, 857, 873, 963; 1835. 149—151; 1836. 126; 1846. Nr. 3166. — Prot-OecPolit 1845. 1383; 1846. 278; 1847. 145. — TJKv 1850. Nr. 6825; — KvPJegyz VI. 114.

Böckel Beniámin. Esztergályos. 1845-ben szegény és beteges, kéri, hogy a város hűségére ingyen eskessék be. — ProtCecPolit 1845. 86. — KMatr V.74.

Böhm János. Aranyműves. Az 1793. július 26-i kolozsvári tanácsülésen felolvasott guberniumi rendelet meghagyja a városnak, hogy a külföldről jött mesternek engedje meg a divatcikkek és egyéb itt nem gyártott dolgok készítését. — Jakab: *Tört* III. 596.

Böhm János. Építész. 1829-ben, még másodéves filozófus diák korában az eltávozó Nagy Sámuel rajztanár helyett kalligráfiát tanít a kolozsvári ref. kollégiumban. 1832 és 1836 között a Müncheni Művészeti Akadémián tanul architektúrát, mechanikát, hidraulikát és rajzolást. 1833-ban, mivel minden anyagi lehetősége kifogyott, és még kétévi tanulmánya hátra volt, a városhoz fordult anyagi támogatásért. „A nevezetesebb művészségek tanulásába tett nagy előmenetel”-re való tekintettel a város évi 100 ezüst forint segélyt szavaz meg neki, azzal, hogy hazatérve ledolgozza. 1836 októberében Münchenből köszöni meg a kapott 200 forintot, és előmenetele bizonyítására rajzokat is küld a városnak. A tanács a rajzokkal elégedett, és levéltárba teszi őket. Tanulmányai idején anyagi segítséget Bethlen Domokostól is kap, akivel megegyezik, hogy hazatérte után 3—4 évig 600 forint évi fizetés mellett minden építkezését elvégzi. Külföldi tartózkodása idején igen jó viszonyban van kolozsvári iskola-társával, Szathmári Pap Károllyal, aki még Bukarestből is írogat neki. Böhm 1837 nyarán tér haza, egy kis bécsi pihenő után. 1840-ben a tanácstól műiskola nyitására kér engedélyt, amit meg is kap, de nem tudjuk, hogy megnyitotta-e. 1840-től sok építési pere van állandó anyagi nehézségei miatt Krausz Antallal, Langer Jánossal és Konnert Mihállyal. 1841-ben a várossal is meggyűlik a baja, mert követeli rajta a 200 forint segélyt. Mivel a pénzt ledolgozásra kapta, végrehajtást nem rendelnek el ellene. A 200 forint fejében rajzot készít a városházához, amit igen szépek tartanak, de nem fogadnak el, mert nem mellékelte hozzá költségvetést. 1841-ben Kis Lajosnak egy „meitner”-féle kemencét állít fel, amit azonban a megrendelő „a fa felettébbre szabott kémellése tekintetéből nem helyesel”, s azonnal le akar bontatni. A kérdés körül megint hosszadalmas per keletkezik, mert Kis Lajos fizetni sem akar a kemencéért. 1841-ben Pankoczi Ferenc kőműveslegény is pereli háromheti rosszult végzett munkája után járó béréért. 1843-ban Soós Pál és Méhes Sámuel panaszol rá fizetéképtelensége miatt. 1844-ben ismét a város zaklatja a 200 forintért, aminek egy részét már ledolgozta; további munkát kér, mivel „semmije sem lévén személyinél egyebe”. Elpanaszolja nagyon szegény sorsát, s hogy még beteg apját is kell tartania. A városnak való tartozását végül is úgy rendezik 1867-ben, hogy jegyzőkönyvileg elismerik: nem tartoznak egymásnak, még akkor sem, ha a város kellene fizessen Böhmnek, mivel a 200 forint kamat nélkül volt nála. 1845-től Brutsek Antal áccsal van 1850-ig tartó pere. 1847-től Vertán István és Tivadar, 1850-ben Bentsik János, Baló Mihály és Soós Pál pereli. Ebben az évben kiköltöztetik a Horváth háznál volt szállásáról (az Óvárban, a Kispiacon lakott), hitelezőit azzal inti türelemre, hogy állásban reménykedik. A kat. anyakönyvekben háromszor fordul elő a neve.

1838. Kolozsvár. Teleki Imre házat renoválja.

1840. Uo. Tervet készít a tanácsházhoz

1840—42. Koppánd. Vezeti a kastély építését.

1841 Bányica. Bethlen Domokos építkezéseinek dolgozik.

1841. Kolozsvár. Wass Miklósnak dolgozik.

1842. Kendilóna. A Teleki kastély renoválási terveit készíti el, és felügyel az építkezésre.

1842. Kolozsvár. A Toldalagi—Korda házat cserepezi.

1842. Uo. A cukorgyárat vizsgálja felül egy bizottság tagjaként.

1844 előtt. Uo. A Fehér Ló vendégfogadót méri fel.

1844. Uo. Becsüt készít Laffer Ignác óvári házáról, és Hermann Sándorral együtt különböző építkezéseket vizsgál felül.

1845. Uo. A sörháznál dolgozik.

1846. Uo. Az óvári Petrichevich-Horváth házat javítja, és a szász kántor óvári házában dolgozik.

1847 előtt. Uo. Bethlen Ferencnek dolgozott.

1850. Bonchida. A Komitatshaus építési költségvetését készíti el.

1852, 1870. Kolozsvár. A Toldalagi—Korda háznál javít.

1853. Uo. Elkészíti a Redut nagytermének „mustráját”, hogy spallért (tapétát) rendeljenek hozzá.

1865. Uo. A városnak dolgozott a Redutnál, a tanácsháznál, a nagy kaszárnyánál, az adósok börtönénél, a Toronymánál.

FőkonzLvt Nr. 1829/3. — Teleki lvt. Kh. Elszámolás és szerződés: 1838. VIII. 1.; 1842. III. 5. — Bánffy lvt. Költségvetés: 1850. IV. 17. — Bethlen lvt. Pataki Mihály nyugtája: 1836. XI. 13.; Böhm János két levele Bethlen Domokoshoz: Bécs, 1837. VII. 16.; Kolozsvár, 1837. VIII. 14.; Bethlen Domokos levele gazdatisztjéhez, Végh Lászlóhoz: Bécs, 1841. VI. 30. Építkezési nyugták és elszámolások: 1840. I. 20.; 1840. II. 28.; 1840. VII. 9.; 1841. VI. 17.; 1841. VIII. 7.; 1842. VII. 21.; 1842. X. 20.; 1844. IX. 18.; 1852. X. 12.; 1870. XII. 19. — ProtCentumv 1833. 255—256; 1840. 305; 1841. 301; 1844. 193. — ProtOecPolit 1836. 1039, 1165; 1841. 16, 50—51, 114—115, 148, 179; 1842. 295; 1843. 695; 1844. 793, 998, 1125, 1239; 1845. 38, 602. — ProtJurid 1840. 33, 36, 254, 428, 536, 649, 765, 908, 982, 1016, 1019, 1058; 1841. 10, 33, 37, 82, 523, 634, 647, 682; 1843. 247, 382; 1844. 129; 1845. 548, 761, 921; 1846. 31—32, 135, 185, valamint Nr. 1696, 1939, 1969, 2252, 2494, 3013, 5672; 1847. 311, 376, 377, 612. — TJKv 1848. Nr. 4345; 1849. Nr. 1707; 1850. Nr. 1681, 4538, 5505, 5888, 6185, 6224, 6990, 8228, 8421, 8553, 8902, 8924; 1853. Nr. 125; 1866. Nr. 10; 1867. Nr. 119. — KMatr V. 258; VI. 152; XII. 221. — Bíró Béla: *Régi erdélyi művészek. Szathmáry Pap Károly*. EH 1943. 700, 701, 703. — Bíró: *Bonchida* 150. — Bíró: *EMű* 150. — Jakab: *Tört* III. 926—939, 989—990. — Lyfca: *TMű* I. 107.

Böhm József. Építész. 1842—1843 között a Teleki házakat renoválja. A XIX. század közepén egy búzatartó torony tervét készítette el a Telekieknek. — Teleki lvt. Kh. Levelek Teleki Imréhez címezve: 1842. XII. 23.; 1843. II. 13.; 1843. V. 9. Nyugták, elszámolások; 1838. X. 28.; 1843. V. 17.; 1843. VI. 3.

Bölöni Gergely. Fazekas. Polg. eskü: 1756. XI. 29. 1770-ben taxafizetés szempontjából az utolsó, hatodik kategóriába sorolják. 1769-ben Rhédei Mihály építkezéseinel dolgozott. — KvLvt Fasc. II. Nr. 1512. — KvPJegyz IV. 225. — Bíró: *Gernyeszeg* 92.

Böszörményi Sándor. Kőműves. 1838 és 1842 között többször pereli adóseit, de őt is zaklatják tartozásai miatt. Ezeken kívül örökösödési pere is van, s verekedési ügye is szerepel a tanács előtt.

1832. Kendilóna. A Telekieknek épületbecsüt készít.

1844. Kolozsvár. A Toldalagi—Korda házat javítja.

Teleki lvt. Kl. Nyugta: 1832. XI. 22. — Bethlen lvt. Nyugták: 1844. XI. 1.; 1844. XII. 30. — ProtOecPolit 1838. 775, 958; 1841. 67, 279; 1846. 1161. — ProtJurid 1838. 18, 72, 273, 510; 1839. 76, 892; 1840. 825; 1841. 15, 51, 152, 252, 322; 1842. 50; 1843. 303; 1845. 139; 1846. 25, 156, 191; 1847. 156, 388, 541, 626; 1848. 407, 559, 626, 636. — TJKv 1848. Nr. 3511, 3608; 1850. Nr. 7245.

Brandspiegel Gábor. Festő. Néhol akadémikus festőnek, máshelyt szobafestőnek titulálják. 1837-ben kéri, hogy mentsék fel a tizedesség megváltásától. Mivel nincsen birtoka, kérését nem teljesítik. Felesége miskolci, pénzért és örökség-ügyben sokat perel.

1836. Kolozsvár. A Szent György laktanya homlokzatára tervezett címerek kivitelezését vállalja el.

1843, 1844. Uo. A Redut termet és a hozzátartozó helyiségeket festi ki.

ProtOecPolit 1837. 50, 578—579; 1843. 1175; 1844. 306. — ProtJurid 1839. 249; 1840. 141, 780; 1841. 430; 1842. 348, 386. — KMatr VI. 30, 57, 98. — Jakab: *Rajz* II. 647—651. — Lyka: *TMű* III. 25.

Brandstatter, Rubrecht. Ács. Lásd: B. Nagy 296.

Brassai Eötves Mihály. Örvös. Polg. eskü: 1762. IV. 16. — KvPJegyz V. 14. *Brassai József*, ötvös. Rézmetsző próbalapjait 1767—1768 között készíti el. — Kelemen: *Ötv.*

Brassai Mihály, ötvös. Rézmetsző próbalapjait 1756—1757 között készíti. 1765-ben valamelyik családtagjának barokk kehellyel díszített sírkövet faragtat. Felirata: BRASSAI MIHÁLY ÉS GYULAI MÁRIA CSIN. 1770-ben taxafizetés szempontjából az utolsó, hatodik kategóriába sorolják. — KvLvt Fasc. II. Nr. 1512. — Kelemen: *Ötv.* — Kelemen Lajos: *Kőbe faragott kolozsvári ötvösjelvények*. P 1925, 408—410. (Vö. Brassai Eötves Mihály.)

Brezló Dániel. Fazekas. 1840-ben, arra való hivatkozással, hogy nyavalyatörős és munkaképtelen, kéri, hogy adóját engedjék el. 1844-ben a fenti okokra való tekintettel azt kéri, hogy ingyen eskessék be a polgárok közé. — ProtOecPolit 1840. 516; 1844. 347, — KMatr VI. 124.

Brill (Brüll), Johann Jacob. Lakatos. Hamburgi. Polg. eskü: 1826. VIII. 14. 1832-ben Szentegyház utcai porig leégett házat újjáépítette, és 1835-ben azt kéri, hogy mentsék fel a katonatartás alól. Ebben az évben egy Szászországból való legénye meghal, s szóbeli végrendeletéről ad pecsétes levelet. 1837-ben kérését megismétli, és Hamburgba kér útlevelet magának, amit 6 hónapi időre meg is kap. 1839-ben centumpáternek kéri magát. 1839-ben a Teleki udvarban vett háza építésére kér bizottságot. 1842-ben Hamburgban két házat örökölt. 1843-ban özvegyét emlegetik.

1827. Kolozsvár. Sörfőzőház lakatosmunkája.
 1832. Kendilóna. Teleki kastély, lakatosmunka.
 1835. Kolozsvár. Toldalagi—Korda ház, javítások.
 1837. Uo. A kaszárnyába fogasokat készít.
 1841. Uo. A Teleki háznál dolgozik.
 1842 előtt. Uo. A város fogházánál dolgozik.

Teleki lvt. KI. Nyugta: 1832. IX. 17. — Bethlen lvt. Nyugták: 1835. IV. 2.; 1835. V. 5. — Teleki lvt. Kh. Nyugta: 1841. VII. 2. — ProtOecPolit 1827. 667; 1835. 566, 055, 1511; 1837. 57, 110, 158, 291; 1839. 294, 342, 836; 1842. 39. — ProtJurid 1829. 454; 1835. 378, 621, 1275; 1836. 374; 1837. 665; 1840. 316; 1842. 577; 1843. 56, 98, 498, 503, 535, 540. — ProtCentumv 1837. 67. — KMatr VIII. 16.

Brill Lajos (Brull László). Lakatoslegény. Bécsben a finom lakatos és gyári munkában is gyakorolta magát. 1850-ben a londoni ipari kiállításra kér útlevelet és 200 forint segélyt, hogy onnan hazatérve a város hasznára lehessen. A város 120 forintot gyűjtött számára. — ProtCentumv 1850. 119, 136.

Bruckmozer József. Ács. 1788-ban házasodik. Három gyermeke van. 1827. X. 6-án hal meg, 76 éves korában. — KMatr III. 15, 143, 162, 195; XI. 22.

Bruckmozer József. Kőműves. 1832-ben nősül (24 évesnek írják be). 1838-ban adója miatt kérvényez, mert ő csak legény és a pallérok mellett dolgozik. Mivel azonban céh nincs a városban, önállóan is vállalhat munkát. A Külső Monostori úton két telke van, lakókat tart, s ezenkívül pálinkát és túrót árul. 1842-ben azért panaszol, hogy libertinus taxa helyett mint mesterembert adóztatták meg. Hat gyermek apja. Megh. 1852. VII. 2-án, 40 éves korában. — ProtJurid 1836. 1045. — ProtOecPolit 1838. 225; 1842. 549, 873. — ProtCentumv 1844. 216. — TJKv 1850. Nr. 122. — KMatr V. 136, 171, 219, 261; VI. 7, 50; VIII. 89; XII. 165.

Brutsek (Brutsch, Brutsek) Antal. Ács. 1827-ben nősül, amikor 26 évesnek írják be. A baranyai Szece helységről származik. Polg. eskü: 1837. V. 20. 1829-ben hamis bormérés miatt bírságotlák. 1832-ben kellemetlensége van a céhvel, mivel kontár létére munkát vállal. 1833-ban utasítják, hogy álljon be a céhbe. 1842-ben kéri, hogy adóját szállítsák lennebb, mert a hideg tél miatt csak 5 hónapot dolgozott. 1844-ben visszavonja kezeslevelét ácslegény Klein Jánostól. 1845 és 1850 között hosszadalmasan perel Böhm Jánossal. 1845-ben mint a céh bejáró mestere a kontárokat vizsgálja felül. 1850-ben megtagadják tőle a fegyverviselési engedélyt. 1856. VIII. 26-án hal meg, 56 éves korában.

1832. Kolozsvár. György Mihály pléhesnek szint csinált Szabó Józseffel, Rák Mihálylyal és Márk Antallal együtt.

1842. Szamosfalva. Szöcs doktor fogadóján dolgozik.

1846, 1850—1852. Kolozsvár. Bánffy Miklós majorját reperálja.

Bethlen lvt. Költségvetés, elszámolások: 1846. IV. 20.; 1846. IX. 1.; 1850. VIII. 25.; 1851. V. 16.; 1852. VIII. 1. — ProtOecPolit 1829. 618; 1832. 12, 114—116, 235, 1.091; 1833. 390; 1842. 163, 452, 804, 918, 966, 1102; 1843. 194, 238, 300, 522, 557, 739; 1845. 38, 507. — ProtJurid 1844. 442; 1845. 921; 1846. 31, 32, 135, 185, valamint Nr. 1696, 1939, 2252, 2494; 1847. 311, 376, 377. — TJKv 1850. Nr. 1242. — KvPJegyz VI. 130. — KMatr VI. 9; VIII. 25; XII. 229.

Brutsek János. Asztaloslegény. 1843-ban több más társával azt kéri a guberniumtól, hogy külön társulást alakíthassanak, mert „életüket a másoknak való dolgozásban töltötték el”. — ProtOecPolit 1843. 930.

Buczka Mihály. Acslegény. 1845-ben a céh vándorkönyv-hamisítással vádolja. — ProtOecPolit 1845. 433. (Vö. Beczkai Mihály.)

Budai György. I. Ács. Polg. eskü: 1738. VI. 11. 1753-ban a „nemes soron” lakik. 1770-ben még a céh tagja, de taxát már nem fizet, mert „invalidus”. — KvPJegyz IV. 171. — KvLvt Fasc. II. Nr. 1090, 1512.

Budai György. II. Ács. Polg. eskü: 1768. I. 30. 1794-ben aláírja a régi céhszabályok visszaállításáért beadott kérvényt. — KvPJegyz V. 43. — KvLvt Nr. 1794/197.

Budai István. Ács. Polg. eskü: 1761. I. 17. — KvPJegyz V. 6.

Budai János. Fazekas. 1730-ban gr. Székely Ádám házába készített kályhakat Kolozsváron. — KvLvt Fasc. II. Nr. 705.

Budai József. Fazekaslegény. 1819-ben arról panaszol, hogy miután mesterségét jól megtanulta, Székre és Visára ment dolgozni, majd visszatért Kolozsvárra, házat épített, de a céh nem hagyja nyugton. A városi tanács megengedi neki a maga kezén való dolgozást. — ProtOecPolit 1819. 975.

Budai Károly. Aranyműves. 1850-ben Enyedről akar Kolozsvárra költözni az enyedi tanács kedvező ajánlásával. — TJKv 1850. Nr. 1810, 3220.

Budai Sámuel. Ács. Polg. eskü: 1723. I. 12. — KvPJegyz IV. 120.

Budai Sámuel. Asztalos. Polg. eskü: 1771. VI. 19. — KvPJegyz V. 60.

Bugintzki György. Ács. Polg. eskü: 1735. I. 10. — KvPJegyz IV. 162.

Burger Ferenc. I. Építőmester. Lásd: B. Nagy 296—297. Polg. eskü: 1809. IX. 28. Morvaországból való. Megh. 1840. XII. 14-én, 75 éves korában. — KvPJegyz VI. 47. — KMatr III. 187, 227; IV. 17; XI. 295.

Burger (Bulger) Ferenc. II. Kőműves. Szül. 1802. IX. 12. 1830-ban megnősül. Ugyan-
ebben az évben apja kéri a tanácsot, hogy „Kőműves Mester Legény egyedül levő jó reménv-
ségű Fiát”, akit katonának fogtak be, engedje szabadon. 1832-ben igazolja kolozsvári polgári
születését, valamint birtokos voltát. Polg. eskü: 1832. VI. 7. A Hídelvén, a Nagy utcában
van kőháza. 1834-ben rossz építés miatt sokat perelték. Részezes, és évekig nem dolgozik.
1837-ben gyilkosság miatt zárják be, halálra ítélik, de 1839-ben 20 évre csökkentik büntetését.
A szamosújvári várban raboskodik. Apja 1840-ben bekövetkezett halálával örököl, amiből
ügyvédjét és börtönbeli kosztját kell fizetnie.

1834. Kolozsvár. Balázs József szücsnek épített.

1843. Uo. Csűrös Antal szobrásznak épített.

1843 körül. Uo. Langer János suszter Búza utcai házát „ex fundamento” újraépítette.

ProtOecPolit 1830. 137; 1832. 582; 1834. 1023, 1543. — ProtJurid 1834. 124; 1837. 4,
71, 83, 86, 109, 138, 175, 241, 249, 483; 1839. 139, 154, 187; 1841. 5. — KvPJegyz VI.
117. — KMatr III. 187; V. 93, 166; VIII. 48.

Burger Ferenc. Mérnök. Az Aedilis Directio adjunktusa, majd Thallinger Frigyes halá-
lával annak igazgatója lesz. 1836-ban mint Thallinger gyermekeinek gyámja a megmaradt
javak eladására és az adósságok kifizetésére kér engedélyt. 1839 és 1841 között több pere
van a város előtt.

1825. Kolozsvár. Megvizsgálja a ref. kántori laknak megveendő házat.

1825. Uo. Bizonylatot ad gr. Lázár László közhelyvásárlási terve felől.

1833. Uo. Kijelöli a lebontásra kerülő várfalakat.

1834—1838. Uo. A Szent György laktanya építésének felügyelője.

1834. Uo. A Hídkapu előtt építendő híd terveit bírálja el.

1835. 1836. Uo. A nagyhíd munkálataihoz egy geometrát rendei ki.

1836. Uo. A kaszárnyába ruhatartó fogasok tervét készíti el.

1837. Uo. Tervet készít a gyalogosok számára kinyitandó Monostor és Magyar utcai
kapubástyáról.

1838. Uo. A kaszárnya udvarán lévő melléképületek terve.

1839. Uo. Felülvizsgálhatja a kaszárnyát.

1840. Uo. A kolozsmonostori anyagát felülvizsgálásához biztosokat küld ki.

1841. Uo. A Feleki út állapotával foglalkozik.

1843. Uo. Véleményezi a tanácsház megváltoztatott tervét.

ProtOecPolit 1826. 334; 1834. 74, 716, 718; 1835. 1475; 1836. 23; 1837. 395; 1839.
266, 369, 782; 1840. 18; 1841. 163, 315, 597. — ProtCentumv 1833. 2; 1836. 69; 1837. 139;
1838. 193; 1843. 77, 78. — ProtJurid 1836. 556; 1839. 66; 1840. 53; 1844. 556. — ProtCons
1825. 62. — KMatr V. 14. — Jakab: *Tört* III. 634, 647.

Christian, Josef. Kőműves. Lásd: B. Nagy 297.

Cipcigan (Csiptigan, Csipyegan, Gyepcsigan, Tyiptyigan, Tyuptyigan), Vasile. Ács.
1830-ban, mivel molnármesterséget tanult, eltiltják az ácsságtól. 1835-ben megint a céh zak-
latja, mert még a kontárok közé sincs beírva. 1836-ban a céh azt mondja róla, hogy kere-
kesinas volt, es később csapott fel ácsnak. 1841-ben azt panasolja a városnak, hogy az
esperese fogságba tette, mert elvált feleségétől. 1845-ben a céh elvette szerszámait, pedig ezt
megelőzően mint helybelinek megengedték, hogy a maga kezén dolgozzék. Szerszámait azért
nem adják vissza, mert legényt is tart, és faúsztatással is foglalkozik. Ugyanebben az évben
Schwartz Imre ácsmester megveri, amiért felár-ígérettel elütötte holmi zsindevásárlástól.
1845 végén mint téli hónapokra engedélyezett kontár azt kéri, hogy vagy nyáron is engedjék
dolgozni, vagy vegyék fel a céhbe, mert így sokat kénytelen nélkülözni. 1845-ben a Tran-
dafir örökösök Külső Farkas utcai házánál dolgozott. — ProtOecPolit 1830. 614; 1835.
1053; 1836. 300; 1841. 69, 72, 260; 1845. 508, 541, 626, 672, 707, 865.

Chiorean, Gheorghe (Tyivorán György). Említve: ProtJurid 1813. 329.

Chiorean, Iuon (Tyivorán Juon). Ács. 1844-ben a céhvel van vitája, s azt kéri, hogy
engedjék dolgozni, ha mint kontárnak a legénytartást nem is engedik meg. — ProtOecPolit
1844. 842.

Chiorean, Simion (Tyivorán Simon). Ács. A céhnek nem tagja, s ezért nem hagyják
dolgozni. A céhvel való vitájában 1844-ben elmondja, hogy amikor a céh újraelakult, már
felszabadult legény volt, s azóta is folytatja mesterségét. Céhbe nem tud állni, mivel már

öreglegényként nem dolgozhat, de családjának élelmet kell keresnie. Kéri a tanácsot, hogy a párban való dolgozást engedjék meg neki. — ProtOecPolit 1844. 627, 701.

Cinpeanu (Kimpián) Vonyiszia. Ács. 1827-ben a céh eltiltja az ácsmunkától, és csak mint molnár működhet. — ProtOecPolit 1827. 537.

Conrad, Johann. Flaszterező. Eredetileg szászsebesi, de a Kolozsváron adódó munkalehetőségek miatt ide költözött. 1804-ben Kolozsvár utcáinak kövezését folytatja, miután apja időközben meghalt. — Jakab: *Tört* III. 619.

Cryn, Josef. Kőműveslegény. 1763-ban Bánffy Farkas házában dolgozott Gindtner Ferenc kőművesmester mellett. — Bánffy lvt. Kimutatás a munkások fizetéséről, Fasc. 9/CIX. Nr. 6.

Czethofer János. Pléhes. 1834-ben testimoniumot kér magáról, mivel Pozsonyban szeretne megtelepedni. De mégsem ment el, mert 1838-ban és 1839-ben volt legényének, Lénárd Józsefnek céhbe jutását akarja megakadályozni. 1838—1842 között a kaszárnya főzőedényeit csinálta és igazította. 1845-ben a monostori órának a Redutra való szerelésekor segédkezett. Ebben az évben meg is hal. — ProtOecPolit 1837. 550; 1838. 777; 1839. 137, 321; 1841. 233; 1842. 468, 893; 1847. 250. — ProtJurid 1845. 107.

Czigner Sámuel Asztalos. Polg. eskü: 1775. II. 13. — KvPJegyz V. 78.

Czinger Sándor. Asztalos. 1796-ban egy kincskereső társaság tagja. — Jakab: *Tört* III. 729.

Czitner György. Asztalos. Polg. eskü: 1789. XI. 11. 1805-ben szomszédjával pereskedik. — ProtJurid 1805. Nr. 902., 1987. — KvPJegyz V. 133.

Czitner János. Asztalos. Polg. eskü: 1789. XI. 11. — KvPJegyz V. 133.

Czitner Mihály. Asztalos. Lásd: B. Nagy 299. Polg. eskü: 1752. I. 22. — KvPJegyz IV. 216.

Czitner Sámuel Asztalos. Meglehet, hogy azonos Czigner Sámuellel. 1797-ben egy Beregszászi nevű ötvössel hamis pénzt csinál. Mikor a város a szintén pénzhamisítás miatt lefogott Csűrösöket nem akarja engedni, hogy Marosvásárhelyen ítéljék el, arra hivatkozik, hogy Czitner is Kolozsváron kapott ítéletet. — ProtJurid 1797. 228; 1814. 744.

Cznel, Josef. Kőműves. 1770-ben van háza, és taxafizetés szempontjából az utolsó előtti, ötödik kategóriába tartozik. — KvLvt Fasc. II. Nr. 1512.

Czoll, Fridericus. Kőműves. Lásd: B. Nagy 299.

Csáki. Kőfaragó. 1745-ben a Szent Mihály templom elé épülő portikus szobraihoz követ bányász, s közreműködik a temető melletti domb lehordásában. 1753-ban a Torony falába elhelyezi a kereszthez tartozó szoborcsoportot. — Bíró: *KSzMihály* 43, 46.

Csatlós Andris. Ácslegény. 1839—1849 között szerepel az anyakönyvekben. 1840-ben és 1842-iben mocskolódási ügye van a tanács előtt. 1843-ban a céh elvette szerszámaikat, mert más két legénnyel munkát vállalt: Kendeffi Farkasnéknak dolgozott a Monostor utcában. Mentségére azt hozza fel, hogy mestere nem tudott munkát adni neki. — ProtOecPolit 1840. 281; 1842. 531; 1843. 614, 637. — KMatr V. 238; VI. 97, 152.

Csató György. Kőműveslegény. 1805-ben a szamosújvári tanács keresi, mert 15 forint adóssággal visszazökött Kolozsvárra. — ProtOecPolit 1805. 626.

Csató Pál. Ötvös. 1803 és 1807 között, vallamint 1820-ban több pere van. 1809-ben a oéhvel van vitája. — ProtJurid 1803. 78; 1806. 460; 1807. Nr. 360; 1820. 612. — ProtOecPolit 1809. 698.

Cseh Antal Asztalos. Polg. eskü: 1791. XI. 5. — KvPJegyz V. 145.

Cseh Ferenc. Kőfaragó legény. 1825-ben birtokos voltáról kér igazolványt, mivel meg akar szabadulni a katonaságtól. — ProtOecPolit 1825. 883.

Cseh Mátyás. Kőműves. Neve 1747-ben tűnik fel a plébánia anyakönyviében. 1755-ben a Szent Mihály templom kórusának boltozatát, a torony gerendázatát s a párkányzatot erősítette meg. 1758-ban a templom kriptáját javította, és a temetőben végzett kőművesmunkát. — Bíró: *KSzMihály* 20.

Csekerdek Miklós. Aranyműves. 1836-ban Besszarábiába kér útlevelet. — ProtOecPolit 1836. 316.

Csengeri Pál Ács. 1845-ben kontárkodáson érték, amikor Boér György tímár házában dolgozott a Külső Király utcában, de szerszámaikat nem adta át a kiküldött bizottságnak. — ProtOecPolit 1845. 508.

Csep Sámuel Fazekas. Polg. eskü: 1782. I. 24. — KvPJegyz V. 110.

Cserventzki Ferenc. Kőműveslegény. 1814-ben Sziléziában meghalt szüleitől maradt örökségét szeretné megkapni, s ehhez a tanács segítségét kéri. Testvére, Krémer Jánosné, kolozsvári polgár felesége. — ProtJurid 1814. 752.

Csibi János. Ács. 1809-ben a Toldalagi—Korda ház padlásán gabonást épít. 1811-ben

Toldalagi László majorjában istállót ácsol. — Bethlen lvt. Reg. IV., Fasc. 139. Prot. (1809) III. 33, 35, 42, 45, 46; (1811) I. 11; (1811) II. 1, 3, — ProtJurid 1811. 189.

Csiki Zsigmond. Ács. Polg. eskü: 1767. Marosszékből, Fintaházáról való. 1770-ben taxafizetés szempontjából az utolsó, hatodik kategóriába sorolják. 1786-ban a külvárosban lakott. 1787-ben peres ügye volt a város előtt. — KvLvt Fasc. II. Nr. 1512. — ProtJurid 1786. 241; 1787. 302. — KvPJegyz V. 40.

Csorna (Csuma) György. Ács. 1794-ben aláírja a céhszabályok helyreállítása érdekében beadott kérvényt. 1796-ban hamisan vádolják. — KvLvt 1794. Nr. 197; 1796. Nr. 431.

Csorna István. Ács. Lásd: B. Nagy 297.

Csűrös Antal. Kőfaragó és szobrász. Lásd: B. Nagy 297—298. Polg. eskü: 1809. IX. 20. Zilahi születésű. Megh. 1842. IV. 6-án, 69 éves korában. — KvPJegyz VI. 46. — KMatr III. 78; IV. 82, 150; XII. 11.

Csűrös József. Festő. Lásd: B. Nagy 298—299.

Csűrös Mihály. Festő és szobrász. Lásd: B. Nagy 299.

Dabó István. Aranyműves. Polg. eskü: 1736. I. 31. — KvPJegyz IV. 170.

Dajai Mihály, alias Vas. Debreceni. Polg. eskü: 1721. V. 4. — KvPJegyz IV. 114.

Dalchau (Dolchau, Dolchan, Dalchan) József. Asztalos. A céh véleménye szerint engedetlen inas volt, és a céhet sokat bosszantotta. Csak apja kérésére szabadították fel és adtak vándorkönyvet a kezébe. Egy évre rá, 1838-ban katonának állt, ahonnan 1845-ben nyugpénzzel elengedték. 1846-ban arra kéri a céhet, hogy mivel a katonai szolgálatban elnyomorodott, ingyen és remekkészítés nélkül vegyék be a céhbe. A céh nem enged kérésének, mert azt tartja róla, hogy nem érti mesterségét, és azért akarja a remekkészítést elkerülni. Ugyanebben az évben házassági engedélyért folyamodik. 1847-ben azt kéri a tanácstól, hogy engedje meg neki a maga kezén való dolgozást, hogy a céhbe állás költségeit előteremtse. 1850-ben mesternek emlegetik, és felesküszik a város hűségére. Ugyanebben az évben a város megrendelésére ágyakat készít. — ProtOecPolit 1846. 1006, 1059; 1847. 39, 354, Nr. 3250. — TJKv 1847. Nr. 3250, 11 904; 1850. Nr. 819, 6116, 7879, 7900, 7940, 8401.

Dalnoki Kovács János. Ácslegény. 1845-ben arra panaszol, hogy vándorkönyve igazoló iratai és nemesi származása ellenére a céh a városról ki akarja utasítani csak azért, mert Ambrus Dánielnél dolgozik, akinek a céhvel nézeteltérései vannak. — ProtOecPolit 1845. 580.

Dandorf Kristóf (Lajos). Rézműveslegény. 1827-ben kéri, hogy engedjék remek-esztendőre. — ProtOecPolit 1827. 91,124, 125, 207, 246, 374, 414.

Danka Mihály, alias Szakmári. Ács és építész. Szatmárról való. Polg. eskü: 1699. VII. 29. — KvPJegyz IV. 53.

Darkó József. Asztalosinas. 1811-ben Marosvásárhelyre szökik, de az ottani tanács visszaküldi. — ProtOecPolit 1811. 644.

Dávid János. Fazekaslegény. 1831-ben Alamoron a Teleki kastélyban Deringer András-sal kályhákat rak. — Teleki lvt. KI. Deringer A. szerződése: 1831. VIII. 19.

Dávid Sámuel. I. ötvös. 1816-ban a céhvel van vitája inasfelvétel miatt. 1817-ben gr. Kendeffi Ádám ezüstért pereli, ő viszont Korda Annával perel munkadíjért. 1819-ben minden vagyonát eladja hitelezői kielégítésére, de Bánffy György gubernátor azt kéri, hogy a nála lévő ezüst „nádméz piksziseit in natura” adják vissza. 1820-ban még folyik a pere a hitelezőkkel. 1835-ben mint idős Dávid Sámuel emlegetik. — ProtOecPolit 1816. 375, 422; 1835. 437. — ProtJurid 1817. 333, 397; 1819. 1319, 1440, 1458; 1820. 867.

Dávid Sámuel. II. ötvös. 1812-ben a külső református templomba egy keresztelő-poharat készít, 1824-ben az orgona gombját forrasztja vissza. 1835-ben Szathmári György ötvössel van vitája. — ProtCons 1812. 217; 1824. 64. — ProtOecPolit 1835. 728, 96«.

Darvas Péter. Fazekas. Szilágysági, Polg. eskü: 1832. II. 7. 1834-ben és 1844-ben perel. — KvPJegyz VI. 115. — ProtOecPolit 1834. 151, 744, 810. — ProtJurid 1844. 41.

Deák András. Kőműves. 1818-ban a katonaságtól akar megszabadulni, ezért testimoniumot kér arról, hogy ő a „Két víz közt házat, tüzet tartó kőműves mesterember”, aki el tudja magát tartani. — ProtOecPolit 1818. 53.

Deák Dániel. Asztalos. 1826-ban legény, és Paksi Sándor asztalossal van vitája remek-évével kapcsolatban. 1841-ben Iași-ba kér útlevelet magának. 1843-ban megintik, hogy térjen vissza. 1844-ben meg akarja hosszabbítani Moldvában való tartózkodását. 1845-ben fiának is kér útlevelet, mert „több boéroknaál mint asztalosmester maga kezére dolgozik”. Még 1849-ben sincs itthon. — ProtOecPolit 1826. 531, 759, 770—772; 1841. 171; 1843. 596; 1844. 1151; 1845. 974; 1847. 487. — TJKv 1849. Nr. 1812.

Deák Ferenc. Kőműves. 1820-ban Balogh Antal pallér kér ellene végrehajtást. A város irataiban peres ügyekben 1826 és 1848 között szerepel. — ProtJurid 1820. 209, 303; 1826.

913; 1828. 1576. — TJKv 1848. Nr. 2163. — KMatr V. 234, 263; VI. 27, 58, 117; VIII. 174.

Deák István. Asztalos. Polg. eskü: 1772. I. 19. — KvPJegyz V. 62.

Deák István. Asztaloslegény. 1845-ben apja, Deák Dániel Moldvába kér számára útlevelet. — ProtOecPolit 1845. 974.

Debreczeni János, ötvös. Polg. eskü: 1715. II. 4. — KvPJegyz IV. 93.

Décsi János. Kőműves. 1836-ban a Toldalagi—Korda háznál dolgozott. — Bethlen lvt. Nyugta: 1836. XI. 9.

Deési Hosszú István, ötvös. Nevét Deési István alakban is használja. Rézmetsző próbáját a század dereka táján készítette. 1750-ben Teleki Ádámnénak egy medált készít. Az 1770-es összeírás idején már halott. — KvLvt Fasc. II. Nr. 1512. — Bíró: *Gernyeszeg* 22, 90. — Kelemen: *Ötv.*

Deitel Antal. Órás. 1800-ban közli, hogy milyen feltételek mellett vállalja magára a város három órájának karbantartását. A piaristák órájának igazgatásáért külön évi 50 forintot kap. Polg. eskü: 1806. 1811-ben készített muzsikáló óráját lottó útján akarja értékesíteni, s a tanácstól ehhez kér engedélyt. — ProtOecPolit 1800. 1086; 1810. 231, 532; 1811. 9, 731; 1812. 803, 827, 851. — ProtJurid 1811. 9. — KvPJegyz VI. 37.

Deitel Ignác. Üveges. Lásd: B. Nagy 299. Polg. eskü: 1806. XII. 29. Az anyakönyvekben 1808-tól szerepel. — KvPJegyz VI. 38. — KMatr IV. 2, 14, 38, 85.

Deitel János. Lakatos. 1803-ban nősül. 1811-ben azt kéri, hogy mentsék fel a katonatartás aló). 1809-ben a Toldalagi—Korda ház archívumának vastablait készíti. — Bethlen lvt. Prot. III. (1809) 33. — ProtOecPolit 1811. 21. — KMatr III 77, 199.

Demeter József, ötvös. 1804-ben útlevelet kér külföldi vándorútra. Még az évben Szebenben keresztül Bukarestbe utazik. — ProtOecPolit 1804. 72, 754.

Demián Gligor. Ács. 1843-ban a céh elvette tőle szerszámait, mert mint kontár a kajántói fiskális birtokon végzett ácsmunkát. — ProtOecPolit 1843. 600.

Dénes István. Asztalos. 1796-ban egy kincskereső társaság tagja. — Jakob: *Tört* III. 732.

Dénes János. Fazekas. Szilágyszéplaki. Polg. eskü: 1821. VI. 8. — KvPJegyz VI. 83.

Dénes József. Lakatoslegény. 1817-ben el akar jönni a Splényi ezredből, ezért a várostól testimoniumot kér arról, hogy mestersége és birtoka után meg tud élni. — ProtOecPolit 1817. 231.

Deringer András. Fazekas. 1831-ben az alamori Teleki kastély két gyöngyszínű, kívül fütő, kerek kályháját csinálja. — Teleki lvt. KI. Szerződés: 1831. VIII. 19.

Derzsi György. Fazekas. Polg. eskü: 1821. II. 21. 1827-ben a céh megbünteti, mert két kontár legénynek megengedte, hogy kemencéjében égessék ki edényeiket. — ProtOecPolit 1827. 331. — KvPJegyz VI. 82.

Derzsi József. Fazekas. Polg. eskü: 1790. IV. 17. — KvPJegyz V. 134.

Derzsi József. Asztalos. 1770-ben taxafizetés szempontjából az utolsó, hatodik kategóriába sorolják. Néha legénnyel dolgozik. — KvLvt Fasc. II. Nr. 1512.

Dési Ács Péter. Ács. Mint céhmester és „hütös látó mester” 1718-ban tagja annak a bizottságnak, amely a város kőfalainak és bástyáinak megjavításával foglalkozik. — KvLvt Fasc. II. Ni. 562.

Dési Ferenc. Kőműves. 1801-ben a Toldalagi—Korda ház alapozási munkáján és pinceépítésén dolgozik. — Bethlen lvt. Szerződés: 1801. II. 19.

Dési István, alias Szabó. Ács. Polg. eskü: 1721. I. 22. — KvPJegyz IV. 111.

Dési János, alias Ács. Ácsmester. Dési származású. Polg. eskü: 1730. VIII. 18. — KvPJegyz IV. 149.

Dési Timár János (Deési Timár, Timár János). Építőmester. 1809—1834 között sok pere van a város előtt. 1810-ben és 1814-ben centumpaternek kéri magát. Nem lehet eldönteni, hogy 1832-ben ő vagy fia a tanácsbeli esküdt.

1809. Kolozsvár. Fleischer Jánosnak dolgozik.

1810. Uo. Megpályázza a Fehér Ló vendégfogadó építését.

1811 előtt. Uo. Meleg Jánosnak a Belső Monostori úton házat épít. 1831 előtt. Gyéresszentkirály. Simény Elek udvarháza.

ProtOecPolit 1809. 361; 1810. 117, 442, 531; 1811. 130; 1823. 351; 1825. 143; 1829. 555; 1831. 252, 391, 426, 427, 629, 657, 1090—1091; 1832. 127, 223, 840; 1834. 60—61; 1837. 523; 1845. 490; 1849. 96, 101, 132. — ProtJurid 1810. 221, 441, 741; 1811. 197, 241, 249; 1812. 223, 707, 809, 1309; 1813. 504—506; 1814. 234; 1815. 1097; 1816. 455; 1818. 408, 506, 546; 1820. 231; 1830. 324, 413; 1832, 224, 1147. — ProtCentumv 1814. 98; 1832. 101.

Desler Mihály. Fazekas. 1770-ben taxafizetés szempontjából az utolsó, hatodik kategóriába sorolják. — KvLvt Fasc. II. Nr. 1512.

Detsai Márton. Ácslegény. 1830-ban, 28 éves korában nősül. Röviddel utána katonának fogják, de mestere, Losontzi János kéri, hogy engedjék szabadon. — ProtOecPolit 1830. 139. — KMatr VIII. 53.

Detsi József. Kőműves. 1837-ben Dési Timár Jánossal építésbeli vitája van. 1850-ben Dalhau József asztalossal perel. — ProtOecPolit 1837, 161, 348, 523. — TJKv 1850. Nr. 8401.

Dévai Márton. Ácslegény. 1825-ben katonának fogják, de mestere, Losontzi János kérésére elbocsátják, mert magyarországi születésű, és jó magaviseletű. — ProtOecPolit 1825. 53.

Dimény Lőrinc. Asztalos. 1795-ben céhmester. — Jakab: *Tört* III. 269.

Diószegi Ferenc. Ács, 1770-ben az ácsok között a legjobb anyagi helyzete volt. 1794-ben aláírja a régi céhszabályok életbeléptetéséért beadott kérvényt. 1796-ban hamisan vádolják.

1782. Kolozsvár. Szentkereszti György új épületeit becsüli meg.

1785. Uo. A Szent József szeminárium épületeit becsüli meg más mesterekkel együtt.

Szentkereszti lvt. Becsülevél: 1782. XI. 6. — KvLvt Fasc. II. Nr. 1512, 2147, 1794/197, 1796/431. — ProtJurid 1787. 461, 732, 745, valamint Nr. 186, 932.

Diószegi György. Ács. A maroszéki Somosdról való. Polg. eskü: 1773. III. 1. — KvPJegyz V. 68.

Diószegi Péter. Ács. 1798-ban adósságért perelik. — ProtJurid 1798. 107, 229, 308, 337.

Diószegi Sámuel. Ács. 1812-ben peres ügye van. 1817-ben „mint jó birtokú polgár, akinek visszatérésében bízni lehet”, Havasalföldre kér útlevelet magának. 1821-ben kéri, hogy mint kollektort mentesítsek a katonatartástól. 1822 és 1832 között a Teleki örökösökkel perel az elmaradt kendilóniai építési díjáért. 1825-ben a fertály kapitánya. 1826-ban főcéhmester. 1831-ben arra panaszol, hogy a céh nem ad legényt neki, s megszökött legényeit nem bünteti meg. 1836-ban Enyedre szökött inasát követeli vissza. 11840-ben már nem él.

1809. Kolozsvár. A Szent György-hegy alatti hidat renoválja.

1810. Uo. A Toldalagi—Korda háznál dolgozik.

1820. Kendilóna. A Telekieknek gazdasági épületeket csinál.

1831. Kemény Györgynek istállót és szekórszint épít, de nem tudni, hol.

Bethlen lvt. Prot. I. 15. — Teleki lvt. KI. Költségvetés: 1831. 1. 3. — ProtJurid 1812. 557; 1822. 168; 1827. 570, 665, 837, 942, T199; 1830. 520, 571, 697; 1831. 31, 529, 896; 1832. 234, 602; 1835. 979, 1134, 1248, 1308; 1836. 135, 309, 883, 1221; 1839. 28; 1840. 691. ProtOecPolit 1809. 263; 1817. 350; 1821. 680; 11825. 780; 1831. 741, 944, 982, 1013; 1836. 1120; 1840. 25. — KMatr V. 21. — Bíró: *Gernyeszeg* 22, 90. — Jakab: *Tört* III. 591—592.

Dirloga János. Asztalos. 1796-ban egy kincskereső társaság tagja. — Jakab: *Tört* III. 732.

Dietrich Ferenc. Rézműves. 1811-ben Rotharides János rézműves bezáratja, de Dvorak János magához kéri. Megh. 1836. XII. 28-án, 60 éves korában. — ProtCecPolit 1811. 7, 287. — KMatr XI. 257.

Dietrich, Gottlieb. Esztergályos. 1819 óta, mióta házas, a városon van. 1825 és 1845 között sok pere van a város előtt. 1843-ban azt kéri a tanácstól, hogy ne mint idegent eskessék be polgárnak, mivel már rég itt tartózkodik. 1847-ben szegénységére való tekintettel kérését megismétli. Ugyanebben az évben a tanácsnak írókészetet csinál. — ProtJurid 1825. 838; 1826. 824; 1828. 1548; 1830. 686; 1837. 725, 849; 1842. 500, 593. — ProtOecPolit 1836. 197; 1842. 974; 1843. 770; 1845. 591; 1847. 135, 154.

Dobius. Kőműveslegény. 1763-ban Bánffy Farkas házában dolgozott. Gindtner Ferenc keze alatt. — Bánffy lvt. Kimutatás a munkások fizetéséről Fasc. 9/CIX. Nr. 6.

Dogi Laci. Kőműves. 1810-ben Sülelmeden a templom építésénél dolgozott. — Bethlen lvt. Ferdider Antal 1810-től való elszámolása.

Dombech, Filip. „Panorámás és tájfestő.” 1831-ben a gubernium 9336. sz. rendelete megengedi, hogy amíg felesége a gyermekágyból felgyógyul, a városon maradjon. — ProtOecPolit 1831. 983.

Donát Gáspár. Kőfaragó. Polg. eskü: 1719. V. 17. — KvPJegyz IV. 107.

Donát Gáspár. Kőműves. Említve: 1731. — KMatr I. 84.

Dózsa Géza. Festő. Tízéves korában Simónál kezdte tanulmányait, a Rajziskolában, mint gimnazista. Fiatalon elhunyt. — Bíró Béla: *A kolozsvári normál rajzoda.* EH 1943. 395.

Dressel, Dániel. Flaszterező. 1818-ban a marosvásárhelyi tanács keresi be nem végzett munkája miatt. 1822-ben Nagybányán dolgozik. Attól kezdve 1828-ban bekövetkezett haláláig Kolozsvár szolgálatában áll. 1827-ben még amiatt kérvényez, hogy rajta kívül másnak ne engedjék meg a flaszterezést. — ProtOecPolit 1818. 538—539; 1824. 581, 597, 788; 1825. 44, 68, 898, 947, 974; 1826. 613; 1827. 124, 125, 352, 376, 385, 510, 522; 1828. 355. — ProtJurid 1822. 770; 1825. 1022.

Dressel, Dániel. Fazekas. Polg. eskü: 1777. VII. 4. 1796-ban panasszal fordul a városhoz. — ProtJurid 1796. 208. — KvPJegyz V. 88.

Dressel, Gottlieb. Fazekas. Polg. eskü: 1777. VII. 4. 1808-ban felesége „veszetgetőnek” nyilvánította. — ProtJurid 1808. 48. — KvPJegyz V. 89.

Dressel (Drechsler) János. Fazekas. 1809-ben remekező fazekaslegényként kéri bevételét a városi polgárok közé. Polg. eskü: 1810. I. 8. — ProtOecPolit 1809. 801; 1810. 73. — KvPJegyz VI. 48.

Dretlefy, Péter. Rézműves. Családja 1773-ban Szebenből jön. 1821-ben centumpaternek jelölik. 1833-ban Andrásosfzki Efraim helyett viselte az adószedőséget. Megh. 1844-ben. — ProtCentumv 1821. 7; 1833. 256. — ProtOecPolit 1844. 407. — KvPJegyz V. 67.

Dunki Ferenc. Asztalos. 1802-ben kérésére hozzá osztják be a Nagyváradról jött Pepper Lajos asztaloslegényt. — ProtOecPolit 1802. 384.

Dunki János. Asztalos. 1770-ben cselédekkel dolgozik, s taxafizetés szempontjából az utolsó előtti, ötödik kategóriába sorolják. — KvLvt Fasc. II. Nr. 1512.

Dunki János. Asztaloslegény. 1847-ben azt panaszolja, hogy megverték, és fogságba tették, amiért sógoránál, Poszner Alajos asztalosnál dolgozott. — ProtOecPolit 1847. 286.

Dvorak János. I. Rézműves. Steller Márton legényeként szabadul fel. 1808-ban nősül, s kéri a céhbe való felvételét. 1810-ben a céh felvette ugyan, de rezet nem adott neki, amiért a városi tanács megbünteti a céhet. 1811-ben Steller Márton lányát veszi feleségül, és magához kéri dolgozni a Rotharides által becsukatott Dietrichet. 1812-ben, 1813-ban és 1815-ben adósaival perel. 1835-ben fiával együtt Bukovinában dolgozik. 1836-ban már nem él.

— ProtOecPolit 1808. 283, 337, 355, 394, 565; 1809. 916—917; 1810. 68, 188, 369, 448, 464—468, 587, 602; 1811. 181, 287; 1813. 606; 1835. 762. — ProtJurid 1811. 779; 1812. 279, 565, 732; 1813. 311; 1815. 140; 1836. 17. — ProtCentumv 1810. 39. — KMatr IV. 227.

Dvorak János. II. Rézműves. 1835-ben Bukovinában apja mellett dolgozik, de haza szeretne jönni. Addig nem engedik el onnan, amíg be nem bizonyítja, hogy Kolozsváron született, és itt birtoka is van. 1843-ban felesége perel Reitmann Dániel áccsal. — ProtOecPolit 1835. 762. — ProtJurid 1843. 308, 316.

Eidler Tamás. Kőműves. 1770-ben a külvárosban lakik, s taxafizetés szempontjából az utolsó előtti, ötödik kategóriába sorolják. — KvLvt Fasc. II. Nr. 1512.

Edlinger, Josef. Kőfaragó. Lásd: B. Nagy 300. A matrikulákban 1766-tól szerepel. 1767-ben nősül. Megh. 1780. VII. 1-én, 46 éves korában. — KMatr II. 104, 129, 150, 166, 307, 454.

Egyed András. Kőfaragó. 1813-ban katonának, fogják be, de Korda Anna kéri a kolozsvári tanácsot, hogy engedje szabadon, mivel házán (Toldalagi—Korda) a francia kőfaragó pallér mellett 1809-től igen fontos munkát végez. Ezt írja róla: „...faragásával és munkájával én nem csak tökéletesen eddigelé megelégedtem; de sőt az ő jelenléte a továbbiakra oly szükséges, hogy különbenn épületembe a Symetria sokat fog hibázni, s' Épületeimnek Dísze fog veszni.” A város szerint a valóban jó képességű kőfaragó legény önként állt katonának. Ha a gubernium nem ellenzi, küldhet mást maga helyett, mivel van egy kis vagyona, 3 fertály szőlője, ami után adót fizet. 1837-ben Egyed Andrásné, özvegy „katonáné” panaszolja, hogy férje két évtizedig katonáskodott a városért. — Bethlen lvt. IV. Reg. Fasc. 139. — ProtOecPolit 1813. 637, 777; 1837. 434.

Eidelbos, Josef. Kőműveslegény. Weixelbraun József keze alatt dolgozott, de 22 forint adóssággal megszökött Pancsovára. Az odavaló tanács 1837-ben kéri a kolozsvárit, hogy küldje el Eidelbos vándorkönyvét, s egyúttal azt is írja meg, hogy az illető mi módon adhatná meg tartozását. — ProtJurid 1837. 805.

Eikler Ferenc. Kőműves. Lásd: B. Nagy 300. 1803-ban nősül Kolozsváron. — KMatr III. 76.

Eitel András. Orgonakészítő. 1824—1825-ben mindkét kolozsvári református templom orgonáját megjavítja. 1836-ban egyházi lakást kér. 1837-ben már nem él. Több pere van a város előtt. — ProtCons 1824. 153, 166; 1825. 26; 1836. 28. — ProtJurid 1835. 14, 223, 383, 665, 678, 840, 978, 1060, 1313, 1324, 1544, 1618; 1836. 133, 173, 709, 901; 1837. 613, 985.

Elek János. Asztaloslegény. 1826-ban kéri a tanácsot, hogy engedje meg a maga kezére való dolgozást. Vitája a céhvel sokáig tart, mert még 1837-ben is elvett szerszámaikat kéri vissza, hogy négy gyermekét el tudja tartani. Csak 1844-ben engedik meg neki, hogy a maga kezére dolgozhasson. — ProtOecPolit 1823. 157, 409; 1826. 856; 1837. 261, 375, 536, 580, 671; 1844. 1028.

Elikk, Joannes Christophorus. Lakatos. Lásd: B. Nagy 300.

Endrődi Mihály. Kőműves. 1815-ben Enyeden katonának fogják. A városi tanács nem ért egyet a dologgal, mert mint gazdát és igaz embert nem lett volna szabad elfogni. 1822-ben Gold Ferenc pallér özvegyével perel elmaradt munkadíja miatt. Megh. 1826. IV. 17-én, 46 éves korában.

1804. Kolozsvár. A Toldalagi—Korda ház építésénél dolgozik Balogh Antal keze alatt. 1809. Uo. Bodor Józseffel dolgozik.

1815 körül. Enyed. Gold Ferenc keze alatt dolgozik, Váradi Sámuel patikus emeletes házában.

1819 előtt. Kolozsvár. Balázs István szücsnél dolgozik.

Bethlen lvt. Prot. 1804. 17. — ProtOecPolit 1812. 172; 1815. 559; 1819. 364, 663, 807. — ProtJurid 1819. 1590; 1822. 1332; 1823. 19; 1825. 673. — KMatr IV. 75, 97, 112; XI. 12.

Enyedi András. Fazekas. Polg. eskü: 1799. I. 10. — KvPJegyz VI. 10.

Enyedi Sámuel. Órás. 1770-ben van háza, és taxafizetés szempontjából a jó anyagi helyzetre valló negyedik kategóriába sorolják. 1760-ban a marosvásárhelyi vártemplom toronyórájának elkészítésére köt szerződést. — KvDvt Fasc. II. Nr. 1512. — MvRELvt Nr. 1760/373.

Enyedi Sándor. Geometra. Az Aedilis Directio szolgálatában áll. 1833-ban a városi mérnöki állást pályázza meg. 1850-ben Hermann Sándorral együtt a katonai parancsnokság hitletételre hívja. — ProtOecPolit 1833. 373. — TJKv 1850. Nr. 1720.

Eötves István, Ötvös. 1770-ben taxafizetés szempontjából az utolsó, hatodik kategóriába sorolják. 1794-ben Salamon Jánosné azért pereli, mert elveszett drágaságait nála találták meg. — KvLvt Fasc. H- Nr. 1512. — ProtJurid 1794. 123; 1795. 76.

Eötves János. Ötvös. 1770-ben taxafizetés szempontjából az utolsó, hatodik kategóriába sorolják. — KvLvt Fasc. II. Nr. 1512.

Ergányi János. Ács. Polg. eskü: 1770. III. 8. 1770-ben taxafizetés szempontjából az utolsó, hatodik kategóriába sorolják. 1794-ben aláírja a régi céhszabályok visszaállításáért beadott kérvényt. 1804 és 1805 között több pere van. Megh. 1815. XII. 23-án, 78 éves korában. — KvLvt Fasc. II. Nr. 1512; Nr. 1794/197. — ProtOecPolit 1804. 171. — ProtJurid 1804. 385, 535; 1805. Nr. 595, 733, 616. — KvPJegyz V. 53. — KMatr II. 242; III. 53; IV. 71.

Ertel György. Óráslegény. 1806-tól különböző perekkel szerepel a város előtt. 1819-ben meghal. 1840-ben Bajorországból érdeklődnek arról, hogy itt vannak-e rokonai. — ProtOecPolit 1806. 256; 1808. 21, 730; 1811. 48; 1817. 333, 383; 1818. 711; 1819. 1128. ProtJurid 1840. 700. — KMatr III. 250.

Eschenbacher, Johann. Aranyműves. 1832-ben Lukács Jánosnál tölti remek-esztendejét. Ugyanakkor a tanácson keresztül a badeni nagyhercegségből, Konstanz nevű városból kéri keresztlevelét a céhbe álláshoz. Polg. eskü: 1834. VIII. 1. 1836-iban nősül, 36 éves korában. 1841-ben a Bethlen családnak dolgozott. 1844-ben céhmester, és az idejövő idegen ékszerárusokra panaszkodik. Háza a piacsoron volt. Megh. 1855. VI. 30-án. — ProtOecPolit 1832. 596, 771; 1834. 923; 1844. 913. — TJKv 1850. Nr. 3842, 3843, 3898. — KvPJegyz VI. 123. — Bethlen lvt. Számla: 1841. III. 31. — KMatr VIII. 163; XII. 209.

Fábián János. Kőműves. Neve 1821-ben tűnik fel. 1823-ban 400 forintot akarnak rajta végrehajtani. Adósságai miatt 600 forint értékű házáat elárverezik. 1828—1833 között adósságait rendezi. Megh. 1848. XII. 26-án, 78 éves korában.

1826. Krakkó. A fiskális udvarban dolgozott.

1833. Kolozsvár. A Toldalagi—Korda házat renoválja.

Bethlen lvt. Szerződés: 1833. VII. 21. — ProtOecPolit 1821. 745; 1825. 1145; 1833. 1177. — ProtJurid 1822. 505; 1823. 31, 167, 203, 228; 1826. 10; 1828. 53, 1208, 1288; 1829. 57, 217; 1830. 385. — KMatr XII. 115.

Fábián József. Fazekas. 1838-ban mint legényt a céh megbírságolja. 1841 előtt Kolozsváron a cukorgyárnál, valamint Tordán dolgozott. 1841-ben remek-esztendejét tölti. Háromnegyed év eltelté után betegségére való tekintettel kéri, hogy a hátralévő idejét engedjék el. 1844-ben felszólítják, hogy esküdjék fel a város hűségére, de betegségére és szegénységére hivatkozva haladékot kér. — ProtOecPolit 1838. 274; 1841. 53, 181, 262, 397; 1844. 519.

Fabricius (Bricio, Fabritio), Batistella. Óngyártó. 1802-ben kéri, hogy vegyék fel a városi polgárok soraiba. Franciaországból került ide, s ezért 1813-ban, mikor katonának fogják, el is engedik. 1816-tól sokat küzd adósságaival. Különösen sok pere van Kantova Antal óngyártóval, aki 1824-ben még az adósok börtönébe is záratja. Kiszabadulása után szerszámaikat kéri vissza. Pere egészen 1829-ig folyik. Megh. 1832. I. 7-én, 70 éves korában. — ProtOecPolit 1802. 144; 1813. 476; 1826. 635. — ProtJurid 1811. 460, 501; 1812. 37, 119; 1813. 689, 844, 904; 1816. 59, 123; 1824. 111, 353, 721; 1826. 1324; 1827. 731, 990; 1829. 210, 488. — KMatr III. 206; IV. L 243; XI. 68.

Faichter József. Kőműves. 1798-ban adósságért perelik. — ProtJurid 1798. 63.

Faierstanth, Joannes, alias Kőműves. Kőműves és kőfaragó. Tübingiai. Polg. eskü: 1700. VII. 6. — KvPJegyz IV. 59.

Fajt (Faljt), Andreas. I. Fazekas. A polgári eskü letételekor, 1741. VI. 3-án szász patríciusnak írják be. 1770-ben taxafizetés szempontjából az utolsó, hatodik kategóriába sorolják, 1811-ben perelik. — KvLvt Fasc. II. Nr. 1512. — ProtOecPolit 1811. 533, 592. — KvPJegyz IV. 182.

Fajt, Andreas. II. Fazekas. Polg. eskü: 1793. — KvPJegyz V. 158.

Fajt (Faljt), Stephanus. Fazekas. Polg. eskü: 1756. XII. 18. 1770-ben taxafizetés szempontjából az utolsó előtti, ötödik kategóriába sorolják. — KvLvt Fasc. II. Nr. 1512. — KvPJegyz IV. 225.

Farkas Antal. Fazekas. Polg. eskü: 1805. III. 26. 1815-ben a fellegvári kaszárnyában rak 25 kemencét. 1819-ben Rátz Antalnak készít kemencéket. 1821-ben csődöt jelent. 1829-ben elmaradt városi adója miatt fogságba teszik, ahonnan csak 1831-ben szabadul. — ProtOecPolit 1806. 181; 1814. 1080; 1815. 38, 116; 1830. 52, 839, 897; 1831. 129. — ProtJurid 1813. 242, 694, 784; 1819. 508, 1231; 1821. 1094; 1829. 145. — KvPJegyz VI. 35.

Farkas Georgius, alias Kádas et Asztalos. Asztalos. 1712. V. 30-án szász patríciusnak írják be a polgárkönyvbe. — KvPJegyz IV. 83.

Farkas György. Kőműves. 1786-ban peres ügye volt Bánffy Sándorral bizonyos kőművesmunka miatt. — ProtJurid 1786. 564.

Farkas György. Asztalos. 1838-ban a „Zöld fa” vendégfogadó mellett vásárolt házat. 1842-ben és 1843-ban gr. Nemes János pereli azért, mert a Monostor úton lévő házához rossz parkettet csináltatott. 1844-ben felszólítják, hogy esküdjön be a polgárok közé, de haladékat kér, mert mint győri származású idegennek 2 arany és 8 forint beiktatási díjat kellene fizetnie, amit egyelőre nem tud letenni. — ProtJurid 1838. 215, 274, 757; 1843. 74. — ProtOecPolit 1842. 150, 1134—1136; 1843. 508; 1844. 1258.

Farkas János. Kőműveslegény. 1808-ban Balogh Antal keze alól Tordára szökött. Mivel adóssággal ment el és Balogh a felvállalt munkát nélküle nem tudja elvégezni, arra kéri a tanácsot, hogy hozassa vissza Kolozsvárra. Megh. 1823. VII. 6-án, 36 éves korában. — ProtOecPolit 1808. 418. — KMatr IV. 128.

Fazakas Ferenc. Ács. Sokat perel és őt is perelik 1801 és 1823 között. Megh. 1827. IX. 1-én, 73 éves korában. — ProtJurid 1801. 231; 1821. 561; 1823. 227; 1828. 1017. — KMatr XI. 21. f

Fazakas István. Ács. 1837-től 1840-ig még legény. Adósság miatt sokat perel és perelik. — ProtOecPolit 1837. 344, 586, 777; 1839. 655, 679; 1840. 25; 1843. 88.

Fazakas István, alias Öz. Fazekas. Polg. eskü: 1748. II. 16. — KvPJegyz IV. 199.

Fazakas Péter. I. Ács. Polg. eskü: 1758. IX. 7. 1770-ben taxafizetés szempontjából a jó anyagi helyzetet jelentő negyedik kategóriába sorolják. 1794-ben aláírja a régi céhszabályok visszaállításáért beadott kérvényt. — KvLvt Fasc. II. Nr. 1512, 1794/197. — KvPJegyz IV. 228.

Fazakas Péter. II. Ács. 1826-ban a Buzás bástya mellett kapott házhelyet, s ezért munkával szeretne fizetni. — ProtOecPolit 1826. 866.

Fazakas Péter. Fazekas. 1797 előtt a fellegvári kaszárnyában lévő kályhakat renoválja meg, és arra kéri a tanácsot, hogy a katonaságnál eszközölje ki munkája kifizetését. — KvLvt Nr. 1797/14.

Feichter (Fleicher) Mihály. Kőműves. 1802-ben kéri a tanácsot, hogy vegye be a városi polgárok közé, de elutasítják, mert nincs megfelelő birtoka. 1829-ben vándorlásban lévő asztaloslegény fiának kér testimoniumot. 1837-ben pere van a város előtt. — ProtOecPolit 1802. 518; 1829. 229. — ProtJurid 1837. 876.

Feifer Ferenc. Építőmester. 1828 előtt Marosillyén Bornemisza Pál udvarában dolgozott. — ProtOecPolit 1828. 202.

Fejér, Joannes. Kőműves. 1727. II. 12-én szász patríciusnak írják be a polgárkönyvbe. — KvPJegyz IV. 132.

Fejérvári Ferenc. Kőműves. 1823-ban amiatt panaszol, hogy a Felső Szón utcai fertály gyűlésében lemocskolták. 1825-ben 100 forintot kér kölcsön a várostól. 1829 előtt Betsck Sámuelnek egy konyhát épített. 1832-ben kéri a polgárok közé való bevételezt, de mivel nincs elegendő birtoka, nem veszik be, és így a bor- és pálinkaárulási engedélyt sem kapja meg. 1834-ben új házat kezdett építeni. 1840 előtt László János geometrának épít. Megh. 1844. I. 1-én, 63 éves korában. — ProtOecPolit 1823. 121; 1825. 195; 1829. 62, 810, 818; 1830. 659, 943, 1259, 1265; 1831. 193, 200, 254, 272; 1832. 604, 643; 1834. 464; 1841. 73, 142. — ProtJurid 1829, 169, 322, 778; 1832. »1311; 1834. 877; 1836. 387; 1840. 85; 1842. 154; 1843. 310; 1844. 82. — KMatr VI. 42; XII. 36.

Fejérvári János. Aranyműves. 1813-ban mint legény arra kér engedélyt, hogy három évig a céhen kívül dolgozhasson. 1820-ban már Majsai Imre nevű inasa visszaadását követeli, amiből 1822-ig terjedő huzavona támadt. 1823-ban a börtönben van és szabadulását kéri. 1830 és 1833 között adósságért perel. — ProtOecPolit 1813. 930; 1820. 386, 534; 1821. 557; 1823. 85. — ProtJurid 1822. 1096; 1823. 500; 1830. 401; 1832. 1197; 1833. 212.

Fekete András. Asztalos. Kassai eredetű. 1814-ben katonának fogják, de idegen származására való tekintettel elengedik. — ProtOecPolit 1814. 165.

Fekete György, ötvös. Polg. eskü: 1765. V. 24. — KvPJegyz V. 31.

Fekete György. Építőmester. Polg. eskü: 1830. VIII. 24. 1832 és 1834 között Nagy János sebésszel van építésbeli vitája. 1835-ben a Hosszú Szappan utca végében a várfal fundamentumköveit kéri magának. Háza a Belső Király utcában van. 1839-ben 400 forint kölcsön miatt leköti a Monostorkapu és a Szén utcai kijárást között lévő telkét. 1840-ben 2200 ezüstforinton eladja Csürös Antal melletti telkét. 1842-ben a Trencini várbeli fogadót bérel. 1844-ben 7880 forintért vállalt szamosújvári munkájának előlegéért leköti Külső Monostor utcai meg nem terhelt házat. A munkát olyan becsületesen végzi el, hogy meg is dicsérik érte. 1846-ban monostori telkén építeni akar. 1847-ben bontásával kárt okoz szomszédjának. 1848-ban házcserét bonyolít le, és katonának vitt legényei felmentését kéri.

1832 előtt. Kolozsvár. Nagy János sebésznek épített.

1837. Uo. A Belső Király utcai kút építése.

1840 előtt. Uo. A Torda-kaput bontotta le.

1840. Uo. Sommer Istvánnak a Szappan utcában házat épít.

1841 előtt. Uo. Schusztler Sámuel tímár háza.

1841. Uo. A sörfőzőnél dolgozott, és költségvetést csinált a Sikó ház megigazításához.

1842. Uo. A város tárcsái uradalmában dolgozik.

1843. 1844. Szamosújvár. A börtön falainak kiigazítása.

1847. Kolozsvár. A Királyi Lyceum könyvnyomdájában vállalt valamilyen építést.

1849 körül. Uo. A lövölde építését kezdi meg, de a forradalom bukásával a munka abbamaradt.

1850 előtt. Uo. Lath János háza és Apor Lázárnak javítások.

1850. Uo. Az izraelita templom munkálatait kezdi meg, és. különböző városi épületeket renovál.

ProtOecPolit 1832. 1221; 1835. 682; 1837. 433, 565; 1840. 198, 433; 1841. 113, 229, 299; 1842. 1044; 1843. 695; 1844. 184; 1845. 88; 1846. 307, 532; 1847. 347, 679. — ProtJurid 1833. 703, 835, 1014, 1136; 1834. 755; 1839. 468; 1840. 759; 1841. 569; 1844. 387, 777; 1847. 238, 410; 1848. 265. — ProtCentumv 1837. 168. — TJkv Nr. 1848/3666, 1850/2061, 1850/2461, 1850/2532, 1850/3824, 1850/3904, 1850/7546. — KvPJegyz VI. 112. — KMatr IV. 182, 215; V. 9, 27, 57, 165, 208; VI. 133; VIII. 24.

Fekete György. Asztalos. 1819-ben obsitos katona, s arról panaszol, hogy mestersége folytatásában akadályok vannak. 1837-ben még legény, s a céh el akarja venni szerszámait. 1838-ban és 1839-ben hasonló kellemetlenségei vannak, s kéri a tanácsot, hogy engedje dolgozni, mivel már húsz éve legényeskedik. További életrajzi adatait nem lehet elkülöníteni a másik Fekete Györgyétől, aki 1852. I. 19-én, 48 éves korában hal meg, mint asztaloslegény. — ProtOecPolit 1819. 55; 1837. 550, 599, 708, 916—917; 1838. 90, 222, 949, 1032; 1839. 292, 458; 1845. 939. — ProtJurid 1847. 344. — KMatr V. 233, 250; VI. 7. 38, 115, 162; XII. 165.

Fekete István. Ács. 1770-ben taxafizetés szempontjából az utolsó, hatodik kategóriába sorolják. — KvLvt Fasc. II. Nr. 1512.

Fekete Jóska. Kőművesinas. 1844-ben szabadulófélben volt Kagerbauer Antal mellett. — ProtOecPolit 1844. 1081.

Fekete Mihály. Asztaloslegény. 1819-ben Marosvásárhelyre szökik, és a céh kéri a tanácsot, hogy hozassa vissza. — ProtOecPolit 1819. 214.

Félix György. Kőműves. Apja (Félix György) ugyancsak kőműves volt. Kimutatható 1811 és 1825 között. Mesterünk 1835-ben, 22 éves korában nősül. 1842 körül Zagoni

Szabó Mihálynak épített. 1844-ig tudunk róla. ProtOecPolit 1842. 978, 979, 980, 1097, 1173. — KMatr V. 219, 249; VI. 57; VIII. 145.

Félix Sámuel. Kőműves. 1846-ban Zabola Andrásnak a Séta utcáiban lévő házát építette. — ProtOecPolit. 1846. 708, 709.

Felszegi György. Lakatos. Az 1770-es összeírás idején egyáltalán -nem dolgozik és olyan szegény, hogy taxát sem fizet. — KvLvt Fasc. II. Nr. 1512.

Feltmajer, Martinus. Ötvös. Polg. eskü: 1736. I. 11. — KvPJegyz IV. 170.

Feltmajer Mihály, alias Nyirő. Ötvös. Polg. eskü: 1765. VII. 6. Rézmetsző próbalapját 1758—59-ben készíti el. Az ötvös-mintakönyvben 1765-ből való feljegyzése található. 1770-ben taxafizetés szempontjából az utolsó előtti, ötödik kategóriába sorolják. 1775-ben Haller Jánostól gyűrűket, karpereceket és pártadóveket vesz át javítás végett. 1780 körül hal meg. — KvLvt Fasc. II. Nr. 1512. — ProtJurid 1780. 262. — KvPJegyz V. 31.

Felvinczi János. Ács. Polg. eskü: 1712. I. 4. — KvPJegyz IV. 80.

Ferdider Antal. Kőműves. Megh. 1814. I. 20-án, 57 éves korában.

1803. Kolozsvár. A Toldalagi—Korda ház építésénél dolgozott.

1809. Hídalmás. Korda Anna házait renoválja.

1810. Sülelmed. Templomot épít.

Bethlen lvt. Évi elszámolások: 1803, 1810; Korda Anna levele Medgyes Lajoshoz: Kolozsvár, 1809. VI. 10. — KMatr IV. 51.

Ferdider Ferenc. Kőműves. 1791—1798 között Jásfalván ref. templomot épít. — GyűjtőLvt. A műemlék-templomok nyilvántartása II. 150.

Ferenczi László. Ötvös. Homoródjánosfalvi. Polg. eskü: 1771. VI. 12. 1787-ben, 1798-ban, 1803-ban, 1806-ban, 1807-ben, 1812-ben és 1815-ben adósság miatti peres ügyei vannak. 1815-ben Bethlen Gergelynek ezüsttel tartozik. 1819-ben végrehajtókat küldenek ellene. — ProtJurid 1787. 495; 1798. 29; 1803. 78; 1806. 806; 1807. 54 ós Nr. 71; 1812. 294, 688, 1101, 1162, 1288; 1815. 200, 1155; 1819. 939. — KvPJegyz V. 59.

Ferner, Dietrich. Lakatos. 1750 körül a bonchidai Bánffy kastély lakatosmunkáját készíti. — Bíró: KSz Mihály 25. — Bíró: Bonchida 22.

Ficzinger József. Festő. 1811-ben a gubernium származása felől és életmódjáról érdeklődik, mivel Moldvába kért útlevelet. — ProtOecPolit 1811. 68.

Fikomédes János. Kőműves. 1814-ben katonának fogják. A város nem áll ki érte, mert nem vagyonos, és csak olyan kőműves, aki azelőtt falura járó tajkoló csizmadia volt. — ProtOecPolit 1814. 61, 233. — ProtJurid 1815. 478.

Filip. Kőműveslegény. 1763-ban Bánffy Farkas házában dolgozott Gindtner Ferenc keze alatt. — Bánffy lvt. Kimutatás a munkások fizetéséről, Fasc. 9/CIX. Nr. 6.

Filippus. Kőműves. Lásd: B. Nagy 300.

Filkó János. Lakatoslegény. 1805-ben felszólítják, hogy álljon a céhbe. 1814-ben feleségére és gyermekére hivatkozva kéri, hogy engedjék meg neki a maga kezére való dolgozást. — ProtOecPolit 1805. 247; 1814. 312.

Finta József. Ács. Polg. eskü: 1768. V. 13. 1770-ben taxafizetés szempontjából az utolsó, hatodik kategóriába sorolják. — KvLvt Faso II. Nr. 1512. — KvPJegyz V. 44.

Fischer. Mérnök. 1808-ban Kolozsvár krajnai erdejének parcellázásához fogott hozzá, de közben meghalt. — ProtCentumv 1808. 117.

Fischer Mátyás. Mérnök. Az Aedilis Directio igazgatója. 1791-ben más szállást kér a várostól. Megh. 1815. XII. 18-án, 64 éves korában.

1792. Kolozsvár. Az utcakövezési bizottság tagja.

1796. Uo. A város házainak felmérésével kapcsolatos guberniumi rendelethez fűz véleményét az Aedilis Directio nevében.

1801. Uo. Tervet készít a Szamos szabályozására.

1803. Uo. Az Uberlacher—Teleki perben ad szakvéleményt.

1815. Uo. A kolozsmonostori gát építéséhez készít tervet.

KvLvt. Nr. 1792/125, 1797/95. — ProtJurid 1803. 76. — ProtCentumv 1815. 34. — KMatr III. 162, 185; IV. 71. — Jakab: Tört III. 615—624. — Lyka: TMű III. 20.

Fizi Mihály lásd Fűzi Mihály.

Flasman, Fridericus Joannes. Asztalos. Polg. eskü: 1763. III. 7. — KvPJegyz V. 18.

Fleischer József. Kőműveslegény. 1847-ben Déván a piaci nagykozsma építését ott-hagyva, hazaszökik. Fuller Márton pallér azt kéri a tanácstól, hogy küldje vissza. 1849-ben gyerekét kereszteli. — ProtOecPolit 1847. 314. — KMatr VI. 149.

Fodor András. Kőműves. Említve: 1819, 1835, 1838; testvérével osztozik és gyermekei jussát pereli. 1826-ban a krakkói fiskális udvarnál épített. — ProtJurid 1819. 1517; 1826. 10; 1835. 466; 1838. 490.

Fodor Ignác. Kőműves. 1827-ben, 24 éves korában nősül. 1840-ben a Reduthoz „sparofen” főzőkemencét csinált. 1848-ban Pataki Józsefnek épített kemencét. — ProtOecPolit 1840. 567. — TJKv 1848. Nr, 183, 293. — KMatr V. 50, 91, 167, 199; VI. 9, 52, 106, 159; VIII. 24.

Fodor Mihály. I. Kőműves. Polg. eskü: 1782. I. 16. — KvPJegyz V. 107.

Fodor Mihály. II. Kőműves. 1800—1827 között sokat perelik. 1800-ban Szigeti Katának és Szoboszlai Szabó Sámuelnek épített. 1802-ben Thallinger mérnökre panaszol, és Rétsői Mihálynénak pincét készít. Megh. 1827. XII. 20-án, 47 éves korában. — ProtJurid 1801. 61; 1802. 667, 827 és Nr. 851; 1803. március 164 és augusztus 31-i sessio; 1804. 26, 111, 436; 1827. 1170. — ProtOecPolit 1800. 490—491, 538, 924. — KMatr XI. 24.

Folyfalvi Nagy Sámuel, Ötvös. 1796-ban annyira elszegényedett, hogy fiscalis assistentiát kér terhes ügyeinek intézésére. — ProtJurid 1796. 212.

Foris, Andreas. Ács. Lásd: B. Nagy 300.

Foris, Josef. Ács. Lásd: B. Nagy 300. — Polg. eskü: 1778. III. 18. — KvPJegyz V. 91.

Frey, Christophorus Joannes. Esztergályos és asztalos. 1832-ben panaszol a céhre, amiért mint kontárt csütörtökönként nem engedni árulni. Az anyakönyvekben 1825 és 1838 között szerepel. — ProtOecPolit 1832. 55, 233. — KMatr V. 10, 114, 232

Fridrik Ferenc. Kárpitós. Francia eredetű. 1817-ben Vas József asztalosnál dolgozik. A céh nem akarja munkára engedni, mert eredetileg nyerges mesterséget tanult. — ProtOecPolit 1817. 58—59.

Fridrik (Friedrich), Joannes. Kőműves. Az 1770-es összeírás idején a külvárosban lakik, s taxafizetés szempontjából az utolsó, hatodik kategóriába sorolják. — KvLvt Fase. II. Nr. 1512.

Friedberg Ignác. Építész. 1827—28-ban, 25 éves korában rézmetszést tanult a bécsi akadémián. — Pataky 123.

Friedel János. Lakatos. 1802-ben tervet készít a kémények tűzbiztossá tételével kapcsolatban, melyet a tanács 1804-ben el is fogad. 1803-ban a városi szökőkút tervét készíti el Leder József építómesterrel. — ProtOecPolit 1802. 113; 1803. 293; 1804. 164. — ProtCentumv 1804. 183.

Friedrich, Joannes (F. Majszter, Joannes). Üveges. A sziléziai Mittenwaldból költözött Kolozsvárra, az 1730. április 24-én kelt idegen-összeírás szerint 1729-ben, az április 21-én kelt konskripció szerint 1723-ban. — KvLvt Fase. II. Nr. 19; Fase. III. Nr. 696.

Fronius, Georgius. Asztalos. Polg. eskü: 1756. VIII. 9. Szebeni. 1770-ben inassal dolgozik, s taxafizetés szempontjából az utolsó előtti, ötödik kategóriába sorozzák. KvLvt Fase. II. Nr. 1512. — KvPJegyz IV. 224.

Fronius János. Asztalos. Lásd: B. Nagy 300.

Fülei (Filei) József. Ács. 1845-ben a kontárokat felülvizsgáló bizottság tagja. Megh. 1851. XI. 28-án, 46 éves korában. — ProtOecPolit 1845. 507. — KMatr XII. 154.

Fülep István lásd Öri Füllep István

Füzési László. Ötvös. Rézmetszéspróbáját a XVIII. század végén készítette. — Kelemen: Ötv.

Füzi András. Asztaloslegény. 1814-ben katonának fogták. Füzi Mihály asztalosmester kéri, hogy engedjék el, mert rokona és sok pénzével adós. — ProtOecPolit 1814. 532.

Füzi Mihály. Asztalos. Lásd: B. Nagy 300—301. Polg. eskü: 1800. XI. 18. — KvPJegyz VI. 16.

Gábor Lőrinc. Kőműves. Az 1770-es összeírás idején a külvárosban lakik, s taxafizetés szempontjából az utolsó előtti, ötödik kategóriába sorolják. — KvLvt Fase. II. Nr. 1512.

Gabos Ferenc. Ács. 1770-ben taxafizetés szempontjából az utolsó, hatodik kategóriába sorolják. — KvLvt Fase. II. Nr. 1512.

Gál András. Fazekas. Polg. eskü: 1791. VIII. 20. 1811-ben mint szegény és más házában lakó kéri a tanácsot, hogy mentse fel a katonatartás kötelezettsége alól. 1842-ben, arra való tekintettel, hogy kenyeret már nem tudja megkeresni, adóeltörlést kér. — ProtOecPolit 1811. 681; 1842. 1164. — KvPJegyz V. 143.

Gebhardt, Joannes lásd Refner Gebhardt, Johannes.

Geizer (Geiser, Gaizer, Gaiszer) Antal. Mérnök. Provinciális geometra, majd 1837-től az Aedilis Directio adjunktusa. 1826-ban 300 forintot kér a várostól „ex fundamento” újonnan épített háza befejezésére. 1847-ben 3420 forintért eladta Külső Szén utcai házát.

1812. Kolozsvár. A fülei és asszonyfalvi havasok felmérése.

1823. Uo. Az utcakövezési díj kifizetéséről ad igazolványt.

1826—1828. Uo. A Feleki utat csináltatja, és hidakat javíttat.

1828. Uo. A Redut kéményét és a mellette lévő ház állapotát véleményezi.

1832. Uo. A város határán keresztülmenő só-, posta- és kereskedelmi utakat méri fel.
- 1834—1837. Uo. A Hidkapu előtt építendő híd rajzát véleményezi, amit Kiermayer Christian adott be. Később ellenőrzi az építkezés elszámolásait.
1838. Uo. A Monostor út szabályozásával kapcsolatosan ad szakvéleményt, és vezeti a munkálatokat.
1838. A Maros szabályozásán dolgozik.
1839. Kolozsvár. A Középkapu tornyáról jelent egy bizottság tagjaként.
1840. Uo. A régi tanácsház állapotáról mond szakvéleményt.
1844. Uo. A Bogdánffy bástyában elhelyezett katonai segédkórház rossz állapotáról jelent.
1850. Uo. A kolozsmonostori híd építésével foglalkozik, és a Papfalvával kapcsolatos mérnöki munkákat készíti elő.
- ProtOecPolit 1812. 605; 1823. 41; 1826. 429, 463, 677; 1828. 107, 232; 1832. 842; 1834. 74; 1835. 1475; 1837. 490; 1838. 415, 441, 492; 1840. 380; 1844. 1202. — ProtJurid 1847. 538. — ProtCentumv 1826. 94; 1836. 69; 1838. 1; 1839. 32. — TJKv 1850. Nr. 329, 1825, 5102. — KMatr V. 21, 148; VI. 153.
- Gelner Márton.* Lakatos. 1770-ben taxafizetés szempontjából az utolsó előtti, ötödik kategóriába sorolják. — KvLvt Fasc. II. Nr. 1512.
- Geng Adám.* Lakatos. Szül.: 1819. XII. 24. 1847-ben műhelyéből kulcsokat loptak. 1848—1850 között a piaci bódék lakatosmunkáját készíti. — ProtOecPolit 1847. 139, 274. — TJKv 1848. Nr. 756; 1850. Nr. 5037.
- Geng András.* Lakatos. Baranyai. Polg. eskü: 1804. VI. 15. 1808-tól 1839-ben bekövetkezett haláláig sokat dolgozott a városnak. Neve a jegyzőkönyvekben is többször előfordul.
1808. Kolozsvár. A katonaságnak dolgozott.
1809. 1811. Uo. A Toldalagi—Korda ház kapuját vasalja.
1813. Uo. Lakatosmunka valamelyik Bánffyakkal rokon családnál.
1821. Uo. A Redutnál dolgozik.
1823. Uo. A ref. egyháznak dolgozik.
1825. Uo. A Toldalagi—Korda házban végez javításokat, és a város fogházán dolgozik.
- 1826—1829. Uo. Heidendorf generális szállásán végez javításokat, és a városnak dolgozik.
1827. Uo. A ref. kántori ház lakatosmunkája.
1831. Uo. A város lámpáit csinálja és a Redutnál dolgozik.
1832. Uo. A tábori szekerek színjének lakatosmunkája.
1836. 1837, 1839. Uo. A város fogháza részére dolgozik.
1837. Uo. A Szent György kaszárnya lakatosmunkájának egy részét csinálta.
- Bethlen lvt. Prot. (1809) III. 41; (1811) II. 4, 16; szerződés: 1825. VI. 4. — Bánffy lvt. Elszámolás: 1813. III. 2. — Lázár lvt. Nyugták: 1826. XI. 15.; 1829. VII. 15. — KvPJegyz VI. 30. — ProtOecPolit 1808. 347; 1819. 457; 1821. 786; 1825. 90; 1826. 54; 1827. 50, 55; 1828. 13, 168; 1829. 101; 1831. 55, 655; 1832. 698; 1836. 1354; 1837. 172, 614; 1838. 73, 870; 1839. 248, 705, 897. — ProtJurid 1816. 475; 1817. 393; 1819. 1646; 1820. 68, 842. — KMatr III. 84; IV. 59, 95, 121, 144. — ProtCons 1823. 84; 1827. 13.
- Gentsi István.* Asztalosinas. 1847-ben felszabadításához otthonról, Gyergyószárhegyről árvarészét kéri. A pénz átvételére a Bágyonban állomásozó ezredhez küldik, mivel „székely huszár katona” rendű ember. — ProtJurid 1847. 58, 209.
- Gerger György.* Esztergályos. 1832-ben Naj József nevű legénye panaszol rá. 1834-ben fogadót bérel. 1840-ben házbér ügyében kérvényez. 1846-ban öregségére való tekintettel műveinek naponkénti árulására kér engedélyt a Monostorkapunál, amit megtagadnak tőle. 1847-ben, mivel 82 éves, tehetetlen, és kenyerét nem tudja megkeresni, adója elengedését kéri. — ProtOecPolit 1832. 999, 1172; 1834. 1216; 1839. 644, 646, 701, 711, 775, 801; 1840. 47, 514; 1846. 832; 1847. 126. — ProtJurid 1840. 8; 1842. 101.
- Gindtner, Franciscus.* Építőmester. Lásd: B. Nagy 301. Prágából költözik ide. A polgári esküt 1775. XII. 4-én teszi le. Megh. 1797. IX. 15-én, 72 éves korában. — KvPJegyz V. 81. — KMatr II. 65, 77, 85, 93, 106, 114, 119, 120, 122, 126, 147, 149, 153, 157, 161, 173, 176, 179, 199, 202, 212, 217, 247; III. 26, 69, 110.
- Girtler Drezler (Dreszter), Friedrich.* Ötvös. 1810-ben és 1811-ben hosszas vitája van a céhvel azért, amiért kontár létére Székely József színésznek elromlott ezüstös kardját megcsinálta. A tanács a munkát azért engedélyezte, mert más nem tudta volna a javítást elvégezni. A céh tiltakozott ez ellen, és ragaszkodott jogaihoz. — ProtOecPolit 1810. 629, 647, 682, 688, 713, 798, 827; 1811. 119, 205, 464.

Girtler Knecht József, Ötvös. 1817-ben a maga „gürtleri” mesterségét elhagyta, s a tanács engedelmével ötvösségre adta magát. A céh emiatt tiltakozik, s a vita még 1821-ben is tart. 1828-ban Nagy Sándor ötvösért vállalt kezességéről lemond. 1831-ben rendreutasítják, hogy tartsa magát a céh szabályaihoz, és elveszik tőle portékáit, 1833-ban azért panaszol, hogy nem engedik meg neki vásárok alkalmával a kisebb ezüstművek árulását. — ProtOecPolit 1817. 589, 881; 1821. 132, 348; 1831. 46, 570, 992; 1833. 1181; 1835. 18. — ProtJurid 1828. 511.

Glész Károly. Asztalos. 1813-ban gr. Haller Ágnes panaszol rá, amiért elszökött házatól. — ProtOecPolit 1813. 796.

Gloz Ferenc. Kőműves. 1800-ban Leder József építőmester arra kéri a tanácsot, hogy Glozt engedje el a katonaságtól, mert az ő vicepalléra. — ProtOecPolit 1800. 177.

Gold, Franz. Építőmester. Lásd: B. Nagy 301. Polg. eskü: 1816. X. 2. Morvaországban írják be, de minden taxa nélkül, mivel gyermekségétől fogva itt nevelkedett. 1821-ben, 36 éves korában újranősül. 1820—1821-ben a Farkas utcai református templomot renoválja. — KvPJegyz VI. 66. — ProtCons 1820. 444; 1821. 469, 487. — KMatr. IV. 40, 102, 112, 119, 122, 151, 235, 293.

Gold Franz. Asztaloslegény. Gold Franz fia. 1833-ban vándorlásban van, de Váradon megbetegedik, és mostohaapja az árvák inspektorától több ízben kér pénzt számára. 1835-ben és 1838-ban még gyámja intézkedik helyette, de 1839-ben kéri a tanácsot, hogy vagyonát adja kezébe. 1840-ben arra panaszol, hogy árvarészét elherdálták. — ProtJurid 1833. 850, 1325; 1835. 397—398; 1838. 617, 703; 1839. 648; 1840. 654.

Gombos János. „Architectus”, ácsmester. Nemesember. Polg. eskü: 1691. IV. 19. — KvPJegyz IV. 32.

Gotfritzki, Joannes. Fazekas. Alsó-Sziléziából származik, „Burkus országból”. Másfél évet Krausz György műhelyében dolgozott, itt nősült meg, s 1804-ben kéri a tanácsot, hogy vegye be a polgárok közé. — ProtOecPolit 1804. 479—480.

Gottlieb Dietrich. Asztalos. 1847-ben céhmester. — Jakab: *Tört* III. 941.

Grancz János. Asztaloslegény. 1844-ben több más társával együtt azt kéri a városi tanácstól, hogy engedje meg számukra a külön céh alakítását. — ProtOecPolit 1844. 528.

Grassler (Krasler), Georges. Festő. Lásd: B. Nagy 302. 1748-ban (újra?) nősül. Tanúja Schuchbauer Antal szobrász. Az anyakönyvekben 1731—1757 között szerepel a neve. — KMatr I. 85, 102, 111, 120, 139, 148, 161, 169, 204; II. 44.

Greifneder (Grafnider), Michael Asztalos. Makói. Neve 1810-től szerepel a város irataiban. Polg. eskü: 1815. II. 10. 1830-ban a tanácsot szidalmazta a legénykérdésben hozott határozata miatt. Megh. 1847. X. 20-án, 75 éves korában. — ProtOecPolit 1810. 429; 1818. 116; 1830. 626; 1831. 689. — ProtJurid 1838. 764. — KvPJegyz VI. 61. — KMatr XII. 99.

Gruner (Gruner) János. Asztaloslegény. Az anyakönyvekben 1839-től szerepel. 1843-ban több más társával együtt a guberniumtól azt kéri, hogy külön társaságot alakíthassanak. 1844-ben megismétlik kérésüket. 1845-ben a tanács számba veszi helyzetüket. Grunerről megállapítják, hogy nyolc éve kérte felvételét a céhbe. Ezelőtt négy évvel engedélyezték is neki a remek-esztendő, de mivel már gyerekes ember, nem tudja kitölteni. 1846-ban azt állítja, hogy remek-darabját elkészítette, de a céh újat követel. A kivizsgálás során azonban az derül ki, hogy állítása nem felel meg a valóságnak. — ProtOecPolit 1843. 930; 1844. 1191, 1244; 1845. 188, 326, 1168; 1846. 650, 660, 1005. — KMatr V. 238; VI. 41.

Gut András. Asztalos. 1809-ben és 1810-ben a céhbe jutásért harcol, s otthagyja Füzi Mihály műhelyét, ahol remekkészítés idején darabszámra dolgoztatták. Emiatti pere még 1811-ben is folyik. Polg. eskü: 1811. I. 4. 1815-ben a várostól kér kölcsönt, mivel házat akar venni. Ugyanakkor adósság miatt perelik, és inasát is elvették tőle. 1816-ban a raboskodó Csürös Antalnak 95 forinttal és egy asztallal tartozik. — ProtOecPolit 1809. 299, 378, 507, 845, 862; 1810. 264, 346, 347, 377, 694, 746, 879, 886; 1811. 10, 77, 167; 1815. 89, 200, 201, 338. — ProtJurid 1815. 209; 1816. 964. — KvPJegyz VI. 49.

Gutschka, Andreas. Kőműves. Lásd: B. Nagy 302.

Gutzi, Dániel. Aranyműves. Lengyel unitárius. Polg. eskü: 1.717. I. 30. — KvPJegyz IV. 96.

Gyarmati József, Ötvös. Polg. eskü: 1767. I. 30. 1770-ben a taxafizetés szempontjából az utolsó, hatodik kategóriába sorolják. — KvPJegyz V. 40. — KvLvt Fasc. II. Nr. 1512.

Gyepesi András, Ötvös. Rézmetsző próbalapjait 1763 és 1764 között készíti. — Kelemen; *Ötv.*

Gyepesi Sámuel. Lakatos. 1770-ben taxafizetés szempontjából az utolsó előtti, ötödik kategóriába sorolják. — KvLvt Fasc. II. Nr. 1512.

Gyergyai Mihály, Ötvös. Lásd: B. Nagy 302. Polg. eskü: 1774. XI. 18. — KvPJegyz V. 75.

Gyetskó Mihály. Lakatoslegény. 1844-ben a gubernium levéltárában végzett lakatosmunkát, amiért a céh elvette műszereit. 1845-ben a gubernium utasítja a céhet, hogy vegye fel tagjai közé. Úgy látszik, a céh vonakodott eleget tenni a rendeletnek, mert Gyetskó még ebben az évben Iași-ba kér útlevelet magának. Megh. 1855. IX. 18-án, 39 éves korában. — ProtOecPolit 1844. 152, 293, 530, 780, 913; 1845. 51, 189, 432, 931; 1847. 376. — TJKv 1848. Nr. 2651; 1850. Nr. 2965, 5283. — KMatr XII. 216.

Gyöngyösi János. Lakatos. Szilágysomlyói. 1836-ban kéri a tanácsot, hogy vegye fel a városi polgárok sorába. Polg. eskü: 1836. I. 18. 1837-ben megszökött legényét keresteti. 1843-ban a Külső Magyar utcában telket örököl.

1830. Kolozsvár. A református papi szálláson dolgozik.

1834. 1836, 1838, 1840. Uo. Az iktári Bethlen családnak dolgozik.

1835. Uo. A Farkas utcai templom javításánál működik közre.

1837—1838, 1845, 1847. Uo. A kaszárnya lakatosmunkájának egy részét végzi, és fogasokat készít.

1838. Uo. Teleki ház, záruk.

1840—1842. Uo. A-kaszárnyai szekérszínnek zárat csinál.

1843. Uo. A Redutnál dolgozik.

Teleki lvt. KI. Számlák: 1838. IV. 10.; 1838. VI. 5.; 1838. XI. 29. — Bethlen lvt. Számlák: 1834. VII. 5.; 1836. I. 1.; 1838. V. 29.; 1840. I. 25. — ProtCentumv 1836. 50; 1837. 67. — ProtOecPolit 1837. 172, 653; 1838. 364; 1840. 14, 567; 1842. 2; 1843. 906; 1845. 1567; 1846. 1259; 1847. 665, 699. — ProtJurid 1843. 683. — KvPJegyz VI. 125. — ProtCons 1830. 89; 1835. 45.

Györffy György. Lakatos. 1824-ben és 25-ben kéri felvételét a céhbe, mivel Magyarországon Szentá (!) városában már a céh tagja volt. — ProtOecPolit 1824. 356, 500, 600; 1825. 980; 1834. 223.

Györffy István. Pléhes. Polg. eskü: 1760. XII. 10. 1762-ben házasodik. 1770-ben taxafizetés szempontjából az utolsó előtti, biódik kategóriába sorolják. Megh. 1805. VI. 18-án, 73 éves korában. — KvLvt Fasc. II. Nr. 1512. — KvPJegyz V. 5. — KMatr II. 118, 138, 206, 288; III. 123.

Györffy Mihály. Pléhes. 1795-ben a guberniumnál bepanaszolta a zilahi református eklézsia kurátorait, mivel felbontották a templom pléhezésére kötött szerződését. 1812-ben megbírságot kéri, mert legénye egy gerezd szőlőt lopott. 1814-ben centumpaternek kéri magát. 1821-ben a színháznál dolgozott. 1836-ban megvakul és mesterségét nem folytathatja. Ezért házából a beszállásolt lakót kéri eltenni, mivel csak házbérből él. 1838-ban tiltakozik Lénárd József pléhes megtelepedése ellen. 1842-ben óvári házáat 4000 forintért adta el. 1842. április 5-én halt meg. — KvLvt Nr. 1795/45. — ProtJurid 1804. 211; 1817. 44; 1819. 189; 1842. 178. — ProtOecPolit 1812. 172; 1821. 327; 1827. 150; 1832. 389, 395, 755—756; 1836. 1031; 1838. 777. — ProtCentumv 1814. 98.

György Alajos. Asztalos. 1831-ben még legény, és elvett szerszámai miatt panaszol. Megh. 1847. IV. 27-én, 49 éves korában. — ProtOecPolit 1831. 166. — ProtJurid 1827. 42, 51, 157; 1842. 225; 1843. 391, 444; 1844. 173; 1846. Nr. 3810; 1847. 248. — KMatr V. 243; VI. 1, 60; XII. 88.

György Antal. Asztalos. Polg. eskü: 1793. XI. 3. 1831-ben a városnak dolgozott. 1837-től 1846-ig sok peres ügye van. 1847-ben testvére, Alajos halálaival az árvák örökségét rendezi. — ProtOecPolit 1831. 882. — ProtJurid 1837. 612; 1839. 629; 1844. 362; 1846. Nr 2791; 1847. 248. — KvPJegyz V. 157. (Lehet, hogy két személy.)

György János. Asztalos. 1825-től több éven keresztül Schneider Gottfried pereli rozszul készített munkája miatt. 1826-ban kéri a tanácsot, hogy Kolozsmonostoron fuserkedő fiát hozassa haza és kényszerítse rá, hogy álljon be a céhbe. 1827-ben Alajos nevű asztaloslegény fiával perel, és kölcsönt kér a várostól háza építésére.

1809—11 között. Kolozsvár. A Toldalagi—Korda házba készít alakos faragású bútorokat.

1817. Uo. Korda Annának edénytokokat csinál.

Bethlen lvt. Prot. (1809) III. 42; (1810) II. 4; (1811) II. 4. Szerződés: 1817. VI. 5. — ProtOecPolit 1825. 643; 1826. 860; 1827. 354. — ProtJurid 1825. 942—943, 1200; 1827. 42, 51, 157. — ProtCentumv 1827. 57.

György János. Építőmester. 1827 és 1828 között a város szolgálatában áll. Meglehet, hogy azonos az alábbival. — Bíró: *KSz Mihály* 19.

György János. Kőműves. 1809-ben Leder József legénye. 1811-ben katona a Splényi ezredben. Innen elbocsátását kéri azzal az ígérettel, hogy mást állít maga helyett. 1817-ben

a város tulajdonában lévő földet adnak el neki. 1823-tól sokat perel. 1834-ben megvakul, s mivel szakmáját nem folytathatja, 1836-ban városi taxája eltörlését kéri. — ProtOecPolit 1809. 244; 1811. 64; 1817. 7.11, 805, 817; 18i23. 828; 1825. 631; 1829. 472; 1836. 1105. — ProtJurid 1824. 883.

György János. Ács. Polg. eskü: 1758. IX. 7. 1770-ben taxafizetés szempontjából az utolsó, hatodik kategóriába sorolják. 1785-ben a Szent József szeminárium épületeit becsüli meg más mesterekkel együtt. — KvLvt Fasc. II. Nr. 1512, 2147. — KvPJegyz. IV. 228.

György László. Asztalos. 1831-ben peres ügye van. 1836-ban és 1837-ben munkája miatt perelik. 1846-ban kéri, hogy mivel elnyomorodott, díj nélkül vegyék be a városi polgárok közé. — ProtJurid 1831. 449, 519, 1008. — ProtOecPolit 1836. 1251; 1837. 211; 1846. 1321. — KMatr V. 161.

Gyujtó Mózes, Ötvös. Rézmetsző próbája 1741-ből. — Kelemen: *Ötv.*

Gyulai Boldizsár, Ötvös. 1770-ben taxafizetés szempontjából az utolsó, hatodik kategóriába osztják. 1785-ben a Szent József szeminárium becsüjénél működik közre. — KvLvt Fasc. II. Nr. 1512, 2147.

Gyulai László, Ötvös. Lásd: B. Nagy 302.

Gyulai László. Ács. Polg. eskü: 1797. I. 8. 1796-ban igaztalanul vádolja a gubernium előtt az öreg mestereket. 1811 és 1813 között munkája miatt perelik. 1824-ben a ref. egyháznak dolgozik. 1826-ban atyamester a céhben. 1836-ban már nem él. — KvLvt Nr. 1796/431. — ProtJurid 1811. 242; 1813. 504—506. — ProtOecPolit 1811. 130; 1836. 492. — KVPJegyz VI. 7. — ProtCons 1824. 3. — Jakab: *Tört III.* 591—592.

Gyulai Márton. Ötvös. Működése a XVIII. század első felére esik. Nála szabadult fel Feltmayer Mihály. Az 1770-es összeírás idején már nem él. — KvLvt Fasc. II. Nr. 1512. — Kelemen: *Ötv.*

Gyulai Sámuel. Ács. 1809 és 1810 között a Toldalagi—Korda háznál dolgozik. — Bethlen lvt. Prot. (1809) III. 34, 35, 49; (1810) I. 15. — ProtOecPolit 1809. 834. — ProtJurid 1811. 49, 290, 468; 1812. 542. — Jakab: *Tört III.* 591—592.

Gyulai Sámuel. Rézmetsző. Kolozsváron született a XVIII. század végén. A rézmetszést Nagy Sámuelnél tanulta 1814-ben. 1823-ban Bécsbe került, majd az Erdélyi Kancelláriához nevezték ki, ahol mint hivatalnok működött, de diplomák, nemesi levelek kalligrafálásával is foglalkozott. Szilágyi Ferenc kolozsvári tanárról készített két metszete ismeretes. 1822-ben Simon János pecsétmetsző panaszol rá, amiért pecsétmetszéssel is foglalkozik, de a tanács elutasítja az ügyet, mivel Gyulai a gubernium alkalmazottja. — ProtOecPolit 1822. 512—513. — Pataky 135. — ML II. 323.

Gyulai Zsigmond. Asztalos. 1835-ben a ketesdi kántor pereli zsebóra-javítás miatt. 1837-ben a Bethleneknek készít épületasztalosi munkát és bútorokat. 1842-ben adófelemelése miatt panaszol. Polg. eskü: 1844. XII. 17. — ProtOecPolit 1835. 860; 1840. 267; 1842. 164. — ProtJurid 1846. 197. — KvPJegyz VI. 164. — Bethlen lvt. Számlák: 1837. IV. 9.; 1837. VI. 11.; 1837. VII. 30.

Habethaller Simon. Lakatos. Alsó-Ausztriából származik. 1808-ban itt tölti remekesztendejét, és a felső-ausztriai herzogenburgi tanácsot kéri, hogy küldje el számára az ottani céhnél kapott szabadulólévelét. 1809-ben már telket vesz a városon, és a városi polgárok sorába kéri felvételét. Polg. eskü: 1809. I. 17. 1809-ben ifj. gr. Bánffy Györgyné Monostor utcai házához készít ablakrácsokat. 1815-ben telkéhez 4 □ öl földet kér, mivel építeni akar. 1817-ben Pepper Ferenc asztalostól 115 forint tartozás fejében elveszi szerszámain. 1820-ban arra panaszol, hogy a szomszéd szeminaristák kertjét tönkreteszik. 1831-ben a Komis családnak végez javításokat. 1831 végén halhat meg, mert Verndner Bernád lakatosnak 1832. január elején kér osztóbírákat a halálával maradt javak elosztásához. 1834-ben Alsó-Ausztriában, Lilienfeldben lakó testvére öröksége után érdeklődik. — Bethlen lvt. Nyugta: 1831. XI. 1. — ProtOecPolit 1808. 615; 1809. 41, 188, 531, 534, 588, 811; 1815. 119, 615; 1816. 63; 1820. 152. — ProtJurid 1817. 837; 1822. 62; 1832. 5; 1834. 866. — KvPJegyz VI. 43. — KMatr IV. 228; VIII. 62.

Hajdu Ferenc. Kőműves. 1815 körül a Teleki háznál lakó katonatisztek szobáit meszelte ki. Megh. 1849. VII. 22-én, 55 éves korában. — ProtOecPolit 1815. 542. — KMatr XII. 126.

Hajdú György. Kőműves. 1788-ban peres ügye van. A polg. esküt 1794. III. 11-én teszi le. — KvPJegyz V. 160. — ProtJurid 1788. 18, 26, 134, 404.

Hajek (Haeg, Heig) Ferdinánd. Festő. 1844-ben, 24 éves korában nősül. Az anyakönyvek 1848-ig említik, amikor is Halasira változtatta nevét. — KMatr VI. 106, 118, 143; IX. 20, 105.

Hajnal Szabó Márton. Kőműves. 1806 előtt Bagaméri Mihály házat építi Schleger Antallal. 1806 és 1813 között építési pererei vannak. — ProtJurid 1806. 825; 1807. Nr. 983; 1813. 72.

Hajnal Szabó Mihály. Kőműves. 1786-ban 250 forintért perel Bodoki Józseffel, 1787-ben pedig Diószegi Ferenc áccsal vok peres ügye. 1802. május 19-én mint elhunytat emlegetik. — ProtJurid 1786. 233, 268, 295, 526; 1787. 52, 239, 461, 732, 745; 1788. 10, 340, 509; 1796. 192, 274; 1802. 277.

Hajós József. Ács. 1796-ban igaztalanul vádolja a gubeirnum előtt az idősebb mestereket. — KvLvt Nr. 1796/431.

Hajós József. Asztaloslegény. Szegedi származású. 1819-ben mesterétől, Vas Józseftől megszökik, aki szülővárosában keresteti, majd 1821-ben ismét a szegedi magisztrátushoz folyamodik. 1823-ban Vas a Hajós Józsefekre tett költségeit akarja megtéríttetni. — ProtJurid 1819. 1231—1232; 1821. 955; 1823. 358.

Halász Ferenc. Fazekas. 1802 és 1811 között céhmester. 1825-ben 200 forintot kér kölcsön a várostól. — ProtOecPolit 1810. 232—238; 1811. 9; 1825. 426.

Haller Ignác. Asztalos. A polgárok közé 1823-ban írják be. Ebben az évben azt kéri, hogy máshonnan hozatott legényét adják vissza. 18314jen id. Balogh Antal tőle kéri vissza elcsalt inasát. 1840-ben és 1841-ben pere van a város előtt. 1846-ban Bauer Antal asztalossal perel. Felesége Alföldi Antal leánya.

1836. Kolozsvár. A város levéltárába polcokat csinál.

1839—1841. Uo. A városnak dolgozott.

1843. Uo. Bánffy Miklósnak íróasztalt készít.

Bethlen lvt. Szerződés: 1843. VIII. 3. — ProtOecPolit 1823. 450; 1831. 986, 1288; 1836. 938; 1839. 373; 1841. 692. — ProtJurid 1840. 429, 459; 1841. 432; 1846. 68, 189. — TJKv 1850. Nr. 8718. — KvPJegyz VI. 94. — KMatr IV. 208, 301; V. 11, 29, 64, 170, 192, 229, 235; VI. 3, 5.

Haltrich János. Lakatos. Lásd: B. Nagy 302.

Haltrich Márton. Lakatos. 1770-ben taxafizetés szempontjából az utolsó előtti, ötödik kategóriába sorolják. — KvLvt Fasc. II. Nr. 1512.

Hammer, Conrad. Építőmester. Lásd: B. Nagy 303. A polgárkönyvbe 1729. IV. 4-én írják be mint Menczből (!) jöttét. Az anyakönyvekben 1721-től kezdve szerepel. Megh. 1748. X. 1. — KvPJegyz IV. 142. — KMatr I. 15, 27, 59, 71, 78, 80, 86, 89, 96, 102, 109, 112, 122, 129, 150, 371.

Hammer, Joannes. Kőfaragó. Lásd: B. Nagy 302—303.

Hammer, Josef. Kőfaragó. Lásd: B. Nagy 303.

Hancz János. Kőfaragó. Lásd: B. Nagy 303.

Hancz, Mihael. Asztalos. Lásd: B. Nagy 303.

Hanover. Asztalos. 1805 és 1809 között elkészíti a zsbói Wesselényi kastély bútortáának egy részét. — Cserei napi. II. 83—85, 90, 112, 115.

Hanzi. Kőfaragó legény. 1809-ben a Toldalagi—Korda ház lépcsőit faragja. — Bethlen lvt. Prot. (1809) III. 30, 31.

Harai József. I. Asztalos. Tízévi legénykedés után, a céhszabályok 17. pontja mellőzésével, 1779-ben megengedték neki, hogy azonnal elkészítse remekét. Jakab: *Tört* III. 594—596.

Harai József. II. Lásd: B. Nagy 303. A polgárkönyvbe magyarországinak írják be 1803. V. 1-én. Neve 1808-ban már szerepel az anyakönyvben. Megh. 1848. X. 29-én, 76 éves korában. — KvPJegyz VI. 45. — KMatr IV. 4, 29, 56, 98, 124; VI. 6, 161; XII. 112.

Harai József. III. Asztalos. 1824-ben apja Bécsbe való vándorlásához kér a tanácstól testimoniumot. 1828-ban az asztaloscéh remek-esztendőre bocsátotta. 1837-ben a líceum hallgatói megverik. Az ezzel kapcsolatos pereskedés még 1842-ben is folyik. 1847-ben ő a céh jegyzője. — ProtOecPolit 1824. 746; 1827. 599, 647, 725; 1828. 559; 1838. 928; 1839. 40. — ProtJurid 1842. 90, 540. — Jakab: *Tört* III. 941.

Haranglábi Mihály. Ács. 1770-ben taxafizetés szempontjából az utolsó, hatodik kategóriába sorolják. — KvLvt Fasc. II. 1512.

Hárszegi Sámuel, Ötvös. 1770-ben mesterségét nem műveli, s taxafizetés szempontjából az utolsó, hatodik kategóriába sorolják. — KvLvt Fasc. II. Nr. 1512.

Hartmann, Anton. Kőfaragó. Lásd: B. Nagy 303—304. A polgárkönyvbe német patriciusnak írják be 1789-ben. Megh. 1820. XI. 28. — KvPJegyz V. 132. — KMatr III. 55, 150, 166, 184, 211, 212, 237, 244; IV. 11, 16, 19, 26, 88, 108, 226.

Hartmann, Gottfried. Kőfaragó. Lásd: B. Nagy 304. 1764-ben esküszik. Megh. 1789. VII. 20-án, 54 éves korában. Születési ideje tehát 1735 volt, feltéve, ha életkorát ponto-

san jegyezték fel. — KMatr II. 26, 102, 110, 113, 115, 126, 130, 143, 158, 195, 196, 227, 297; III. 4, 5, 20.

Hartmann, Stephanus. Kőfaragó. Szül. 1767. VIII. 16. Anton testvére. 1808-ban osztásügyben executiót kér. Megh. 1811. IV. 23-án. — ProtJurid 1808. 89. — KMatr IV. 3, 31, 32, 120.

Hartmann, Jacobus. Kőfaragó. A. Külső Szén utcában lakik. Megh. 1847. XII. 30-án, 50 éves korában. — ProtOecPolit 1844. 721.— KMatr V. 106, 233; XII. 104.

Hartmann, Joannes. Kőfaragó. 1804 előtt meghalt. 1804-ben veje, Silka Mihály lakatos pereli kislánya számára a meghalt felesége, Hartmann Anna után járó anyai harmadot — ProtJurid 1804. 18.

Hartmann, Michael Kőfaragó. Anton fia Szül. 1814. IX. 4. Az anyakönyvekben 1847-ig fordul elő a neve. — KMatr.IV. 88; VI. 70, 106; XII. 17.

Hartmann Sándor. Kőfaragó legény. Apja szintén kőfaragó volt. Simó idejében több évig volt a rajziskola vasárnapi tagozatának hallgatója. — Bíró Béla: *A kolozsvári normál rajzoda.* EH 1843, 396.

Haul, Friedrich. Kőműves. 1803-ban Hoffmann János paplanosra panaszol, aki 16 garas helyett csak 12-t fizetett neki napszámba, n napok rövidülésére hivatkozva. — ProtJurid 1803. 16.

Hauser Antal. Ács. 1815-ben kontárkodás miatt elvett bárdját kéri vissza. — Prot-OecPolit 1815. 229.

Hauser, Georgius. Kőműves. 1768-ban nősül. — KMatr II. 312.

Hauzen, Georgius „Frajburgensis”. Kő műves. Polg. eskü: 1781. XII. 28. — KvPJegyz V. 107. (Meglehet, hogy azonos az előbbivel).

Hegedűs. Mérnök. 1814-ben felülvizsgálja Leder József építómesternek a vámház építéséhez készített költségvetését. — ProtOecPolit 1814. 365.

Heidelberger Ferenc. Kőműveslegény. 1838 előtt Kolozsváron dolgozott Weixelbraun Antal kőművespallér keze alatt. Innen Pancsovára ment, s onnan óhajtja itteni adósságát rendezni. — ProtOecPolit 1838. 416.

Heimrich (Haimrich) András. Kővezőmester. 1829-ben Schuster Jánossal együtt dolgozik Kolozsváron a Szentegyház utca flaszterezésén és a sóút sáncainak kitakarításán, valamint gyalogjáró készítésén. — ProtOecPolit 1829. 29, 228, 464, 493, 756.

Heinek János. Asztaloslegény. 1846-ban betegségére való tekintettel arra kéri a tanácsot, hogy a maga kezére való dolgozást engedje meg neki. A céh kisebb városba utasítja, ahol nincs társulat, de a guhernium megengedi, hogy dolgozzék, amíg egészsége helyre nem áll. — ProtOecPolit 1846. 506, 651, 722, 1161.

Hendel János. Harangöntő legény. 1845 és 46 között több pere van. 1846-ban Bánffy Miklósnak mozsarat készít An rásófszki Jánossal. — Bethlen lvt. Nyugta: 1846. I. 24. — ProtJurid 1845. 545; 1846. 38. ProtOecPolit 1846. 700.

Hentz Imre. Lakatoslegény. Hentzenberger lakatoshoz Pestről jött le dolgozni, de tőle Nagyenyedre ment, majd Filep András lakatos hívta magához. Hentzenberger erőszakkal el akarja venni tőle, Hentz pedig arra kéri a tanácsot, hogy hagyja a Filep műhelyében dolgozni. — ProtOecPolit 1816. 439, 541, 542.

Hentz, Michael Asztalos. A polgárkönyvbe 1822. I. 19-én írják be mint beszerceit. — KvPJegyz VI. 85.

Hentzenberger (Entzenberger), Joannes. Lakatos. 1807-ben peres ügye van a város előtt. A polgári esküt 1809-ben teszi le mint kolozsvári. 1810-ben Wesselényi Miklós özvegyét 1106 forint tartozásért pereli, és Szebenbe szökött legényét követeli vissza, akit lopással is vádol. 1811-ben Toldalaginé vádolja be, amiért nála vállalt munkáját abbahagyta. 1813 és 1850 között sokat dolgozik a városnak, és többször reklamál ki nem fizetett munkája miatt. 1813-ban olyan üzlet felállítására kér engedélyt, ahol „felső országok példájára” mindenféle záruk és sarkok megtalálhatók. A tanácsot arra is kéri, hogy másnak ne adjon hasonló boltnyitási jogot. 1816-ban centumpaternek választották. Ugyanebben az évben Pestről hozott legényének, Hentz Imrének a határidő lejártá után sem akarja megengedni, hogy más mesterhez menjen. 1818-ban azzal vádolta a várost, hogy megsértette polgári jogait, mivel munkája árát a vasizletben található portékák árához szabta. 1820-ban Wesselényi Farkassal perel. 1827-ben Baumgartner Károly nevű legénye panaszol rá. 1831-ben subperceptornak választják. 1832-ben Károly nevű fiának kér vándorláshoz testimoniumot. 1835-ben a kaszárnya-alapba van tartozása. 1838-ban gr. Bethlen Ádám pereli. Ugyanebben az évben csődöt jelent, és elkészítik aktíva-passzíva mérlegét. 1839-ben háromheti árverés-haladékat kér, hogy a városnak vállalt munkáját be tudja fejezni. 1842-ben és 1845-ben a céhre panaszol, amiért Bécsből hozatott és remek-évre bocsátott legényét, Veres Györgyöt elvette tőle. 1842-től 1848-ig, Topler Imre, aki megcsináltatta a császárlátogatás emlékoszlopát, pereli 3416 forintért.

1850-ben betegesnek és a munkára alkalmatlannak mondja magát. Ugyancsak ebben az évben János nevű lakatos fiának felmentést kér a katonaság alól.

1807. A Teleki családnak végzett lakatosmunkát.

1808. Marosvásárhely. A Teleki Téka lakatosmunkája.

1809—1812. Kolozsvár Toldalagi—Korda ház: erkélyrostély, a padlásablakok zsaluja.

1810. Zsibó. Wesselényi kastély: lakatosmunka.

1810. Kolozsvár. A Monostorkapu óráját vizsgálta felül.

1812, 1817, 1820, 1825. Uo. A Fehér Ló vendégfogadó hátsó frontjának és a Redut-szálló fedelének lakatosmunkája, javítások.

1814, 1818. Uo. A kórház számára dolgozott.

1816. Uo. A Középkapu óráját igazította meg.

1817. Uo. Wesselényi István főtéri házának lakatosmunkája, és Wesselényi Józsefnek dolgozik.

1818. Uo. Bántfy Jánosnak dolgozik.

1820. Fejérd. A Wesselényi udvarban dolgozik.

1821. Kolozsvár. A város malmánál, a Torony nevű fogháznál, a katonakórháznál és a színháznál dolgozik.

1823—1824. Uo. A Középkapu óráját igazgatja.

1827. Uo. A Teleki háznál végez javításokat, a sörfőzőnél és a lóiskolánál dolgozik.

1828. Uo. A kórháznál dolgozik.

1830 előtt. Uo. A császárlátogatás emlékoszlopán lévő sasok koszorúja.

1832. Uo. A borbíráknak megmetszette a város pecsétjét.

1834. Uo. A Hídkapu hídjához vaskapcsokat, a város öntözőszekerehez csöveket készít, és megcsinálja az éjjeli világításhoz szükséges lámpásokat.

1836. Uo. A kutakat vizsgálja felül Mórítz Andrással.

1837. Uo. Toldalagi—Korda ház: az archívum vastáblái.

1838. Uo. Az országgyűlés alkalmával a város kivilágítására transzparenszeket készít.

1838—1839. Uo. A nagyhíd vasrostélyos karja.

1841. Uo. Az emlékoszlopot lefestette és megcsinálta a Redut kapuját.

1843. Uo. A Monostorkapu óráján dolgozik.

1845. Uo. A város levéltárának polcokat vasal.

Teleki lvt. KI. Nyugta: 1807. VI. 23. — Bethlen lvt. Prot. (1809) III. 6, 46, 47, 48, 49; (1810) I. 13, 33; (1811) I. 15—16; (1811) II. 2. Szerződés: 1811. V. 1.; 1837. II. 13. Nyugta: 1827. XI. 5. — Cserei napi. III. 6. — Wesselényi lvt. Nyugták: 1817. VI. 28.; 1817. X. 16.; 1817. XI. 15.; 1818. II. 13. — ProtJurid 1807. Nr. 777; 1810. 103, 708; 1811. 91, 441, 488, 498, 738—739; 1814. 162; 1816. 512, 695, 749; 1817. 10, 88, 127, 423, 585; 1818. 431, 570, 738; 1820. 400, 423, 503; 1821. 821, 1214; 1826. 20, 56; 1827. 717; 1828. 71, 263, 267, 1641; 1829. 351, 564, 714, 761; 1830. 183, 373; 1832. 987; 1837. 594; 1838. 249, 264, 439, 563, 614, 622, 697, 708, 733, 754; 1839. 79, 152; 1841. 653; 1842. 362; 1843. 553; 1844. 151, 431, 855. — ProtOecPolit 1809. 531, 534, 588, 811; 1810. 231, 744, 798, 917; 1812. 46; 1813. 103, 108, 153, 462, 847, 914; 1814. 373, 796; 1815. 121, 614; 1816. 150, 439, 541, 542, 804; 1817. 105; 1818. 120, 150, 231; 1819. 259; 1820. 371, 840; 1821. 113, 327, 521; 1823. 303, 450, 482; 1824. 28, 118, 592, 644, 662, 723, 909; 1825. 40, 223; 1827. 20, 42, 633, 688; 1828. 122, 398; 1831. 588; 1832. 810, 1196; 1834. 803, 1051, 1054, 1406; 1835. 323; 1836. 21; 1837. 172, 718, 811, 838; 1838. 16, 258, 309, 336, 443, 616, 662, 738, 810, 815, 1019; 1839. 239, 246, 829; 1841. 209, 453; 1842. 1141; 1843. S0, 156, 245, 426, 845; 1845. 411, 901, 1255; 1846. 1182. — ProtCentumv 1816. 33; 1820. 39; 1821. 119, 121; 1837. 67. — TJky 1848. Nr. 2204; 1849. Nr. 1906; 1850. Nr. 110, 1845, 6295. — KvPJegyz VI. 44. — Bíró: *Gernyeszeg* 104. — Kelemen Lajos: *A kolozsvári Óvári emlékoszlop. (A Karolina téri emlékműről)*. P 1925. 552—556.

Hering Jakab. Fazekaslegény. 1846-ban arra panaszol, hogy a céh csak 120 forint letétele mellett hajlandó fölvenni tagjai sorába, pedig a tagok megelégedtek az általa ajánlott 60 forinittal. Vándorlásra ugyanis alkalmatlan, remek-évet pedig családjá miatt nem tölthet. A felajánlott összeg ezek megváltása lenne. — ProtOecPolit 1846. 15.

Hermann, Dániel. Asztalos. Polg. eskü: 1801. I. 13. 1802-ben feleségével együtt óvást emelt, az ellen, hogy Bertleff János rézműves a köztük és a Hartmann Antal kőfaragó háza közötti, a Belső Magyar utca déli során lévő házát 950 forintért Jósika Imrének adja el. 1813-ban már nem él. — ProtJurid 1802. 269; 1811. 350; 1812. 170; 1813. 695. — KvPJegyz VI. 17.

Hermann, Jobann Péter. Asztalos. Lásd: B. Nagy 304. — A polgári esküt 1735-ben teszi le. — KvPJegyz IV. 166.

Hermann Péter. Üveges. Lásd B. Nagy 304.

Hermann Péter. Asztalos. Az 1770-es összeírás idején legényt tart, de maga is dolgozik. Taxafizetés szempontjából az utolsó előtti, ötödik kategóriába sorolják. — KvLvt Fasc. II. Nr. 1512.

Hermann Sámuel. Üveges. 1756-ban a Magyar negyedben volt 600 frt. értékű háza. Jó anyagi helyzetére vall, hogy 1770-ben taxafizetés szempontjából az elég ritka harmadik kategóriába sorolják. A XVIII. század közepén a bonchidai Bánffy kastélyt üvegezi, 1785-ben a Szent József szeminárium üvegmunkájának becsüjét készíti el. — KvLvt Fasc. II. Nr. 1193, 1512, 2147. — Biró: *KSzMihály* 25. — Biró: *Bonchida* 22.

Hermann, Sámuel. Asztalos. Polg. eskü: 1773. II. 8. — KvPJegyz V. 67.

Hermann Sámuel. Asztaloslegény. 1812-ben indul „felsőországbeli” vándorlásra, s apja a tanácstól testimóniumot kér számára. — ProtOecPolit 11812. 159.

Hermann Sámuel. Mérnök. 1813-ban Doboka megye földmérője, az 1820-as évektől az Aedilis Directio segédmérnöke. 1829-ben felesége testvére számára kér útlevelet Bukarestbe. 1831-ben szőlővásár miatt perel. 1836-ban centumpaterek választják. 1843-ban a Gazdasági Bizottság tagja. 1844-ben, míg fia, Sándor szabadságon van, ő végzi helyette a városi mérnöki munkát. 1850-ben még mindig az Építési Hivatal szolgálatában áll. Nevét a fiáéval sokszor összezserélik.

1816—1829. Kolozsvár. Az ev. templom építkezéseire ügyel fel mint kurátor.

1824. Uo. Véleményt mond a Binder György rézműves és Bergai professzor között lévő építési vitában.

1829. Uo. A Heidendorf generális szállása javításához szükséges költségvetést írja alá.

1834. Uo. Kiermayer Christian házának terveit vizsgálja felül egy bizottság tagjaként.

1835—1838. Uo. A nagyhid építésével foglalkozik.

1836—1837, 1839. Uo. A kaszárnya berendezésével kapcsolatosan jelent, megcsinálja a fogasok tervét, és felülvizsgálja az épületet.

1838. Uo. A fellegvári sziklakat vizsgálja meg. Malomfelállítási ügyben referál.

1839. Uo. A Középkapu tornyáról jelent.

1840. Csernafalva. A Teleki udvarház terve.

1840. Kolozsvár. A régi tanácsházról és a mellette lévő fogadóról mond szakvéleményt.

1841. Uo. A Szénafüvek és a Kajántói út felülvizsgálása.

1843. Uo. A tanácsház módosított tervét ellenőrzi egy bizottság tagjaként.

1844. Uo. A belső malom zsilipje építésének fő felügyelő biztosa.

Lázár lvt. Költségvetés: 1829. VII. 20. — Teleki lvt. S. Felmérés és terv: 1840. VI. 21. — ProtJurid 1813. 578; 1817. 1076; 1824. 308. — ParotOecPolit 1829. 450; 1830. 477, 812, 833, 883, 970; 1831. 384, 467; 1834. 74; 1835. 1475; 1836. 23; 1837. 800; 1838. 187, 456, 696; 1839. 266, 369, 782; 1840. 380; 1841. 315, 345; 1844. 816, 832, 833, 873. — ProtCentumv 1836. 69, 159; 1838. 400; 1839. 32; 1843. 77, 78, 83, 92. — TJKv 1850. Nr. 2968. — Jakab: *Rajz* 21.

Hermann Sándor. Mérnök. 1841-ig mérnökgyakornok, 1841-től 1850-ig a város mérnökeként működik. 1842-ben munkájához papírt és Bécsből megszerezhető mérőeszközöket kér. Ugyanabban az évben a hivatalbeli centumpaterek sorába kerül. 1844-ben hat hét szabadságot kér, s ez idő alatt apja, Hermann Sámuel helyettesíti. 1845-ben újra mérőeszközöket hozat és csináltat, s egészsége helyreállítása miatt négy hétre Hunyadba megy. 1846-ban 100 forint fizetésjavítást kér. 1847-ben azt óhajtja, hogy a házak adó miatti felmérését ne vele végeztessék, mert a sok tervekészítés nagyon lefoglalja. 1848-ban a város mérőeszközzeit a levéltárba teszi. 1850-ben reverzálisa visszakérése mellett a mérőeszközöket átadja a városnak. Valami más állásba megy, ahol fizetését Gyulafehérvárról kapja.

1838—1849. Kolozsvár. A Monostor út szabályozása és planírozása.

1838. 1840, 1842. Uo. Tervek a Sétátérhez.

1839. Uo. A Hangyásberekkel kapcsolatosan jelent, és az ott készülő gátra csinál tervet.

1841. Uo. A Szamos-part erősítésének terve. A fogház munkáját vizsgálja felül. A Szent Erzsébet kórház malmáról és gátjáról jelent. A Népkertben építendő hidat véleményezi. Felméri a várfalakat, és a Közép utcai kapubástyát vizsgálja felül.

1842. Uo. Az országgyűlés alkalmával megszervezi a város kivilágítását. Megvizsgálja a régi tanácsház mellett levő „Salamon Temploma” nevű vendégfogadó állapotát. Lebontatja a régi városházát. Meghatározza az új városháza frontjának helyét, és rajzokat készít hozzá. Megvizsgálja a fellegvári oldalt a sziklaomlás veszélye miatt. Jelent a Híd utca flaszterezésének nehézségeiről és az Ovárba járó utca kövezése alkalmával talált építésre használható kövekről. Felülvizsgálja a nagyhidat, az elkészült fogházat és egy Szón utcában építendő ház tervét. Részt vesz a cukorgyár épületét felülvizsgáló bizottságban.

1843. Uo. A Sétálóhelyhez vivő út tervét csinálja meg. Ellenőrzi a Fellegvár alatti úr építését, a kolozsmonostori anyagát, a sörfőzőnél folyó munkát, Henter Lajos Magyar

utcai háza újjáépítésének tervét. Jóváhagyja a tanácsház homlokzata, csatornázása és fedele tervének megváltoztatását.

1844. Uo. A Feleki utat csináltatja. Költségvetést készít a Boszorkánysor kövezéséről, és a fellegvári oldalról elindult kő megállításáról referál. Tervet készít az új tanácsház meg-nagyobbított jegyzői szobáinak bebútorozásához, és ellenőrzi a Közép utcai kaputornyot. Megbízást kap a város Szent György-hegy alatti birtoka felmérésére, és vitás építési ügyeket vizsgál felül Böhm Jánossal.

1844—1845. Uo. Zsilipet épített a belső malomhoz, és a város tavát sáncoltatja körül.

1844—1848. Uo. A Középkaputól a Magyar utcai kapuig új utat épített.

1846. Uo. Sáncoltatja a Görögök sikátorából és a Házsongárdból lejövvő vizet. Tervet készít a Monostor utcai kijárással melletti helyre építendő boltokról.

1847. Uo. A fogház rajzát és leírását készíti el. Felméri a feleki erdőt és tarcsai rétet. Költségvetést csinál a Kóródon építendő udvarházhoz.

1848. Uo. Jelent a várfalak állapotáról. Pénzt kér a vasút felméréséhez.

1849. Uo. Beadja a lebontott Középkapuról való leveleket, és tervet csinál a nagyhíd újjáépítéséhez. A tarcsai fogadó állapotáról jelent. Beadja a vasút-kimérés költségvetését. Kövezteti a Külső Monostor utcát.

1850. Uo. Költségvetést csinál a tarcsai új csűr építéséhez. Beadja a város tulajdonát képező épületekről készített kimutatását.

ProtOecPolit 1838. 825; 1839. 406; 1841. 8, 386, 403, 411, 449, 455, 487, 524, 537, 607, 644, 656, 668, 679, 680, 698, 701, 738, 740, 763, 828; 1842. 61, 71, 94, 136, 352, 365, 384, 464, 469, 472, 511, 555, 563, 695, 756, 777, 898, 925, 945, 949, 998, 1062, 1158; 1843. 171, 223, 247—249, 282, 320, 364, 477, 501, 799, 801; 1844. 676, 715, 753, 816, 832, 833, 951, 988, 1132, 1160, 1235, 1238; 1845. 23, 179, 828, 863, 1175, 1316; 1846. 336, 403, 1059, 1139; 1847. 8, 30, 176, 267, 584. — ProtCentumv 1839. 150; 1840. 2—4; 1841. 77, 82, 100, 153; 1842. 29, 64, 67, 115; 1843. 77, 78, 92; 1845. 184. — TJKv 1848. Nr. 540, 658, 1146, 3754, 4286; 1849. Nr. 217, 282, 733, 768, 797, 915, 1587; 1850. Nr. 872, 1591, 1694, 1708, 1720, 1746, 1998. — Jakab: *Tört* III. 874—876, 905, 926—939, 962—987, 1002—1003.

Heszler Mihály. Asztaloslegény. Debrecenben tanult, de mivel idevaló születésű, a kolozsvári tanácstól ker testimoniumot továbbvándorlásához. — ProtOecPolit 1806. 190.

Héthársi Gergely, Ötvös. Polg. eskü: 1774. II. 1. 1792-ben Teleki Domokosnak evőszközt készít. 1803-ban és 1805-ben a céhvel van nézeteltérése. Megh. 1809. XI. 5-én, 60 éves korában. — Bethlen lvt. Szerződés: 1792. III. 24. — ProtJurid 1803. 78; 1810. 3. — ProtOecPolit 1803. 115,547; 1805. 79; 1808. 158. 163. — KvPJegyz V. 77. — KMatrIV. 17.

Hincz, Fridericus. Kőfaragó. Említve: 1831. — KMatr V. 84.

Hintz Márton. Ötvös. 1770-ben taxafizetés szempontjából az utolsó, hatodik kategóriába sorolják — KvLvt Fasc. II. 1512.

Hintzem (Hintzen, Hinczen) Mihály. Asztalos. A város irataiban 1822-től szerepel a neve. 1824-ben a városnak dolgozott. 1827-ben Debrecenbe szökött inasa miatt panaszol. 1830-ban szidja a céhet a legénykérdés miatt, s arra kéri a tanácsot, hogy hozatott legényei számától függetlenül a céh neki is adjon négy legényt dolgozni. 1833-ban centumpaternek jelölök, de csak 1837-ben választják meg. 1838-ban a kaszárnya asztalosmunkáján dolgozik. 1841-ben meghal. 1842-ben Kagerbauer Antal pereli özvegyét valószínűleg a kaszárnya elmaradt munkája miatt. — ProtJurid 1822. 215, 288; 1823. 640; 1824. 531; 1826. 56; 1827. 982; 1830. 436; 1842. 226. — ProtOecPolit 1824. 808; 1827. 36, 590; 1830. 588, 626, 694; 1838. 364. — ProtCentumv 1833. 57; 1837. 25; 1841. 96.

Hirschfeld, Friedrich. Kőfaragó. 1810-ben Debrecenből költözik Kolozsvárra. 1818-ban azt kéri a tanácstól, hogy fogatait mentse fel a forspont alól, mert szucsági bányájából azokkal hordja a követ. 1829-ben a Jósika-émlékköért kéri fizetését az örökösöktől. 1832-ben a császárlátogatás emlékoszlopához készített munkája áráért perel. 1836-ban kéri, hogy vegyék fel a városi polgárok sorába. 1838-ban a marosvásárhelyi tanács a városnak vállalt munkája elvégzését sürgeti. 1838-tól hosszú éveken keresztül Bergai professzorral perel elmaradt munkáért. 1839-ben a hidkapui híd munkájáért kéri fizetését a várostól. 1845-ben arra panaszol, hogy házához országgyűlési követeket szállásoltak be. Telke a Külső Szén utcában van, és ott tartja köveit is. Feltételezhetően 1848-ban hal meg.

1816—1818. Kolozsvár. Wesselényi István házához készít faragott köveket.

1817. Uo. Teleki—Pataki ház, kőfaragó munka.

1818. Uo. A Kendeffi ház kőfaragó munkája.

1819. Uo. A városi nagymalom kőfaragó munkája.

1820. Gyerővásárhely. Berzenczei Jánosnak dolgozik 565 forintra.

1821. Kolozsvár. A város malmánál dolgozik.

- 1823, 1825. Uo. A Redutnál dolgozik.
 1824, 1830. Uo. A sörházhoz készít faragott köveket.
 1825. Uo. Bergai professzor Külső Torda utcai háza erkélyét faragja.
 1827. Uo. A császárlátogatás emlékoszlópa elmaradt kőfaragó munkáját készíti.
 1828. Szurduk. Jósika Miklós kriptájára farag márványkövet felirattal.
 1834—1838. Gyalakuta. A Lázár udvarház kapuoszlopának és urnáinak rajza, síremlék-vázlatok, kerítés-kivitelezés.
 1834—1838. Kolozsvár. A nagyhid kőfaragó munkája.
 1835. Uo. A Farkas utcai templom javításánál dolgozik.
 1838. Marosvásárhely. Vízvezető köveket csinál a városnak.
 1838. Kolozsvár. A kaszárnyához farag köveket.
 1841. Uo. Sörház, padláskövek.
 Wesselényi lvt. Nyugta: 1816. VII. 3.; 1816. VII. 11.; 1817. VII. 18.; 1817. VII. 31 ;
 1818. II. 3. — Teleki lvt. Kh. Szerződés: 1817. I. 31.; 1817. IX. 1.; 1817. IX. 21. — A Berzenzei család lvt. az AkLvt-ban. Nyugta: 1820. IV. 23.; 1-820. VI. 4. — Jósika hitb. lvt. Nyugta: 1828. II. 14. — Lázár lvt. Gyk. Specificatio: 1834. IV. 21. — ProtOecPolit 1810. 78; 1818. 509; 1819. 691; 1821. 521; 1823. 96; 1824. 411; 1825. 223, 994; 1829 113; 1830. 435; 1834. 535, 664, 991, 1172, 1328; 1835. 106; 1838. 135, 241, 294, 620, 995; 1839. 306, 648, 905, 948; 1841. 418; 1842. 709, 780; 1845. 391. — ProtJurid 1818. 593, 677; 1831. 219, 291, 617, 807, 846, 1019, 1120; 1832. 115 119, 1179, 1180, 1196, 1797; 1833. 21, 299, 382, 1149, 1423; 1834. 616; 1836. 1012; 1837. 678, 848; 1838. 405, 406, 501, 544, 754, 815, 821, 822; 1839. 30, 125, 235, 295, 323, 339, 381, 382, 463, 466, 513, 554, 638, 683—684, 776, 821, 872, 929; 1840. 5, 47, 50, 51, 93, 160, 162, 292, 295, 305, 347, 484, 485, 632; 1841. 370, 417, 469, 675; 1842. 32; 1843. 811. — ProtCentumv 1827. 61—62, 69; 1836. 153. — TJKv 1848. Nr. 2597. — ProtCons 1835. 45. — KMatr IV. 32, 63, 101, 128, 163, 207; V 17, 42, 151, 178, 211.
Hirschfeld, Heinrlch. Kőfaragó.
 1810—1812. Kolozsvár. Toldalagi—Korda ház, kőfaragó munka egy része.
 1825 előtt. Uo. A Redutnál dolgozik.
 1838—1843. Uo. Teleki—Pataki ház, kőfaragó munka.
 XIX. század eleje. Hosszúfal. Teleki kastély, nagy lépcső.
 Bethlen lvt. Prot. (1810) I. 25. — Teleki lvt. Kh. Szerződés, költségvetés: 1838. X. 28.; 1841. I. 25.; 1843. IV. 23. — ProtOecPolit 1825. 223.
Hirschfeld József. Kőfaragó. Friedrich fia. Szül. 1818. VIII. 23. 1838-ban vándorútján Innsbruckban megbetegszik és kórházba kerül. Apjától 4 ezüstforintot kérnek gondozásáért. 1850-ben 231 ezüstforintért perelik. — ProtOecPolit 1838. 553, 588. — TJKv 1850. Nr. 3944. — KMatr IV. 128.
Hoch, Christoph. Asztaloslegény. Lásd: B. Nagy 304. Polg. eskü: 1779. IX. 10. — KvPJegyz V. 97.
Hoch, Lucas. I. Asztalos. Segesvári. Polg. eskü: 1744. III. 18. 1769-ben valószínűleg mint céhmester írja alá a kolozsvári céhnek a szebenihez intézett levelét. Az 1770-es összeírás idején családostul dolgozik, s taxafizetés szempontjából az utolsó előtti, ötödik kategóriába sorozzák. 1777-ben fia szerződését ő írja alá. 1786-ban már nem él. A XVIII. század végén Teleki Ádámnak dolgozott. — Wesselényi lvt. Hoch Ghristoph szerződése: 1777. VII. 22.
 Teleki lvt. Kh. Litt. F. Nr. 12. — KvLvt Fasc. II. Nr. 1033, 1512. — ProtJurid 1786. 419; 1787. 581. — KvPJegyz IV. 188.
Hoch, Lucas. II. Asztalos. A polgároknyvbe 1779. IX. 10-én írják be mint szász patriciust. — KvPJegyz V. 97.
Hoch Lukács. III. Asztalos. Christoph fia vagy unokája. 1826-ban mint remekező asztaloslegény kéri a tanácsot, hogy három legényt tarthasson. Ugyanebben az évben 100 forintért akarják végrehajtani, de mivel egy szénatartó helyen kívül egyebe nincs, szerszámait szándékoznak lefoglalni. Polg. eskü: 1827. X. 24. Ugyanebben az évben a tanácsot arra kéri, hogy egy Korsós nevű vásárhelyi vándorló legényt hagyjon meg műhelyében. — ProtOecPolit 1826. 503; 1827. 125; 1829. 73. — ProtJurid 1826. 890, 1187; 1827. 262; 1829. 542, 645. — KvPJegyz VI. 107.
Hoffmayer József. Kőfaragó. Lásd: B. Nagy 304—305. Megh. 1785. III. 12-én, 79 éves korában. — KMatr III. 6. Lásd még: KMatr I. 202, 205; II. 3, 4, 10, 19, 71, 100, 104, 179.
Hoffmayer Simon. Szobrász. Lásd: B. Nagy 305., valamint e kötet 94—112. lapját.
Hofner János. Kőműves. 1811-ben Szászvárosra szökött, de mint az odavaló tanács jelenti, betegsége miatt visszaindult Kolozsvárra. — ProtOecPolit 1811. 646.
Holtzman Antal. Fazekas, Esztergomi. A városi polgárok közé 1814. V. 16-án írják be díjmentesen, mivel „a városért insurgens volt”. — KvPJegyz VI. 59.

Honigberger Márton. Rézműves, Lásd: B. Nagy 305—306 Polg. eskü: 1741. VIII. 19. — KvPJegyz IV. 183.

Honigberger Mihály. Rézműves. Lásd: B. Nagy 306. Polg. eskü: 1799. VI. 17. KvPJegyz VI. 12.

Horantzki Mihály. Asztalos. 1759-ben bejáró mester a céhben. Neve az asztaloscéh vándorlevelén szerepel. Az 1770-es összeírás idején már csak néha dolgozik, s taxafizetés szempontjából az utolsó, hatodik kategóriába sorolják. — KvLvt Fasc. II. Nr. 1512. — Jakab: *Tort* III. 269,

Horchveky István. Asztaloslegény. 1848-ban Bánffy Miklós koppándi udvarában dolgozott. — Bethlen lvt. 1848. február 4-én kelt guberniumi átirat.

Horner Mihály. Kannás. 1740-ben a templom körüli áruboltokban lakik. — KvLvt Fasc. I. Nr. 19 anexa.

Hornják József. Ácslegény. 1839-ben kontárkodás miatt elvették szerszámaint, de ő azonnal visszavette őket. — ProtOecPolit 1839. 379.

Horváth István. Ácslegény. 1839-ben kontárkodás miatt elvették szerszámaint. Emiatt a céh megbízottaival verekedett, és szidta a céhet. A tanácstól azt béri, hogy a párban való dolgozást engedjék meg neki, és szerszámaint adják vissza, mert éhen nem halhat. 1846-ban megengedik neki, hogy adóssága fejében ácsmunkát végezzen. Ugyanebben az évben Knausz Antalnak dolgozik. — ProtOecPolit 1839. 379, 457; 1846. 807.

Horváth Pál. „Architectus”, ácsmester, 1749-ben és 1752-ben a Szent Mihály templom renoválásán dolgozik. — Balogh 37. — Bíró: *KSzMihály* 20.

Horváth Pál, alias Ács. Ács. Polg. eskü: 1753. I. 29. Meglehet, hogy azonos az előbbivel. — KvPJegyz IV. 218.

Hosard (Honsard) István. Ezüstműves.. Szentkereszti Istvánnak ezüst edényeket készít. — A Szentkereszti család lvt, az AkLvt-ban. Szerződés: 1810. III. 31. — ProtJurid 1810. 3; 1812. 182, 253, 619. — ProtOecPolit 1811. 106.

Hottner, Ferdinánd. Építőmester, 1847-ben, 23 éves korában nősül. Sokat dolgozik Kagerbauer Antallal; stílusa romantikus. — KMatr VI. 153; IX. 27., valamint e kötetben a Kagerbauer tanulmány.

Hörger Justin. Festő. 1817—1818 között Kolozsváron a Telekieknek dolgozott. 1822-ben rég kölesnadott pénzeiért perel. — Teleki lvt. Kh, Szerződés: 1817, II, 23. Nyugta: 1818. hónap és nap nélkül. — ProtJurid 1822. 806, 1236.

Huszár Benedek, Ötvös. Polg. eskü: 1769. II. 17. Rézmetsző próbalapját 1759-ben készíti el. 1811-ben meghibázott szeme miatt mesterségét nem tudja folytatni, és taxája eltörlését kéri. — ProtOecPolit 1811. 108. — KvPJegyz V. 48. — Kelemen: *Ötv.*

Huszár József, Ötvös. 1798. V. 22-én írják be a polgárkönyvbe. 1821 előtt meghal. — ProtJurid 1798. 422; 1821. 1646. — KvPJegyz VI. 9.

Huszár Mihály, Ötvös. Polg. eskü: 1746. II. 7. — KvPJegyz IV. 192.

Huszár Péter, Ötvös. 1744—1745-ben Toldalagi Lászlónak ezüst csészéket, gyertyatartókat és evőeszközöket csinált. — A Toldalagi család lvt. az AkLvt-ban. Fasc. 14. Nr. 80. Költségnapló 20, 22.

Husztai András. Tanár-festő. Lásd: B. Nagy 306.

Ilyés György. Kőműves. 1833-ban, 56 éves korában újranősül. 1840-ben és 1841-ben Bíró Isván kőművessel perel, akitől 50 forintot követel. — KMatr IV. 167; VIII. 105. — ProtJurid 1840. 577, 613; 1841. 100.

Illyés László. Hidraulikus. 1809-ben a Toldalagi—Korda házban kutat szerel. — Bethlen lvt. IV. Fasc. 139. Prot. (1809) III. 22, 40, 41.

Illyés László. Litográfus. Említve: 1840. — KMatr V. 260.

Illyés Péter. Festő. Említve: 1843. — KMatr VI. 30.

Jacobus, Joannes. Asztalos. A polgárkönyvbe 1765. I. 10-én jegyzik be mint Pomerániából jött, svéd nemzetiségű mestert. — KvPJegyz V. 30.

Jakab Adolf. Asztaloslegény. Becskerekéről való. Két évig katona volt, túl van a vándoréveken, és 1844-ben itt kíván megházasodni és megtelepedni. — ProtOecPolit 1844. 782.

Jákó Mihály, Ötvös. Polg. eskü: 1741. XII. 9. — KvPJegyz IV. 184.
Jánosi Ferenc. Geometra. 1840-ben a Külső Magyar utcai templom építése körüli vitát eldöntő bizottság tagja. — ProtJurid 1840. 843.

Jánosi János. Ácslegény. 1839-ben a céh kontárkodás miatt el akarja venni szerszámaint, de nem engedi, pedig nem tagja a céhnek. — ProtOecPolit 1839. 379.

Jánosi Márton. Geometra. 1827-ben a Szamos külső árkát méri fel a kolozsmonostori pallótól a Németek pallójáig Köpe Sándorral együtt. — ProtOecPolit 1827. 317. — ProtCentumv 1827. 44.

Jantsó József. Kőműves. 1804-ben és 1807-ben a Toldalagi—Korda háznál, 1806-ban Balogh Antallal Záimbó Antal hidalmási építkezéseinél dolgozik. Ez utóbbi helyről sok adóssággal Szamosújvárra szökött. 1809-ben arra kéri a tanácsot, hogy vagy mentsek fel a katonaságtól, vagy adósságait engedjék el. — Bethlen lvt. Prot. 1804. 5, 14; (1807) I. 2. — ProtJurid 1806. 526.. — ProtOecPolit 1809; 800.

Jantsó Mózes. Kőműves. 1809-ben idegen helyen önként állt katonának, ezért a tanács felesége kérésére sem tudja kieszközölni elbocsátását. — ProtOecPolit 1809. 789.

Jenes, Joannes. Kőműves. Lásd: B. Nagy 306. A polgárkönyvbe 1731. XI. 28-án jegyzik be mint „Soproniensi Matterdorfensis-t. — KvPJegyz IV. 153.

Jeremiás József, ötvös és pecsétmetsző. Nagybanyai. 1805-ben a céh elvette szerszámaikat, s úgy határozott, hogy sem a céhbe nem veszi fel, sem fel nem szabadítja, amíg nem igazolja, hogy a pecsétmetszést hol tanulta. Azt is megtiltják neki, hogy „a Pénzások Társosságában” működjek. Polg. eskü: 1807. I. 4. 1808-ban még folyik vitája a céhbe jutás felett. 1814-ben azt panaszolja, hogy a céh 200 forint érő holmiját elvette, többek között a pecsétmetsző szerszámaikat is. — KvPJegyz VI. 38. — ProtOecPolit 1805. 16—17; 1808. 23, 80, 84, 95; 1814. 251.

Jerzsabek (Perzsabek) József, Üveges. 1826-ban Nagybányáról költözött Kolozsvárra. Ugyanebben az évben, 22 éves korában nősül, és több más üvegesel együtt arra kéri a tanácsot, hogy Károlyi grófnak ne engedélyezze az üvegraktár felállítását. 1834-ben az üvegesekkel együtt arra panaszol, hogy hiába alakítottak: céhet, a kontárok tovább dolgoznak. 1835-ben az ellen tiltakozik, hogy ifj. Márk András a céh gyorsan felszabadította. Ugyanebben az évben Márk Sámuel panaszol rá, hogy a munkától el akarja tiltani, s üvegesboltjából minden olyan portékát elvitetett, amit az üvegesek nem tudnak gyártani. 1840-ben a Belső Szén utcában a várfal mellett házat vett, és elpanaszolja a várfalak eladásából származó sérelmeit. 1843-ban bemutatja építési tervét, amit Kagerbauer Antal csinált. 1844-ben 2000 forint kölcsönt vett fel, amire házat kötötte le. Szomszédjával, valamint adósságai miatt 1850-ig több pere volt. Fia ugyancsak üveges.

1828, 1830. Kendilóna. Teleki kastély, üvegezõmunka.

1832, 1838, 1841. Kolozsvár. Teleki ház, üvegezés.

1837. Uo. Komis Mihályné háza, üvegezés.

1841. Uo. Toldalagi—Korda ház, üvegezés.

Teleki lvt. KI. Nyugták: 1828. VI. 28.; 1830. VI. 4.; 1832. XII. 31.; 1838. X. 16.; 1838. XI. 25.; 1841. VII. 2. — Bethlen lvt. Számlák: 1837. IX. 29.; 1841. II. 23.; 1841. II. 26.; 1841. XII. 2. — ProtCentumv 1826. 82. — ProtOecPolit 1826. 464; 1834. 1457; 1835. 2, 290, 1289; 1840. 70, 254; 1841. 12, 287, 436, 545; 1842. 592; 1843. 588, 823; 1845. 18; 1849. 37. — ProtJurid 1841. 111; 1844. 7, 626; 1847. 610. — TJKv 1848. Nr. 1481; 1850. Nr. 591, 615, 2295. — KMatr V. 27, 85; VIII. 16.

Jó Dénes. Aranyműves. Polg. eskü: 1773. III. 15. 1774-ben Rhédei Zsigmondné és Teleki Sámuelné ékszereit becsüli meg Újhelyi Gáborral. 1799-ben bort ad el, s annak árát reklamálja. 1803-ban kéménye felemelésére szólítják fel. 1805-ben sógora, Szakáll Benedek panaszol rá. 1815-ben halálával egy centumpateri hely ürül meg. — KvPJegyz V. 68. — Wesselényi lvt. Becsülevél: 1774. III. 3. — ProtOecPolit 1799. 80, 103; 1803. 560; 1815. 273. — ProtJurid 1805. Nr. 663.

Jónás Ferenc. Geometra. 1850-ben kiméri az egyenes irányt a Toroczkai ház és a Schilling ház között, mivel a Középkaput lebontották. — ProtCentumv 1850. 44.

Jónás György. Ács. 1800-ban a külső református templom fedélszékét, valamint a haranglábat készíti el. — ProtCons 1800. 2, 9, 22.

Jónás István. Ács. 1803-ban a nagyhid építésére kötnek vele szerződést az Aedilis Directio által jóváhagyott tervek alapján, de Jónás a munkát csak a saját tervei szerint hajlandó csinálni. Végül is a híd renoválására igyekeznek rászorítani.

1799. Kolozsvár. A ref. kollégium épületének ács munkája.

1800—1802. Uo. A kollégiumhoz tartozó istálló ács munkája.

1801. Uo. Tervet készít a Németek pallójához.

1803—1804. Uo. Toldalagi László majorjában ács munkát végez.

1803—1807. Uo. A Toldalagi—Korda ház ács munkája. Toldalagi László kovácsszínjének ács munkája.

1804. Uo. A Szent György-hegy alatti nagy híd ács munkája.

1806—1808. Uo. A Kis-Szamoson lévő kis híd és a Dániel palló ács munkája.

Teleki lvt. S. Szerződés: 1799. V. 16. és elszámolások dátum nélkül. — Bethlen lvt. Prot. 1803. 4, 5, 11, 23; 1804. 2, 14, 19; 1805. 2, 8, 10; 1806. 2, 4, 7, 8, 9, 11, 15. Prot. (1807) I. 3, 4; (1807) II. 1, 2, 3. Reg. IV. Fasc. 139. Szerződés: 1804. IV. 26. — ProtOec-

Polit 1801. 179; 1803. 366, 379, 448; 1804. 726, 810, 851, 859; 1808. 83, 303, 473. — ProtCentumv 1806. 169.

Jónás István. Ötvös. Polg. eskü: 1768. IV. 11. Az 1770-es összeírás idején új házas, és mint ilyen nem fizet adót. — KvPJegyz V. 44. — KvLvt Fasc. II. Nr. 1512.

Jónás Sámuel. Ötvös. Polg. eskü: 1736. II. 29. — KvPJegyz IV. 170.

Jónás Sámuel. Ács. 1802-ben Kemény Miklósné Híd utcai, piacsori házának becsületét készíti el. — Kemény Sámuel gyűjteménye az AkLvt-ban. Becsületévél: 1802. IX. 20. Nr. V. B.

Jósa Mihály. Kőműves. 1804-ben kéri a városi tanácsot, hogy taxáját törölje el, mert egy évre falun vállalt munkát. 1805-ben Thaigert Mihály kovács pereli 125 forintért. 1808 és 1809 között házat épít a Külső Szén utcában, amire 1810-ben immunitást kér. 1815-ben mocskolódás miatt hoznak ítéletet fölötte. 1818-ban Nagy Sámuelnek épít, emiatti pere még 1820-ban is folyik. 1821 és 1823 között többször perelik tartozás miatt. 1827-ben 10 forintért be is zárják. — ProtOecPolit 1804. 344; 1810. 415; 1815. 175; 1827. 343. — ProtJurid 1805. Nr. 2064; 1813. 833, 861; 1818. 780, 1067; 1820. 1364, 1729; 1821. 100—101, 602; 1822. 1214; 1823. 168, 321.

Jubuj György. Építőmester. 1824-ben nősül. 1843-ban, amikor a város a pallérokat kötelezi az építési tervek bemutatására, ő is a felsoroltak között van. 1844-től kezdve sok építés és adósság miatti pere van. 1846-ban hatalmaskodással és istenkáromlással vádolják. 1847-ben egy szabadságos katonára szidalmazza. 1850-ben mostohafia, Dersi József, árvarásze miatt pereli. Megh. 1854. IV. 18-án, 52 éves korában. Az Alsó Szén utca 53. sz. alatt lakott.

1844. Kolozsvár. Reizner János lakatosnak épít.

1845. Jára. Az unit. eklézsiának épít.

1845. Kolozsvár. Simcsik János fazekasnak épít.

ProtOecPolit 1843. 695; 1844. 891, 970, 971, 1004, 1053, 1212; 1845. 1173, 1357, 1434; 1846. 370, 458, 468, 878, 1122; 1847. 475 és Nr. 2971. — ProtJurid 1845. 252; 1847. 272; 1848. 316, 334, 352, 384, 467, 486. — TJkv 1848. Nr. 634, 1186, 1462, 1617, 1772, 1841; 1849. Nr. 105; 1850. Nr. 679, 2443, 3935, 6697, 8267. — KMatr IV. 307; V. 1, 16, 54, 177, 245; VIII. 187; XII. 195.

Justi Antal Festő. 1840-ben egy esketést kér hitelesíteni. 1845-ben Böhm János házában lakik, aki 200 forintjával tartozik neki. Megh. 1849. XI. 8-án, 39 éves korában. — ProtJurid 1840. 362. — ProtOecPolit 1845. 38. — KMatr XII. 133.

Justi Károly. Mérnök. Lásd: B. Nagy 306—307. A levéltári anyagban neve német és latin formában is előfordul, olaszos alakban nem. Megh. 1808. XII. 13-án, 40 éves korában. — KMatr IV. 9.

Kabos Ferenc. Ács. Szamosújvári. Polg. edkü: 1770. XI. 10. — KvPJegyz V. 55.

Kaczler András Mihály. Festő. Lásd: B. Nagy 307.

Kádár Imre. Kőműves. 1801-ben a városi tanács kötelezi a Szabó Rivnyák András háza építési hibáinak kijavítására. 1802-ben ismét építési pere van, mivel a Binetz Józsefnek felvállalt építését abbahagyta. Ugyanebben az évben az adósok börtönébe is kerül, ahonnan csak úgy engedik ki, ha keresete egy részét a megkárosított Szabó Rivnyák Andásnak adja. 1823—1824 között a református egyháznak dolgozik. — ProtJurid 1801. 238, 744; 1802. 671, 690, 697, 736; 1803. 735. — ProtOecPolit 1801. 332; 1802. 170, 178. — ProtCons 1823. 23; 1824. 18.

Kádár Márton. Kőfaragó legény. 1809-ben mestere, Schinder Mihály a katonaságtól szeretné megszabadítani. — ProtOecPolit 1809. 259.

Kagerbauer Antal Építőmester. Lásd: B. Nagy 307—308., valamint e kötet 69—93. lapját.

Kállai Lajos. Asztalos. Nagyszalontai. 1837-ben még legény, és felesége tartásdíj miatt pereli. Polg. eskü: 1844. I. 23. 1844-ben Kismester utcai háza építéséhez biztosokat kér. 1845-ben 600 forint kölcsönért leköti a Belső Monostor utcai sikátorban lévő házat. 1847-ben első céhmester, s ebben a funkciójában sokat költ jótékony célra. 1850-ben főcéhmester.

1841. Kolozsvár. Toldalagi—Korda ház, javítások.

1850. Uo. Ágyakat készít a katonakórházhoz.

1860. Uo. Egy ládát készít.

Bethlen lvt. Nyugták: 1841. II. 25.; 1860. I. 6. — ProtOecPolit 1837. 231; 1838. 409; 1844. 874. — ProtJurid 1845. 850; 1847. 58. — TJkv 1850. Nr. 70, 7879. — KvPJegyz VI. 151. — Jakab: *Tört* III. 941.

Kállai Sándor. Asztalos. 1845-ben a város levéltárának dolgozott. — ProtOecPolit 1845. 1645.

Kalmeister, Conrad. Kőfaragó. Lásd: B. Nagy 308. Az anyakönyvekben 1766-tól szerepel, amikor Conrad nevű fiát temeti el. Megh. 1787. I. 8-án, 46 éves korában. — KMatr II. 110, 157, 173, 180, 195, 205, 218, 226, 247, 415; III. 2, 4, 11, 13, 21.

Kantova, Antonius. Óngyártó. Lásd: B. Nagy 308. 1786-ban nősül, amikor hollandiainak jegyzik be. 1826-ban, harmadszori házassága idején 60 évesnek írják. — KMatr III. 10, 45; VIII. 14.

Kapusi János. I. Ács. Lásd: B. Nagy 308. Polg. eskü: 1750. I. 14. — KvPJegy IV. 208.

Kapusi János. II. Ács. 1794-ben aláírja a régi céhszabályok életbe léptetéséért beadott kérvényt. 1799-ben a vár árkában vásárolt telek kifizetésére kér haladékot. 1812-ben a tábori szekerek színjéhez csinál költségvetést. — KvLvt Nr. 1794/197. — ProtOecPolit 1799. 320; 1811. 804; 1812. 348.

Karpi (Kárp) János. Ács. 1839-ben kontárkodásért el akarják venni szerszámain, de az ajtót a városszolgákra zárja és másokat is ellenük ingerel. A városi iratok román mesterként tartják számon. — ProtOecPolit 1839. 379; 1844. 1334. — ProtJurid 1839. 800.

Kasper Ferdinánd. Festő. 1848-ban, 33 éves korában nősül. — KMatr VI. 133; IX. 32.

Kaszás György. Fazekas. 1770-ben taxafizetés szempontjából az utolsó előtti, ötödik kategóriába sorolják. — KvLvt Fasc. II. Nr. 1512.

Kaszás István. Fazekas. 1770-ben taxafizetés szempontjából az utolsó előtti, ötödik kategóriába sorolják. 1796-ban pere van a város előtt. 1798-ban elfoglalt telkeinek megbecsülését kéri. 1804-ben fazekas Jankó Gyönggyel perel 150 forintért. — KvLvt Fasc. II. Nr. 1512. — ProtJurid 1796. 128; 1798. 147; 1804. 468.

Kaszás Pál. Ötvös. Polg. eskü: 1759. III. 3. 1770-ben taxafizetés szempontjából az utolsó, hatodik kategóriába sorolják. — KvPJegy IV. 233. — KvLvt Fasc. II. Nr. 1512.

Kászoni András. Kőműves. 1828-ban feleségét hűtlenül elhagyja, és Magyarigenben találják rá. Mivel az ottani pallérnak, Fekete Mihálynak is tartozik, a Toronyba teszik, amíg adósságait meg nem fizeti. — ProtOecPolit 1828. 233.

Kászoni András (Kászoni Sz. András). Asztalos. 1831-ben, 26 éves korában nősül. 1841-ben építési pere van Beregszászi István kőművessel. 1841 és 1844 között többször pereli adósságait. 1845-ben a céh kontárkodás miatt elveszi szerszámain. Kiderül, hogy 1843-ig itt legényeskedett, majd falura ment, és különböző földesuraknál dolgozott. Kéri a tanácsot, hogy engedje dolgozni. A gubernium 40 évére, sok testi fogyatékoságára és családjára való tekintettel fel is szabadítja a munkára. 1846-ban tolvajság és istenkáromlás miatt indítanak pert ellene. Mivel a tized előljáróit szidalmazta, 15 napi dolog-házra ítélik. 1846-ban Vajdakamaráson dolgozik. 1847-ben újra 15 napi dologháza ítélik a szolgabíró megsértése miatt. 1848-ban remeke elkészítéséhez segédeket kér. 1850-ben azt kéri, hogy az ellene kirendelt végrehajtást függeszék fel.

ProtJurid 1841. 633, 710; 1842. 75; 1843. 111, 173, 307, 509, 951; 1844. 14; 1847. 105, 225, 640; 1848. 82, 144, 310, 348, 607. — ProtOecPolit 1845. 635, 866, 885, 1095; 1846. 66, 158, 1115, 1182; 1847. 195, 360. — TJKv 1848. Nr. 438; 1850. Nr. 4153. — KMatr V. 153, 172, 191, 262; VI. 85; VIII. 61

Kászoni János. Ácslegény. 1845-ben kontárság miatt elfogják. Bokros Lajos hídelvei házában dolgozott, és mivel nem akarta megengedni, hogy szerszámain elvegyék, megkötözve vitték a börtönbe. — ProtOecPolit 1845. 509.

Katona Ács János. Lásd: B. Nagy 308.

Katona József, Ötvös. Polg. eskü: 1736. V. 14. — KvPJegy IV. 171.

Kaufmann Ábrahám. Vésnök. Lásd: B. Nagy 308.

Kaukal, Joannes. Lakkozó. 1819-ben még legény, és Csehországból örökségét kéri. Polg. eskü: 1823. IX. 20. 1826-ban kocsi lakkozott gr. Horváth Dánielnek. — ProtJurid. 1819. 119; 1824. 840, 841; 1826. 891. — ProtOecPolit 1824. 799. — KvPJegy VI. 97.

Kecskeméti Sámuel. Asztaloslegény. 1833-ban mint obsitos katona és helybeli lakos azt kéri, hogy szegénységére - és betegségére való tekintettel a Hangyásberekben lévő kertje közkerítését a város csináltassa meg. 1842-ben a Sétátér melletti Brager vendégfogadó szomszéd; ságában építeni akar. 1843-ban és 1844-ben társaival együtt arra kéri a guberniumot, hogy külön társaságot alakíthassanak. 1844-ben a céh megengedi neki, hogy a maga kezére dolgozhasson. A céhvel való vita 1845-ben is folytatódik. 1846-ban arra panaszol, hogy a céh az elkészített remek-darab mellett újabb költséges munka készítését követeli. 1846-ban eltiltották a legénytartástól.

1845. Kolozsvár. A város levéltárának dolgozik.

1846. Uo. A város levéltárának asztalokat készít.

1847. Uo. Az osztóbírói hivatal részére 62 rekeszes szekrényt készít.

1848. Uo. A rendőri irodába zöldre festett polcokat csinál.
 ProtCentumv 1833. 76. — ProtOecPolit 1842. 339, 346, 750; 1843. 930; 1844. 528, 703, 1028, 1191, 1244; 1845. 188, 326, 1168, 1588; 1846. 240, 650, 659, 660, 1235; 1847. 82, 84, 315. — TJKv 1848. Nr. 2915.
- Kebely Márton*, Ötvös. 1770-ben taxafizetés szempontjából az utolsó, hatodik kategóriába sorolják. — KvLvt Faso II. Nr. 1512.
- Kelepeczi Pál*. Ács. Polg. eskü: 1711. X. 28. — KvPJegyz IV. 78.
- Képiró Erzsók*. Festő. A város számadáskönyve említi nevét 1726-ban. — Bíró: *KSzMihály* 31.
- Kerekes Áron*. Kőműves. Kagerbauer Antal első legénye. 1844-ben lopással vádol három szabadulófélben lévő kőművesinast. — ProtOecPolit 1844. 1081.
- Kerekes István*. Ács. 1770-ben taxafizetés szempontjából az utolsó, hatodik kategóriába sorolják. 1794-ben aláírja a régi céhszabályok életbe léptetéséért beadott kérvényt. — KvLvt Fasc. II. Nr. 1512; Nr. 1794/197.
- Kerekes János*. Asztalos. Polg. eskü: 1777. V. 6. — KvPJegyz V. 87.
- Keresztesi György*. Építőmester vagy ácsmester. 1744 és 1755 között a város szolgálatában állt. — Balogh 37. — Bíró: *KSzMihály* 20
- Kern Márton*. Kőműves. Misii János kőművesmester veje. 1799-ben peres ügye van a város előtt. 1800-ban Leder Józsefek keresztelik leányát. — ProtJurid 1799. 338—339. — KMatr III. 168.
- Kertsey Mihály*. I. Téglamester. Polg. eskü: 1767. VIII. 31. — KvPJegyz V. 41.
- Kertsey Mihály*. II. Téglamester. Polg. eskü: 1768. III. 7. — KvPJegyz V. 43.
- Késmárki János*. I. Asztalos. Lásd: B. Nagy 308—309.
- Késmárki János*. II. Asztaloslegény. 1815-ben Pesten asztaloskodik, és testimoniumot kérnek számára. 1827-ben elvett szerszámaikat kéri vissza, és azt szeretné, hogy anyja eltartása miatt szabadon dolgozhassák. — ProtOecPolit 1815. 454; 1827. 261.
- Keszler Albert (Adalbert)*. Lakatos. 1843-ban Segesvárról költözik Kolozsvárra. 1844-ben a céhbe jutás nehézségeire panaszkodik. — ProtOecPolit 1843. 208; 1844. 577.
- Kiermayer, Christian*. I. Ács. Lásd: B. Nagy 309—310. Megh. 1836. VIII. 28-án, 64 éves korában, kolerában. — KMatr XI. 249.
- Kiermayer, Christian*. II. Ács. 1822—1824 között Kendilónán a Teleki kastély üveg-házát építi. — Teleki lvt. Kh. Nyugta: 1822. I. 2. Szerződés: 1824. VII. 17.
- Kiermayer, Johann*. Ötvös. A XIX. század elején Teleki Imrének készít evőeszközöket és más ezüstmunkát. — Bethlen lvt. K. Dátum nélküli nyugták.
- Kiermayer, Josef*. Kőműves. Szül. 1813. IX. 26. Megh. 1848. III. 17-én, 31 éves korában. — KMatr IV. 71; XII. 107.
- Kiermayer, Carolus*. Ács. Szül. 1812. IV. 15. 1829-ben indul vándorlásra. 1837-ben a városi polgárok közé kéri magát, és apja faragóhelyét szeretné megkapni. Polg. eskü: 1837. V. 29. 1837-ben és 1838-ban apja felvállalt munkáit végzi be, és anyagi ügyeit rendezi. 1839-ben azért panaszol, hogy a Puskaporos bástyánál lévő fal bontásakor kertje kárt szenvedett, és hogy apja munkáiért a város még mindig adós. 1840-ben 2200 forintért Fekete György kőművespallértól telket vásárol. Faragóhelye ebben az évben áldozatul esett az út egyenesítésének. 1841-ben építtetni akar. 1843-ban nagybátyja, néhai Winkler Filip építőmester adósságaiért zaklatják, és az összeget be is hajtják rajta. 1844-ben adósságért perel. Ugyanebben az évben a város ellenőrzi károsnak minősített építkezéseit. 1845-ben Ambrus Dániel ácsot az 1843-ban kölcsönadott 1302 forintért pereli. Ezzel egyidőben Villa Simon ácsnak 110 forintot ad kölcsön, és a kontárok ellen hadakozik. 1846-ban Becskai Mihállyal perel. Külső Monostor utcai kisebb házat 5200 forintért eladja a br. Huszár családnak. Ugyancsak ebben az évben arra kéri a várost, hogy a Szent György-hegyi híd mellett lévő földjét sáncoltassa be. 1848-ban és 1850-ben a kaszárnyára tett munkája árát kéri.
1837. Kolozsvár. A kaszárnya fedelén dolgozik.
1839. Uo. Megvizsgálja a prófosz-házat.
- 1839—1841. Uo. A Teleki—Pataki ház javítása.
1838. Uo. A Nádas vizén hidat reperál és a kaszárnya udvarán vízpuska-szint épít,
1839. Uo. A Híd utcai és a Szent György-hegyi alatti nagy hidakat javítja.
1840. Uo. A Redutnál és a Nemzeti Színháznál dolgozik.
1842. Uo. A Híd utcai nagyhidat vizsgálja meg, és megszervezi a város kivilágítását az országgyűlés megnyitásakor.
- 1842—1845. Uo. A Teleki házon végez apróbb javításokat.
1843. Uo. A sörfőzónél dolgozik, és új tervet készít a városháza fedeléhez.
- 1847 előtt. Uo. A Monostorkapu órájának átköltöztetésénél működik közre.
1847. Aranyosszék. A közházat építi.

- 1847—1850. Kolozsvár. Toldalagi—Korda ház, istálló és istállószin javítása.
 1848. Uo. A kaszárnyánál dolgozik.
 1859. Koppand. Bánffy Móiklósnénak istállót épít.
 1859. Kolozsvár. Szent Mihály templom, a fedélrőzsákat és a keresztet rakja fel.
 1869. Uo. A temetőben végez ácsmunkát.
 Teleki lvt. Kh. Számla: 1839. IX. 28. Költségvetés, elszámolás: 1841. VII. 20.; 1842. I. 23.; 1842. II. 26.; 1845. III. 4. — Bethlen lvt. Költségvetés: 1847. IX. 27.; 1850. V. 2.; 1859. XII. 28. Számla: 1869. XI. 30. — ProtJurid 1829. 391; 1838. 516, 565, 611, 699, 746, 751, 765; 1839. 391; 1840. 759; 1843. 186, 298, 1176; 1844. 185, 394; 1845. 282, 332, 467; 1846. Nr. 2025. — ProtOecPolit 1837. 42, 243, 296, 297, 330, 368, 421, 460, 471, 785, 904; 1838. 118, 278, 364; 1839. 33, 111, 144, 263, 318, 330, 358, 377, 391, 414, 460, 506, 547, 651, 748, 758, 818, 824, 841; 1840. 1, 51, 60, 200, 216, 237, 242, 265, 266, 323, 409; 1841. 732, 827; 1842. 40, 71; 1843. 264, 280, 313; 1844. 2; 1845. 541, 672; 1846. 93, 367; 1847. 243, 250, 301, 302, 659. — ProtCentumv 1837. 120, 145, 256; 1838. 154; 1840. 103, 125, 156; 1843. 223, 247—249. — TJKv 1848. Nr. 346, 1925, 2858; 1850. Nr. 3576, 4422, 4712, 7869. — KvPJegyz VI. 130. — KMatr IV. 44. — Jakab: *Tört* III. 862.
- Kiljén Miklós.* Ácslegény. 1840-ben Szabó Ferenc Görbe Szappan utcai házában dolgozik, és kontárkodás miatt börtönbe zárják. — ProtOecPolit 1840. 209.
- Kindt Mihály.* Építómester. Lásd. B. Nagy 310—311. Neve az anyakönyvekben 1797-ben tűnt fel, és sokszor előfordul. 1825-ben a ref. egyház kérésére Szilágyi Ferenc professzor házában vizsgálja meg. Megh. 1835. V. 27-én, 65 éves korában. Az anyakönyvi bejegyzés szerint Pestről telepedett Kolozsvárra. — KMatr III. 145, 150, 156, 161, 162, 164, 167, 169, 170, 175, 176, 177, 179, 182, 186, 187, 189, 200, 203, 209, 220, 227, 244; IV. 3, 17, 18, 44, 59, 269, 293; XI. 215. — ProtCons 1825. 57.
- Kis András.* Ácslegény. 1820-ban Máté Izsák keze alól Tordára szökött. — ProtOecPolit 1820. 452.
- Kis István.* Ács. Polg. eskü: 1772. IX. 2. — KvPJegyz V. 65.
- Kis János.* Ötvös. Rézmetszéspróbáját 1771-ben készíti el. — Kelemen. *Ötv.*
- Kis János.* Ács. 1803-ban még legény. 1803 és 1811 között a Toldalagi—Korda házhoz hintőszint és bivalyistállót épít, valamint a ház egy részének ácsmunkáját készíti és a régebbi megrokkant fedelet javítja. — Bethlen lvt. Reg. IV. Fasc. 139. Számadások 1803, 1805-ből. Szerződés: 1808. III. 14.; 1809. V. 14.; 1811. IV. 26.; 1811. VII. 31.; Prot (1808) II. 5—9, 11, 13; (1809) III. 16, 24, 26, 29; (1811) I. 11, 12; (1811) II. 5.
- Kis János.* Fazekaslegény. 1821-ben az apja fogságba téteti, mert kedve ellen nősült. — ProtJurid 1821. 789. _f
- Kis József.* Mérnök. 1821-ben felesége meghalt testvére után divíziót kér. 1835-ben felesége örökségéért perel. — ProtJurid 1821. 40; 1835. 1034
- Kis Márton.* Asztaloslegény. 18 évi katonáskodás után, 1819-ben szabadságolták. A tanácstól mestersége folytatására kér engedélyt, mert a céh üldözi. — ProtOecPolit 1819. 31, 698.
- Kis Mihály.* Lakatos. Nagylétei. Polg. eskü: 1797. VII. 12. 1803 körül a város számára dolgozik. 1804-ben a Farkas utcai ref. templom ablakrácsait igazítja. 1805 körül a kolozsmonostori gör. kat. pap számára dolgozott. — ProtCentumv 1803. 42. — ProtJurid 1805. Nr. 2466; 1806. 686, 832, 833. — KvPJegyz VI. 6.
- Kittler József.* Lakatos. 1821 körül a Redut bálházra tett lakatosmunkát. — ProtJurid 1821. 8.
- Klémis Antal.* Kőműves. Leder József vicepallérja. 1800-ban katonának fogják, de Leder kéri a tanácsot, hogy engedje szabadon. — ProtOecPolit 1800. 177. — ProtJurid 1804. 717.
- Klész János.* Kőműves. 1823-ban újonnan épített házában immunitást kér. Megh. 1826. X. 25-én, 53 éves korában. — ProtOecPolit 1823. 906. — KMatr XI. 15.
- Knecht (Kmek), Josef.* Kőműves. 1762-ben nősül. Veress Mátyás festő feleségének testvérét veszi el. 1797 és 1805 között több ízben verekedésért és káromkodásért perelik. 1797-ben becsüt készíti a Teleki család számára. Megh. 1811. IV. 6-án, 76 éves korában. — Teleki lvt. Kh. Becsülevél: 1797. XI. 17. — ProtJurid 1780. 449; 1797. 160; 1798. 333; 1801. 10; 1802. 267, 325; 1804. 118, 463; 1810. 341, 372, 670, 796. — ProtOecPolit 1805. 106. — KMatr II. 286; IV. 30.
- Kobler, Joannes.* Flaszterező. Regensburgi. 1830-ban és 1831-ben munkájára kér pénzt, 1833-ban a Szén utcai háza megépítésére 200 forint kölcsönt vesz fel. 1834-ben és 1835-ben munkadíját kéri. 1837-ben börtönben van, amiért a város munkájából Szászvárosra szökött. 1839-ben mint rab folytatja a flaszterezést. 1840-ben munkája árát kéri a várostól. 1841-től szomszédjával, Jerzsabek üvegessel perel. 1843-ban 15 évi munkájára hivatkozva tiltakozik az ellen, hogy a város macedón kövezőket foglalkoztat. 1844-ben 200 forinttal

megterhelt házát 700 forintért eladja. Megh. 1856. XII. 30-án, 68 éves korában. Kolozsmonostoron lakott.

1830. Kolozsvár. A Fogoly, Kurta Búza, Hosszú Búza utcák kövezése.

1833. Uo. A Státuák körül kövez.

1836. Uo. A Torda utcát kövezi.

1838. Uo. A Belső Monostor utat és a Szentegyház utcát kövezi.

1840. Uo. A Monostor úton dolgozik.

ProtOecPolit 1830. 434, 812, 833, 976; 1831. 487, 581, 726; 1833. Nr. 1945; 1834. 112, 1538; 1835. 962; 1836. 603; 1837. 1055; 1838. 57, 99, 168, 359, 619, 779, 789, 966; 1839. 461, 500, 539, 718, 731, 759, 785, 903; 1840. 128, 292, 300, 438, 519; 1841. 27, 436, 545; 1843. 559; 1844. 503; 1845. 18. — ProtCentumv 1833. 264; 1838. 54; 1840. 121. — ProtJurid 1835. 752; 1837. 216, 493; 1838. 43, 121, 164, 203, 265, 814; 1839. 279, 314; 1841. 156. — KMatr XII. 235.

Kobok Irimia. Ácsinas. Füsüs János ácslegény eltörte a karját. A per még 1826-ban is folyik. — ProtOecPolit 1825. 1141; 1826. 21.

Kocsárdi Mihály. Kőfaragó. Lásd: B. Nagy 311. Bácsi születésű. A polgári esküt 1797. VIII. 30-án teszi le. — KvPJegyz VI. 6.

Kocsis Juon (Kotsis János). Flaszterező. 1838-ban és 1839-ben Kobler Jánosra panaszol, aki eltiltotta a munkától. 1842-ben mint helybeli magának kéri a város munkáját. 1843-ban az itt dolgozó idegen munkásokra panaszol. A Monostori úton lakik. — ProtOecPolit 1838. 779; 1839. 606; 1842. 107, 549; 1843. 541.

Koczák Mihály. Asztaloslegény. 1845 és 1846 között kontárkodás miatt vitája van a céhvel. Kéri a tanácsot, hogy engedje szabadon dolgozni, mert 41 éves, testileg gyenge, alkalmatlan arra, hogy állandóan műhelyben dolgozzék; családotul nyomorog, s ha nem kap segítséget, koldulni kénytelen. — ProtOecPolit 1845. 676, 706, 867, 1049, 1279; 1846. 1116.

Kolozsvári Dániel. Aranyműves legény. Bécsbe vándorol, s ezért 1827-ben testimóniumot kér magának. — ProtOecPolit 1827. 318.

Kolozsvári Ferenc. Asztalos. Lásd: B. Nagy 311—312. Valószínűleg kettő volt belőlük, mert nehezen hihető, hogy ha 1808-ban céhmester volt, a polgári esküt csak 1815-ben tette volna le. 1809-ben a Farkas utcai ref. templom ülöszekeihez rajzol modellt. 1836-ban és 1837-ben ugyancsak a református egyháznak dolgozik, ahol consistori tisztet visel. — KvPJegyz VI. 62. — ProtCons 1809. 191; 1815. 289; 1836. 11; 1837. 50.

Kolozsvári Ferenc. I. Ezüstműves. Kolozsvári József ezüstműves fia. 1821-ben Ferenc fia számára tesimóniumot kér. 1835-ben kollektor. 1836-tól Kemény Józseffel van hosszadalmas pere, mert megvásárolta a gerendi udvarból ellopott arany- és ezüsthalmikat. 1842-ben Külső Magyar utcai házában pálinkát főzet, és a szomszédok a tűzveszélyre panaszolnak. 1843-ban idősnek írják. Választott hites polgár, és 4000 forinttal tartozik a városnak, amivel a Közép utcában házat vásárolt. A 40-es években több ízben perel. 1850-ben azt kéri, hogy elárve-rezett házában Szent György-napig maradjon. Életrajzi adatai ezekben az években teljesen összefonódnak a fiáéval, s a szétválasztás teljesen lehetetlen. — ProtOecPolit 1821. 310; 1835. 1391; 1836. 528, 542; 1842. 870; 1847. 454; 1849. 119. — ProtJurid 1829. 601; 1832. 1204; 1838. 216, 493, 532, 541, 661; 1840. 277, 299; 1842. 436; 1843. 275, 291, 512, 986; 1844. 840; 1845. 629; 1846. Nr. 4910. — TJkv 1848. Nr. 968; 1850. Nr. 1942, 6987.

Kolozsvári Ferenc. II. Ezüstműves. 1821-ben Pesten van, s apja tesimóniumot kér számára. 1847-ben szegénységére való tekintettel haladékat kér a polgári eskü letételére. — ProtOecPolit 1821. 310; 1847. 67.

Kolozsvári József. Ötvös. 1802-ben 52 forintért perel. 1804-ben a Szebenben lévő Demeter József ötvöslegénynek Bukarestbe kér útlevelet. 1806-ban adósságügyét, 1807-ben családi perét tárgyalja a tanács. Háza a Szappan utcában van. 1810-től lakóira sokat panaszol. 1815-ben kéri a tanácsot, hogy öregségére való tekintettel taxáját szállítsa le. 1830-ban arról kér tesimóniumot, hogy Magyar utcai házában nincs adósság. 1832-ben meghal. Fiai Kolozsvári Ferenc ezüstműves, valamint Kolozsvári József ötvös, aki 1815-ben teszi le a polgári esküt.

1794. Kolozsvár. A Teleki család számára ezüst löszerszámot készít.

1794. Uo. Teleki Lászlónak gyertyatartót csinál.

Teleki lvt. Kl. Fasc. E. Nr. 37. Elszámolás: 1794. IV. 16. — ProtJurid 1802. 146; 1806. 395; 1807. Nr. 75; 1830. 725; 1831. 379; 1832. 1204. — ProtOecPolit 1804. 754; 1810. 771; 1811. 160; 1815. 88; 1819. 673; 1820. 778; 1823. 854. — KvPJegyz VI. 62. — Bíró: *Gernyeszeg* 22, 90.

Kolozsvári József. Üveges. 1826-ban a többi üveggel együtt tiltakozik az ellen, hogy gr. Károlyi a városban üvegraktárt létesítsen. — ProtCentumv 1826. 82.

Kolozsvári Zsigmond. Asztalos. Kolozsvári Ferenc asztalos fia. Apja 1837-ben tesimóniumot kér számára Pestre és „onnan tovább”. 1847 körül a kaszárnyának dolgozik. 1848-ban

a várostól munkája bérét kéri. — ProtOecPolit 1837. 421; 1847. 699. — TJKv 1848. Nr. 1645, 2912.

Komáromi János. Asztalos. 1842-ben azt kéri, hogy a maga kezén dolgozhassék, mivel nős, gyermeke van és beteges; műhelyben nem tudná élelmét megkeresni, különben is „8 évig becsülettel szolgálta a céhet”. Ugyanabban az évben a Nemes János monostori házának rossz szul készített parkettje miatt vannak kellemetlenségei. 1843-ban több más legénnyel külön társaságot akar alapítani. 1844-ben a céh megengedi neki, hogy dolgozzék, de a céhvel való vitája még 1845-ben is folyik. — ProtOecPolit 1842. 731, 859, 998, 1134—1136, 1202; 1843. 47, 636, 930; 1844. 528, 1028; 1845. 188, 1168.

Komáromi, Joannes, alias Asztalos de Komárom. Asztalos. A polgárkönyvbe lengyelnek írják be 1690. XII. 6-án. — KvPJegyz IV. 31.

Komáromi, Martinus. Fazekas. Polg. eskü: 1721. VIII. 1. Az 1770-es összeírás idején már nem él. — KvPJegyz IV. 114. — KvLvt Fasc. II. Nr. 1512.

Komáromi Sámuel, de Solna. Ötvös. Polg. eskü: 1731. I. 29. — KvPJegyz IV. 150.

Komjátszegi János, Ötvös. Rézmetszés próbáját 1755-ben készíti el. 1785-ben a kolozsvári Szent József szeminárium becsüjénél működik közre. — KvLvt Fasc. II. Nr. 2147. — Kelemen: Ötv.

Komjátszegi Szentkirályi Ferenc, Ötvös. Polg. eskü: 1758. IX. 25. 1770-ben taxafizetés szempontjából az utolsó, hatodik kategóriába sorolják. Ő a céh egyik mestere. 1785-ben a Szent József szeminárium becsüjénél működik közre. — KvLvt Fasc. II. Nr. 1512, 2147. — KvPJegyz IV. 228.

Kompert, Josef. Ács. Alsó-Ausztriából származik. Polg. eskü: 1775. IV. 28. Az 1770-es összeírásból kihúzták a nevét. — KvPJegyz V. 80. — KvLvt. Fasc II. Nr. 1512.

Kondort, Martinus, alias Asztalos. Asztalos. A polgárok közé 1714. IV. 20-án írják be mint szász unitáriust. 1752-ben öreg céhmester. — KvPJegyz IV. 90. — Jakab: Tört III. 267—268.

Konnert Márton. Klavírkészítő. 1808-ban házasodik. 1811-ben 400 forintért perelik. 1818-ban azt panaszolja, hogy a nála lévő asztaloslegényt üldözik. 1833-ban adósság fejében elveszik műszereit és félig kész fortepianoját. 1835-ben Sikó István levéltárossal van pere. 1843-ban ő fejezi be a szucsági eklézsiának készülő orgonát, amit Szentgyörgyi Bálint kezdett csinálni, de közben meghalt. 1847-ben házbér miatt panaszol. — KMatr IV. 12, 227. — ProtJurid 1811. 52; 1833. 473; 1835. 1310; 1843. 31. — ProtOecPolit 1818. 649; 1847. 210.

Konnert Mihály. Asztalos. 1823-ban, 34 éves korában házasodik, és kötelezik a céhbe állásra. Polg. eskü: 1824. XI. 8. 1826-ban bolti polcokat csinált. 1827-ben adósság miatt perel. 1839-ben elmaradt munkabére miatt panaszol Keresztes Antalra. — ProtOecPolit 1823. 684, 822, 904, 975, 991, 1030. — ProtJurid 1826. 1188, 1251; 1827. 42, 60; 1839. 322, 421. — KvPJegyz VI. 99. — KMatr IV. 303.

Konrad, Joannes. Flaszterező. Konrad Richard fia. 1804-ben Szászsebes kéri, hogy térjen oda vissza, de nem hajlandó, amíg apja munkáját be nem végzi, sőt „meghalni is Kolozsváron kíván”. 1802—1812 között flaszterezi a város jó részét. 1808-ban a gubernium afelől érdeklődik, hogy nem lehetne-e Szebenbe dolgozni. 1809-ben a várostól azt kéri, hogy tanítványa, Gligor, ne vállalhasson önálló munkát. Ebben az évben Toldalagi László udvarában dolgozik két segéddel. 1810-ben Szamosújváron vállal munkát, és megszökött tanítványait reklamálja. Megh. 1812. IV. 16-án, 36 éves korában, a legnagyobb szegénységben hagyván családját. — Bethlen lvt. Reg. IV. Fasc. 139. Prot. (1809) III. 38—40. Szerződés: 1809. IX. 27. — ProtOecPolit 1803. 160; 1804. 147, 430, 443; 1805. 69, 98; 1808. 147, 222, 259, 865; 1811. 217, 601; 1812. 278, 399; 1814. 892. — ProtCentumv 1812. nov. 13-án tartott sessio. — KMatr IV. 38.

Konrad, Richard. Flaszterező. Szászsebesről költözik Kolozsvárra, hogy a város utcáit kikövezze. 1792-ben a Teleki—Pataki ház udvarát flaszterezi. 1803-ban a marosvásárhelyi tanács kéri odaküldését, mert ott is vállalt munkát és pénzt is vett fel rá. A koWsvári tanács az itt lévő rengeteg munkára való tekintettel elutasító választ ad. — Teleki lvt. Kh. Szerződés: 1792. V. 27. — ProtOecPolit 1803. 803. — Jakab. Tört III. 619.

Kontz József. Aranyműves. 1818-ban mint legény Pestre és Bécsbe megy mestersége tökéletesítése végett. 1831-től Butzi Antal rosszul készített pecsétgyűrűje, valamint zálogportékák elidegenítése miatt perelik. 1844-ben ő a céh jegyzője, és az idegen ékszerárusokra panaszol. — ProtOecPolit 1818. 643; 1831. 807, 891, 1165; 1844. 913. — ProtJurid 1838. 512, 520, 587.

Korbuly Albert. Asztaloslegény. 1848-ban Koppádon, Bánffy Miklós udvarában dolgozik. — Bethlen lvt. 1848. II. 4-én kelt guberniumi átírat.

Korong János. Fazekas. 1770-ben olyan szegény, hogy taxát sem fizet. — KvLvt Fasc. II. Nr. 1512.

Kotró András. Kőfaragó. 1790-ben nősül. 1817-ben verekedéssel kapcsolatban merül fel a neve. 1822-ben 42 forint adósság miatt házáat el akarják árverezni, s azt kéri a tanácstól, hogy azt ő maga tehesse meg. 1821 és 1826 között Schindler Mihály kőfaragó örököseivel van elszámolásbeli vitája. Jószága a Külső Felső Szén utcában van. Megh. 1832. III. 2-án, 60 éves korában. — ProtJurid 1817. 106, 147; 1818. 292, 1274; 1821. 1594; 1822. 5—6, 558, 666, 669, 869, 998, 1103; 1823. 278, 401, 928; 1825. 519; 1826. 706, 733; 1833. 151. — KMatr III. 21; XI. 143.

Kovács Antal. Fazekas. 1823-ban, apja halálával divíziót kér. 1827-ben meghagyják a céhnek, hogy 50 forint letétele ellenében vegye fel tagjai közé. 1848-ban a Toldalagi—Korda házban egy „nagyváradi kemencét” rak fel. — Bethlen lvt. Nyugta: 1848. XI. 30. — ProtJurid 1823. 696. — ProtOecPolit 1827. 456.

Kovács Dániel. Órás. Lásd: B. Nagy 312.

Kovács (Kováts) Elek. Hidraulikus. Kováts Sámuel fia. 1835-ben a városi kutak rendben tartását akarja magára vállalni. 1836-ban ismét ezzel a kéréssel fordul a városi tanácshoz, mivel öreg szüleit is neki kell eltartania. 1846-ban 100 forint előleg fejében leköti Kétvízközt lévő kertjét. Abban az évben Szamosújváron a vár kútját reparálja. 1848-ban ismét a városi kutak igazítására kér megbízatást. — ProtOecPolit 1835. 25, 540, 698; 1836. 1039; 1846. 983, 984. — ProtCentumv 1836. 69, 168. — TJKv 1848. Nr. 2554.

Kovács (Kováts) Ferenc. Mérnök, provinciális geometra. 1806-ban a gubernium 20 arany munkadíjat fizettet ki neki a várossal. 1810-ben a Király utcai fertály panaszol rá, amiért a Felekről lejöő vizet a Torda-kapun be akarja vezetni. 1813-ban más városok példájára fix fizetést kér Kolozsvártól a városnak végzett munkáiért. 1815-ben kimutatást ad bevégzett munkájáról. Ettől kezdve sokáig reklamálja a szénafüvek felméréseért ígért járandóságát. 1826-ban meghal.

1805. Kolozsvár. A városnak dolgozik.

1809. Uo. A gátak állapotáról jelent.

1809—1811. Uo. A Békás patakot szabályozza.

1809—1813. Uo. A sóút építésével foglalkozik.

1810. Uo. A sóúthoz porondhordó ládákat tervez. Megvizsgálja az új mészárszék helyét és a kardosfalvi kőhidat. Rendelkezik a Torda-kapun kívüli trágyadomb elhordásáról.

1810—1814. Uo. A Szénafüvek felméréseével foglalkozik.

1811. Uo. A Külső Közép utcai kapubástya leomlásáról és a Kis-Szamos szabályozásáról jelent.

1812. Uo. Az utcakövezést méri fel.

1813. 1819. Uo. A gubicsórló malomról referál.

1814. Uo. A hidak állapotáról referál, és tervet készít a Malomárok kiásására.

1815. 1817. Uo. Az Apahida és Tarcsa közötti út építését ellenőrzi.

ProtOecPolit 1806. 333, 504; 1809. 738, 817, 938; 1810. 360, 405, 447, 478, 557, 625, 707; 1811. 183, 510, 577, 587, 632, 689, 724, 806—807; 1812. 8—9, 203, 464, 542, 561, 775, 880, 927, 1116; 1813. 141, 143, 391, 422, 482, 763, 814—815, 1044; 1814. 291, 724—725, 901, 1202; 1815. 567; 1816. 264; 1817. 476, 488; 1818. 850; 1820. 172. 473; 1825. 688—690; 1826. 108, — ProtCentumv 1812. 103; 1813. 52; 1815. 44; 1816. 10. — ProtJurid 1819. 1533—1534.

Kovács Ferenc, Ötvös. 1818-ban gr. Kun Sámuelnek 28 lot ezüstből való munkát készít, ami miatt perelik. 1822-ben 160 forintért perel. 1827-ben özvegye kér engedélyt a mesterség folytatására. — ProtOecPolit 1818. 763, 793; 1827. 688. — ProtJurid 1822. 1235.

Kovács István. Ács. Lásd: B. Nagy 312.

Kovács János. Kőműves. 1815-ben Balogh Antal pallértól 20 forintját követeli. 1821-ben a Külső Szén utcában „ex fundamento” új házat épített. 1838-ban Winkler pallér özvegye pereli. — ProtJurid 1815. 798, 856; 1838. 305, 791. ProtOecPolit 1821. 748.

Kovács László, Ötvös. 1803-ban, valamint 1810—1811 között pere van a város előtt. — ProtJurid 1803. 78; 1810. 810; 1811. 26.

Kovács Mihály. Ács. 1845-ben mint téli hónapokra engedélyezett kontár sok más társával együtt arra kéri a tanácsot, hogy nyáron is kaphassanak munkát, vagy vegyék be őket a céhbe. — ProtOecPolit 1845. 707.

Kovács Mihály. Lakatoslegény. 1841-ben családjával együtt Iași-ba kér útlevelet, Brill Jakab mester kezességvállalása mellett. — ProtOecPolit 1841. 96, 223.

Kovácsnai. Építőmester. 1798 előtt Korda Mária házáat javítja Alföldi Antallal együtt. — Bethlen lvt. Reg. IV. Fasc. 123. Testamentumok: Korda Mária 1810-ben kelt végrendelete.

Kovácsnai József. Asztalos. 1798-ban peres ügyei vannak. ProtJurid 1798. 202.

Kováts András. Asztalos. Polg. eskü: 1794. III. 6. — KvPJegyz V. 160.

Kováts Antal. Kőműves. 1820-ban mint vicepallér dolgozik Wesselényi István piacersi háza építésénél. Megh. 1827. VII. 13-án, 53 éves korában. — KMatr XI. 20. — ProtJurid 1820. 712.

Kováts György. Ács. A polgárkönyvbe 1769-ben írjak be. 1770-ben taxafizetés szempontjából az utolsó, hatodik kategóriába sorolják. 1794-ben aláírja a régi céhszabályok életbe léptetéséért beadott kérvényt. — KvPJegyz V. 50. — KvLvt Fasc. II. Nr. 1512; Nr. 1794/197.

Kováts Ignác. Geometra. Lásd Bánkfalvi Kováts Ignác.

Kováts János, alias Lörintz de Abrudbánya. Kőműves. Polg. eskü: 1768. VIII. 31. — KvPJegyz V. 46.

Kováts József. Asztalos. Polg. eskü: 1777. I. 8. 1808-ban munkája bérét kéri a város-tól. — KvPJegyz V. 85. — ProtOecPolit 1808. 272.

Kováts József. Kőműves. 1806-ban a Toldalagi—Korda ház építésénél, valamint Zámbo Antal hídalmási háza építésénél dolgozik. Ez utóbbi helyről, Balogh Antal pallér keze alól megszökött. A beszercei tanács Szamosújváron találta meg. 1813-ban idegen bor behozatala miatt van kellemetlensége. — ProtJurid 1806. 526. — ProtOecPolit 1813. 288. — Bethlen lvt. Prot. 1806. 14, 17.

Kováts Mihály, alias Enyedi. Fazekas. Polg. eskü: 1780. VI. 12. 1806-ban házvásár-ügyben panaszol. 1812-ben arra kéri a tanácsot, hogy engedje ki a Toronyból, ahova nyakassága és engedetlensége miatt került. 12 forint váltságdíj fejében a tanács hajlandó eleget tenni kérésének. 1836-ban azért perelik, hogy a Magyar kapun kívüli telkén a kerítést vigye bennebb. — KvPJegyz V. 99. — ProtJurid 1806. 371. — ProtOecPolit 1812. 137; 1836. 78. — ProtCenmmv 1836. 44.

Kováts Pál, de Kövend. Fazekas. Polg. eskü: 1770. III. 9. Az 1770-es összeírás idején új házas, s mint ilyen nem fizet taxát. — KvPJegyz V. 53. — KvLvt Fasc. II. Nr. 1512.

Kováts Sámuel. Hidraulikus. Lásd: B. Nagy 312—313. A polgárkönyvbe 1802. XII. 20-án jegyzik be mint bonchidai kútcsinálót. — KvPJegyz VI. 23.

Kováts Sándor. Kőműves. Az anyakönyvek 1821-től említik. 1832-ben osztályos pere van. 1833-ban a Toldalagi—Korda házat javítja Fábián Jánossal együtt. 1835-ben katonafiának kér szabadságot. — Bethlen lvt. Szerződés: 1833. VII. 21. — ProtJurid 1832. 473; 1835. 950. — KMatr IV. 175; V. 11, 38, 79, 121, 144.

Kováts Tamás. Fazekas. Polg. eskü: 1785. VI. 8. 1801-ben házigazdája azt kéri, hogy tegyék máshová lakni. — KvPJegyz V. 120. — ProtOecPolit 1801. 137.

Kováts Zsigmond. Kőműves. 1830-ban a katonatartás és az adó miatt panaszol. 1835-ben istenkáromlásért börtönben van, és kéri, hogy Winkler György pallér kezessége mellett engedjék szabadon. Megh. 1836. IX. 5-én, 45 éves korában, kolerában. — ProtOecPolit 1830. 1018; 1835. 1096, 1148. — KMatr XI. 251.

Kozmási Péter, alias Demeter de Csíkkozmás. Áos. Polg. eskü: 1730. IV. 14. — KvPJegyz IV. 147.

Kögler (Keglér, Kogler), Gottfried Johann. Asztalos. 1805-ben apósára, Róth Mihály asztalosra panaszol. 1806-ban feleségével perel a szebeni ítélszék előtt. 1812-ben Gyulaféheváron elfogják megszökött legényét. 1815 és 1819 között házibér miatt panaszol, 1826-ban házbértartozás fejében elveszik szerszámait. 1827-től Lázár Sámuel pereli éveken keresztül elmaradt munkadíjáért. 1830-ban ismét házbértartozás miatt van kellemetlensége. 1837-ben a városnak 400 forinttal tartozik, amit telkére betábláznak.

1806 előtt. Kolozsvár. Nyulas doktornak dolgozik.

1806. Uo. A szalamiafabrikának dolgozik.

1819. Uo. Ertel György órás koporsóját csinálja.

1827 előtt. Uo. Lázár Sámuelnek dolgozik.

ProtOecPolit 1805. 579; 1806. 407, 434; 1812. 104; 1815. 84, 492—493; 1816. 107; 1817. 278; 1826. 295; 1827. 647; 1828. 184, 236; 1830. 1113; 1832. 649, 758. — ProtJurid 1806. 713, 829; 1812. 82—83, 974, 1148; 1819. 573, 1128; 1828. 774; 1830. 577, 636; 1831. 103, 435; 1835. 83, 594, 932, 978, 1195; 1836. 922, 1140, 1221; 1837. 231, 452.

Kőházi Márton. Asztalos. Az 1770-es összeírás idején legénnyel és inassal dolgozik, s taxafizetés szempontjából az utolsó előtti, ötödik kategóriába sorolják. — KvLvt Fasc. II. Nr. 1512.

Kökösi Nagy Mihály. Ács. 1845-ben a Trandafir örökösök Külső Farkas utcai házá-nál dolgozik, és kontárkodás miatt zaklatják. 1846-ban 28 társával panaszol a céhre. — ProtOecPolit 1845. 508, 943; 1846. 979, 1144.

Kőműves Gáspár. Kőműves. A céh tagjaként 1718-ban részt vesz a város kőfalainak és bástyáinak renoválásával foglalkozó bizottságban. — KvLvt Fasc. II. Nr. 562.

Kőműves János. Kőműves. Polg. eskü: 1722. VII. 22. A „scholában” lakik, s a különböző kimutatásokban 1738—1750 között lehet nyomon követni. 1728-ban Kendilónán a Teleki kastélyt renoválja és vakolja. — KvPJegyz IV. 33. — Bíró: *KSz Mihály* 20. — Bíró: *Gernyeszeg* 20.

Kőműves Márton. Kőműves. 1742-ben a Belső Farkas utcában lakik. — Bíró: *KSz-Mihály* 20.

Kőműves József. Kőműves. Lehet, hogy azonos Pézel Józseffel. 1726-ban a Középkapu bástyáját javítja ki 100 magyar forintért, 30 véka búzáért és 20 veder borért. 1737-ben a monostori kapubástyát reperálja 60 forintért. — KvLvt Fasc. II. Nr. 665; Nr. 785.

Kőműves Vencel. Kőműves. A XVIII. században Monostor faluban lakott. — KvLvt Fasc. II. Nr. 1948.

König, Johannes. Szobrász. Lásd: B. Nagy 313. A város anyakönyveiben 1722 és 1732 között mutatható ki jelenléte. — KMatr I. 31, 54, 91, 245, 422.

Köninger Jakab. Fazekas. 1840 előtt a cukorgyárban dolgozott; 1840-ben a gyár kéri, hogy vegyék be a céhbe. — ProtOecPolit 1840. 398.

Kope Sándor. Geometra. 1827-ben és 1828-ban a Szamos külső árkat mér fel a kolozsmonostori pallótól a Németek pallójáig. Ezt a munkáját Jánosi Márton geometrával együtt végzi. 1830-ban, 28 éves korában nősül. — ProtCentumv 1827. 44. — ProtOecPolit 1827. 317; 1828. 495. — KMatr VIII. 46.

Kötélverő János. Ács. Szebeni. 1803-ban kutyája miatt kérnek tőle kártérítést. Polg. eskü: 1807. VI. 24. — KvPJegyz VI. 40. — ProtOecPolit 1803. márc. 2-i sessio.

Kövendi György. Asztalos. Polg. eskü: 1707. II. 20. 1712 körül céhmester. 1718-ban Novák Marci nevű inasa van. 1756-ban a magyar negyedben 15 frt értékű házzal rendelkezik. — KvPJegyz IV. 62. — KvLvt Fasc. II. Nr. 1193. — Jakab: *Tört* III. 95, 145—146.

Kövendi János. Asztalos. Lásd: B. Nagy 313. Megh. 1779. IX. 6-án, 62 éves korában. — KMatr II. 453.

Kövendi Sámuel. Asztalos. Lásd: B. Nagy 313.

Kövendi Sámuel. Fazekas. Polg. eskü: 1790. X. 9. 1797-ben kéri a magisztrátust, hogy munkabérét eszközölje ki a várparancsnokságtól, mivel éveken keresztül reparálta a kaszárnya kályháját. — KvLvt Nr. 1797/14. — KvPJegyz V. 138.

Köwald Stephanus. Ács. 1770-ben taxafizetés szempontjából az utolsó, hatodik kategóriába sorolják. — KvLvt Fasc. II. Nr. 1512.

Kraszler György. Festő. Lásd: Grassler Georges.

Kraszler Mátyás. Festő. 1742-ben házasodik. Tanúja Grassler Georges. 1746-ban leányát kereszteli. — KMatr I. 184, 284—285.

Krasznai János. Ács. Szászlónai. Az anyakönyvek architectusnak és asztalosnak is emlegetik. 1832-ben, 26 éves korában nősül. 1842—1845 között Teleki Józsefnek jégvermet készít 44 krajcár napszám mellett. — KMatr V. 181, 221b, 256; VI. 91; VIII. 91. — Teleki lvt. Költségvetés: 1842. I. 23.; 1845. III. 4.

Krausz György. Fazekas. Lásd: B. Nagy 313. Az anyakönyvekben 1794-től szerepel. — KMatr III. 93, 162, 174, 192.

Kribel (Kribli) János. Kőműves. Leder József vicepalléra, akit 1800-ban katonának fogtak, de mestere szabadon bocsátását kéri. Megh. 1831. IV. 3-án, 65 éves korában. — KMatr XI. 53. — ProtOecPolit 1800. 177.

Kriská Mihály. Kőműves. 1813-ban öregségére, nyomorékságára és szegénységére való tekintettel magát „a natura adástól mentté tétetni kéri”. — ProtOecPolit 1813. 63.

Kristián Ignác. Kőműveslegény. 1805-ben a pallérok kérésére a kolozsvári tanács visszaküldését szorgalmazza a szamosújvári tanácsnál, amit a szamosújváriak vonakodnak megtenni. — ProtOecPolit 1805. 480, 561.

Kristóf Antal. Ácslegény. 1839-ben kontárkodás miatt elvették szerszámait. 1840-ben megszökött öccsére panaszol. 1841-ben ismét elvett szerszámait miatt perel. 1845-ben több más társával együtt arra kéri a tanácsot, hogy vagy nyáron is kaphassanak munkát, vagy vegyék be a céhbe őket, mert ha csak a téli hónapokban dolgozhatnak, nem tudnak megélni. — ProtOecPolit 1839. 516; 1840. 56; 1841. 84—85; 1845. 707.

Krizbai János. Ácslegény. 1842-ben panaszolja, hogy 12 pálcaütést kapott, amiért egy cigánylánynak pofot adott. — ProtOecPolit 1842. 1168.

Kromperger János. Pléhes. Neve Töltséres Kromperger János formában is szerepel. 1726-ban a Középkapu bástyája tetején lévő óratornyot és a torony lábát kívülről megpléhezi 55 német forintért, saját anyagából. — KvLvt Fasc. II. Nr. 665.

Kun György. Kőműves. 1805-ben kezességet vállal Boka Istvánért, 1806-ban a Toldalagi—Korda házban a régi konyha falát renoválja. — Bethlen lvt. Prot. 1806. 3, 16, 17. — ProtJurid 1805. Nr. 508

Kun Mihály. Ács. 1753-ban a Nemessoron lakott. — KvLvt Fasc. II. Nr. 1090.

Labontz István. Kőfaragó legény. 1832 körül Striczki Antal mellett dolgozott, de Szamosújvárra szökött 60 forint tartozással. — ProtJurid 1832. 703.

Lachner. Vasműves. 1742 körül Kolozsváron a Szent Mihály templom tornyán dolgozik. — Bíró: *KSzMihály* 25, 87.

Ladányi Mihály. — Fazekas. Nagybányai. Polg. eskü: 1847. X. 28. A következő évben házasodik. — KvPJegyz VII. 74—75. — KMatr VI. 139.

Laik Juon. Asztalos. 1806-ban arra panaszol, hogy munkáját nem fizették ki. — ProtOecPolit 1806. 602.

Lakatos Beniamin. Asztalos. 1824 és 1826 között mint legény a céhvel perlekedik. 1827-ben mester, és arra panaszol, hogy szállásán háborgatják. 1841-ben azzal vádolják, hogy valahova erőszakkal behatolt, és elvitt valami szerszámokat. 1843-ban 190 forintért leköti Szappan utcai házát. 1846. XI. 9-én írják be a polgárok közé. 1847-ben eladta a Csillag utcában lévő két egymás melletti házát és telkét.

1838. Kolozsvár. A református leányiskolába asztalt és padot készít.

1839. Dés. A kaszinónak biliárdot készít.

1839. Kolozsvár. A Polgári Társalkodónak biliárdot készít.

1845. Uo. A város számára készít 12 egyesszéket, 1 tanácsosi széket és a közönség számára székeket.

ProtOecPolit 1824. 747, 795; 1825. 1072, 1075, 1119; 1826. 115; 1835. 1515; 1839. 193; 1840. 441, 458; 1841. 432, 534; 1845. 945; 1846. 1151; 1847. 25, 449, 488. — ProtJurid 1827. 978; 1831. 764; 1843. 914; 1846. 14, 168; 1847. 560. — KvPJegyz VII 74—75. — ProtCons 1838. 76.

Lakatos József. Kőműveslegény. 1811-ben megszökik Kolozsvárról, és Alsódetrehemben dolgozik, de a tordai tanács közlése szerint a megkeresés időpontjában már útban van Kolozsvár felé. — ProtOecPolit 1811. 686.

Lakatos Sámuel. Lakatos. 1811-ben kérnek testimóniumot számára, mivel 9 éve Bécsben legényeskedik. — ProtOecPolit 1811. 251.

Landa János. Kőműveslegény. Az anyakönyvekben 1837-től szerepel a neve. 1844-ben Fekete György keze alatt dolgozik, és adósság miatt perelik. — KMatr V. 211, 252; VI. 45. — ProtJurid 1844. 387.

Lang Ignác. Kőműves. 1828-ban mint helybeli születésű kéri magát a polgárok közé. 1832-ben tartozásért perelik. Megh. 1848. VIII. 22-én, 65 éves korában. — ProtOecPolit 1828. 68. — ProtJurid 1832. 1032. — KMatr XII. 112.

Lang, Christian. Kőműves. 1810-ben arra kéri a tanácsot, hogy Zentelkén lakó feleségét küldje utána Temesvárra, mert ott dolgozik. — ProtOecPolit 1810. 194.

Lányi Károly. Mérnök. Az Aedilis Directio szolgálatában áll. 1841-ben pályázik a városi mérnöki állásra. — ProtOecPolit 1841. 403. — ProtCentumv 1841. 83.

Láposi Lajos. Kalligráfus. A rajziskola látogatója volt. — Bíró Béla: *A kolozsvári normál rajzoda.* EH 1943. 395.

László Ferenc. Ács. 1823—1828 között 50 forintért perelik. Polg. eskü: 1830. II. 5. 1841-ben Kótsi Patkó Jánostól munkája díját követeli. 1845-ben 400 forintot vesz kölcsön és betáblázza óvári, Szentlélek utcai házára. — ProtJurid 1823. 111; 1825. 416; 1826. 718, 784; 1828. 1409; 1841. 11; 1845. 222. — KvPJegyz VI. 111. — Jakab: *Tört* III. 591—592.

László János. Geometra. 1834-ben Doboka megye geometrájának jegyzik be az anyakönyvbe. 1840-ben Fejérvári Ferenc kőműves munkája bérét kéri tőle. Perük még 1844-ben is folytatódik, mert László nemcsak hogy nem fizetett, hanem még meg is verte Fejérvárit. 1845-ben az árvai szék mérnöke. 1846 és 1848 között feleségével osztozik. Megh. 1849. III. 9-én, 48 éves korában. — ProtOecPolit 1840. 85; 1841. 73, 142; 1842. 1138; 1843. 49; 1844. 1029. — ProtJurid 1840. 566; 1842. 191; 1843. 1022; 1844. 82; 1845. 426, 860; 1846. 85. — TJKv 1848. Nr. 715; 1850. Nr. 242. — KMatr V. 167, 191; XII. 119.

László József (Josephus László Dekej). Ács. A polgárkönyvbe 1744. III. 30-án jegyzik be mint „Moldáviából” származó magyar „architectus”-t. 1756-ban az ő közreműködésével készül el a város házainak becsület tartalmazó kimutatás. 1770-ben taxafizetés szempontjából az utolsó, hatodik kategóriába sorolják. — KvLvt Fasc. II. Nr. 1193, 1512. — KvPJegyz IV. 188.

László József. Ács. Polg. eskü: 1825. II. 24. 1826-ban a céh tagjai között szerepel. 1829-ben felesége szőlőügyben perel. 1830-ban beadja a városnak tett munkái számláját. — ProtOecPolit 1829. 95, 292; 1830. 1227. — KvPJegyz VI. 101. — Jakab: *Tört* III. 591—592.

Lászlófi (László) Antal. Asztaloslegény. 1842 és 1844 között Mészáros János asztaloslegénnyel van peres ügye hamis feljelentések miatt. 1844-ben mestere, Szabó János

kezességet vállalt érte, de mivel kiderült ártatlansága, erre nem is volt szükség, ezért a tanácstól kikéri kezeslevelét, mert amíg az ott van, addig nem mehet el a városról. 1848-ban, 33 éves korában nősül: — ProtOecPolit 1842. 34—35, 119, 254, 306, 412, 533, 650—652, 794, 989, 1060, 1214; 1844. 651. — KMatr IX. 32.

Lászlófi Ferenc. Asztalos. 1839-ben Szatmárról indul vándorútra. Volt Nagyváradon, Nagykárolyban, Pesten, Szegeden, Szászvároson, Abrudbányán, Nagyenyeden. Kolozsváron először Haller Ignácnál dolgozott. 1842-ben Paksi Sándornál volt. Majd özv. Farkas Györgynéhez került, s innen ment 1845-ben özv. Szász Jánosnéhoz, aki arra kéri a céhet, hogy Lászlófi remek-évét is nála tölthesse ki. 1846-ban Lászlófi arra panaszol, hogy a céh meghosszabbította remek-évét. 1850-ben a városnak dolgozik. — ProtJurid 1842. 449; 1845. 463. — ProtOecPolit 1845. 755—756, 1089; 1846. 507; 1847. 616. — TJkv 1850. Nr. 2851. — KMatr VI. 152.

Lászlótki Péter. Fazekas. Polg. eskü: 1803. IX. 18. 1817-ben arra panaszol, hogy meglopták. — ProtOecPolit 1817. 427. — KvPJegyz VI. 28.

Lászlótki Sámuel. Kos. Polg. eskü: 1821. X. 14. — KvPJegyz VI. 84.

Leder József. Építőmester. Lásd: B. Nagy 113—115, valamint e kötet 50—68. lapja.

Leéner, Josef. Kőműves. (Saxo ex Germania.) Polg. eskü: 1722. VI. 19. 1727—1728 között Kendilónán a Teleki kastély építkezéseinél dolgozott. Bíró azonosnak tartja Ledrerrel, aki meglehet, hogy nem is létezett, mert azok az adatok, amelyeket ő Ledrernek tulajdonít, Leénerre vonatkoznak. — KvPJegyz IV. 117. — Bíró: *KétPal* 117—118. — Bíró: *Gernyeszeg* 20. — B. Nagy 315.

Leisberg Lőrinc. Pecsétmetsző. 1850-ben Kolozsváron a katonai parancsnokságnak dolgozik. — TJkv 1850. Nr. 1073.

Lénárd József. Pléhes. Pozsonyból származik, és 1838-ban letelepedési engedélyt kér a várostól. Kolozsváron Czethofer János legénye volt, de mikor megtelepedési szándékát nyilvánosságra hozta, mestere is és az egész céh tiltakozott ellene. A céhvel való vitája sokáig elhúzódik, míg végre 1841-ben a város parancsolja meg a céhnek, hogy remekrajz nélkül, egy darab remek elkészítése után vegye fel tagjai közé. 1846-ban már nem él. — ProtOecPolit 1838. 777, 795, 886, 914; 1839. 65, 137, 179, 219, 321, 362, 379, 588, 656, 686, 727, 795; 1840. 51, 76, 171, 292, 451; 1841. 105, 261 285, 309; 1846. 1198.

Leu, Johann Georgius. Réz- és aranyműves. Polg. eskü: 1775. XI. 10. Kurlandból. Mitau helyséből származik. — KvPJegyz V. 81.

Lichtig József. Festő. Eperjesről származó izraelita, aki 1831-ben, 24 éves korában tér át katolikusnak. 1842-ben meghalt alkalmazottja portékáit keresik rajta. 1844-ben gyermeket kereszteli. — KMatr V. 90; VI. 49. — ProtOecPolit 1842. 141.

Liepperth, Joannes. Ötvös. Lásd: B. Nagy 315. Az anyakönyvekben 1728—1735 között szerepel a neve. — KMatr I. 70, 88, 121, 267, 330.

Limán Ferenc. Kőműves. 1806 körül a Toldalagi—Korda ház építésénél dolgozik, s arra panaszol, hogy a munkában megnyomorodott. Kéri, hogy 50 forint tartozásáért tavaszig ne zaklassák. — ProtJurid 1806. 826.

Linder Sándor. Képfaragó. Mint fiatal fiú látogatja Simó rajziskoláját. — Bíró Béla: *A kolozsvári normál rajzoda.* EH 1943. 396.

Loninger József. Órás. 1780 körül a város szolgálatában áll, és a Monostorkapu óráját igazgatja. 1827-ben hosszú szolgálatára és öregségére való tekintettel kéri, hogy vejét tarthassa maga mellett. 1829-ben utóda, Tarczali János, rá hivatkozva fizetésemelést kér. — ProtOecPolit 1822. 555; 1824. 753; 1827. 690. — ProtJurid 1829. 90.

Losontzi János. I. Ács. Polg. eskü: 1794. III. 10. 1796-ban igaztalanul vádolja idősebb mestertársait a gubernium előtt. 1811-ben halhatott meg. — KvLvt Nr. 1796/431. — ProtJurid 1811. 350; 1814. 433. — KvPJegyz V. 160.

Losontzi János. II. Ácspallér. 1811-ben mostohaanyjával örökség-ügyben perel. 1825-ben katonának fogott legénye, Dévai Márton elbocsátását kéri. 1828-ban Schwartz Imre nevű legényének, 1830-ban Detsai Mártonnak katonai felmentését szeretné kieszközölni a tanácstól. 1832-ben arra panaszol, hogy hét éve épített házának soha nem adták meg az immunitást. Ezzel egyidejűleg női szabó fiának kér a vándorláshoz testimoniumot. 1834-ben Csürös Antal-lal van peres ügye egy ló miatt. 1837-ben ácsságot tanuló fia számára kér testimoniumot. 1841 előtt Stemmer Józsefnének épített a Külső Monostor úton. 1841-ben az új vágóhidat építi a saját tervei szerint. 1842-ben magas adójára panaszol, mert mesterségéből már nincs az a jövedelme, mint régen. 1845-ben céhmester. 1847-ben ismét a katonatartás miatt panaszol. — ProtJurid 1811. 350; 1812. 369. — ProtOecPolit 1825. 53; 1828. 15; 130. 139; 1832. 343, 1331; 1834. 148, 303; 1837. 320; 1841. 342, 607; 1842. 1209; 1843. 313; 1845. 507; 1847. 319. — Jakab: *Tört* III. 591—592.

Losontzi János. III. Ács. Mesterségét Pesten tanulja, s apja 1837-ben Bécsbe és Mün-

chenbe kér számára testimóniumot. Remekét 1840-ben készíti el. Akkor csinálja a fogház fedelét is. — ProtOecPolit 1837. 320; 1840. 486. — KMatr VI. 1110, 145.

Lőrincz Gábor. Kőművesmester. 1777-ben Egeresen a kastély és részben a templom renoválásában vesz részt mint vicepallér. 1785-ben a Szent József szeminárium épületeiről készít becsüt másokkal együtt. — Szentkereszti család lvt. az AkLvt-ban. Szerződés: 1777. V. 3. — KvLvt Fasc. II. Nr. 2147.

Lőrintzi (Lőrincz) István. Ács. 1828 körül Kiermayer Christian mellett töltötte remek-esztendejét, de a mester nem adott neki remek-darabot, hanem elbocsátotta. Falusi „uraságokhoz” ment dolgozni (Jósika Jánoshoz Csákigorbóra?), de családja miatt 1832-ben szeretne visszajönni. A céh nem fogadja be. 1839-ben elvett szerszámait kéri vissza, mivel megengedték neki, hogy újabb remek-készítés nélkül lépjen a céhbe. — ProtOecPolit 1828. 140, 340, 412; 1832. 236, 1164, 1289, 1349; 1834. 658, 728; 1836. 89, 492; 1839. 379.

Lukács János. Aranyműves. 1819-ben pénzéért, 1830-ban rágalmazás miatt perel. Polg. eskü: 1822. XII. 4. 1832-ben fűszerboltja van. Ebben az évben magához kéri Essenbacher Jánost remek-esztendőre. 1837-ben a céhszabályok megreformálására tesz javaslatot. 1841—1848 között adósságért zaklatják. A Kismester utcában van kőháza. — ProtJurid 1819. 1543; 1833. 705, 742; 1835. 68; 1841. 310; 1845. 968, 991; 1846. 24, 75, 118, 151, 154; 1847. 588, 603. — ProtOecPolit 1830. 337, 992; 1832. 596, 1397; 1833. 1129; 1837. 796; 1845. 858; 1846. 517; 1847. 19. — TJKv 1848. Nr. 31. — KvPJegyz VL 93.

Lukinics József. Mérnök. 1847-ben családjával perel és házbér miatt van kellemetlensége. — ProtOecPolit 1847. 631. — TJKv 1847. Nx. 11 479.

Lumen Ferenc. Kőműves. 1799-ben nősül. 1802-ben Méhesi Györgyné által lefoglalt portékáinak kiadatását kéri. 1804—1806 között a Toldalagi—Korda háznál dolgozik Balogh Antal keze alatt. 1821-ben arról kér testimóniumot, hogy semmije sincsen. 1822-ben a Toronyba tették. 1826-ban azt állítja, hogy a Toldalagi Lászlónál levő 30 forint adósságát kétszer kényszerült megfizetni, s az egyik összeget szeretné visszakapni. Ebben az évben elszegényedett sorsára való tekintettel koldulási engedélyt kér. — Bethlen lvt. Prot. 1804. 4, 17, 19; 1806. 3, 16. — ProtJurid 1802. 318; 1822. 88; 1826. 638, 693, 1249. — ProtOecPolit 1821. 552; 1826. 45. — KMate III. 65; IV. 2.

Luminger József. Órás. A város óráit igazgatja. 1799-ben elmaradt fizetését, 1804-ben a Monostorkapu feletti szállása megigazítását kéri és megjavítja a ferencesek templomának óráját. 1808-ban óratolvajokra panaszol. 1810-ben és 1813-ban öregségére és sok szolgálatára való tekintettel azt kéri, hogy Szent Mihály-napig hagyják meg a Monostorkapu felett levő szállásán. — ProtOecPolit 1799. 728; 1804. 706; 1810. 460; 1813. 231. — ProtCentumv 1804. 248. — ProtJurid 1808. 181, 224.

Magyart Ferenc. Ács. Polg. eskü: 1786. II. 10. 1794-ben aláírja a régi céhszabályok helyreállítására vonatkozó kérvényt. 1803-ban árvái ügyét tárgyalja a városi tanács. — KvPJegyz V. 124. — KvLvt Nr. 1794/197. — ProtJurid 1803. V. 24-i sessio.

Magyart György. Asztalos. Polg. eskü: 1731. II. 11. Az 1770-es összeírás idején mesterségét már nem folytatja. Taxafizetés szempontjából az utolsó, hatodik kategóriába sorolják. — KvPJegyz IV. 151. — KvLvt Fasc. II. Nr. 1512.

Magyari József. Asztalos. Polg. eskü: 1764. XII. 15. Az 1770-es összeírás idején már csak néha dolgozik. Taxafizetés szempontjából az utolsó, hatodik kategóriába sorolják. — KvPJegyz V. 27. — KvLvt Fasc. II. Nr. 1512.

Mahler Mihály. Üveges. 1821-ben megengedik neki, hogy tordai létére mesterségét itt folytassa, mivel Kolozsváron üvegescéh nincsen. 1823 és 1825 között tordai boltja és ottani tartozásai miatt vannak kellemetlenségei. 1826-ban több más üveggel tiltakozik az ellen, hogy gr. Károlyi a városon üvegraktárat állítson fel. 1829-ben a görgényi üveghutának tartozik. 1833-ban régi adóssága miatt perelik. — ProtOecPolit 1821. 748. — ProtJurid 1823. 122, 142, 339; 1824. 181, 512, 864; 1825. 878; 1829. 168; 1833. 487, 893. — ProtCentumv 1826. 82.

Majer Ferenc. Asztaloslegény. Ha Majer Gottfried fia, 1773 decemberében született. 1800-ban házasodott. 1801-ben azt kéri, hogy bemutatott rajzát a céh fogadja el. — KMatr II. 162; III. 66. — ProtOecPolit 1801. 257, 444.

Majer (Mayer), Gottfried. Kőfaragó. Lásd: B. Nagy 315—316. Az anyakönyvekben 1765—1784 között szerepel a neve. — KMatr II. 106, 117, 123, 162, 188, 219, 237, 301; III. 5, 10.

Majer (Mayer) Ignác. Építőmester. Majer János fia. 1813-ban úgy eladósodik, hogy zavaros anyagi helyzetét javai elárverezésével akarják tisztázni. Hartmann Antal, Schrammer János kőfaragók és több kőműves követeli rajta munkabérét. 1814-ben gr. Tholdi Sámuel 30 darab papucsnak való bőr árát kéri tőle, Fodor Péter mezőzáhi udvari tisztnek 224 forinttal, Mara Lőrincnek pedig 1500 forinttal tartozik. Adósságait még 1815-ben sem ren-

dezte. Megh. 1828-ban, 50 éves korában. — ProtJurid 1813. 84, 149, 322—323, 327, 737; 1814. 300—301; 1815. 478. — KMatr XI. 25.

Majer (Mayer) János. I. Építőmester. Lásd: B. Nagy 316. Megh. 1819. V. 4-én, 67 éves korában. — KMatr IV. 99.

Majer (Mayer) János. II. Építőmester. 1810-ben az óvári lakosok panaszolnak rá, amiért földdel töltötte meg az egész utcát, amikor Mosotitsné házának pincéjét csinálta. — ProtOecPolit 1810. 711.

Majer (Mayer) János. Ács. 1843-ban olyan munkáért, amit egy kontár 50 forintért vállalt volna fel, ő 168 forintot kért. 1844-ben a sörházon végez igazításokat. — ProtOecPolit 1843. 614; 1844. 1026.

Majer József. Ács. Szül. 1802. VII. 15-én. 1823-ban nősül először. 1827-ben mint legény perel Diószegi Sámuellel kertvásár miatt. 1833-ban és 1840-ben újraházasodik. Polg. eskü: 1837. V. 23. 1841-ben meghalt második felesége gyermekeivel osztozik. 1843-ban bérlő a város faragóhelyét. 1844-ben a Sétaúton akar építtetni Kagerbauer Antallal. Ugyanakkor a várostól pénzt kér a tanácsház fedeléért. 1845-ben öccsének, Kaukal Lajos ácslegénynek kér testimoniumot. Ugyancsak ebben az évben centumpáternek kéri magát, és egy darab várfalat akar venni építkezéshez, a Monostor utcai faragóhelye mellett. 1846-ban már folyik is az építés az említett helyen. 1846-ban és 1847-ben újra centumpaterségért folyamodik. 1847-ben Szász Mihály kőművesnek 100 ezüftforintot ad kölcsön, és 1550 forintért házat vesz a Külső Monostor utcában. Ezért 1000 forint kölcsönt vesz fel, amire leköti a Séta utcában levő házat. 1848 és 1849 között adósait pereli. 1850-ben elvégzett munkáiért kér pénzt.

1841. Kolozsvár. A régi tanácsház és a mellette lévő fogadó fedelét szedi le.

1843—1845. Uo. A készülő tanácsház új csatorna- és fedéltervét véleményezi. Elkészíti az épület fedelét, és „megpléhezi” a főpárkányt.

1843. Uo. A Híd utcai nagyhidat javítja.

1850. Uo. A Redutnál, a Kálnokiné-féle háznál és a Menovits Károlyné házánál dolgozik.

ProtJurid 1827. 665, 837, 942, 1199; 1838. 743; 1841. 58; 1847. 140, 287, 462. — ProtOecPolit 1841. 17; 1843. 313, 332, 493, 494, 799, 801, 831, 939, 1097; 1844. 493, 978; 1845. 625, 1043, 1163; 1846. 17, 135, 430, 591; 1847. 287; 1849. 8. — ProtCentumv 1843. 223, 247—249; 1846. 74. — TJKv 1848. Nr. 30, 788; 1850. Nr. 1813, 3663. — KvPJegyz VI. 130. — KMatr III. 185; IV. 304; V. 85, 166, 208; VI. 152; VIII. 121, 189.

Majer, Péter. Kőfaragó. Majer Gottfried fia. Szül. 1783. VI. 29. 1808-ban házasodik. Tanúja Hartmann Antal. 1809-ben a Toldalagi—Korda ház erkélyre nyíló ajtókeretét és az istálló oszlopait faragja. 1810-ben adója felemelése ellen tiltakozik. — ProtOecPolit 1810. 69. — Bethlen lvt. Reg. IV. Fasc. 139. Szerződés: 1809. VI. 3. — KMatr III. 5; IV. 226.

Major Dániel. Ács. 1828-ban mint 72 esztendőes magatehetetlen öreg kéri, hogy mentsek fel az adó alól. — ProtOecPolit 1828. 21.

Major Ferenc. Asztalos. Veszprémi. 1800-ban kéri a céhbe való felvételét. 1802-ben 3 frt guberniális taxát fizettetnek vele. 1807-ben a Külső Magyar utcai református templom mennyezetét akarják kijavíttatni vele. Polg. eskü: 1809. X. 1811-ben meghalt szebeni legénye portékáiról készít listát. — ProtOecPolit 1800. 272; 1802. 5; 1809. 808. — ProtJurid 1811. 9. — KvPJegyz VI. 47. — ProtCons 1807. 160.

Május Péter. Kőműves. 1765-ben Kendilónán a Teleki kastély veteményeskertje körül kőfalat épít. — Teleki lvt. KI. Szerződés: 1765. IX. 23.

Makkai Dániel, alias Korsitzki. Fazekas. Polg. eskü: 1780. VI. 16. 1805—1806 között kaszálóhely miatt perel. — KvPJegyz V. 102. — ProtJurid 1805. Nr. 2055; 1806. 293.

Makkai (Makai) György. Kőműves. 1806-ban a Toldalagi ház egy részének beomlásakor megsérült, és kártérítést kér. 1813 előtt gr. Kun Károlynak dolgozik. 1815-ben földügyben perel. — Bethlen lvt. Prot. 1806. 3. — ProtOecPolit 1806. 502. — ProtJurid 1813. 473; 1815. 544, 738; 1816. 1059; 1817. 111; 1819. 1173.

Makkai (Makai) Péter. Fazekas. Polg. eskü: 1789. VIII. 19. 1793-ban házrészlet kifizetését követeli Szombati Márton kőművestől. 1799-ben fizetési haladékat kér. 1811-ben és 1812-ben sógorával, Binetz Sámuellel perel. 1814-ben a város tárcsái fogadója 3 kemencét csinál. — ProtJurid 1798. 337; 1811. 17, 163, 452; 1812. 338. — ProtOecPolit 1799. 217; 1814. 101. — KvPJegyz V. 132.

Makó Márton. Kőművesinas. 1843-ban 14 éves, és a rá rótt adó miatt tiltakozik. Ekkor már második éve Kagerbauer keze alatt dolgozik. — ProtOecPolit 1843. 82.

Maksai Mózes, Ötvös. 1770-ben taxafizetés szempontjából az utolsó, hatodik kategóriába sorolják. — KvLvt Fasc. II. Nr. 1512.

Manna (Manó) Antal. Üveges. Vagy kettő volt belőlük, vagy kétszer írták be a pol-

gárkönyvbe. 1841. I. 30-án Mannó Antal magyarországi üvegest, 1843. VII. 25-én Mannó Antal debreceni üvegest. 1836 és 1837 között néhai ifj. Márk András üvegesboltja miatt pereli id. Márk András. 1838-ban fűszerkereskedés nyitására kér engedélyt. 1840-ben az üvegeség mellett nagyarányú kereskedést folytat debreceni, pesti és bécsi kereskedőkkel; üvegholmit is árul. 1843-ban az unitárius státus háza és a Belső Közép utcára kijáró síkator sarkán 5055 forintért házat vesz, és a polgárok közé kéri magát. 1845-ben a Hídkapu előtti malomra tesz üvegesmunkát. 1846-ban centumpaterségért folyamodik. 1848 és 1849 között adósaít pereli. 1850-ben Krassai József nevű legényére panaszol, és a városnak dolgozik. — ProtJurid 1836. 1395, 1439; 1837. 595, 707. — ProtOecPolit 1838. 151, 435; 1839. 1; 1840. 111; 1845. 520; 1846. 1151. — ProtCentumv 1843. 176. — TJKv 1848. Nr. 1318; 1849. Nr. 99; 1850. Nr. 1782, 2687, 3177. — KvPJegyz VI. 137, 148.

Mányoczki Sámuel. Kőműves. Az anyakönyvekben 1831-ben fordul elő először a neve. 1837-ben György László asztalossal perel, amiért az rossz munkát készített neki. 1843-ban Almási Zsigmond asztalossal van vitája, amiért az egymásnak ígért kölcsönös munkát az nem végezte el. Ugyanebben az évben Tóth Márton kőművessel is perel. — ProtOecPolit 1836. 1251; 1837. 211; 1843. 854, 962. — ProtJurid 1843. 890. — KMatr V. 85; VI. 20.

Manyovszki (Manyotzki) József. Fazekas, 1795-ben örökségügyben, 1806-ban szőlővásár miatt perel. — ProtJurid 1795. 20; 1806. 757.

Marhontz Alajos. Lakatoslegény. 1827-ben be nem végzett munkájáért pereli Bergai professzor. — ProtJurid 1827. 465, 484.

Marioleki István. I. Fazekas. 1770-ben taxafizetés szempontjából az utolsó előtti, ötödik kategóriába sorolják. — KvLvt Fasc. II. Nr. 1512.

Marioleki István. II. Fazekas. 1770-ben taxafizetés szempontjából az utolsó, hatodik kategóriába sorolják. — KvLvt Fasc. II. Nr. 1512.

Marjai Pál. Ötvös. Rézmetszéspróbáját 1742-ben készíti el. — Kelemen: *Ötv.*

Marjas. Kőműves. Lásd: B. Nagy 316.

Márk András. I. Pléhes és üveges. Tordai. A polgárkönyvbe 1824. IV. 27-én írják be. 1826-ban a többi üvegesel tiltakozik az ellen, hogy gr. Károlyi a városon üvegraktárt állítson fel. 1831-től hosszú időn keresztül a város lámpása, a közvilágításhoz szükséges lámpákat készíti és javítja. 1834-ben a Népkerthöz csinál 7 lámpát. 1837-ben meghalt fia árváinak gyámjaként szerepel. 1838-ban több más pléhessel együtt a Lénárd József megtelepedése ellen tiltakozik. 1841-ben Paksi Sándor asztalossal van pere. — ProtOecPolit 1831. 770, 1068; 1832. 32, 1135; 1834. 31, 636; 1835. 107; 1836. 79; 1838. 777. — ProtJurid 1837. 221, 566, 627, 628, 743, 799, 869; 1838. 100, 239, 289, 494, 716; 1841. 344. — ProtCentumv 1826. 82. — KvPJegyz VI. 99.

Márk András. II. Pléhes. A mesterséget apja mellett tanulta ki, és apjának engedelmével telepedett le Enyeden 1822-ben. 1826-ban ő is tiltakozik a gr. Károlyi tervbe vett üvegraktára ellen. Kolozsváron még 1832-ben is kontárnak minősítik, amiért legényeit el akarják venni tőle. A céhvel való vitája 1834-ben is folyik. 1835-ben felveszik a céhbe, ami viszont a régi üvegesek tiltakozását váltja ki, pedig ekkor már 15 éve folytatja az üvegesmesterséget. 1836-ban meghal, s üvegesboltja miatt Mannó Antal perel apjával. — ProtOecPolit 1822. 39; 1832. 378, 417, 735; 1834. 1457, 1625—1627, 1667; 1835. 2, 290, 718; 1837. 173. — ProtJurid 1836. 1395, 1439. — ProtCentumv 1826. 82.

Márk (Marck), Anton. Ácslegény. 1831-ben, 27 éves korában nősül. Az anyakönyvbe Schedleinumból valónak írják. 1832-ben György Mihály pléhesnek épít, Brutsek Antallal, Szabó Józseffel és Rák Mihállyal együtt. Ekkor több más társával a céhre panaszol, amiért akadályozza munkájában, és nem lakarja felvenni tagjai közé. Ügyükben a gubernium határoz, és a város utasítja a céhet, hogy tegyen eleget a felsőbb rendelkezéseknek. — ProtOecPolii 1832. 12, 114—116, 1091. — ProtJurid 1834. 308, 402, 527. — KMatr V. 106, 148, 171; VIII. 69.

Márk József. Akadémiai festő. Márk András fia. 1838-ban Havasalföldre kér útlevelet. 1846-ban testvéreit gyilkolással fenyegette, s ezért, valamint istenkáromlás miatt fél évi fenyítékházra ítélik, amennyiben közben megjavul. A tanácsnak azt ígéri, hogy ha kibékíti testvéreivel és szabadon engedi, a városról is el fog menni. Valamivel később szülei és testvérei kéri a tanácsot, hogy engedje szabadon, „minthogy életmódja a festészet, ezzel esztendői elzáratása ideje alatt felhagyni kényszerítettven, keze annyira elnehezédend, hogy fogsága kiteltével azzal felhagyni kénytelen léssen”. A tanács az indoklást elfogadja. — ProtOecPolit 1838. 436, 477; 1846. 1148, 1150, 1162.

Márk Sámuel. Pléhes és üveges. 1835-ben a nemrég betelepített Jerzsabek és Szöllösi üvegesekre panaszol, akik el akarják tiltani a munkától és boltjából elvitették „azokat a fabricai műveket”, melyeket az üvegesek nem tudnak csinálni. 1828 és 1839 között folyik a vita céhtagsága körül. 1843-ban szüleitől házat örököl. 1845. VIII. 16-án esküdt polgár

lesz és centumpaterséget kér. 1845—1847-ben és 1848—1850-ben Kolozsváron a Szent György kaszárnya pléhesmunkáját készíti, és edényeket csinál a kaszárnyának. 1846—1847-ben a tanácsházhoz készít pléhesmunkát: a csatornákat, és a fűtők csövét csinálja. 1847-ben úgy emlegetik, mint aki már régóta a Redut haszonbérloje Tauffer Józseffel együtt. A városnak végzett munkái árát több ízben reklamálja.

ProtOecPolit 1835. 1289; 1838. 103; 1839. 262; 1845. 431, 766; 1846. 25, 26, 871; 1847. 5, 69, 185, 380, 459. — ProtJurid 1843. 877. — ProtCentumv 1845. 56. — TJKv 1848. Nr. 98; 1849. Nr. 929; 1850. Nr. 754, 2794. — KvPJegyz VI. 170.

Márkus Sámuel. Szentiváni. Ács. Polg. eskü: 1708. I. 21. — KvPJegyz IV. 69.

Marosán Demeter. Ácslegény. 1835-ben otthagyja a legényi társaságot, és beáll kon-tárnak. Ezért szerszámaikat is elveszik, mikor Sinczki József kőműves házának fedelét ácsolja. — ProtOecPolit 1835. 809, 1033.

Marosán János. Ácslegény. 1845-ben több társával együtt arra panaszol, hogy a céh csak a téli hónapokra engedte meg nekik a munkavállalást, s így nyáron nyomorognak. A tanácsot arra kéri, hogy vagy nyáron is dolgozhassanak, vagy vegyék fel őket a céhbe. — ProtOecPolit 1845. 707.

Márton István. Kőműves. 1816 és 1823 között törvénytelen vásár miatt perel. 1820-ban Balogh Antal pallér pereli. Megh. 1846. III. 18-án, 76 éves korában. — ProtJurid 1816. 296; 1817. 398, 724, 872, 1012; 1818. 1017; 1820. 303, 725, 821, 1270, 1369; 1821. 632, 646; 1822. 741; 1823. 876. — KMatr XII. 72.

Máté Izsák. I. Ács. Lásd: B. Nagy 316—317. 1813 és 1837 között sokat dolgozik a református egyháznak. Fedélszéket, haranglábat ácsol, és „a dombi fogadónál lévő avult feredő házak és kuglizó helyek” renoválásához készít költségvetést. — PortCons 1813. 255; 1823. 17, 21, 27, 41, 73; 1824. 14, 23; 1827. 23; 1835. 9; 1836. 64; 1837. 52.

Máté Izsák. II. Ács. 1820-ban azért panaszol, hogy Balogh Antal pallér apja (Máté Izsák I. adóssága miatt visszatartotta fizetését. 1822-ben ismét pénzéért perel. 1825-ben adója felemelesét nehezményezi. 1847-ben fiával (Máté Izsák III.) apja hagyatékán osztozik. — ProtJurid 1820. 162, 577, 697, 707; 1822. 269; 1847. 378, 405, 620. — ProtOecPolit 1825. 925. — TJKv 1850. Nr. 1981.

Máté Izsák. III. Ács. 1845-ben, 23 éves korában nősül. 1847-ben és 1850-ben apjával nagyapai és anyai örökségén osztozik. — KMatr VI. 94; IX. 21. — ProtJurid 1847. 378, 405, 620. — TJKv 1850. Nr. 1981, 2040.

Máté József. Kőműves. 1820-ban Györgyfalván félbehagyott munkája miatt van kellemtelensége. 1821-ben azt kéri, hogy apja házvásárügyét akadályozzák meg. 1822-ben Nagy István kőműves pereli 20 napi napszámért, és ez alkalommal pallérnak emlegetik. 1825-ben Murád István kereskedő pereli haza leomlott fala miatt. 1830-ban azt kéri, hogy taxáját szállítsák le, mert csak nyáron dolgozik, felesége vak, és három neveletlen gyermeke van. 1840 és 1841 között fazekas Gebhárd Jánossal van nézeteltérése építés miatt. 1844-ben azt panaszolja, hogy elvették tőle 30 éve bírt pecsenyeáruló helyét a Monostorkapu előtt. Megh. 1848. XI. 28-án, 58 éves korában. — ProtOecPolit 1820. 776; 1830. 84; 1844. 693. — ProtJurid 1821. 1499; 1822. 33; 1825. 934; 1826. 222, 345; 1829. 317; 1831. 578, 380, 513; 1835. 1196; 1836. 78, 885; 1840. 1015; 1841. 36, 132, 541, 577. — KMatr IV. 177, 206; V. 7, 26; VIII. 173; XII. 114.

Mátéffi Dániel. I. Aranyműves. Udvarhelyszéki nemes család tagja. Rézmetszéspróbáját 1763-ban készítette. Az ötvöscéhbe 1769-ben vették fel. Polg. eskü: 1769. V. 18. Újraépített házát 1780-ban mentesítik a beszállásolás kötelezettsége alól. 1795-ből való síremlékén szépen faragott barokk kehely látható. — ProtJurid 1780. 477. — KvPJegyz V. 49. — Balogh 41. — Kelemen: *Ötv.* — Kelemen Lajos: *Köbe faragott kolozsvári ötvösjelvények.* P 1925. 408—410.

Mátéffi Dániel. II. Ezüstműves. Polg. eskü: 1769. V. 18. — KvPJegyz V. 50.

Mátéffi (Mátéfi) Dániel. III. Ötvös. 1811-ben centumpaternek választják. 1830-ban mint gyám szerepel. 1834-ben már nem él. — ProtOecPolit 1811. 630. — ProtJurid 1830. 509; 1834. 9.

Mátéfi Ferenc. Aranyműves. Polg. eskü: 1801. VII. 31. 1813-ban peres ügye van a város előtt. 1815-ben 109 forintért perel. 1826-ban Belső Magyar utcai háza felépítésére ugyancsak Magyar utcai két háza lekötésével 1265 forintot kér kölcsön. 1827-ben örökségügyben perel. — KvPJegyz VI. 18. — ProtJurid 1813. 753; 1815. 1141; 1827. 638. — ProtCentumv 1826. 72.

Mátéfi József. Ács. 1821-ben Alföldi Antalt pereli 1300 forintért. A Majális utcai Mátéfi házat szintén egy Mátéfi József adta el 1850-ben, aki akkor a város főbírája volt. — ProtJurid 1821. 867, 1216. — Kelemen Lajos: *Egy régi kolozsvári ház. A régi Mátéffy vagy Ürmössy ház.* P 1926. 152—153.

Matkó István, Lakatos. Lásd: B. Nagy 317.

Matoltsi György. Fazekas. 1809-ben remekező fazekaslegény, és a városi polgárok közé kéri felvételét. Polg. eskü: 1809. X. 23. 1831-ben azt panaszolja, hogy a Cigánysoron lévő házánál épített katlanját a tized előljárói nem engedik használni. 1832-ben 800 forintért vásárolt háza biztosítására 150 forintot kér kölcsön a várostól ledolgozásra. — KvPJegyz VI. 47. — ProtOecPolit 1809. 801; 1831. 483. — ProtCentumv 1832. 56.

Matoltsi Mihály. I. Fazekas. 1770-ben taxafizetés szempontjából az utolsó, hatodik kategóriába sorolják. — KvLvt Fasc. II. Nr. 1512.

Matoltsi Mihály. II. Fazekas. Polg. eskü: 1801. IX. 2. 1806-ban apósával van nézeteltérése, és házának kirablása miatt panaszol. Ez utóbbi pere még 1810-ben is folyik. 1820-ban és 1821-ben borvásár miatt van kellemetlensége. 1822-ben Komáromi János ácsot pereli. Ugyanebben az évben meg is hal. Fia Matoltsi Pál fazekas. — ProtJurid 1806. 145, 849; 1807. 152; 1810. 51, 800; 1820. 826, 1096; 1821. 194, 239; 1822. 265, 757. — KvPJegyz VI. 18.

Matoltsi (Matolcsi) Pál. Fazekas. 1822-ben apja, Matoltsi Mihály II. halálával törént osztozás miatt békétlenkedik. 1823-ban agaráért perel. Polg. eskü: 1825. VI. 25. 1841-ben meggyaláztatását panaszolja. 1847-ben ismét peres ügye van. — KvPJegyz VI. 109. — ProtJurid 1822. 265. — ProtOecPolit 1823 838; 1841. 436; 1847. 328.

Maxar Mózes, alias Szabó. Aranyműves. Tordáról való. Polg. eskü: 1768. III. 18. — KvPJegyz V. 44.

Mészáros János. Asztaloslegény. Vásárhelyi. 1842-ben hamis vádak alapján börtönbe kerül, de ártatlannak bizonyul. 1842-ben, 25 éves korában nősül. Ez idő tájt Bethlen Jánosnak és Teleki Imrének dolgozik. 1843-ban sógorával, Andrásosfszki Jánossal építési pere van. 1843-ban sok más társával együtt arra kéri a guberniumot, hogy külön társaságot alapíthassanak. Ugyanebben az évben a céhvel perel elveszt legényei miatt. Polg. eskü: 1843. XI. 29. 1844-ben lemond a külön társaság tervéről, s mint íites polgár, aki a taxát is lefizette, és Hintzem Mihály özvegyét vette feleségül, kéri a céhbe való felvételét. 1844 és 1845 között a céhvel és lakójával perel, s ezenkívül rágalmazási ügye szerepel a tanács előtt. 1846-ban ellopja Paksi István asztaloscégerét. 1846-ban megindítja felesége ellen a válókeresetet, és hosszú ideig pereskedik vele. A negyvenes évek vége felé sok adóssága van, amiért 1850-ben börtönbe is kerül. — KvPJegyz VI. 149. — KMatr VI. 42; IX. 9. — ProtOecPolit 1842. 34—35, 119, 254, 306, 412, 533, 650—652, 794, 989, 1060, 1214; 1843. 36, 399, 927, 930, 1135; 1844. 32, 111, 152, 402, 471, 802, 908, 1084, 1169, 1230; 1845. 726; 1846. 543, 612, 619, 700, 903, 904; 1847. 275, 616. — ProtJurid 1842. 92; 1845. 316; 1846. Nr. 3147; 1847. Nr. 344, 483. — TJKv 1847. Nr. 2519; 1850. Nr. 23, 5160, 9074.

Mezei István. Kőműves. 1803-ban újonnan épített hídelvei házára immunitást kér. — ProtOecPolit 1803. 597.

Mihálczi (Miháltzky, Mihályski) Joannes. Óngyártó. Galíciából származik. 1830-ban kér engedélyt mestersége folytatására, amit meg is kap, mert igazoló leveleit bemutatta. 1833-ban meglepedhetéséhez a bochniai magisztrátust kéri megkerestetni, s ugyanakkor meglepedéséről testimoniumot kér. 1839-ben a Híd utcai tűzzel nagy kárt szenvedett. 1842-ben házbérvitája van. 1844-ben a tanácsház fundamentumába teendő emléktáblát készíti. 1849-ben a katonaköpenyekhez készít 5000 óngombot. — ProtOecPolit. 1830. 399, 557; 1833. 179; 1839. 419; 1840. 336; 1842. 175; 1844. 228. — ProtJurid 1833. 637. — TJKv 1849; Nr. 1964.

Mihály György. Ács. 1800-ban azt kéri, hogy a vár árkában kezdett építkezését ne zavarják. — ProtOecPolit 1800. 955.

Mihályi (Miháli, Mihállyi) György. Ács. 1808-ban immunitást kér a Külső Monostor utcában „ex fundamento” kőből épített házára. 1809-ben munkája miatt panaszolnak rá. 1811-ben Csűrös Antal azért indított eljárást ellene, mert megalkudott házát nem adta birtokába. 1812-ben felfogadott munkája elvégzését halogatja. 1820-ban és 1821-ben pénzéért perel. Megh. 1832. I. 10-én, 66 éves korában. — ProtOecPolit 1808. 351; 1809. 746. — ProtJurid 1811. 294; 1812. 827; 1820. 698, 706, 812; 1821. 292. — KMair XI. 68.

Miller, Georgius. Kőműves. Az 1770-es összeírás idején nincsen háza, taxafizetés szempontjából az utolsó előtti, ötödik kategóriába sorolják. — KvLvt Fasc. II. Nr. 1512.

Miller, Jacob. Asztalos. Lásd: B. Nagy 317.

Miller József. Pléhes. 1838-ban több mesterrel együtt tiltakozik Lénárd József legény letelepedése ellen. 1838—1840 között Kolozsvár éjjeli kivilágításának megvalósításához járul hozzá, és az ahhoz szükséges eszközöket reperálja. 1841-ben a sörháznál dolgozik, 1845-ben a városháza pléhcstornóját csinálja. — ProtOecPolit 1838. 102, 163; 1839. 92; 1840. 41;

1841. 76; 1842. 1208; 1845. 806. — ProtJurid 1843. 131. — ProtCentumv 1845. 87. — TJKv 1850. Nr. 4452.

Miskolczi István. Aranyműves. Nagybányai. Polg. eskü: 1726. I. 16. — KvPJegyz IV. 128.

Misli János. Kőműves. Lásd: B. Nagy 317. Neve az anyakönyvekben 1767-től fordul elő. Megh. 1805. III. 27-én, 62 éves korában. — KMatr II. 117, 135, 211, 216; III. 3, 48, 121, 219.

Mokán Krutsila. Malommester — ács. Dolgozott Überlacher ácspllér keze alatt is. 1801-ben ajánlatot tett arra, hogy a Németek pallóját 700 forintért elkészíti. — ProtOecPolit 1801. 197.

Molnár József. Kőműves. 1804—1806 között a Toldalagi—Korda ház építésénél Balogh Antal keze alatt dolgozik. 1805—1840 között neve sokszor előfordul a városi protokollumokban, különböző pereit révén. — Bethlen lvt. Prot. 1804. 17; 1806. 3. — ProtJurid 1805 Nr. 508; 1814. 37, 335; 1817. 154; 1818. 1305; 1819. 228, 575; 1820. 222, 941, 11B9; 1821. 1027; 1822. 469; 1825. 795, 796; 1830. 452, 475, 517; 1831. 72, 178, 296, 400, 575, 667, 848, 1122; 1836. 783; 1840. 561. — ProtOecPolit 1825. 1056; 1828. 441; 1831. 200; 1838. 128; 1839. 119, 442, 478. — ProtCentumv 1826. 9.

Molnár Márton. Festő. 1839-ben, 24 éves korában nősül. 1846-ban civakodás miatt kerül ügye a városi tanács elé. — ProtOecPolit 1846. 111. — KMatr VIII. 182.

Molnár Mihály. Kőműves. 1813-ban azt kéri, hogy fiát ne vigyék katonának. 1818-ban ugyancsak fia szabadon engedése miatt kérvényez. 1827-ben felülvizsgálják Bruszt Elek professzor Szén utcai házában végzett munkáját. Megh. 1828. VII. 17-én, 61 éves korában. — ProtOecPolit 1813. 126. — ProtJurid 1818. 671; 1827. 1122. — KMatr XI. 29.

Molnár Pál, alias Zetelaki de Udvarhelyszék. Ács. A polgárkönyvbe 1721. V. 16-án írják be. — KvPJegyz IV. 114.

Monai István. Ezüstműves. Polg. eskü: 1765. I. 30. 1770-ben taxafizetés szempontjából az utolsó, hatodik kategóriába sorolják. — KvPJegyz V. 30. — KvLvt Fasc. II. Nr. 1512.

Monai József. Ötvös. Az 1770-es összeírás idején ő volt az egyik céhmester, de mesterségét már nem folytatta, s taxafizetés szempontjából az utolsó, hatodik kategóriába sorolták. — KvLvt Fasc. II. Nr. 1512.

Moritz. Rézműves. 1756-ban a céhes mesterek között szerepel. — Jakab: *Tört* III. 280.

Moritz András. Rézműves. 1810-ben a céh hosszadalmas huzavona után felveszi ugyan tagjai közé, de rezet nem ad neki. Polg. eskü: 1810. V. 7. Ugyanebben az évben megnősül, és házából a lakót szeretné kitenni. 1818-ban és 1821-ben centumpaternek jelölik. 1833-ban rézvásárlásnál marad adós. Emiatt még 1834-ben is pereskednek vele. 1835-ben a sörfőzőnél végez javításokat. 1836-ban a város kútjait vizsgálja felül Hentzenberger Jánossal. — ProtOecPolit 1810. 352, 448, 464, 587, 602; 1833. 217; 1835. 54; 1836. 21. — ProtCentumv 1810. 39; 1818. 43; 1821. 7. — ProtJurid 1834. 790. — KvPJegyz VI. 49.

Mráz. Mérnök. 1788-ban az Építési Hivatal (Aedilis Directio) főnöke. 1780-ban Szamosújváron az örmény nagytemplom tornyának ledülte után vizsgálatot tart, és elkészíti a helyreállítás tervét. 1788-ban Kolozsváron a vízvezetésiügyi bizottság tagja. — Jakab: *Tört* III. 465—474. — Szongott: *Szamosújvár* II. 19—20.

Murarius Nicolaus. Kőműves. Az Óvárban volt 15 ft értékű házacskája. 1756-ban becsüt készíti a város házairól. — KvLvt Fasc. II. Nr. 1193.

Murvai András. I. Székelykeresztúri. Fazekas. Polg. eskü: 1711. I. 23. — KvPJegyz IV. 75.

Murvai András. II. Fazekas. Polg. eskü: 1759. II. 11. — KvPJegyz IV. 232.

Murvai András. III. Fazekas. Polg. eskü: 1767. II. 27. 1770-ben taxafizetés szempontjából az utolsó előtti, ötödik kategóriába sorolják. 1799-ben azt panaszolja, hogy zilahi legénye idő előtt otthagya, és ebből tetemes kára származott. 1805-ben elengedik taxáját, mert szemei „elhomályosodtak”, és munkaképtelen lett. 1808 körül halhatott meg, mert fiának ekkor van örökösödési pere. Özvegyét 1810-ben emlegetik. — KvLvt Fasc. II. Nr. 1512. Nr. 1799/35. — ProtOecPolit 1799. 1019; 1805. 43; 1810. 311. — ProtJurid 1808. 29. — KvPJegyz V. 42.

Murvai András. IV. Fazekas. Polg. eskü: 1780. VI. 12. Az 1770-es összeírás idején új házas, és mint ilyen nem fizet taxát. 1802 körül tanúként szerepel. 1808-ban örökösödési pere van. 1814-ben peres ügyben kér esketést, 1820 körül halhatott meg, mert fia akkor osztozásügyben panaszol. — KvLvt Fasc. II. Nr. 1512. — ProtJurid 1808. 29; 1814. 815; 1820. 221. — ProtOecPolit 1810. 232—238; 1811. 9. — KvPJegyz V. 99-

Murvai András. V. Fazekas. Polg. eskü: 1789. III. 13. 1820-ban divízió miatt pana-

szol. 1822-ben a város rossz munkáját kifogásolja. 1821-ben és 1822-ben testvéreivel osztozik, és a Reduthoz készített „új zöld kuplis kemencét”. 1835-ben fogházban lévő legényét kéri elengedni. 1838-ban arra panaszol, hogy a fogházból kezességén kivett legénye, Nagy Imre ott akarja hagyni, pedig ő fizette ki helyette a büntetést. 1839-ben öregségére és nyomorékságára való tekintettel adófelmentést kér. 1843-ban adóssait pereli. 1844-ben Szappan utcai házát azzal a feltétellel adja el, hogy az udvarán lévő kunyhóban élete végéig élhessen. 1845-ben és 1846-ban az egyezséget megszegő új tulajdonosokra panaszol. — ProtJurid 1820. 221; 1821. 111; 1822. 380, 661, 867; 1835. 658; 1843. 359; 1844. 861; 1845. 91. — ProtOecPolit 1822. 70, 119; 1835. 66; 1838. 320, 426; 1839. 221; 1845. 1243; 1846. 130. ProtCentumv 1820. 97. — KvPJegyz V. 131.

Murvai Sámuel. Fazekas. Polg. eskü: 1747. I. 17. 1770-ben taxafizetés szempontjából az utolsó előtti, ötödik kategóriába sorolják. — KvPJegyz IV. 195. — KvLvt Fasc. II. Nr. 1512.

Nachtigall Johann. Szobrász. Lásd: B. Nagy 317—318. 1750-ben házasodik, Megh. 1761. VI. 3-án, „circiter 44” éves korában, öt gyermeke születik, ezekből Justina 4 éves korában, még a művész életében meghal, Antonius fia 1773. XI. 19-én, 20 éves korában. — KMatr I. 212, 215, 219; II. 3, 5, 8, 9, 22, 25, 36, 44, 49, 51, 55, 57, 76, 400, 401, 440.

Nádudvari István. Fazekas. Zilahi. Polg. eskü: 1847. I. 19. — KvPJegyz VII. 86—87.

Nagy György. Ács. Polg. eskü: 1775. I. 4. — KvPJegyz V. 77.

Nagy György. Asztalos. 1825-ben azt panaszolja, hogy Sámuel fiával házuk asztalosmunkáját csinálta, és a céh elvette szerszámait. — ProtOecPolit 1825. 817, 839.

Nagy György. Kőműveslegény. 1847-ben Fuller Márton dévai építőmester keze alól, a piaci nagykocsmá építésétől megszökik. — ProtOecPolit 1847. 314.

Nagy Imre. Kőműves. 1826-ban feleségével perel. 1830-ban, a „Szábel-ispotály” lakója, s mint nyomorék, adómentességet kér. — ProtOecPolit 1826. 806; 1830. 158.

Nagy István. Lakatos. 1810-ben a várostól fizetését kéri, mivel a Fehér Ló nevű vendégfogadó építésénél működött közre. 1811-ben gr. Teleki József megvette házát. — ProtOecPolit 1810. 207. — ProtJurid 1811. 168.

Nagy István. Asztaloslegény. 1835-ben a céh nem akarja remek-esztendőre bocsátani, s ezért azt kéri, hogy a maga kezén engedjék dolgozni. Ugyanebben az évben a gubernium megparancsolja, hogy engedjék remek-esztendőre. — ProtOecPolit 1835. 203, 1322, 1527.

Nagy István. Fazekas. Zilahi. 1818-ban céhbe állása körül sok bonyodalom volt. Polg. eskü: 1818. VII. 1. 1847-ig sok pere van a város előtt. Többek között Nádudvari Márton nevű legényével van nézeteltérése. — ProtOecPolit. 1818. 304; 1830. 285, 548; 1846. 1228; 1847. 28, 143. — KvPJegyz VI. 70.

Nagy István, Ötvös. 1803-ban pere van a város előtt. — ProtJurid 1803. 78.

Nagy János. Asztalos. Polg. eskü: 1788. XII. 3. 1796-ban örökségügyben perel. 1811-ben házát elárverezik. 1815-ben azt panaszolja, hogy a Farkas utcai ref. templom mennyezetének festése közben a festék a szemébe ment, és megvakult. A későbbiekben kiderül, hogy Kolozsvári Ferenc legénye volt, s felszabadulása után külföldi vándorútján beteg szemét rosszul operálták, és vakon jött haza. — ProtJurid 1796. 372. — ProtOecPolit 1811. 613. — KvPJegyz V. 130. — ProtCons 1815. 289.

Nagy János. Lakatos. Szalontai. 1797-ben összes javait, házát, szerszámait, szőlőjét, szántóföldjét 2000 váltó forintra becsülik. 1806—1810 között a Toldalagi—Korda ház lakatosmunkájának egy részit készíti. 1807-ben Bethlen Dániel 5000 téglá árát követeli rajta. 1808-ban a katonáknak végzett munkájáért kér pénzt. 1809-ben egy vaskemence kifizetésér kéri a várostól. 1810-ben azt panaszolja, hogy lakója az udvarán lévő kész vasrostélyokat szekerével tönkretette. 1811-ben szökött váradi legényeket tart magánál, s elszegődik a szamosújvári várbörtön lakatosának. 1812—1813 között a Fehér Ló vendégfogadó lakatosmunkáját készíti. 1814-ben vagyonát lefoglalják adósságba, de legalább szerszámait szeretné visszakapni, hogy öt gyermekét el tudja tartani. 1816-ban testimoniumot kér jó magaviseletéről, mert szülőföldjére, Szalontára akar visszaköltözni. 1825-ben felesége kéri, hogy Topánfalván lévő férje kerestetéből 50 forintot neki küldjenek el. Sok pere van a város előtt. — Bethlen lvt. Reg. IV. Fasc. 139. Szerződés: 1808. IX. 12. Nyugta: 1809. II. 8. — Prot. (1806) I. 8, 16; (1808) I. 1; (1808) II/ 1, 4, 12, 19, 22, 24; (1809) II. 13; (1809) III. 1, 15, 17, 18, 26, 28, 32, 42, 44; (1810) I. 33; (1810) II. 2. — KvLvt Nr. 1797/226. — ProtOecPolit 1802. 187—188; 1808. 382; 1809. 777, 855; 1810. 77, 696; 1811. 506, 612, 625, 638, 828; 1812. 45, 142, 519, 645, 655, 801; 1813. 103, 144, 221, 229, 1188; 1816. 238; 1825. 19. — ProtJurid 1806. 638, 720; 1807. Nr. 191, 817; 1810. 34, 117, 163, 185, 218, 327, 398; 1811. 18, 49, 97, 158, 325, 738—739; 1812. 52, 818, 1061, 1230; 1813. 391, 900; 1814 244—245, 385; 1816. 438, 709.

Nagy János. Kőműves. 1808-ban Teleki Imre udvari kőművesnek fogadja. 1823-ban mint kolozsmonostori lakos 120 forintig kezességet vállal Jósa Mihály kőművesért. 1833-ban már nem él. — Teleki lvt. Kh. Szerződés: 1808. II. 10. — ProtJurid 1814. 245; 1823. 321; 1833. 409.

Nagy József. Fazekas. Győri. 1832-ben a céhbe és a városi polgárok közé kéri felvételét. Polg. eskü: 1832. V. 17. 1841-ben Derzsi György fazekast pereli adósság miatt. 1845-ben Simcsík János fazekassal veszett össze. Megh. 1849. VII. 25-én, 48 éves korában. — ProtOecPolit 1832. 501. — ProtJurid 1841. 203, 229, 310, 413; 1845. 89, 830, 1083. — KvPJegyz VI. 116. — KMatr XII. 126.

Nagy József. Asztalos. 1811-ben legény, s kontárkodás miatt elvett szerszámaint kéri vissza. 1814-ben katonának fogják, de a város elengedi. Ugyanebben az évben házvásár miatt pereskedik. 1819-ben még mindig legény, s Paksi István asztalos vállal érte 70 forintig kezességet. 1823-ban egy esketést kér hitelesíteni. 1824-ben tőróvásár miatt perel, mivel tőróáruházzal is foglalkozik. 1825-ben Misli József asztalos végrehajtást kér ellene. 1826-ban és 1827-ben adósságügyeit rendez, és a tőrókereskedésben esett káráról panaszol. 1831-ben katonának fogott fia elengedését kéri siketségére hivatkozva. 1834-ben tőróáruházzal helyét szeretné visszakapni. — ProtOecPolit 1811. 134; 1814. 320; 1831. 288, 1072; 1834. 1182. — ProtJurid 1814. 969; 1819. 117; 1823. 172; 1824. 420; 1825. 254, 322, 404, 408, 684, 1181; 1826. 749, 868, 1072; 1827. 326, 609.

Nagy József. Ács. Polg. eskü: 1773. III. 1. 1794-ben aláírja a régi céhszabályok visszaállításaért beadott kérvényt. 1809-ben a városnak végzett munkájáért kér pénzt. — KvLvt Nr. 1794/197. — ProtOecPolit 1809. 907. — KvPJegyz V. 68.

Nagy Lajos. Asztaloslegény. 1844-ben Binetz Lajosnál dolgozik, de 55 forint tartózással Enyedre szökik tőle, Czipfer János műhelyébe. Volt gazdája a tanácstól visszahozatalát kéri. — ProtOecPolit 1844. 848.

Nagy Mihály. Ács. Polg. eskü: 1751. VII. 5. — KvPJegyz IV. 215.

Nagy Mihály. Asztalos. 1786-ban peres ügye van a város előtt. — ProtJurid 1786. 554.

Nagy Péter. Ácslegény. Az anyakönyvekben 1837-től szerepel a neve. 1843-ban kontárság miatt elveszik, szerszámaint, mikor a Monostor utcában Kendeffi Farkasnéval dolgozik Csatlós Andrásval és Szilvási Gáborral. — ProtOecPolit 1843. 614, 637. — KMatr V. 199, 219, 244.

Nagy Sámuel. Asztalos. Nagy György asztalos fia. 1825-ben legény, s a céh elveszi szerszámaint, mert apjával házuk asztalosmunkáját csinálja. Már ekkor megjegyzi róla, hogy beteges természetű. 1841-ben azt panaszolja a tanács előtt, hogy távollétében a céh lakását kinyitatta, és szerszámaint elvette, holott mióta Monostorról a városba költözött, olyan beteges, hogy nemcsak másnak nem tud dolgozni, de magának is mással dolgoztat. 1844-ben egy koporsó ára miatt reklamál. 1845-ben Beczkai Mihály ácslegényt rossz munkája és pontatlansága miatt pereli. Megh. 1849. VIII. 4-én, 48 éves korában. — ProtOecPolit 1825. 738, 817, 839; 1841. 423; 1845. 1413. — ProtJurid 1844. 554. — KMatr XII. 128.

Nagy Sámuel. Ács. 1810-ben. a Toldalagi—Korda háznál dolgozott. — Bethlen lvt. Prot. (1810) I. 15.

Nagy Sámuel, Ötvös. Polg. eskü: 1794. III. 17. — KvPJegyz V. 161.

Nagy Sámuel. Rajztanár és pecsétmetsző. Nagyenyeden született 1783. február 7-én, apja katonatiszt volt. 1804-ben beiratkozott a bécsi Akadémiára. 1806-ban a református egyház ösztöndíjjal segíti tanulmányait. 1810-ben az enyedi kollégiumhoz akarják rajztanárnak alkalmazni. A dolog nem sikerült, s ő meglehetősen nagy anyagi nehézségekkel küzdött. Minden munkát elvállalt, még Teleki József geryeszegi kastélyában falat is márványozott. 1814-től a kolozsvári ref. kollégium rajziskolájának tanára 1829-ig, évi 300 frt fizetéssel. A polgárkönyvbe 1819. VI. 28-án jegyzik be, mint pecsétmetszőt, aki a Külső Közép és a Magyar utca között lakott. 1840-ben telekügyben van kellemetlensége. 1841-ben Mohi József pereli. Kolozsváron hal meg, 1845. szeptember 30-án.

Munkái között sok az arckép s ezek nagy része az Erdélyi Múzeum c. folyóirat számára készült (Bethlen Gábor, Teleki Sámuel, Batthyány Ignác, Bethlen Gergely, Cserei Farkas, Dessewffy József, Haller László, Kenderessy Mihály, Nalátzy Borbála, Teleki Domokos, Teleki Ferenc, Teleki József). Harmincnégy metszetet készített L. Barthelemy *Az Ifjú Anarchazis* c. művéhez, mely 1820-ban jelent meg Kolozsváron, Deáki Fülep Sámuel fordításában. Unger: *Római Régiségek* című munkáját pedig huszonnégy metszettel illusztrálja. 1829 körül Csáki Rozáliának bronz oroszlanokat önt, valószínűleg háza elé. Ezekon kívül 1834-ben Marosvásárhely látképét örökíti meg Mikolai István 1824-ből való rajza alapján, elkészíti a kolozsvári kovácsok céhlevelét és Teleki Sámuel ex librisét. 1821-ben ugyancsak vele alkudtak meg a kolozsvári Karolina-oszlopra szükséges arcképek kimetszésére. A mell-

képeket Bécsben akarták rézből kiöntetni, mert így 150 forinttal olcsóbb lett volna. 1840-ben a Magyar utcai ref. templomhoz faragott köveket, s az elszámolás alkalmával nézeteltérése támadt Kagerbauer Antallal. Tanítványa Gyulai Sámuel.

KökonzLvt Nr. 1806/2, 1806/13, 1810/21, 1810/35, 1810/145, 1810/153, 1810/196, 1810/325, 1829/3. — ProtOecPolit 1821. 780. — ProtJurid 1840. 194, 242, 843, 1045; 1841. 189, 275. — Jósika htb. lvt. Csáki Rozália 1829. VIII. 13-án Bécsben kelt levele. — KvPJegyz VI. 73. — Balogh 39. — Bíró Béla: *Nagy Sámuel kolozsvári rézmetsző*. EH 1944. 99—106. Bíró: *Gernyeszeg* 24, 36, 92. — Jakab: *Tört* III. 713—715. — Kazinczy Ferenc: *Erdélyi levelek*. Buda 1839. 185—186. — Lyka: *TMű* I. 121; III. 36—37. — Pataky 187—188 (bibliográfiával).

Nagy Sándor. Ötvös. 1809-ben a céhvel van vitája. 1811-ben pénzéért perel, és árverésen házat vesz. Polg. eskü: 1817. V. 14. 1818-ban Déván élő testvére, Nagy Zsigmond ötvös az iránt érdeklődött, hogy Kolozsváron él-e a nemesi szabadság jussával. Ugyanebben az évben birtokos voltáról kér testimoniumot. 1828-ban aranyport és ezüstműveket Koboznak el tőle. 1829-ben orgazdaságért és lopott portékák magánál való tartásáért ítélik el. 1830-ban jelenti, hogy rabságát kitöltötte. 1830-ban és 1831-ben elveszett gyűrűk miatt panaszol. 1834-től élete végéig a Hidkapuban lakó szegényekre visel gondot. 1836-ban 60 évesnek mondja magát, s mint elnyomorodott, magatehetetlen a szegények istápolásáért a várostól élete végéig segílyt kér. 1838-ban kútpénz-kollektorságra vállalkozik valaki helyett. 1841-ben a szegények gondozásáért 2 öl fát kap. 1846-ban évi 40 forintot szavaznak meg neki, amiért a szegényeket 12 éve istápolja. 1849 októberében meghal. Több pere volt a város előtt. — ProtOecPolit 1809. 698; 1811. 613; 1823. 131, 373, 375, 743; 1825. 384, 397; 1828. 105, 192; 1830. 337; 1831. 458, 751, 1267, 1435; 1832. 404, 1402; 1834. 131, 1178; 1835. 44; 1838. 396, 455, 516, 576, 640, 768, 1049; 1841. 179; 1844. 903; 1845. 64. — ProtJurid 1811. 137, 178, 179, 352, 539; 1818. 491, 1078; 1820. 1579; 1821. 1119, 1623; 1822. 881; 1823. 217, 382; 1824. 156, 474; 1828. 511; 1829. 257; 1830. 289; 1832. 531; 1835. 967; 1836. 611, 670; 1839. 93, 245; 1843. 1244. — ProtCentumv 1836. 42; 1839. 68; 1840. 256; 1841. 34; 1845. 91; 1846. 116. — TJKv 1848. Nr. 387, 753; 1849. Nr. 1735. — KvPJegyz VI. 69.

Néb István. Ács. Polg. eskü: 1783. VI. 4. Magyar lutheránusnak jegyzik be. — KvPJegyz V. 112.

Nébb, Martinus. Asztalos. 1702-ben német lutheránusnak írják be a polgárkönyvbe. — KvPJegyz IV. 62.

Nébb, Stephanus. Asztalos. A polgárkönyvbe 1702-ben írják be mint német lutheránust. — KvPJegyz IV. 62.

Nedoczi (Nedötzi) György. Asztaloslegény. 1814-ben a gubernium megengedi neki, hogy a saját kezére dolgozzék. 1815-ben bátyjára, Paksi Sándor asztalosra panaszol. Ugyanebben az évben gr. Teleki Imrénével is perel az elkészített parkett ára miatt. 1816—1826 között Vas József asztalossal tartozásügyben perel. 1828-ban szállása körül vannak kellemetlenségei. 1829-ben kontárkodás miatt elvett szerszámaikat kéri vissza, és szeretné, ha addig engednék dolgozni, amíg a felesége jussát megkapja, és a céhbe állás taxáját ki tudja fizetni. 1834-ben Bethlen Domokosnak bútort javít. — Bethlen lvt. Nyugta: 1834. IV. 23. — ProtOecPolit 1814. 120—121, 1238; 1815. 129—130, 336, 498—500, 593; 1816. 203; 1828. 414;

1829. 520. — ProtJurid 1816. 750, 802, 935, 1063; 1817. 184, 313; 1824. 741; 1825. 416, 739, 1160; 1826. 693, 1106; 1828. 1037, 1135, 1541.

Nedötzi Sámuel. Asztaloslegény. 1817-ben azt kéri, hogy engedjék kontárkodni, mert régi legény, a remek-esztendőt is kitöltötte, de nincs pénze céhbe állani. 1823-ban 17 forint tartozásért elveszik szerszámaikat. — ProtOecPolit 1817. 700; 1823. 438.

Nemes György. Ács. 1808-ban a Toldalagi—Korda ház felső konyhája előtti tornác karfáját csinálja. 1813-ban felesége pereskedik. — ProtOecPolit 1813. 445. — Bethlen lvt. Prot. (1808) II. 17, 19, 21.

Nemessányi Ignác. Ezüstműves. Családja kassai. Polg. eskü: 1824. V. 11. 1834—1837 között Bethlen Domokosnak evőeszközöket készít. Az anyakönyvekben 1847-ig szerepel a neve. — Bethlen lvt. Nyugták: 1834. IV. 21.; 1837. I. 11. — ProtOecPolit 1833. 1191, 1454. — KMatr V. 28, 140, 177, 222; VI. 117. — KvPJegyz VI. 99.

Német Ferenc, Lőrinc és Tamás. Kőművesek. Lásd: B. Nagy 318.

Német Senkater Conrad. Kőműves. 1718-ban részt vesz a város kőfalainak és bástyáinak renoválásával foglalkozó bizottságban. — KvLvt Fasc. II. Nr. 562.

Németi Károly. Asztaloslegény. 1835-ben betegsége miatt otthagyja a Schneider Gottfried műhelyét. Emiatt a céh elveszi szerszámaikat. A tanácsot arra kéri, hogy mivel a céhbe állást nem engedik meg neki, a maga kezére dolgozhasson. — ProtOecPolit 1835. 1390.

Neuhauser, Gottfried. Festő. 1772-ben született Bécsben. Apjánál tanul, majd az Akadémian a rézmetszés szakra iratkozik be. Később családjával együtt Szebenbe költözött, 1806-tól pedig a „Kolozsvári normál rajzoda” tanára lett 1836-ig; ekkor valószínűleg meg is halt, mert a későbbi sematizmusokban nem fordul elő a neve. özvegyét 1838-ban is emlegetik. Az anyakönyvekben 1817—1828 között szerepel. — ProtJurid 1838. 24. — KMatr IV. 84, 117, 181; V. 45. — Bielz, Julius: *Familia pictorilor Neuhauser și inceputurile peisagisticii transilvanene.* SCIA 1956/1—2. 318, 332. — Bíró Béla: *A kolozsvári normál rajzoda.* EH 1943. 392. — B.J.: *A Neuhauser testvérek.* M 1910. 231—234. — Éber. II. 201.

Nickel, Joannes. Ácsmester. Lásd: B. Nagy 318. 1738-ban házasodik. 1757-ben még gyereket keresztel. — KMatr I. 142, 167, 173, 197, 207, 274; II. 7, 38, 139, 144, 158.

Nickel, Martin. Ács. Lásd: B. Nagy 318. 1731-ben házasodik, 1747-ben még szerepel a neve az anyakönyvekben. — KMatr I. 89, 99, 111, 126, 164, 167, 169, 172, 188, 190, 257, 336.

Nicolaus. „Képcsináló.” 1751. III. 17-én kereszteli Mária lányát. — KMatr I. 213.

Novák Marci. Asztalosinas. 1718-ban ügyével a céh külön foglalkozott, mert tiszteletlen volt munkaadójával, Kövendi Györggyel. — Jakab: *Tört* III. 145—146.

Nyíró Márton, Ötvös. Az 1770-es összeírás idején mesterségét már nem műveli, s taxafizetés szempontjából az utolsó, hatodik kategóriába sorolják. — KvLvt Fase. II. Nr. 1512.

Olajos, Franciscus. Aranyműves. Polg. eskü: 1716. III. 2-án. Szász reformátusnak jegyzik be. — KvPJegyz IV. 95.

Oranszki György. Asztalos. Polg. eskü: 1725. IV. 30-án. — KvPJegyz IV. 126.

Orbán István. Asztaloslegény. 1825-ben azt kéri, hogy engedjék a maga kezére dolgozni. 1827-ben a céhtől elvett szerszámait kéri vissza. A céh először úgy határoz, hogy engedi dolgozni, mert ide való és nyomorult, de később úgy dönt, hogy műhelybe utasítja, mert a mesterséget nem érti valami jól. A vita még 1828-ban is folyik. — ProtOecPolit 1825. 817; 1827. 300, 347, 578; 1828. 221.

Orgonás Zsigmond. Virginiakészítő. 1706-ban egy „igen szép kis flaiss virginiát” kínál megvételre 16 forintért. — Wesselényi lvt. Missilis. Béla Zsuzsannához írott levele: 1706. V. 29.

Orner, Michael de Nagyvárad. Kannagyártó. 1733. II. 16-án német katolikusnak írják be. — KvPJegyz IV. 157.

Öri Füle István (Öri István, Filep István). Mérnök. 1810-ben a város geometriájának emlegetik, 1812-ben pedig fiscalis geometriának. 1815-ben mint fiscalis procurator tudásáról az Aedilis Directio előtt nem akart „cenzúrát adni”, sőt szidalmazta is a hivatalt. Ezért megfeddik, és a város mérnöki munkáira többet nem alkalmazták.

1810. Kolozsvár. A Külső Király utcában a Szamos által okozott károkat méri fel.

1810. Uo. A Szénafüvek felméréséről készít tervek.

1812. Uo. A Fülei és Asszonyfalvi havasokat méri fel.

ProtOecPolit 1810. 136, 414; 1812. 237, 756—757, 811, 934, 995, 1013. — ProtCentumv 1815. 33.

Ósz (Ósz, Őz) József. Asztalos. 1843-ban több más társával együtt kéri a guberniumtól, hogy külön legénytársaságot alakíthassanak. A céhvel való vitája még 1846-ban is folyik. A kérdés kivizsgálása során kiderül, hogy házas, gyermekes, és a céhbe soha nem jelentkezett felvételre. 1846-ban a költséges remek-darab miatt panaszol, de neki sem fogott. — ProtOecPolit 1843. 930; 1844. 528; 1845. 188, 1169; 1846. 650. 660.

Ötves, Paulus, alias Bányai. Aranyműves. 1740. XII. 7-én szász reformátusnak írják be a polgárkönyvbe. — KvPJegyz IV. 181.

Őz István. Fazekas. Polg. eskü: 1780. VI. 12, 1812-ben lakóira panaszol. — KvPJegyz V. 99. — ProtOecPolit 1812. 889.

Pabuda Martinus. Kőműves. Az 1770-es összeírás idején nincs háza, s taxafizetés szempontjából az utolsó előtti, ötödik kategóriába sorolják. — KvLvt Fase. II. Nr. 1512.

Paksi István. Asztalos. 1812-ben nősül. 1816—1819 között a zsidói Wesselényi kastély bútorzatának egy részét készíti. 1817-ben a céh megengedi neki, hogy a maga kezére dolgozzék, de inast és legényt nem tarthat. 1818-ban céhbe lépési kérvényével még a gubernium is foglalkozik, és a tanácstól kér véleményt róla. A tanács támogatja kérelmét, mivel a váradi céhnek már tagja és jó mesterember. 1819-ben arra akarják rászorítani, hogy 70 forintig vállalt kezesi kötelezettségének tegyen eleget. 1829-ben Teleki Imréné udvarában lakik, és nézeteltérése támad a város fiskális direktoraival. 1846-ban azzal vádolják, hogy „fuserekkel” dolgoztat, s Mészáros János asztalos csúfságból ellopja cégéret. A XIX. század közepén a Toldalagi—Korda házba készít kanapékat. — Bethlen lvt. Számla: dátum nélkül. — Cserei napi. III. 59, 84. — ProtOecPolit 1817. 215, 356; 1818. 15; 1829. 81;

1830. 710; 1846. 903—904. ProtJurid 1819. 117; 1829. 575; 1830. 235. 375; 1836. 806. — KMatr IV. 40, 247.

Paksi István. Asztaloslegény. 1830-ban Váradon van vándorlásban, s apja testimoniumot kér számára. — ProtOecPolit 1830. 710.

Paksi László. Asztalos. Sándor és István testvére. 1810—1811 között a Toldalagi—Korda ház nappali szobájába egy fekete asztalt és más bútorokat készít. 1811-ben Alföldi Antal pereli 256 forintért. 1812-ben a céh nem akarja megengedni, hogy Balogh István asztaloslegény nála töltsen ki remek-esztendéjét. 1814-ben már halott. Hagyatékából testvérei 1829-ben akarnak részesülni. — Bethlen lvt. Prot. (1810) II. 5; (1811) I. 43; (1811) II. 4. Szerződés: 1811. V. 9. — ProtJurid 1811. 176; 1829. 575. — ProtOecPolit 1812. 40—41; 1814. 173.

Paksi Sándor. Asztalos. Lásd: B. Nagy 318—319. A polgárkönyvbe 1822. XI. 26-án írják be mint kiskunfélegyházit. Az anyakönyvekben 1809-től szerepel. — KvPJegyz VI. 92. — KMatr. IV. 89, 105, 118, 231, 253.

Pakuts Andreas. Ács. Polg. eskü: 1770. I. 20. 1770-ben az összeírásból kihúzták a nevét, nem tudni miért. — KvPJegyz V. 52. — KvLvt Fasc. II. Nr. 1512.

Pál Ferenc. Kőfaragó legény. 1806-ban másokkal együtt Kocsárdi Mihályra panaszol, hogy nem akarja rendesen fizetni, ezenkívül goromba, szidja és veri. — ProtJurid 1806. 576.

Paldi Székely István. Rézmetsző és nyomdász. Lásd: B. Nagy 319.

Pálos János. Ongyártó legény. A kolozsvári tanács testimoniumával utazik. 1808-ban a szebeni céh által elvett szerszámait kéri vissza. — ProtOecPolit 1808. 55.

Pamer, Franciscus. Építőmester. Lásd: B. Nagy 319. 1760-ban házasodik, a polgári esküt 1765. V. 5-én teszi le, és az anyakönyvekben 1772-ig szerepel. Ő renoválja a bánffy-hunyadi református templomot. A déli ajtó szemöldökkövében a következő felirat olvasható: Frantz Bammer MA B.J.G.L. 1772. — KMatr II. 100, 101, 102, 106, 114, 132, 138, 154, 277. — KvPJegyz V. 30.

Pandola (Pándo) Károly. Üveges. Homonnai. Az anyakönyvben 1836-ban szerepel. 1841-ben a céhvel van vitája, mivel az lepecsételtette üvegeit. Polg. eskü: 1844. XII. 11. KvPJegyz VI. 163. — ProtOecPolit 1841. 10, 211. — KMatr V. 198.

Paner János. Kőműves. 1785-ben a Szent József szeminárium épületeit becsüli meg másokkal együtt. — KvLvt Fasc. II. Nr. 2147.

Pánkóczki Ferenc. Kőműveslegény. 1838-ban, 23 éves korában nősül. 1841-ben háromheti bérét követeli Böhm Jánostól, aki Wass Miklósnál végzett munkájával nem volt megelégedve. — KMatr V. 243; VI. 8; VIII. 175. — ProtJurid 1841. 37.

Pánkóczki (Pánkotzki) Mihály. Kőműves. 1841-ben a cukorgyárnál való tartozásáért fogházba teszik, ahonnan kezesség mellett kéri elbocsátását. 1843-ban tiltakozik az ellen, hogy adósát szabadon engedjék. 1846-ban, mivel régi tartozását nem tudta egészen kifizetni, újra 72 napra börtönbe zárják. Ekkor már öreg, és az anyagiakat illetően gyámság alatt van, ami miatt hevesen tiltakozik. — ProtJurid 1841. 661, 668, 736; 1842. 98; 1843. 1040; 1844. 613, 719, 960; 1845. 27, 70, 137, 274, 352, 618; 1846. Nr. 1968, 2372.

Pap Vaszi. Ácslegény. 1844-ben adósság miatt fogságba kerül, semmije sincs. — Prot Jurid 1844. 232.

Pataki József. „Insiner-patikárius.” 1825-ben a Feleki út felmérését készíti el Schilling Jánossal. 1826-ban a város tarcasai prédiumba tervezett építés tervét és költségvetését készíti el. — ProtOecPolit 1825. 694, 913; 1826. 140.

Pataki Sámuel, Ötvös. Polg. eskü: 1758. X. 28. 1770-ben taxafizetés szempontjából az utolsó, hatodik kategóriába sorolják. — KvPJegyz IV. 228. — KvLvt Fasc. II. Nr. 1512.

Pech (Pécc), Andreas. Asztalos. 1740-ben született. A polgári esküt 1764. IX. 10-én teszi le. Az anyakönyvekben 1766-ban tűnik fel a neve, amikor már gyermekét kereszteli. — KvPJegyz V. 25. — KMatr I. 147; II. 103, 117, 130, 146, 159, 172, 200, 214.

Pech, Severinus. Asztalos. Lásd: B. Nagy 319—320. A polgári esküt 1761. I. 21-én teszi le. Az anyakönyvekben 1730-ban tűnik fel a neve, amikor házasodik. — KvPJegyz V. 6. — KMatr I. 83, 84, 92, 94, 97, 98, 109, 116, 134, 139, 144, 147, 159, 160, 163, 189, 193, 197, 202, 204, 208, 210, 252; II. 3, 5, 6, 8, 19, 26, 27, 32, 52, 73, 81.

Pém Mátyás. Kőművespallér. Az 1770-es összeírás idején nincs háza, s taxafizetés szempontjából az utolsó, hatodik kategóriába sorolják. — KvLvt Fasc. II. Nr. 1512.

Pepper Lajos. Asztaloslegény. Váradról jön Kolozsvárra. 1802-ben Dunki Ferenc műhelyében dolgozik, de Richter Antal is igényt tart munkájára. 1803-ban megnősül, és a céhbe való felvételét kéri. 1808-ban még mindig legény, és kellemetlensége van a céhvel azért, mert Mikes János munkáján legényekkel dolgoztat. 1811-ben azt panaszolja, hogy egyik megrendelője nem fizette ki munkáját. 1815-ben Moldvába kér útlevelet. 1816-ban Székely Józsefnek dolgozik. 1817-ben lakatos Habethaller 15 forint adósságért elveszi szerszámait, s a tanácsnak azt panaszolja, hogy öt gyereke nincs mivel dolgoznia. 1818-ban a vá-

rosi fogháznak dolgozik. — KMatr III. 80, 225, 244; IV. 21, 40, 86, 114. — ProtOecPolit 1802. 238, 262, 384; 1803. 437, 514; 1804. 110, 195—196, 654—655; 1808. 202, 297, 683, 736; 1811. 544; 1814. 835, 848; 1815. 132; 1818. 673, 895. — ProtJurid 1812. 1076; 1814. 548; 1815. 917, 1046; 1816. 60; 1817. 837; 1818. 1065, 1118.

Perger Ádám. Kőműves. Az 1770-es összeírás idején nincs háza, de taxafizetés szempontjából a jó anyagi helyzetet jelentő negyedik kategóriába sorolják. — KvLvt Fasc. II. Nr. 1512.

Pesti György. Asztalos. 1703-ban és 1704-ben atyamester a céhben. — Jakab: *Tört* III. 36—38.

Péter Gábor. Órás. 1820-ban letelepedési engedélyt kér a várostól, hogy ne kelljen a Monostorkapun, valamint az óvári és Torda utcai templomok tornyán lévő órák igazítása miatt Torockóról bejárnia. — ProtOecPolit 1820. 387.

Péterfi György. Ezüstműves. Polg. eskü: 1816. VII. 26. 1825-ben házbér fejében zálogot vettek tőle. 1828-ban 1000 forintért perel. 1833 és 1834 között egy ezüstpohárért pereskedik. — KvPJegyz VI. 65. — ProtOecPolit 1825. 504. — ProtJurid 1828. 216; 1832. 1204; 1833. 306, 975, 1061; 1834. 797.

Peuer Móric. Rajzmester. 1839-ben Bukarestbe kér útlevelet. — ProtOecPolit 1839. 551.

Pézel Josef. Kőműves. Lásd: B. Nagy 320. Az anyakönyvekben 1727-ben tűnik fel a neve. 1730-ban a katolikusok nyilvántartásában hat gyerekekkel szerepel. — KMatr I. 66, 83, 420.

Pflandler, Joannes. Kőműveslegény. Alsó-Ausztriából származik. Kolozsváron Weichtinger kőműves lányát veszi feleségül. 1818-ban hozzátartozói afelől érdeklődnek, hogy él-e még, mert néhány éve semmit sem tudnak róla. — ProtOecPolit 1818. 178.

Pilder Georgius. Kőműves. Az 1770-es összeírás idején nincs háza, s taxafizetés szempontjából az utolsó, hatodik kategóriába sorolják. Megh. 1780. I. 29-én, 60 éves korában. — KMatr II. 453. — KvLvt Fasc. II. Nr. 1512.

Pischof Pál. Fazekas. Lásd: B. Nagy 320. Polg. eskü: 1797. VIII. 3. — KvPJegyz VI. 6.

Plasz (Placz) György. Kőfaragó. 1844-ben lányát kereszteli. 1846-ban Schramer Ferenc kőfaragóval perel. — KMatr VI. 49. — ProtOecPolit 1846. 1114, 1169.

Poczi (Poltsi) Sámuel. Esztergályos. Polg. eskü: 1821. XII. 28. Magyarországinak, győri születésűnek írják be. 1830 előtt Gál Simon kávésnak biliárdgolyókat készít rosszul. — KvPJegyz VI. 84. — ProtOecPolit 1830. 755.

Poka Károly. Asztaloslegény. 1833-ban helytelen magaviselete miatt megbüntetik. A céhvel való vitája még 1838-ban is tart. Ugyanebben az évben Havasalföldre kér útlevelet magának. — ProtOecPolit 1833. 325; 1838. 125, 443, 444, 522.

Polgár János. Kőműves. 1770-ben a külvárosban lakik, s taxafizetés szempontjából az utolsó előtti, ötödik kategóriába sorolják. 1782-ben Szentkereszti György új épületeit becsüli meg. — KvLvt Fasc. II. Nr. 1512. — Szentkereszti lvt. az AkLvt-ban. Becsüvel: 1782. XI. 6.

Polster Mihály. Ötvös. Rézmetszéspróbáját 1742-ben készíti el. — Kelemen: *Ötv.*

Poltz Ferenc. Mérnök. A guberniumnál szolgált. 1843-ban már nem él. — ProtJurid 1843. 1015, 1234.

Poltzer (Paltzer, Pottzer) Antal. Üveges. 1800-ban birtokos voltára hivatkozva a városi polgárok közé kéri magát. Sok pere van. 1802-ben a ref. kollégiumot és a tanári lakásokat üvegezi, és Kemény Simonnénak a Híd utca és a Piacsor sarkán álló háza üvegesmunkáját becsüli meg. 1803-ban a Farkas utcai templomot üvegezi, 1810-ben a Hadi Kancelláriának használt Rhédei házat üvegezi. 1811 és 1813 között úgy eladósodik, hogy el is árverezik. 1814-ben br. Kemény Simonnétól árendába veszi a Galonyai üvegcsúrt. 1815-ben hamuzsír-fabrikát felállítását javasolja a városnak, amit nem fogadnak el. Ugyanebben az évben börtönben is van, onnan kéri a tanácsot, hogy engedje szabadon. 1816-ban jó magaviseletéről kér testimoniumot, mert máshova akar költözni. — Teleki lvt. S. Elszámolások: 1799—1802. Kemény Sámuel gyűjteménye az AkLvt-ban. Becsüvel: 1802. IX. 21. — ProtOecPolit 1800. 774; 1803. 565; 1809. 149; 1810. 70; 1815. 615; 1816. 178. — ProtJurid 1803. márc. 4-i sessio; 1804. 543; 1805. Nr. 2305; 1808. 95, 131; 1811. 41; 1812. 247, 1083, 1130, 1138, 1378; 1813. 447—450; 1814. 1069; 1815. 1153.

Posoni György. Rézmetsző és aranyozó. Lásd: B. Nagy 320. 1801-ben nősül. 1807-ben a külső ref. templom toldott mennyezetét festi. 1820-ban ikreket keresztel. Megh. 1822. VII. 28-án, 42 éves korában. Az anyakönyvbe úgy írták be: *normál professor*, tehát a rajziskolában tanított. — KMatr III. 69; IV. 121, 148. — ProtCons 1807. 165.

Pospesser, Georgius. Lakatos. 1754-ben nősül. 1770-ben taxafizetés szempontjából a hatodik, utolsó kategóriába sorolják. 1782-ben Szentkereszti György új épületeit becsüli meg. —

KMatr I. 321. Szentkereszti lvt. az AkLvt-ban. Becsülevél: 1782. XI. 6. — KvLvt Fasc. II. Nr. 1512.

Pospesser, Michael Lakatos. 1785-ben Benkő Mihály plébánost munkadíja visszatartásával vádolja. — ProtJurid 1785. 67—68.

Pospesser, Michael Üveges. 1787-ben nősül. Polg. eskü: 1795. IV. 13. 1769-ben Rhédei Mihály építkezéseinél dolgozott. — KMatr III. 11, — KvPJegyz V. 165. — Bíró: *Gernyeszeg* 92.

Postpremer, Ludovicus. Ács és kőműves. 1725-ben Vasembergből (!) jött Kolozsvárra. 1731-ben meghalt. — KvLvt Fasc. II. Nr. 675. — KMatr I. 329.

Pozár János. Kőműveslegény. 1825-ben Alföldi Antal keze alatt dolgozik, s mestere a katonaságtól való elbocsátását kéri. — ProtOecPolit 1825. 56.

Pozler (Poszler, Posler, Poszner) Alajos. Asztalos. 1843-ban több más társával együtt arra kéri a guberniumot, hogy külön társaságot alakíthassanak. A céh és a legények vitája még 1846-ban is folyik. A vizsgálatok során kiderül, hogy négy éve jelentkezett a céhbe, de akkor rajztanulásra küldték. Később újra jelentkezett, amikor azt a választ kapta, hogy menjen műhelybe dolgozni, és onnan jelentkezzen. 1844—1850 között sok pere van. — ProtOecPolit 1843. 930; 1844. 528; 1845. 188, 326, 1168; 1846. 650, 660; 1847. 286. 663. — ProtJurid 1844. 306; 1845. 280, 461; 1846. 173; 1847. 453, 462. — TJKv 1850. №. 9074.

Prégárd (Praegard) József. Órás. Polg. eskü: 1822. XII. 4. 1822-ben aranyórákat lopnak tőle. Sok pere van a város előtt. 1826-ban a tanácsháznak csinál órát. — KvPJegyz VI. 93. — ProtJurid 1822. 989, 1124; 1823. 8, 475; 1835. 706. — ProtOecPolit 1826. 815, 847; 1839. 632; 1840. 429

Profonter, Franciscus. Kőműves. Az 1770-es összeírás idején nincs háza, s taxafizetés szempontjából az utolsó előtti, ötödik kategóriába sorolják. — KvLvt Fasc. II. Nr. 1512.

Puchner, Nicolaus. Kőműves. A polgárkönyvbe 1738. V. 3-án írják be. — KvPJegyz IV. 171.

Rác Miklós. Ács. 1828-ban kontárkodás miatt eltiltják a munkától, ami miatt a kárvallott Lévi József szíjgyártó reklamál. — ProtOecPolit 1828. 321, 376.

Rák Mihály. Ácslegény. 1832-ben nézeteltérése van a céhvel felvételével kapcsolatosan, és amiatt, hogy György Mihály pléhesnek szint épített. A dologba még a gubernium is beavatkozik, de 1837-ben az ügy még nincs lezárva. — ProtOecPolit 1832. 12, 114—116, 1091; 1837. 338, 586.

Rákosi György. Lakatos. Ungvári. Polg. eskü: 1792. VIII. 13. 1806-ban a város lakatosának delegálják, 1808-ban megtagadja a sóút építése miatt kirótt hozzájárulás fizetését, 1812-ben fiának testimoniumot kér a Bécsbe való vándorláshoz. 1815-ben munkája ára miatt reklamál. 1821-ben Magyarországról hozatott vassal akar kereskedni. 1823-ban és 1824-ben adósait pereli. 1842-ben már nem él.

1792—1795. Kolozsvár. Teleki Lászlónak dolgozik.

1794. Küküllővár. A kastély becsüjénél működik közre.

1797—1803. Zsibó. Wesselényi kastély, lakatosmunka.

1805. Kolozsvár. A Monostorkapun, a postaházon és a tanácsházon dolgozik.

1810. Uo. Toldalagi—Korda ház, lakatosmunka.

Teleki lvt. KI. Fasc. C. Nr. 38. Szerződés: 1792. XII. 18.; 1795. VHI. 21. — Jósika hitb. lvt. Becsülevél: 1794. VII. 26. Nr. K. 194. — Cserei napi. II. 6, 44, 49, 59, 61. — Wesselényi lvt. Missilis: Imre Domokos levele Cserei Ilonához, 1802. II. 28. — Bethlen lvt. Prot. (1810) I. 28. — ProtOecPolit 1805. 24; 1806. 149; 1808. 404; 1812. 391; 1821. 442. — ProtJurid 1815. 140, 751, 871; 1823. 214, 507; 1834. 404; 1836. 1341; 1842. 268. — KvPJegyz V. 148.

Rasila János. Ács. A protocollumokban románnak írják be. 1839-ben a céh kontárság miatt el akarja venni szerszámait, de társaival az ajtót a város szolgáira zárja, és másokat is ellenük ingerel. — ProtOecPolit 1839. 379.

Rátz István. Kőműveslegény. 1831-ben, 30 éves korában nősül, és ugyanabban az évben Mikesen katonának fogják. A Szén utcai fertály, ahol telke van, azt kéri, hogy a fertály javára írják. 1835-ben, 1836-ban és 1842-ben Kolozsváron tartózkodik. — ProtOecPolit 1831. 49; 1842. 1000. — KMatr V.176, 194; VIII. 68.

Rauch, Andreas. Asztaloslegény. Bécsi. Polg. eskü: 1846. X. 5. 1847-ben nézeteltérése van a céhvel, mert 10—18 legényt is tart, holott csak kettőt engedélyeztek neki. Remekét is legényei megtartásával szeretné megcsinálni. 1847-ben a gubernátornak és Bethlen Ferencnek készít bútorokat. 1850-ben a városnak csinál ágyakat, és a Redutnak dolgozik. Megh. 1855. VIII. 29-én, 43 éves korában. — ProtOecPolit 1847. 150, 238, 286, 331. — TJKv 1847.

Nr. 2352; 1850. Nr. 1979, 3831, 4964, 7879. — KvPJegyz VII. 104—105. — KMatr VI. 112, 145; XII. 214.

Rázmán István, Ötvös. 1770-ben taxafizetés szempontjából az utolsó, hatodik kategóriába sorolják. — KvLvt Fasc. II. Nr. 1512.

Rázmán, Stephanus, alias Adam. Ötvös. 1763-ban a gubernium engedélyezi neki, hogy mesterségét Kolozsváron folytassa. Polg. eskü: 1765. VII. 10. — KvLvt Nr. 1763/1126. — KvPJegyz V. 32.

Réczi. Geometra. 1811-ben mint lakót emlegetik. — ProtOecPolit 1811. 215.

Refner Gebhardt, Johann (Gebhard János). Fazekas. Az adatok tanúsága szerint két Gebhard János volt, de nem tudjuk elkülöníteni őket egymástól. Az egyiket 1805. III. 26-án beírták a polgárkönyvbe mint St. Fulda-i származásút, a másik 1806-ban kéri a polgárok közé való felvételét, hogy a cégbe tudjon állni. 1850-ben az egyiknek özvegyéről esik szó, a másik csak 1854. V. 11-én hal meg, 79 éves korában. A Refner Johann név alatt végzett munkák: 1807—1810 között a Toldalagi—Korda házban „újmódi” fehér kemencét készít, és felrakja az alsó traktus kályháját. 1810-ben legénye panaszol reá. 1811-ben a „porcellán-fabriká”-ban dolgozik, és nézeteltérése van D’Andre Györggyel. 1815-ben a telke előtti köz-helyet akarja megvizsgáltatni. 1816-ban lakatos Geng Andrásnak tartozik. 1823-ban egy tordai ácsállértól követel 55 forintot. 1824-ben egy kemence árért perel. 1825-ben a Redutnál dolgozik. 1828-ban a ref. „papi házba” főzőkemencét készít, és azért panaszol, hogy neki csak paraszt munkát értő legényeket adnak, akikkel nem tud dolgozni. 1829-ben három német legény felvétele miatt egy céggyűlésen megverik. Ettől kezdve sok pere van. 1842-ben a város fogdájának dolgozik.

Bethlen lvt. Reg. IV. Fasc. 139. Prot. (1808) II. 21; (1809) III. 30, 36, 44, 45, 47. Szerződés: 1808. VIII. 18. — ProtOecPolit 1806. 181, 592, 600, 611; 1810. 198; 1815. 497, 544, 545, 1824. 138; 1825. 223; 1827. 423; 1828. 304, 376; 1829. 69—70, 315, 855, 914, 1021, 1057; 1830. 51, 150; 1833. 1152; 1834. 128, 553; 1837. 150—151; 1842. 39; 1847. 48. — ProtJurid 1811. 17, 94, 208, 429, 507; 1816. 475; 1823. 614; 1836. 179; 1839. 853; 1840. 389, 1015; 1841. 36, 132, 145, 353, 577. — TJKv 1850. Nr. 2104. — KvPJegyz VI. 35. — KMatr III. 116; IV. 42; XII. 196. — ProtCons 1828. 116. — Bíró: *KétPal* 127. — Kelemen Lajos: *A kolozsvári gróf Toldalagi és Korda palota*. MSz 1928/5. 5—12.

Régeni János. Asztalos. 1702-ben tisztséget visel a cégben. — Jakab: *Tört* III. 36—38.

Reich, Johann. Üveges. Lásd: B. Nagy 320. Az anyakönyvekben 1776-tól gyakran szerepel a neve. Majdnem minden gyermekét Richter Antal kereszteli. Megh. 1795. I. 14-én, 60 éves korában. — KMatr II. 177, 204, 216, 218, 228, 242; III. 4, 12, 31, 41, 48, 56, 60, 73, 81, 82, 85, 115.

Reimann (Raiman, Raimon, Raimund, Reinpold), Joannes. Kőfaragó. 1826-ban már Kolozsváron van. 1831-ben temetési költségekre kölcsönvett 12 forintot. 1833-ban arra kéri a tanácsot, hogy gazdasszonyt tarthasson. Megh. 1842. X. 21-én, 56 éves korában. — ProtOecPolit 1829. 77, 512, 619; 1833. 400; 1835. 1097. — ProtJurid 1831. 8, 100, 440, 516, 808. — KMatr V. 14; XII. 18.

Reimann, Carolus. Kőfaragó. 1843-ban, 22 éves korában nősül. 1845-ben 120 ezüsterintot vesz kölcsön, amire leköti a Külső Szén utcai telekrészét, a Hójában lévő 3 fertály szőlőjét és a Szén utcai sikátor mellett lévő házát és telkét. 1846-ban még szerepel a neve az anyakönyvben. — KMatr VI. 58, 70, 100; IX. 16. — ProtJurid 1845. 320.

Reinwarth József. Lakkozó és táncmester. 1805-ben Wesselényi Miklóst táncolni tanítja. 1806-ban a váradolási tanács keresi adósság miatt. 1807—1809 között a Toldalagi—Korda ház ajtóit és ablakzsaluait lakkozta. 1812-ben pere van a város előtt. — Bethlen lvt. Szerződés: 1808. III. 10.; 1809. I. 24. Specificatio: 1809, hónap és nap nélkül. Prot. (1808) II. 17, 19; (1809) III. 1, 15, 18, 23, 27, 29, 34, 35, 36. — Cserei napi. II. 19. — ProtJurid 1806. 381; 1812. 857. — Bíró: *KétPal* 127.

Reisz Móric. Pecsétmetsző. 1840-ben folytatja meghalt mestere, Seiden Ábrahám megkezdett munkáit. A kutyfalvi gör. kat. esperesnek pecsétet készít. — ProtOecPolit 1840. 135, 170.

Reithmann (Reichmann, Reitman), Dániel. Ács. Polg. eskü: 1837. IX. 14. Medgyesről való. 1838-ban a város belső malmánál dolgozik, és elkészíti a város felső jószágaiiban építendő csűr, malom és gabonás rajzait. 1840-ben a nagyhídban esett romlásokat vizsgálja felül egy bizottság tagjaként. Két évig a város faragóhelyét bérelte. — ProtOecPolit 1838. 808, 821; 1840. 1; 1843. 313. — ProtJurid 1840. 271, 423; 1843. 308, 316. — KvPJegyz VI. 132.

Renner Mihály. Lakkozó és aranyozó. Polg. eskü: 1830. XII. 13. 1839-ben a nyergescéhvel van vitája. Ugyanebben az évben Stadler Ferenc nevű mostohafiának vándorláshoz testimoniumot kér. 1847-ben a választott polgárok közé kéri magát. Ugyanebben az évben

házat vásárol a Görbe Szappan utcában, és a tanácstól építési biztosokat kér. 1847-ben a tanácsháznál dolgozik, a piaci sátrakat festi és részt vesz a Monostori órának a Redutra való átköltöztetésében. 1850 előtt a városnak dolgozik. Megh. 1853. III. 1-én, 55 éves korában. — ProtOecPolit 1839. 459, 897; 1847. 139, 159, 244, 250, 305, 692. — ProtJurid 1847. 276. — TJKv 1850. Nr. 2709. — KvPJegyz VI. 112. — KMatr XII. 176.

Repper, Fridrich. Kőműves. Aradi. 1833-ban, 26 éves korában nősül. Abban az évben Winkler Filippel is perel. 1841-ben kezeslevelet ad a Iași-ba menő Elekes Józsefnek és Ignácnak. — ProtJurid 1833. 543. — ProtOecPolit 1841. 386. — KMatr VIII. 103.

Reschner, Dániel. Építőmester. Besztercei. Polg. eskü: 1836. XII. 17. 1839 előtt Nagy Sámuelnek épít. 1842-ben a romladozó cukorgyárat vizsgálja felül egy bizottság tagjaként. 1843-ban a többi pallérral együtt felszólítják az építési tervrajzok bemutatására. 1845-ben egy napszámosát megveri, mert munka közben pipázott. 1846—1848 között Felvincen Aranyos-zék pretoriális házát építi fel Weixelbraunnal együtt. 1846-ban tervet és költségvetést készít a feleki gör. kat. templom nagyobbitásáról és a hozzá építendő toronyról. Ugyanakkor megbecsüli Stark József szappanos Belső Magyar utcai házát. 1850-ben Kolozsváron a kaszárnját meszeli ki. — ProtJurid 1839. 296, 826; 1840. 219, 696, 702, 745, 868, 1039, 1062. — ProtOecPolit 1842. 69, 295; 1843. 695; 1845. 826; 1846. 639, 860, 1129, 1268; 1847. 324, 659, — TJKv 1848. Nr. 1100, 1286, 1408, 1486, 1487, 1567, 3032, 3763, 3806, 3847; 1850. Nr. 2478, 2693, 2806, 5096, 6334. — KvPJegyz VI. 128. — ProtCons 1846. 57.

Réti István. I. Fazekas. Polg. eskü: 1761. I. 29. 1770-ben taxafizetés szempontjából az utolsó, hatodik kategóriába sorolják. — KvPJegyz V. 6. — KvLvt Fasc. II. Nr. 1512.

Réti István. II. Fazekas. Polg. eskü: 1797. VIII. 14. 1843-ban még említik, — ProtJurid 1826, 1287; 1835. 1262; 1843. 539. — KvPJegyz VI. 6.

Ribel (Rippel), Jacob. Kőműves. 1763-ban még legény. 1770-ben háza van, és taxafizetés szempontjából a jó anyagi helyzetet jelentő negyedik kategóriába sorolják. 1763 körül Bánffy Farkas házán dolgozott Gindtner Ferenc keze alatt. — Bánffy lvt. Gindtner Ferenc kimutatása a munkások fizetéséről, Fasc. 9/CIX. Nr. 6. — KvLvt Fasc. II. Nr. 1512.

Richter, Anton. Asztalos. Lásd: B. Nagy 320. A polgárkönyvbe 1775. V. 1-én írják be mint Csehországból valót. Meglehet, hogy volt még hasonló nevű asztalos Kolozsvárt, mivel ő 1809-ben a zsibói Wesselényi kastélyba nem csinálhatott bútorokat, ugyanis 1805. IX. 20-án, 57 éves korában meghalt. Hacsak nem felesége volt a vállalkozó, mint a Toldalagi—Korda ház esetében is. — KvPJegyz V. 81. — KMatr II. 173, 191, 210, 226, 238, 242; III. 5, 12, 22, 40, 48, 77, 86, 121, 124, 171, 187.

Richter Miklós. Asztalos. 1821-ben Kolozsmonostoron lakik, és azt kéri, hogy amíg a céh fel nem veszi, a maga kezére dolgozhassék. Ugyanebben az évben a Taufferék boltjába készített bútorait a céh elkobozza. 1822-ben arra utasítják, hogy álljon a céhbe, — ProtOecPolit 1821. 189, 231, 289, 303, 347, 364, 366; 1822. 213, 413.

Riskai Dániel. Rézműves. Polg. eskü: 1796. I. 5. Zólyom városából való. 1797-ben Binder János rézműves pereli 130 forintért. — KvPJegyz V. 169. — ProtJurid 1797. 326.

Roberger, Osvald. Ács. A XVIII. század közepén a bonchidai kastély istállójának ács-munkáját készíti. — Bíró: *KszMihály* 25. — Bíró: *Bonchida* 22.

Román (Romanus), Jacob. Ács. 1753-ban a nemessoron Lakik. 1767-ben újranősül. 1770-ben a céh tagja, s taxafizetés szempontjából az utolsó kategóriába sorolják. — KMatr I. 202; II. 307. — KvLvt Fasc. II. Nr. 1090, 1512.

Román, Josef. Ács. Polg. eskü: 1767. II. 9. 1770-ben taxafizetés szempontjából az utolsó, hatodik kategóriába sorolják. — KvPJegyz V. 40. — KvLvt Fasc. II. Nr. 1512.

Román, Michael. I. Ács. Polg. eskü: 1758. IX. 7. 1770-ben taxafizetés szempontjából az utolsó, hatodik kategóriába sorolják. 1794-ben aláírja a régi céhszabályok helyreállítására vonatkozó kérvényt. — KvPJegyz IV. 228. — KvLvt Fasc. II. Nr. 1512; Nr. 1794/197.

Román, Michael. II. Ács. Polg. eskü: 1771. X. 23. Egyelőre nem lehet megkülönböztetni a másiktól. — KvPJegyz V. 61.

Rotharides, Joannes. I. Rézműves. 1756-ban a céhes mesterek között szerepel. Az 1770-es összeírásban már nem fordul elő a neve. — Jakab: *Tört* III. 280.

Rotharides, Joannes. II. Rézműves. 1798-ban bizonyítja, hogy a házában lakó szabó tisztességes ember. 1799-ben a régi céhszabályokra panaszol, melyek megtiltják, hogy a gazdáját elhagyó legény a városban más mesterihez állhasson. 1811-ben bezáratja Dietrich Ferenc nevű legényét. Ugyanebben az évben meg is hal, és centumpateri helye üresen marad. — KvLvt 1798. Nr. 151 K. — ProtOecPolit 1799. 132, 210, 627, 800—804; 1811. 7, 630.

Rotharides Márton. Rézműves. Polg. eskü: 1798. X. 30. 1811-ben Rotharides János helyébe centumpaternek választják. Ugyanebben az évben a katonakórháznak dolgozik. 1817-ben a nagy vízpuskát javítja. 1821-ben egy rézkupa kapcsán szerepel a neve. 1822 és 1841

között sok pere van adósság miatt. 1840-ben a város sörfőző üstjét csinálja Rotharides Mihállyal. — ProtJurid 1806. 159; 1814. 236; 1821. 1489; 1830. 398; 1833. 109, 638; 1834. 227, 468, 706, 734; 1840. 88, 473; 1841. 271; 1843. 118. — ProtOecPolit 1811. 287, 630; 1812. 802; 1817. 939; 1818. 128; 1822. 487; 1840. 505. — KvPJegyz VI. 10.

Rotharides Mihály. Rézműves. 1840-ben a város sörfőző üstjét csinálja Rotharides Mártonnal együtt. 1844-ben, arra való tekintettel, hogy 2000 forint értékű birtoka van, és apja centumpater volt, a birtokos polgárok közé kéri felvételét. Polg. eskü: 1844. IV. 1. — ProtOecPolit 1840. 505. — ProtCentumv 1844. 32. — KvPJegyz VI. 153.

Rózsa (Rosa) János. Ács. Polg. e&ü: 1794. VII. 4. 1796-ban igaztalanul bevádolja a gubernium előtt az idős mestereket. Megh. 1827. VI. 10-én, 78 éves korában. — KvLvt Nr. 1796/431. — KvPJegyz V. 162. — KMatr XI. 19.

Rozsnyói (Rosnyai), Simeon. Asztalos. Polg. eskü: 1768. VI. 21. Az 1770-es összeírás idején nem fizet taxát, mert új házas. 1782-ben Szentkereszti György új épületeit becsüli meg. — KvLvt Fasc. II. Nr. 1512. A Szentkereszti család lvt. az AkLvt-ban. Szerződés: 1782. XI. 6. — KvPJegyz V. 45.

Rudhard. Vármegyei mérnök. 1788-ban a Teleki ház kőműves- és kőfaragó munkájáról készített kimutatást. — Teleki lvt. KI. Specificatio: 1788. IV. 5.

Ruff (Ruf) Gottlieb. Lakkozó. Schwarzwaldból származik. 1794 óta Erdélyben, 1796-tól Kolozsváron van. 1804-ben arra kéri a tanácsot, hogy szerezze meg polgári joga elnyeréséhez szükséges keresztlevelét. Polg. eskü: 1805. I. 22. 1805-ben kap kocsmárolási engedélyt is, hogy mesterségét minél zavartalanabban folytathassa. Sokat pereskedik. 1808-ban Kemény Farkasnak széket lakkoz. 1810-ben telket vásárol. 1811-ben Lészai Lőrinc kocsiját lakkozza. 1814-ben a város sörfőzője mellett van háza. 1820-ban már nem él. — ProtOecPolit 1804. 699; 1805. 129; 1808. 155, 339; 1809. 334; 1811. 488; 1814. 210, 1168; 1816. 295. — ProtJurid 1807. Nr. 2255, 2676; 1810. 289; 1811. 425, 507; 1813. 540; 1815. 152; 1820. 698, 706, 812; 1821. 128, 292. — KvPJegyz VI. 32.

Rumpelnek, Joannes. Kőműves. Megh. 1824. II. 28-án, 70 éves korában. — KMatr IV. 132.

Sáfár János. Asztaloslegény. 1815-ben anyja testimoniumot kér számára a vándorláshoz. Polg. eskü: 1822. XII. 4. — ProtOecPolit 1815. 206. — KvPJegyz VI. 93.

Sáfár József. Asztalos. 1838-ban a Telekieknek készít egy vörösre festett bükkfa ágyat. — Teleki lvt. KI. Nyugta: 1838. IX. 7.

Sajtos György. Kőműves. 1806-ban keresetet indítanak ellene. 1810-ben Theigert Mihály kovács házát építi Schleger Antallal együtt. — ProtJurid 1806. 572; 1810. 127; 1811. 264.

Sárdi Sámuel. Rajzoló és rézmetsző. Lásd: B. Nagy 320.

Sárospataki Kőfaragó János. Kőfaragó. A kőművescéh tagjaként 1718-ban tagja a város kőfalainak és bástyáinak renoválásával foglalkozó bizottságnak. A Kőfaragó János név valószínűleg reá vonatkozik, és még sokáig szerepel az írott forrásokban. — KvLvt Fasc. II. Nr. 562.

Schaden, Franz. Lakatos. 1770-ben taxafizetés szempontjából az utolsó előtti, ötödik kategóriába sorolják. 1808-ban öregségére való tekintettel Filep András lakatoslegényt műhelyébe kéri. — KvLvt Fasc. II. Nr. 1512. — ProtOecPolit 1808. 155.

Schaffer, Raymund. Mérnök. Bécsi származásának mondják, de kolozsvári születésű. 1833-ban testvére Bécsben akar megtelepedni, és születési bizonyítványt, valamint testimoniumot kér számára. 1834-ben, 29 éves korában nősül. 1835-ben Szilágyi Márton ács házában lakik, és Deák Sámuel Belső Közép utcai házát becsüli meg. 1839-ben segesvári mérnökként emlegetik. — ProtOecPolit 1833. 189; 1834. 1343; 1835. 781. — ProtJurid 1835. 853, 1361; 1839. 87. — KMatr VIII. 123.

Scheivert (Schivert, Sivert) Mihály. Mérnök. 1815-ben mint Kemény Ignác Kolozsvármegyei geometrája lakást kér magának. 1829-ben provinciális geometra. 1841-ben a Zilah felé vezető utat méri fel Schilling Jánossal. — ProtOecPolit 1815. 54, 72; 1829. 204, 1841. 699.

Scheller, Johann Gottlieb. Asztalos. 1806—1811 között a Toldalagi—Korda ház épület-asztalos! munkáját (ajtó, ablak, parkett, pádimentum, zsalu, parkettforma) készíti. — Bethlen lvt. Reg. IV. Fasc. 139; szerződések: 1806. IX. 22.; 1809. VI. 17.; 1809. VIII. 30.; 1811. V. 31.; 1811. VI. 30.; 1811. XII. 7. Prot. (1807) I. 2, 3; (1807) II. 1, 3; (1808) I. 10; (1808) II. 1, 11, 13, 15, 16, 20, 23, 24, 25; (1809) I. 1, 5; (1809) III. 1, 15, 17, 20, 27, 30, 31, 34, 36, 37, 40, 41, 43, 46, 48; (1810) I. 12; (1810) II. 5; (1811) I. 4, 13; (1811) II. 9.

Schelling János Boldizsár. Rézműves. Lásd: B. Nagy 320. A polgári esküt 1760. VI. 28-án teszi le, amikor magyar reformátusnak írják be. — KvPJegyz V. 2.

Schenk Keresztelő János (Schenk János). Esztergályoslegény. Bajor származású. 1842-től Kolozsváron van. 1844-ben azt kéri, hogy engedjék a maga kezére dolgozni. 1847-ben ott-

honról elbocsátó iratot kér, mivel itt kíván megtelepedni. — ProtOecPolit 1844. 1219; 1847. 89.

Schilling János. Mérnök. Kolozs vármegye provinciális geometrája. Tordai születésű. Polg. eskü: 1823. V. 10. 1822-ben Belső Közép utcai lakos, és Bethlen Farkasné pereli 4768 forintért. 1824-ben ismét adósságért perel. 1825-ben a Feleki út felmérésére kér pénzt. 1831-ben tartozást követel. 1832-ben centumpaternek választják. 1833-ban és 1834-ben a városi mérnöki állásra pályázik, és telket vásárol a piaristáktól. 1834-ben beszámol tevékenységéről, amit két évig mint „szénafű előlülő” végzett. Ugyanebben az évben a diák- és katonaösszetűzések során felvett városi jegyzőkönyvben az ő neve is előfordul. 1835-ben a város visszavásárolja tőle a Trencsini vár melletti telket. 1836-ban a vételár kifizetését kéri. Ugyanebben az évben a „királyi adótárnok”-ságot pályázza meg. 1838-ban eladja a Belső Közép utca déli során lévő házat. 1840-ben, felesége halálával 400 forintos alapítványt létesít a szegények javára. 1840-ben nem fogadja el a városi mérnöki állást. 1841-ben a Király utcában vesz telket. Az anyakönyv szerint 1841-ben, 61 éves korában újranősül. A zavaró csak az, hogy 1844-ben szintén házasodik egy Schilling János geometra, de ekkor már csak 53 évesnek jegyzik be. 1842-ben a Középkapu előtti házában kocsmát tart, 1843-ban a számvevő bizottság tagja. Ugyanebben az évben a Középkapu körüli rendezés következtében telekcserét ajánlanak neki. 1843-ban tanácsos szeretne lenni. 1846-ban beadja a szegényalapítványról szóló levelét. 1848-ban építkezik, 1850-ben beleegyezik a Középkapu környékén lévő házának elcserélésébe.

1808—1845. Kolozsvár. A tanácsház-építő bizottság tagja.

1824—1825. Uo. A Feleki út tervét készíti el.

1830. Uo. Útépitést ellenőriz.

1833. Uo. Tagja annak a bizottságnak, mely a Bánffy palotának tanácsház céljára történő megvásárlásával foglalkozik. A gubernium megbízásából csucsai épületekre hirdet árverést.

1834. Uo. Felméri a Középkapu környékét a várfal lebontása után, és javaslatot tesz a Középkapu tornyának lebontására, valamint a bejáráshely kiszélesítésére. A Hídkapu előtt lévő híd számadásait vizsgálja felül, és ellenőrzi az építkezést.

1835. Uo. Felméri a Papfalvi utat.

1837. Uo. A Kajántói út süllyedéséről referál.

1839. Uo. Egy bizottság tagjaként a Középkapu tornyáról jelent.

1840. Uo. Szakvéleményt mond a város kövezéséről. A Középkapu lebontásával kapcsolatos útszélesítési terveket készíti, és ellenőrzi a Trencsini vár környékének rendezési munkálatait. Tervet készíti a Papfalvi úthoz. Felméri a Szentegyház utcai lebontott bástya köveit.

1840, 1845. Uo. Ellenőrzi és javíttatja a Feleki utat.

1841. Uo. A Zilah felé vivő utat méri fel. A Szent Erzsébet kórház malmáról és gátjáról jelent.

1843. Uo. Tagja annak a bizottságnak, amely a városháza tervén eszközölt módosításokat jóváhagyja. Ellenőrzi az utcakövezést.

1848. Uo. Felméri a „vaspálya” vonalát.

1850. Uo. A Kolozsmonostoron elszakadt malomgát ügyében tudósít.

ProtOecPolit 1808. 808; 1822. 268; 1824. 537; 1825. 694, 913; 1830. 225; 1833. 395 és Nr. 1372; 1834. 640, 671, 720, 735, 775, 1766; 1835. 797, 1056, 1404; 1836. 43, 103, 146; 1837. 512—513, 767; 1840. 105, 128, 141, 142, 232, 237, 420; 1841. 315, 325, 435, 607, 699; 1842. 464, 1044; 1843. 157, 466, 501, 799, 801; 1844. 1160; 1845. 5b8; 1846. 285. — ProtJurid 1822. 851, 1233; 1824. 637; 1831. 1203, 1305; 1838. 159, 718; 1839. 525; 1840. 489; 1841. 121, 219; 1846. 5. — ProtCentumv 1832. 7; 1833. 4, 240—241, 242; 1834. 176, 193; 1836. 5, 77, 85, 97; 1839. 32; 1840. 109, 189, 217; 1843. 77, 78, 83, 92, 223, 247—249; 1846. 57; 1848. 277. — TJKv 1848. Nr. 1829; 1850. Nr. 2352, 2400, 2813, 5545. — KvPJegyz VI. 96. — KMatr VI. 77; VIII. 196; IX. 20. — Jakab: *Tört* III. 742, 1002—1003.

Schindler Antal. Kőfaragó. Mihály fia. Az anyakönyvekben 1812-től fordul elő a neve. 1821-ben testvérével, Mihállyal együtt a Karolina-oszlop megfaragására szerződik. Ugyanebben az évben apja halálával divíziót kér. 1821 és 1826 között Kotró András kőfaragóval van hosszadalmas pere, aki az öreg Schindler Mihály tartozását az örökösökön követeli. 1824-ben 42 forintért perel. 1826-ban azt kéri, hogy az emlékoszlopra adott köveit becsüljék meg, s ha munkája értéke eléri az előleg összegét, mentesítsék adósságától. Testvére ugyanis anynyira áron alul vállalta a munkát, hogy tönkrement bele, ő is kénytelen volt bányáját eladni, s legényként máshol dolgozni. 1827-ben kimutatják, hogy 1033 forinttal tartozik a városnak, mert rossz munkáját nem vették igénybe, s az előlegből alig dolgozott le valamit. Az említett összeget haláláig nem tudja visszafizetni. 1831-ben a tanács előtt újra felmerül adósságügye, s a pénzt le szeretnék dolgoztatni vele. 1840-ben azonban, mikor az ügy ismét felszínre kerül, már halott, s azt sem tudják, hogy a városnak melyik részében lakhatott. Megh.

1831. IX. 8. — ProtOecPolit 1821. 780; 1826. 411; 1830. 1076; 1831. 83—86; 1840. 74, 151, 489. — ProtJurid 1821. 393, 1594; 1822. 5—6, 558, 666, 669, 869, 998, 1103; 1823. 278, 401, 928; 1824. 714; 1825. 519; 1826. 706, 733; 1830. 705. — ProtCentumv 1826. 64—65; 1827. 58—61. — KMatr IV. 47, 91, 119, 137, 152; XI. 60. — Jakab *Tört* III. 713—715. Kelemen Lajos: *A kolozsvári emlékoszlop (A Karolina téri emlékműről)*. Hírnök 1925. 552—556.

Schindler Mihály. I. Kőfaragó. Lásd: B. Nagy 321. 1786-ban házasodik, 1811-ben újránősül. Megh. 1821. III. 13-án, 67 éves korában. Az anyakönyvbe szobrásznak jegyzik be. — KMatr III. 11, 69, 93, 145; IV. 24, 44, 111, 172, 190, 220, 226, 242, 248.

Schindler Mihály. II. Kőfaragó. Antal testvére. Az anyakönyvben szobrászként szerepel. 1819-ben házasodik. 1821-ben Antallal együtt szerződik a Karolina-oszlop kőfaragó munkájának elvégzésére. Tevékenységükkel azonban a város nincs megelégedve, s a megbízást visszaveszi tőlük. A felvett nagy előleget így nem tudják ledolgozni, s 1033 forinttal adósok maradnak, amit soha nem tudnak megfizetni. A nagy adósság miatt Mihály teljesen tönkremegy, ivásnak adja fejét, s 1826. IV. 20-án, 28 éves korában meg is hal. Ennek ellenére 1831-ben és 1840-ben végrehajtókat rendelnek ki ellene. — ProtOecPolit 1821. 780; 1831. 154; 1840. 999. — ProtCentumv 1826. 64—65. — KMatr IV. 133, 141, 166, 282; XI. 60. — Jakab: *Tört* III. 713—715. — Kelemen Lajos: *A kolozsvári emlékoszlop (A Karolina téri emlékműről)*. Hírnök 1925. 552—556.

Schleger (Schlager, Schléger, Sléger) Antal. Kőműves. 1805-ben Burger Ferenc építőmester azt kéri a tanácstól, hogy adják vissza az ő keze alá dolgozni, mert télen azért segített rajta, hogy nyáron legyen munkása. 1806-ban azért panasznak rá, hogy nem tartotta be a szerződést. Pere még 1813-ban is folyik. 1808-ban kukoricaföldjét kéri vissza. 1810-ben Theigert Mihály kovácsra panaszol. 1813-ban és 1822-ben ismét azért perelik, mert nem végezte be vállalt munkáját. 1835-ig sok pere van.

1805. Kolozsvár. Lészay guberniális titkár házában dolgozik Boros György keze alatt.

1806 körül. Uo. Bagaméri Mihály tímárnak épít.

1810 körül. Uo. Theigert Mihály kovácsnak hazat épít Sajtos Györggyel.

1813. Uo. Fellegvári Andrásnak épít Veress Andrással.

1814. Uo. A kardosfalvi híd egyik leomlott pillérének költségvetését készíti el.

1822. Uo (?). Szarvadi Eleknek épít.

ProtOecPolit 1805. 434; 1808. 476; 1811. 83; 1814. 722, 1146; 1822. 331. — ProtJurid 1806. 825; 1807. Nr. 983; 1810. 127; 1811. 595; 1813. 72, 635; 1814. 155, 898; 1822. 739; 1826. 363, 641, 697, 795, 1002, 1101; 1827. 649; 1829. 74, 597; 1835. 993.

Schmeltzer, Josef. Szobrász. Bécsből származik, s az odavaló magisztrátus 1816-ban 5 forint 38 krajcárért keresi. 1817-ben megbízottja, Simon János pecsétmetsző Némethi Sámuel 330 forintért pereli. — ProtOecPolit 1816. 647. — ProtJurid 1817. 695. — ML IV. 240.

Schmidt, Gottfried. Asztalos. Románláposi. Polg. eskü: 1822. XII. 2. 1836 és 1839 között a Bethleneknek bútorokat készít. — Bethlen lvt. Számlák, tervek: 1836. VI. 20.; 1838. X. 16.; 1839. V. 5. — KvPJegyz VI. 92.

Schmidt Simon. Rézműves. 1756-ban céhesmesterként szerepel. 1762-ben bepanaszol két céhen kívüli mestert, hogy nem igaz műveket árulnak. 1770-ben anyagi helyzetét tekintve az igen jó, harmadik kategóriába sorolják. 1775-ben ő a három rézműves mester közül az egyik. 1785-ben a Szent József szeminárium épületeinek becsűjét készíti más mesterekkel együtt. — KvLvt Fasc. II. Nr. 1512, 2147. — ProtOecPolit 1799. 132. — Jakab: *Tört* III. 279, 280.

Schneider, Gottfried. Asztalos. 1824-ben megveszi néhai Fizi Mihály Szentegyház utcai házát, s a vételár elmaradt részének fizetésére haladékat kér. 1825-ben munkája miatt perelik. 1826-ban azt szeretné, ha a Haraitól elcsalt két legényt nála hagynák; ezek közül az egyik, Tavarnai György Szintén azt kéri. Több legényt akar tartani, mint az engedélyezett négy, s ezért a céhvel és Haraival 1830-ig tartó nézeteltérése van. 1827-ben a Szentegyház utcai telkén építkeznek, és a befejezéshez 1000 forintot kér kölcsön. 1835-ben centumvir, és kéri, hogy új házában adjanak immunitást. 1835-ben Németi Károly nevű legénye otthagyja. 1836-ban engedélyt kér a kaszárnya melletti telke beépítésére, ahol egy díszes épületet akar emeltetni. Az engedély megadása a kaszárnya körüli tér rendezése miatt sokat várat magára. 1842-ben a város Kismester utcai házát hajlandó ingyen megigazítani, ha ő adhatja ki bérbe. 1843-ban adósságért perelik. 1845-ben szomszédja építését kifogásolja, ugyanakkor a városnak tett munkája árat kéri. 1846-ban a felvett kölcsön kamatait nem fizeti ki. Ebben az évben rajta követelik a Karolina kórházban meghalt János nevű testvére kórházi költségeit is. 1847-ben már nem él.

1817. Kolozsvár. A Középkapu tornyába épült szoba asztalosmunkáját csinálja.

1818. Uo. A város nagy vízipuskájának új ládát készít, és a katonakórháznak dolgozik.

1825. Uo. Fizi Mihálynak valami figurákat készít.

1826. Uo. Heidendorf generális szállásán végez javításokat.

1829. Uo. Íróasztalokat csinál a város számára.

1831. Uo. A kaszárnya-alapra készít ládát.

1836. Uo. A városnak 12 széket, 2 írást tartó almáriumot, 3 íróasztalt és 4 köpökladát csinál.

1839. Uo. Bretter Józsefnek egy ajtót készít.

1845. Uo. A választott közönség termébe padokat, a város levéltárának polcokat készít.

Lázár lvt. Gysz. Költségvetés: 1826. XI. — ProtOecPolit 1817. 633; 1818. 460, 553; 1824. 694; 1825. 376, 643; 1826. 530, 531, 576, 706, 707; 1827. 167, 546; 1829. 101; 1830. 273, 534, 566—567, 626, 694; 1831. 624; 1832. 998; 1835. 1119, 1284, 1390; 1836. 402, 967, 1158; 1837. 118, 567; 1839. 378; 1842. 3-11; 1845. 411, 901, 1050, 1074—1078, 1126, 1255; 1846. 1211; 1847. 3132. — ProtJurid 1824. 459; 1825. 942—943, 1200; 1839. 330; 1843. 86; 1846. №. 2105. — ProtCentumv 1827. 32; 1836. 77.

Schneider, Johann. Asztaloslegény. Gottfried testvére. 1842-ben azt kéri, hogy engedjék a maga kezén dolgozni, mert nincs pénze céhbe állani. 1843-ban több társával együtt azt kéri a guberniumtól, hogy külön társaságot alakíthassanak. 1844-ben a céh megengedi neki, hogy dolgozzék. 1846-ban súlyosan megbetegszik, és kórházban meghal. — ProtOecPolit 1842. 970, 1078, 1153; 1843. 160, 162, 636, 846, 930; 1844. 1028; 1846. 382, 1211.

Schneider, Sebastian. Kőműves. Lásd: B. Nagy 321. 1727-ben házasodik. Az anyakönyvekben 1748-ban még előfordul a neve. — KMatr I. 68, 103, 141, 142, 197, 246, 336.

Schnell István. Asztalos. Nagyszombati. 1814-ben Paksi László özvegyénél legényeskedik, aki azt kéri, hogy hagyják nála, mert feleségül kíván menni hozzá. Polg. eskü: 1815. X. 6. 1827-ben a centumpaterek közé kéri magát. Abban az évben a Fehér Lónál lévő tanácsházhoz készít egy íróasztalt. 1830-ban elcsapják az első céhmesteri tisztéből, mert a legények száma fölötti vitában ellenszegült a gubernium álláspontjának. 1834—1838 között bútorokat készít, és javításokat végez a Bethlen család részére. 1837-ben Lajos nevű fiának kér a vándorláshoz testimoniumot. Megh. 1848. II. 3-án, 64 éves korában. — Bethlen lvt. Nyugta: 1834. VII. 8.; 1834. X. 27.; 1838. XI. 21. — ProtOecPolit 1814. 173; 1827. 443, 518; 1830. 450, 566—567, 625, 921, 1018; 1837. 421. — KvPJegyz VI. 63. — KMatr XII. 105.

Schnell Lajos. Asztalos. 1837-ben apja testimoniumot szerez számára a császári tartományokban való vándorláshoz. 1850-ben azt szeretné, ha remekét házánál csinálhatná meg. Ugyanabban az évben a kaszárnyának dolgozik, és azért folyamodik, hogy a tanács függessze fel a céh ellene indított eljárását. — ProtOecPolit 1837. 421. — TJKv 1850. Nr. 1996, 2775 3606, 3979, 4497, 4930, 5571, 7138, 8153.

Schönfeldt Jakab. Harangöntő. 1743-ban harangot készít a várfalvi unitárius templom számára. — Az unitárius egyház vizitációs jegyzőkönyve 1817-ből, 184.

Schram Joannes de Bártfa. Aranyműves. A polgárkönyvbe 1723-ban írják be. — KvPJegyz IV. 119.

Schramer (Schrammer, Stammer, Szammer) János. Kőfaragó. 1811-ben sógora részére kér testimoniumot. 1813-ban Mayer Ignác kőművespallértól van követelése. 1830-ban nyomorék voltára való tekintettel adómentességért folyamodik. 1838-ban és 1840-ben örökségért perel. — ProtOecPolit 1811. 686; 1830. 71. — ProtJurid 1813. -737; 1838. 420, 581, 671, 741; 1840. 399.

Schuchbauer, Anton. Szobrász. Lásd: B. Nagy 321—322. 1740-ben már szerepel anyakönyvben. 1768-ban újránősül. Megh. 1789. II. 25-én, 70 éves korában. Betelepődése a Szent Mihály templom megújításával függ össze, ezért Wesselényi István építáfiumkövét már nem tartjuk első munkájának, hanem más zsidói faragványával egyidősnek, 1749 körül készültnek. — KMatr I. 144, 163, 188, 189, 197, 199, 202, 204, 306; II. 70, 71, 78, 81, 92, 312, 386; III. 19.

Schuchbauer (Schukpauer, Schikbauer), Filipus. Ács. Felső-ausztriai. 1791-ben nősül. A polgári esküt 1795-ben teszi le. 1805 előtt a Szent György-hegyi hidon dolgozott. 1811-ben Burger Ferenc építómesterrel van peres ügye építőanyagok miatt. — KvPJegyz V. 167. — KMatr III. 26, 91, 156, 220, 254; IV. 20. — ProtOecPolit 1805. 23; 1811. 590. — ProtJurid 1811. 85, 115, 428, 453.

Schubert Péter. Építómester. 1841-ben panasz van reá, amiért Valics Ignác szijgyártó házát nem hajlandó befejezni. Ugyanebben az évben egy esketés hitelesítését kéri. 1843-ban ő is azok között a pallérok között szerepel, akiket a város kötelezett az építési tervek bemutatására. — ProtOecPolit 1841. 274; 1843. 695. — ProtJurid 1841. 314.

Schuller Antal. Kőfaragó. 1806-ban más társaival együtt Kocsárdi Mihályra panaszol, aki üti-veri őket, és nem fizet egyezség szerint. — ProtJurid 1806. 576.

Schütz Antal. Mérnök. Az Aedilis Directio adjunktusa, majd helyettes igazgatója. Az anyakönyvekben 1796-ban tűnik fel a neve.

1796—1797. Kolozsvár. Véleményezi a város házainak felmérésével kapcsolatos guberniumi rendeletet.

1798. Uo. Krausz György fazekas égetőkemencéjének áthelyezésével kapcsolatosan mond szakvéleményt.

1803. Uo. Az Überladher—Teleki perben mint szakértőt hallgatják meg.

1805. Uo. A város eddig végzett flaszterezését méri fel.

1812. Uo. A gubernátor óvári házának renoválására ügyel fel a város megbízásából,

1815. Uo. A Fehér Ló vendégfogadó fedelét vizsgálja meg.

KvLvt Nr. 1797/95, 1798/149b. — ProtJurid 1803. 76. — ProtOecPolit 1805. 668; 1812. 848; 1815. 5. — KMatr III. 134, 157, 175, 256; XII. 217.

Schwartz Ferenc. I. Ács. 1831-ben ő a céh dékánja. Megh. 1855. XI. 22-én, 45 éves korában. — KMatr V. 102, 164, 208, 256; XII. 217.

Schwartz Ferenc. II. Ács. 1839-ben kontárság miatt elveszik szerszámain, amiért szidalmazza a céhet. Ugyanakkor a tanácsot arra kéri, hogy mivel éhen nem halhat, a párban való dolgozást engedje meg neki. — ProtOecPolit 1839. 379, 457.

Schwartz, Paulus. Építőmester. 1832-ben 30 éves korában házasodik. Pesti eredetű. — KMatr V. 151, 168, 214; VIII. 95.

Schweininger, Franz. Kőműves. Lásd: B. Nagy 322.

Sebastian. Kőműves. 1730-ban feleségét és három gyermekét írják össze. — KMatr I. 422.

Seibert (Scheibert, Seivert, Szibert, Zaibert, Zeivert) Mátyás. Kőműves. 1807—1808 között Nemes György gyulatelki udvarházát építi. 1808 és 1812 között a Külső Monostor úton épített házára immunitást kér. 1815-ben házát felmentik a beszállásolás alól. 1816-ban birtokos voltáról kér testimoniumot, mert a román fejedelemségekbe akar útlevelet váltani. 1828-ban adósaira panaszol. 1829-ben azért békétlenkedik, hogy a sóút miatt telkét megcsonkították és nem kárpótolták érte. 1830-ban a katonatartás alól kéri felmentését, mint egyedüli, öreg, vak ember. — A Szentkereszti család lvt. az AkLvt-ban. Szerződés: 1807. XII. 18. — ProtOecPolit 1812. 1062; 1815. 80; 1816. 336; 1830. 663. — ProtJurid 1828. 513; 1829. 416.

Seiden Ábrahám. Pecsétmetsző. 1840 előtt Fogaras vidékén a gör. kat. egyházaknak pecséteket metszett. 1840-ben már halott, megkezdett munkáit segédje, Reisz Móric fejezi be. — ProtOecPolit 1840. 135.

Sellner Martin. Kőműves. Lásd: B. Nagy 322.

Serföző Kőműves Andreas de Kékkővár ex Hungária. Kőműves. Polg. eskü: 1709. VII. 3. — KvPJegy IV. 72.

Sigmond Ferenc. Asztalos. 1815-ben Pepper Lajossal együtt két évre Moldvába kér magának útlevelet „éjelme könnyebb megszerezhetése miatt”. — ProtOecPolit 1815. 132.

Sikó Miklós. 1816-ban Septéren született. Münchenben tanult, s 1849-ig főként Kolozsváron festette arcképeit. Dolgozott Bukarestben is. Leginkább akvarell és olajfestésű arcképeket készített, de szénrajzokat és litográfiákat is csinált. Működésének fénykora 1845 és 1858 közé tehető. Marosvásárhelyen halt meg 1900. május 5-én. — Bíró Béla: *Sikó Miklós 1818—1900.* EH 1942. 210—215. — Uő: *Sikó Miklós élete és művészete.* Kolozsvár 1944. — Bíró: *EMű* 158. — Bíró: *Kast* 98. — Éber II. 445. — Kelemen Lajos: *Böloni Sikó Miklós erdélyi festőművész ismeretlen önéletrajza.* P 1927, 439—442. — P.I.: *Sikó festőről.* M. 1912. 245. — ML IV. 280.

Simai Antal. Festő. Megh. 1849. III. 7-én, 46 éves korában. — KMatr XII. 120/a.

Simó Ferenc. Festő. 1801-ben Udvarhelyen született, s az ottani kollégiumban tanult rajzolni. 1819 körül beiratkozott a bécsi Akadémiára, s ott maradt 1826-ig. 1823-ban Sales tanítványa, és megfesti Döbrentei arcképét, amit 1824-ben nagy sikerrel állított ki Bécsben. Ettől kezdve bőséges arckép-megrendeléshez jut Pesten. Kolozsváron 1832-ben telepedett le, s 1836-tól 1869-ben bekövetkezett haláláig a rajziskola tanára, „Pictor magister”. Sok miniatűr képet festett. Székely Bertalant is ő tanította rajzolni. 1836-ban tervet készített a kolozsvári Szent György laktanya homlokzatának díszítésére, de kivitelezését nem vállalta. 1849-ben felmentést kér a katonatartás alól. — TJKv 1849. Nr. 1776. — KMatr V. 139, 160. — Bayer J.: *Kissolyosi Simó Ferenc festő.* EM 1915. 81—83. — Bielz, Július: *Familia pictorilor Neuhauser și începuturile peisagisticii Transilvanene.* SCIA 1956. Nr. 1—2. 332. — Bíró Béla: *A kolozsvári normál rajzoda,* EH 1943. 392. — Uő: *Kis-Solyosi Simó Ferenc 1801 — 1869.* EH 1942. 522—527. — Uő: *Simó Ferenc nyolc képe a Szépművészeti Múzeumban.* Az Országos Szépművészeti Múzeum Közleményei 1948/2. 61—64. — Bíró: *EMu* 158. — Bíró: *Kast* 98. — Éber II. 446. — K.S.: *A kissolyosi Simó családról.* Turul 1887. 36—37. — Lyka: *TMű* I. 121, 135; II. 17, 45; III. 31—32. — ML IV, 283. — N.: *Simó Ferenc festő ismeretlen művei.* M 1912. 204. — Thaisz: *Egy Magyar Képirónak megesmeretése.* Tudományos Gyűjtemény 1827/VI. 122—124.

Simon György. Asztalos. Magyarországról, Zemplén megyéből való. Polg. eskü: 1783. V. 30. 1787-ben peres ügye van a város előtt. — KvPJegyz V. 111. — ProtJurid 1787. 254, 735.

Simon István. Kőműves. Polg. eskü: 1744. I. 8. — KvPJegyz IV. 187.
Simon János. Rézmetsző. Lásd: B. Nagy 322—323.

Simon Vilmos. Festő. Simon János rézmetsző fia. 1800-ban Kolozsváron született. Az 1820-as években a bécsi Akadémián tanult. Megh. 1834. IX. 15-én, 29 éves korában. Az anyakönyvbe így jegyzik be: „Magister artis graficae et pictoriae privatus.” — KMatr XI. 197. — Éber II. 447. — Lyka: *TMű* III. 30. — Patafycy 221—222. — Szuchy Emil: *Simon Vilmos.* M 1910. 270.

Sinczki (Sintzki) István. Asztalos. 1834-ben azt kéri, hogy a házához szállásolt katonasusztert tegyék el onnan. Polg. eskü: 1836. X. 11. 1841-ben céhmester, választott polgár és a szegények perceptora. 1842-ben elszámol a várostól bútorokra kapott pénzzel. A negyvenes években többször kér pénzt elvégzett munkájáért. 1848-ban nem vállalja tovább a szegények pénztárosságát. 1850-ben Reschner Dániellel perel.

1838. Kolozsvár. Létrákat csinál a városnak.

1841. Uo. Az országgyűlésre készít bútorokat.

1843—1845. Uo. A kaszárnyához asztalosmunkát ad.

1844. Uo. A Reduthoz készít bútorokat.

1845. Uo. Asztalokat csinál az új tanácsházhoz, és a levéltárnak is dolgozik.

1847. Uo. A piaci bódékat csinálja.

1848. Uo. A rendőrhivatal részére bútorokat készít.

KvPJegyz VI. 127. — ProtOecPolit 1834. 1613; 1836. 1037; 1838. 336; 1841. 671, 737; 1842. 60; 1843. 209, 375, 715, 1068; 1844. 28, 201, 259; 1845. 2, 1002, 1091, 1586; 1847. 139, 267, 463. — ProtJurid 1837. 315; 1841. 30, 378. — ProtCentumv 1845. 63; 1848. 63. — TJKv 184S. Nr. 2461; 1850. Nr. 2693, 6334.

Singer, Paul. Ács. Lásd: B. Nagy 323.

Sipos Mihály. Ács. Lásd: B. Nagy 323.

Sófalvi Sándor. Kőműves. 1846-ban Boros Jánost pereli. 1850-ben Schneider József kőművesmester feleségétől munkadíját kéri. — ProtOecPolit 1846. 1156, 1212. — TJKv 1850. 4830.

Solison (Solischon, Szolihan, Szoluhan) Péter. Aranyműves. 1817-ben mint visszamaradt francia fogoly, lyoni ötvös kéri, hogy vegyék fel az ötvöscéhbe. A céh tiltakozik ellene, de a gubernium határozatának kénytelen engedni, mivel rendelet van arra, hogy a francia foglyok, ha akarnak, itt maradhatnak. 1822-ben 30 aranypérezért perel. 1836-ban Csekerdek Miklóssal együtt Bessarábiába kér útlevelet. 1844-ben 58 évesnek mondja magát, és mivel szeme gyengülése miatt keresete csökkent, a polgári díj lefizetésére haladékot kér. Polg. eskü: 1846. XI. 14. 1850-ben tiltott áruk tartása miatt indítanak ellene eljárást. Megh. 1850. IX. 9-én, a bejegyzés szerint 66 éves korában. Fia, Péter, ugyancsak aranyműves. — ProtOecPolit 1817. 936; 1818. 87—88; 1836. 316; 1844. 1281; 1846. 1193. — ProtJurid 1822. 805. — TJKv 1850. Nr. 376. — KvPJegyz VII 110—111. — KMatr XII. 142.

Sólyom Ignác. Festő. 1848-ban, 48 éves korában nősül. — KMatr IX. 33.

Sommer János. Építőmester. Aradi. Leder József sógora. 1804-ben lóvászár miatt perbe bonyolódik. A per folyamán bonchidai pallérnak titulálják. A polgári esküt 1810-ben teszi le. 1810 és 1811 között Külső Monostor utcai szomszédjával, Teleki Domokossal perel, aki új háza frontját az övénel kinnebb akarja hozni. 1813-ban özvegye kér immunitást elkészült új házukra.

1802. Kendilóna. Teleki kastély javítása Leder Józseffel együtt.

1803. 1808. Koronka. A Toldalagi kastély építése.

1804. Marosvásárhely. A Teleki Téka építése.

1806. Koronka. A Toldalagi-kripta kőfaragó munkájának becsüje.

1808. Kolozsvár. Toldalagi László Torda-fcapun kívüli majorjában épít kocsmaházat Kindt Mihálllyal.

1809. Válaszút. Bánffy Józsefnek végez javításokat.

1809. Bonchida. Bánffy kastély, fedélszékterv.

1809—1812. Kolozsvár. A Teleki—Pataki háznál javít.

1812. Balla. Bánffy Józsefnek kúriaterv.

1812. Visa. Ref. templom tornya.

Bethlen lvt. Computus: 1803. VII. 17. Specificatio: 1807. XI. 24.; 1809, X. 17. Költségvetés: 1809. III. 1. Szerződések: 1807. V. 26.; 1809. VII. 2.; 1809. X. 21 1811. VI. 1.; 1812. V. 27.; 1812. IX. 23. Prot. (1807) I. 4—5; (1807) II. 1, 2; (1808) I. 1, 2; (1808) II. 2, 3, 5, 8, 11, 12, 13, 15, 16, 22, 24, 25; (1809) I. 1, 4, 7; (1809) II. 7, 14; (1809) III.

15, 33, 37, 42; (1810) I. 1, 8, 33; (1811) I. 1, 3, 5, 7, 8. A Korda család lvt. az AkLvt-ban. Vegyes iratok. Becsű: 1806. VI. 25. — Teleki lvt. Kh. Szerződés: 1802. IV. 2. Specificatio: 1809. XI. 15.; 1812. XI. 30. — ProtJurid 1804. 242, 438, 491, 546; 1813. 634. — ProtOecPolit 1810. 544, 578, 596, 603, 617; 1811. 330; 1813. 1024. — Bíró: *Gernyeszeg* 23, 103. — Bíró: *KétPal* 129. — Bíró: *Bonchida* 33.

Soós Márton. Ács. Mint öreg mester tagja annak a bizottságnak, amely 1718-ban a város falainak és bástyáinak megjavításával foglalkozik. — KvLvt Fasc, II. Nr. 562.

Spanner Fülöp. Ács. 1803-ban a város ajánlatot kér tőle a Szamos nagyhídja felépítésére. — ProtOecPolit 1803. 379.

Spanner Márton. Kőműves. 1806-ban a Toldallagi—Korda ház kőművesmunkáján dolgozik. — Bethlen lvt. Prot. 1806. 3, 17.

Sperke, Adolphus Adamus. Festő, „pictor Academiae Wienensis”. 1825-ben lányát kereszteli. 1827-ben erkölcstelen életmódja miatt panaszolnak rá. — KMatr V. 9. — ProtJurid 1827. 629—632.

Spitz György. Festő. 1831-ben Bethlen Károlytól földet bérel. Ugyanebben az évben adósságai miatt megszökik a városról. Tauffer János bútorait foglaltatja le az adósság fejében, Schilling János mérnökkel együtt, akinek szintén tartozik. — ProtJurid 1831. 1045, 1053—1054, 1065, 1203, 1305.

Spitz, Johann Dávid. Asztalos. Nassauból települt Kolozsvárra. Polg. eskü: 1770. XI. 23 — KvPJegyz V. 55.

Stadler Sándor. Szobafestő. 1840-ben rézmetszést tanul a bécsi Akadémián. — Patakgy 223.

Ställel, Josef. Ács. 1802-ben Kemény Miklósné Híd utcai piacsori házának becsüjét készíti el. — AkLvt Kemény Sámuel gyűjteménye. Becsüvelvél: 1802. IX. 20. Nr. V.B.

Stembach (Steinbak, Steinbok), Franz. Asztalos. Csehországból való. 1764-ben házasodik. Polg. eskü: 1765. IX. 6. 1769-ben a kolozsvári céhnek a szebenihez intézett átiratán szerepel a neve. Az 1770-es összeírás idején cselédestől dolgozik, s taxafizetés szempontjából az utolsó előtti, ötödik kategóriába sorolják. 1785-ben a Szent József szeminárium épületeinek becsüjét készíti el más mesterekkel együtt. 1799-ben Harai József a legénye. Megh. 1810. II. 20-án, 78 éves korában, — KvLvt Fasc. II. Nr. 1512, 2147. — ProtOecPolit 1799. 9. — KvPJegyz V. 32. — KMatr II. 117, 187, 191, 299; III. 15; IV. 72.

Steinbach, Franciscus Xavér. Asztalos. Szül. 1767. X. 26. Polg. eskü: 1790. VII. 3. — KvPJegyz V. 137. — KMatr II. 23, 94.

Steinbach Ferenc. Lakatos. Polg. eskü: 1844. V. 3. 1838-ban egy Práger József nevű hatvani legény dolgozik nála. 1840—1841 között Bánffy Miklósnénak, 1850-ben Minoritz Károlynak végez javításokat. — Bethlen lvt. Nyugta: 1840. XII. 24.; 1841. I. 18.; 1841. XI. 22. — ProtOecPolit 1845. 464. — TJKv 1850. Nr. 4015. — KvPJegyz VI. 153.

Steinbach János. Asztalos. Polg. eskü: 1795. XII. 21. 1806-ban Frónius Jánossal perlekedik becsületsértés miatt. 1810-ben a Redut építését vizsgálja felül egy bizottság tagjaként, és Veress András kőműves panaszol reá, amiért többletmunkáját nem akarja kifizetni. 1814-ben centumpateri tisztséget viselt. Megh. 1814. IV. 18-án, 50 éves korában. — ProtJurid 1806. 785; 1807. Nr. 3078/806. — ProtOecPolit 1810. 802. — ProtCentumv 1810. 29; 1814. 98. — KvPJegyz V. 169. — KMatr II. 203; III. 18, 51, 62, 74, 116, 145, 159, 165, 174, 176, 177; IV. 54.

Steinhauser József. Szobrász. Zsombori származású. 1820-ban arra kéri a tanácsot, hogy Kolozsváron működhessen, mert otthon 23 évig minden munkalehetőséget kimerített, és már nincs miből megélnie. Letelepődését nem ellenzik, de nem tudják, hogy a „rettenetes pénzsűke” miatt milyen megélhetése lesz. — ProtOecPolit 1820. 653—654.

Stekkel, Josef. Ács. Lásd: B. Nagy 323. Bécsi. A polgári esküt 1775. III. 20-án teszi le. Megh. 1806. V. 11-én, 60 éves korában. — KvPJegyz V. 80. — KMatr II. 176, 191, 212, 216, 221, 222, 244, 245, 246; III. 25, 29, 32, 34, 48, 52, 53, 57, 59, 79, 86, 129.

Steller Márton. Rézműves. Lásd: B. Nagy 323.

Stichel, Wolfgang. Ács. Lásd: B. Nagy 323.

Stráf Ferenc. Festő. 1840-ben azért panaszol, mert Paget Jánosnénak végzett munkáját nem fizették ki. — ProtOecPolit 1840. 456.

Straubek (Strabe), Ignatius. Rajzmester. Az anyakönyvekben 1790-től fordul elő a neve. Gyermekei keresztzüleinek kétszer jegyzik be a gubernátort, egyszer gr. Petky Jánost. A többi polgárok keresztelik. 1800-ban a vár melletti birtokosok sorában szerepel a neve. 1802-ben az asztaloscéh pereli. 1806-ban Kemény Farkassal van nézeteltérése. — ProtOecPolit 1802. 86. — ProtJurid 1806. 700. — KMatr III. 50, 75, 108, 140, 160, 181, 223, 250. — Jakab: *Tört* III. 550.

Straubek Johann. Rajzolómester. Lásd: B. Nagy 323.

Stritzki (Striczki) Antal. Kőfaragó. Az Arad megyei Radnáról való. 1827-ben nézeteltérése van Csűrös Antallal, akivel együtt bérelnek egy kőbányát. 1828-ban a bányát Thallinger mérnök felosztotta közöttük, s a nézeteltérés 1830-ban meg is szűnik. Csak akkor támad fel újra, amikor Stritzki 1837-ben meghal, s Csűrös az özvegyet jogtalan követelésekkel kezdi zaklatni. Mint kiderült, a baj abból keletkezett, hogy a köveket is közösen faragták, és amelyeknek szüksége volt rá, az használta fel. Valószínűnek látszik, hogy Stritzki egy időben többet használhatott. 1831-ben, 27 éves korában nősül. 1831-től Bethlen Károllyal perel árendába kivett föld miatt. 1832-ben Szamosújvárra szökött Labontz István nevű legényét szeretné visszahozatni. 1833-tól Alföldi Antal pereli 370 frt tartozásért. 1834-ben a Híd utcai hidhoz ad faragott követ, és vállalt munkájára kér előleget. Ugyanebben az évben elvéteti Kettler József lakatos szerszámain. 1836-ban Lippán meghalt testvére után járó örökségét pereli. Ugyanabban az évben kereskedőknek ad kölcsön 400 forintot. 1837-ben meghalt. Felesége ellen a Csűrös Antal indította per még 1844-ben is folyik. — KMatr V. 104, 153, 178, 194; VIII. 67, 147. — ProtOecPolit 1827. 481; 1834. 535, 664; 1835. 106; 1842. 857. — ProtJurid 1827. 1140, 1361; 1828. 1294, 1594, 1689; 1829. 282, 380, 487, 685, 784; 1830. 85, 317, 445; 1831. 529, 945, 1045, 1053—1054, 1065, 1100, 1282; 1832. 703; 1833. 686, 981, 1129, 1223, 1275; 1834. 23, 98, 403; 1836. 824, 999; 1837. 526; 1840. 36, 83, 280, 353-, 455, 632, 735, 951, 952, 1110; 1844. 300, 921.

Strombák Ferenc. Asztalos. Lehet, hogy azonos Steinbachhal. 1777-ben Rhédei Mihály építkezéseinél dolgozik. — KvLvt. Fasc. II. Nr. 1512. — Bíró: *Gernyeszeg* 190.

Szabó Bálint. Fazekaslegény. 1843-ban arra panaszol, hogy a céh megtiltotta a legényeknek a házasodást. Ő még a rendelet előtt megnősült, s most ki akarják tenni a városról, pedig felesége idevaló. — ProtOecPolit 1843. 373, 468.

Szabó János. Festő és grafikus. 1784-ben Székelyudvarhelyen született, Brassóban és Marosvásárhelyen működött. Kolozsvárra Brassóból került, itt sok arcképet festett és könyvmotort adott ki. Élete végét Marosvásárhelyen töltötte, ott is halt meg 1851. I. 27-én. Művei közül Szász Károly, Bolyai Farkas és Deáki Fülöp Terézia arcképe említésre méltó. — Balogh 42. — Biás István: *Szabó János festőművész gyászjelentése.* M 1910. 394. — Bíró: *EMű* 158. — Bíró: *Kast* 98. — Éber II. 486. — M. Kiss Pál: *Elfelejtett magyar művészek. Szabó János. (1784—1851).* Szabad Művészet 1948. — 247—248. ML IV. 398—399.

Szabó János. Asztalos. Kelemenelki. 1833-ban tölti remek-esztendejét. 1835-ben, 27 éves korában nősül. Polg. eskü: 1844. XI. 6. 1844-ben Lászlófi Antal nevű legényéért kezességet vállal. Ugyanebben az évben arra kér engedélyt, hogy Szappan utcai házát, mely a várfalon kívül esik, boronából csinálhassa, kívül-belül vakolva. 1845-ben feleségének van osztályos pere. — ProtOecPolit 1833. 621; 1844. 108, 651; 1845. 1578. — ProtJurid 1845. 705. — KvPJegyz VI. 159. — KMatr VI. 115; VIII. 143.

Szabó János. Kőműves. 1799-ben tiltakozik az ellen, hogy Bethlen Ferenc házát a Torda utca felőli várfalra építse, ablakkal az ő telke felé. Ugyanebben az évben Máté Jakab ács-pallér bepereli Szabót, amiért megverte. 1831-ben a városnak dolgozik. 1836-ban azt bizonyítja, hogy beteg, mesterségét alig tudja folytatni, s ezért adóhátralékát csak részletenként fizetheti. — ProtJurid 1799. 79, 178. — ProtOecPolit 1831. 896; 1836. 1215.

Szabó Joannes alias Ötves. Aranyműves. A polgárkönyvbe szász unitáriusnak írják be 1738. II. 18-án. — KvPJegyz IV. 174.

Szabó Joannes. Ezüstműves. Polg. eskü: 1771. II. 1. — KvPJegyz V. 57.

Szabó József. Ácslegény. 1832-ben a céh kontárságon éri — György Mihály pléhesnek szint csinál —, és elveszi szerszámain. A tanácsot arra kéri, hogy Szent György-napig engedje dolgozni. Ügyébe még a gubernium is beleavatkozik. — ProtOecPolit 1832. 12, 114—116, 235, 1091.

Szabó József. Kőműves. Polg. eskü: 1797. I. 19. — KvPJegyz VI. 7.

Szabó László, Ötvös. 1770-ben gyenge másolatot készít egy Gyergyai Mihály-féle metszetről. — Kelemen: *Ötv.*

Szabó Mihály. Festő és rajzmester. 1812-ben a Középkapu órájának számlapját festi ki. 1821-ben árvája ügyét tárgyalja a tanács. — ProtOecPolit 1812. 1233. — ProtJurid 1821. 1062.

Szabó Mihály. Ácslegény. 1845-ben vándorkönyvvel tartózkodik Ambrus Dániel ácsnál. Mivel azonban mestere és a céh között egyenetlenkedés folyik, Szabót is üldözik, pedig szorgalmas legény, aki még a rajziskolába is jár. — ProtOecPolit 1845. 383, 580, 1453.

Szabó Zsigmond. Fazekas. Görgényszentimrei. Polg. eskü: 1756. XII. 18. 1770-ben taxafizetés szempontjából az utolsó, hatodik kategóriába sorolják. — KvLvt Fasc. II. Nr. 1512. — KvPJegyz IV. 225.

Szakáll Benedek. Aranyműves. Lásd: B. Nagy 323—324.

Szakáll János, Ötvös. Lásd: B. Nagy 324. Polg. eskü: 1748. I. 31. — KvPJegyz IV. 203.

Szakáts György. Ács. 1794-ben aláírja a régi céhszabályok visszaállításáért beadott kérvényt. — KvLvt Nr. 1794/197.

Szalontai Pál, alias Ács. Ácsmester. Polg. eskü: 1708. VII. 28. — KvPJegyz IV. 70.

Szász István. Asztaloslegény. 1826-ban, 28 éves korában nősül. 1829-ben a céh elveszi szerszámain, mert a maga számára készített néhány bútordarabot. 1844-ben megengedik neki, hogy a maga kezére dolgozzék. 1850-ben feleségét emlegetik. — KMatr VIII. 18. — ProtOecPolit 1829. 170; 1844. 1028. — TJkv 1850.Nr. 8180.

Szász János. Kőműveslegény. 1818-ban néhai nagyanyjától a bécsi bankban maradt 1540 forintjáról szóló kontraktusát kéri ki az árvák inspektorától. — ProtOecPolit 1818. 59.

Szász János. Asztalos. Polg. eskü: 1825. VII. 14. 1827-ben a Szentegyház utcában 300 forint megerheléssel házat vásárol. 1828-ban méltatlanul perelik. 1829-ben a levéltárnak készít tékát. 1830-ban a ref. papi szálláson dolgozik, és a városnak végzett munkája árát kéri. 1831-ben a Redutban végez javításokat, és örökségügye iszerepel a tanács előtt. 1834-ben az éjjeli lámpásokon dolgozik. 1835-ben a kaszárnya-alapba tanzik, 1838-tól 1845-ig több pere van. 1845-ben meghal. — ProtCentumv 1827. 5; 1838. 254. — ProtJurid 1828. 1178; 1829. 466; 1831. 540; 1838. 307; 1845. 622. — ProtOecPolit 1829. 32; 1830. 203; 1831. 654; 1834. 803; 1835. 320; 1838. 445, 575; 1843. 1095; 1845. 755—756. — TJkv 1850. Nr. 8845. — KvPJegyz VI. 109. — ProtCons 1830. 89.

Szász Márton. Kőműves. 1799-ben a Gubernium intézkedik, hogy megkezdett építkezéseit folytathassa. — ProtOecPolit 1799. 542.

Szász Mihály. Kőműves. 1799-ben azért panaszol, mert taxát vetettek rá. 1809-ben a sóút kőhidját építi, s házára immunitást kér addig, amíg a városnak dolgozik. 1813-ban a kajántói patak kőhidjának tervét készíti el, s az idegen bor tilalmának megszegése miatt lesz kellemetlensége. 1822-ben katonának fogott fiát akarja kiszabadítani. 1831-ben örökség miatt perel. 1841 körül Szennyei István asztalosnak épít. 1841—1850 között sok kellemetlensége van adósság miatt. Az anyakönyvek szerint ebben az időben legalább három Szász Mihály kőműves él. Nem lehet megkülönböztetni őket egymástól. — ProtOecPolit 1799. 491; 1809. 721; 1813. 288, 340—341; 1822. 198, 245; 1839. 78. — ProtJurid 1831. 918, 989; 1841. 97, 158, 45-8, 577; 1843. 1248; 1845. 70, 493; 1847. 287, 329, 638. — TJkv 1848. Nr. 30, 788; 1850. Nr. 1537.

Szathmári György. Fazekas. Polg. eskü: 1770. II. 3. Az 1770-es összeírás idején nem fizet taxát, mert új házas. 1802-ben Dániel fia céhbe való felvételét kéri. 1804-ben legényével, Beregszászi Istvánnal van nézeteltérése. 1808-ban Ballá György fazekas panaszol rá. 1809-ben és 1811-ben a céhvel való nézeteltérését szeretné rendezni. 1823-ban már nem él. Feleségének egy kérvényéből az derül ki, hogy az elhunyt férj festette a Farkas utcai ref. templom fedelén a „számcserepeket”. — KvPJegyz V. 52. — KvLvt Fasc. II. Nr. 1512. — ProtOecPolit 1802. 73; 1804. 755; 1808.236; 1809. 508; 1810. 232—238, 630; 1811. 9. — ProtJurid 1824. 9. — ProtCons 1823. 59.

Szathmári György. I. Ezüstműves. 1821-ien becsüt készíti a Bethlen családnak. Polg. eskü: 1822. XII. 4. 1824 és 1834 között többször perel. 1834-ben hamis híreket terjesztenek róla holmi kincsekkel kapcsolatosan. 1838-ban Kolozsvári Ferencsel együtt a Kemény József gerendi udvarából ellopott arany és ezüst dolgokat vásárolnak, amiből hosszadalmas per keletkezik. Ugyanebben az évben elkészíti a ref. egyháznak az ajándékba kapott klenódiumok leírását. 1839-ben a céhvel van nézeteltérése egy legény elvétele miatt. 1841-ben egy aranygyűrű miatt támad kellemetlensége. 1842-ben öregségére való tekintettel azt kéri, hogy a katonaságtól megszökött fiáért ne őt vonják felelősségre, mikor azt sem tudja, hol van. Ugyanebben az évben vándor ékszerárusok portékáit vizsgálja meg. 1843-ban meghal. — Bethlen lvt. Becsülevél: 1821. V. 20. — ProtJurid 1824. 545; 1825. 880, 892; 1829. 601; 1838. 216, 493, 532, 541, 661; 1840. 59, 299; 1842. 436. — ProtOecPolit 1826. 40; 1828. 395; 1829. 1020; 1834. 1417, 1579; 1835. 437, 728, 968; 1839. 411; 1841. 796; 1842. 393, 583, 653; 1843. 12. — KvPJegyz VI. 93. — ProtCons 1838. 9.

Szathmári György. II. Ezüstműves. 1835-ben azt kéri a tanácstól, hogy a házánál szállásoló katonát helyezték máshova. 1836-ban ezüstvásárlás révén orgazdaság gyanújába esik. 1837-ben egy mentekötőért perel. 1838 és 1841 között Wesselényi Józsefnét pereli 2000 forintért. Ugyanebben az évben a piacsori házánál építkezik, ami miatt szomszédjával, gr. Teleki Imrével évekig tartó nézeteltérése támad. 1843-tól több pere van a város előtt. 1850-ben még említik nevét. — ProtOecPolit 1835. 377; 1836. 440, 515, 552, 553, 608, 675, 740; 806, 825, 956, 1082; 1838. 90, 677, 962; 1841. 387, 652; 1843. 647, 857. — ProtJurid 216, 237, 295, 432, 484, 493, 504, 532, 541, 623, 651, 661, 704; 1839. 490, 667,

836; 1841. 269; 1843. 142; 1845. 337, 991; 1846. 24, 75, 118, 151, 154, Nr. 4910; 1847. 41. — TJKv 1849. Nr. 1443; 1850. Nr. 2354.

Szathmári István. Fazekas. Polg. eskü: 1751. I. 27. — KvPJegyz IV. 214.

Szathmári Mihály. Fazekas. Polg. eskü: 1757. VII. 22. — KvPJegyz IV. 226.

Szathmári Sámuel. Fazekas. Polg. eskü: 1773. II. 4. — KvPJegyz V. 67.

Székelly Ferenc. Kőműveslegény. 1836-ban özv. Szlávy Dánielné háza javítása közben 200 aranyat talált, amit át is adott a tanácsnak, és az ebből járó „becsületes jussát” kéri. 1837-ben megújítja kérését. — ProtOecPolit 1836. 1139, 1465; 1837. 107.

Székelly, Joannes. Aranyműves. A polgárkönyvbe 1724. V. 11-én írják be mint unitárius vallású szász patriciust. — KvPJegyz IV. 122.

Székelly János. Mérnök. 1848-ban Gombáson határt mér Bánffy Miklósnak. 1850-ben kerületi mérnök, és kolozsvári lakását kéri vissza. — Bánffy lvt. Szerződés: 1848. II. 14. — TJKv 1850. Nr. 69, 5367.

Szekernyés János. Kőműves. 1830-ban Alföldi Antal első legénye, akit katonának fogtak. Mestere sikeresen közbenjár érdekében. 1841-ben megszőkteti Bíró István kőműves felelőségét, amiből hosszú évekig tartó pereskedés származik. 1844 után többször perelik adósság miatt. — ProtOecPolit 1830. 183; 1841. 389, 741; 1842. 83, 584, 641, 851; 1843. 620; 1846. 1097; 1849. 28. — ProtJurid 1842. 324; 1843. 249, 265, 956; 1844. 105, 133, 332, 464; 1845. 61, 325; 1846. Nr. 2495, 2879, 3301; 1847. 523. — TJKv 1848. Nr. 191; 1850. Nr. 2212, 4524.

Szemeriai Joó Dénes, Ötvös. 1802-ben becsüt készít Lázár Istvánnak. 1806-ban Lázár Sára gyöngyeit becsüli meg Ajtai Mózesrel. 1818-ban Burger Ferenc kőművespallértól 200 forint építési költség visszafizetését kéri. — ProtJurid 1806. 138; 1818. 594, 705, 735. — Lázár lvt. Becsülevél: 1802. II. 12.

Szentgyörgyi Bálint. Orgonakészítő. 1830-ban és 1839-ben a ref. egyház orgonáit vizsgálja felül. 1843 előtt a szucsági eklézsiának 700 forintért orgonát készít, de munkája halálával félbemarad. — ProtJurid 1843. 27, 31, 112. — ProtCons 1830. 73; 1839. 45, 49.

Szigeti János. Asztaloslegény. 1832-ben, 23 éves korában nősül. 1841-ben családjával együtt Havasalföldre kér útlevelet. 1843-ban több társával együtt arra kéri a guberniumot, hogy külön legényi társaságot alakíthassanak. Kérésüket 1845-ben megismétlik. A kivizsgálás során kiderül, hogy soha nem kérte felvételét a céhbe. 1846-ban a kiadott remek-darab nehézsége miatt panaszol a többi legénnyel együtt, de elkészítéséhez hozzá sem fogott. — KMatr VIII. 174. — ProtOecPolit 1841. 546; 1843. 930; 1844. 528; 1845. 188, 326, 1169; 1846. 650, 660, 1005.

Szilágyi János, alias Fazakas. Fazekas. 1770-ben taxafizetés szempontjából az utolsó előtti, ötödik kategóriába sorolják. Polg. eskü: 1771. II. 27. — KvLvt Fasc. II. Nr. 1512. — KvPJegyz V. 58.

Szilágyi Márton. Ács. Polg. eskü: 1798. V. 2. 1814-ben a Külső Monostor utcában újonnan épített házára kér immunitást. 1817-ben Apahidán a Szamos hídján dolgozik. 1826-ban alcéhmester. 1827-ben a szélvész miatti káraitra való tekintettel egyévi felmentést kér a beszállásolás elől. 1835-ben egyik lakója, Schaffer Raymund geometra azt kéri, hogy az ugyancsak ott lakó katonát tegyék máshova, mert nagyon sok zavart okoz. 1836-ban egy Enyedre szökött inasát akarja visszahozatni. 1839-ben betegségére való tekintettel az ellene elrendelt végrehajtást szeretném felfüggeszteni. 1841-ben szénafü-ügyben perel. — ProtOecPolit 1814. 113, 1108; 1817. 590; 1827. 208; 1835. 781; 1836. 1120. — ProtJurid 1839. 196, 367; 1841. 669. — KvPJegyz VI. 9. — Jakab: *Tört* III. 591—592.

Szilvási Gábor. Ácslegény. 1843-ban társaival együtt kontárságon érik, amikor Ken-deffi Farkasnének a Monostor utcában dolgozott. Ezért a céh elveszi szerszámait. Kéri, hogy engedjék dolgozni, mert mestere nem tud munkát adni neki. Megh. 1853. XII. 31-én, 48 éves korában. — ProtOecPolit 1843. 614, 637. — KMatr XII. 191.

Szoboszlai Mihály. Fazekas. Polg. eskü: 1759. VII. 10. 1770-ben taxafizetés szempontjából az utolsó, hatodik kategóriába sorolják. — KvPJegyz IV. 230. — KvLvt Fasc. II. Nr. 1512.

Szöllősi Gábor, Ötvös. 1717-ben fülbevalót becsül Teleki Pálnéknak. — Teleki lvt. KI. Becsü: 1717. I. 11.

Szöllősi Sándor. Üveges. Gyulai. Polg. eskü: 1827. XI. 21. 1831-ben felvételét kéri a lakatoscéhbe, hogy inast tudjon tartani. 1834 és 1836 között a kontárokkal hadakozik mint céhes mester, a céhes mesterek viszont betelepedett idegennek tartják. Az 1830-as években a Toldalagi—Korda háznál dolgozik. 1840-ben és 1841-ben a városnak készített 6 új lámpásért kér pénzt. 1842-ben centumpater szeretne lenni. 1843-ban a Külső Farkas utcában van háza. Az 1840-es években (1840, 1845, 1846, 1847, 1849) a kaszárnyát üvegezi. — Bethlen lvt. Számlák: 1830. I. nap nélkül; 1832. XII. 31.; 1834. XII. 31. — ProtOecPolit 1831. 636;

1834. 9, 1457; 1835. 2, 290, 1289; 1840. 70, 391; 1841. 78, 299, 368; 1842. 1066; 1843. 55; 1845. 766; 1846. 26, 869; 1847. 287, 347. — ProtJurid 1836. 1013; 1840. 457. — TJKv 1848. Nr. 980; 1849. Nr. 867. — KvPJegyz VI. 107.

Szőlősi János. Aranyműves. Polg. eskü: 1745. X. 6. — KvPJegyz IV. 192.

Szöts Dániel. Építőmester, ácsmester. 1744 és 1745 között a város szolgálatában áll. — Bíró: *KSzMihály* 21. — Balogh 37.

Takács Mihály. Ács. 1770-ben olyan szegény, hogy nem fizet taxát. 1794-ben aláírja a régi céhszabályok visszaállításáért beadott kérvényt. — KvLvt Fasc. II. Nr. 1512; Nr. 1794/197.

Tamás György. Kőműves. 1801-ben Bélteki János házat renoválja, de részegeskedés miatt elveszti megbízatását. A tulajdonos túlfizetésért pereli. — ProtJurid 1801. 125, 618. — ProtOecPolit 1801. 130.

Tamás Mihály. Hidraulikus, „kútsínáló”. 1809-ben a Teleki házzal szembeni kutat „szivárványra” alakítja. 1810-ben a zsemlés ház előtti kutat igazgatja meg, és azt kéri a tanácstól, hogy mentse fel a közmunka alól. 1814-ben a Teleki ház előtti kutat renoválja, és munkája bérét kéri. 1816-ban özvegyét emlegetik. — ProtOecPolit 1809. 198; 1810. 242, 6911; 1814. 949; 1816. 203.

Tamási Péter. Ács. 1815-ben a városnak dolgozik, és munkája bérét kéri. — ProtJurid 1815. 695.

Tarczali (Tarcali, Tarczoli) János. Órás. Marosvásárhelyi. 1822-ben letelepedési engedélyt kér. Polg. eskü: 1824. III. 22. 1826-ban gr. Bethlen Imrének dolgozik. 1827-ben el is adja a külső Farkas utcai telkét. 1828-ban mint a város órása fizetése rendezését kéri, és arra panaszol, hogy a dobos megverte. 1829-ben elődjére hivatkozva fizetésemelést kér a három toronyóra igazgatásáért. 1830-ban 7400 forintért házat vásárol. 1831-ben lakást kér a várostól. 1834-ben a városi terhek viselése alól kér felmentést. 1832-ben Híd utcai házában kocsmát tart. 1835-ben a kaszárnya-alapnak tartozik. 1836-ban arról kér kimutatást, hogy Híd utcai háza mennyire van megterhelve. 1838-ban adósságért perel, és fát kér a várostól. 1839-ben tűzvészkárosult. 184H-ben házbér miatt perel. 1842-ben meghal. — ProtOecPolit 1822. 4; 1824. 787; 1828. 85, 205; 1829. 489—490, 548; 1830. 899; 1831. 174, 396; 1832. 757; 1834. 324; 1836. 28; 1837. 243; 1839. 132, 370; 1840. 231; 1842. 1018. ProtJurid 1826. 823; 1827. 920; 1829. 90; 1835. 371; 1836. 438; 1837. 254, 728; 1838. 407, 478; 1839. 448; 1840. 397; 1841. 31. — ProtCentumv 1830. 28; 1838. 31; 1839. 43. — KvPJeevz VI. 98.

Tauffer, Johann. I. Kárpitos. Lásd: B. Nagy 324. Vas megyéből való. Polg. eskü: 1803. IV. 20. — KvPJegyz VI. 27.

Tauffer János. II. Kárpitos. Polg. eskü: 1817. VIII. 13. 1821-ben apjával együtt boltot tart, ahol kárpitozott bútorokat árulnak. A céh nem akarja engedni, hogy az asztalosok nekik dolgozzanak, s ebből hosszadalmas vita alakul ki. 1843-ban még szerepel a neve az anyakönyvekben. — ProtOecPolit 1821. 189, 231, 289, 303, 347, 464. — KvPJegyz VI. 67. — KMatr IV. 273; VI. 30.

Tauffer József. Kárpitos. 1821-ben, 24 éves korában nősül. 1823-ban a Telekieknek dolgozik. 1825-ben a Redut kicsinosításánál működik közre. Polg. eskü: 1836. IX. 26. 1846-ban a házában lakó Bauer Antal asztalossal összevesz, és évekig perelnek. 1847-ben azt mondják róla, hogy már rég a Redut haszonbérloje, s ő a Temetési Társulat igazgatója is. 1847-ben azt kéri, hogy mivel a városon kárpitoscéh nincsen, legénye szabaduló levelét a tanács erősítse meg. 1848-ban munkája bérét kéri a várostól. — Teleki lvt. Nyugta: 1823. VI. 30. — ProtOecPolit 1825. 223; 1847. 69, 79, 163, 336. — ProtJurid 1846. Nr. 2078, 2615. — TJKv 1847. Nr. 2107, 7365; 1848. Nr. 1494, 1574. — KvPJegyz VI. 127. — KMatr IV. 291.

Teleki László. Aranyműves. Polg. eskü: 1755. XII. 13. 1770-ben taxafizetés szempontjából az utolsó, hatodik kategóriába sorolják. — KvLvt Fasc. II. Nr. 1512. — KvPJegyz IV. 223.

Teutscher Ignác. Festő. 1841-ben újoncnak fogják mint „nőtlen tekergő festőt”. — Jakab: *Tört* III. 707.

Thallinger, Friedrich. Mérnök. Lásd: B. Nagy 324—326. 11796-ban házasodik Kolozsváron. 1796-ban geometra provinciális. 1817-ben újránosiil a Tökus mérnöksaládból. Megh. 1836. III. 11-én, 71 éves korában. — KMatr III. 28, 132; IV. 124, 135, 270; V. 104; VIII. 67; XI. 231.

Theiry Ferenc. Aranyműves. 1849-ben nősül, s abban az évben meg is hal. Szentpétervárról való, 54—56 éves. — KMatr IX. 37; XII. 129.

Thorotzkai János. Fazekas. Polg. eskü: 1767. XII. 2. — KvPJegyz V. 42.

Thorotzkai Márton. Fazekas. Polg. eskü: 1789. III. 13. — KvPJegyz V. 131.

Timár András. Kőfaragó. 1806-ban társaival együtt Kocsárdi kőfaragó mesterre panaszol, aki üti-veri őket és nem hajlandó kontraktus szerint fizetni nekik. 1808—1810 között a Toldalagi—Korda ház lépcsőjét faragja. 1811 körül Intze Sámuel ref. papnak vízvezető köveket farag. Ugyanebben az évben félbehagyott munkája miatt van kellemetlensége. 1833-ban, 65 éves korában újránősül. 1834-ben fia eladta a házat a feje fölül. 1840-ben testvére halálával annak házát magának kéri. 1841-ben pere van a város előtt. — Bethlen lvt. Prot. (1809) III. 38, 39; (1810) I. 11, 32, 33. — ProtJurid 1806. 576; 1834. 834; 1840. 978, 1044, 1060; 1841. 210. — ProtOecPolit 1811. 342. — KMatr VIII. 115.

Timár János. Építőmester. Lásd Dési Timár János.

Timár Mihály, de Dés. Kőfaragó, szobrász. András fia. Az anyakönyvekben 1822 és 1845 között találkozunk a nevével. 1834-ben megfelel apjának a házadással kapcsolatos panaszára. — KMatr IV. 179, 210; V. 49, 119, 175, 213; VI. 36, 71, 77. — ProtJurid 1834.904.

Tókus István. I. Mérnök, geometra. Lövétei. Az anyakönyvben 1796—1812 között fordul elő a neve. 1805-ben erdómérésért napi 2 forint diurnát kap. 1806-ban egy beadott esketéslevelét kéri hitelesíteni. 1809-ben királyi szolgálatára való tekintettel azt kéri, hogy mentesítsék az Insurrectionale Quantumtól. 1809-ben a kőhordásról jelent. 1810-ben a város 440 fitt értékű szénát vásárol tőle. 1828-ban özvegyét emlegetik. 1835-ben Thallinger mérnök rendezi adósságát a Tókus árvákkal szemben.

1804. Kolozsvár. A Monostor, Magyar és Hídelve utcák kövezési tervét készíti el. Megvizsgálja a Békás patakon való átkelés veszélyességét. Megbízják az utak rendbetételével.

1806. Uo. A kishíd és a Dániel palló megépítését ellenőrzi.

1813. Uo. A kajántói patak kőhidjának tervét hagyja jóvá.

ProtOecPolit 1804. 148—150, 352, 528—529; 1805. 265; 1809. 331, 761; 1810. 296; 1813. 340—341. — ProtJurid 1806. 809; 1828. 146; 1835. 1347. — ProtCentumv 1806. 169. — KMatr III. 134, 157, 179, 185, 239; IV. 4, 53. — Jakab: *Tört* III. 615—624.

Tókus István. II. Mérnök. Az Aedilis Directio mellett gyakornok. 1837-ben elkészíti a Felső Szén utcai fahíd tervét, és a Monostor út igazításával kapcsolatos kérdésekről referál. 1838-ban Geizler Antal távollétében vezeti a Monostor úti munkálatokat, és a felügyelő szerepét tölti be. Megh. 1856. VI. 30-án, 46 éves korában. — ProtOecPolit 1837. 745, 1036; 1838. 57, 620. — ProtCentumv 1838. I. — KMatr XII. 226.

Tompa János. Mérnök. 1850-től városi mérnökként működik, ugyanakkor a város pénztárnoka is. Szolgálatba lépésekor mérnöki eszközöket kér, és szeretné, ha fizetését 600 forintra emelnék fel. 1850-ben felméri a város tizedeit és egynéhány országutat. Tudósít a libuczgáti malomnál lévő hídról. 10 öl követ ad az evangélikusoknak. A kardosfalvi és a hídelvei nagyhíd állapotáról jelent. — ProtCentumv 1850. 32, 120, 141, 156, 167. — TJKv 1850. Nr. 3593, 4773, 5349, 5642, 7254, 7422, 7864, 9197.

Tordai Dániel. Fazekas. Polg. eskü: 1764. III. 3. 1770-ben taxafizetés szempontjából az utolsó előtti, ötödik kategóriába sorolják. — KvLvt Fasc. II. Nr. 1512. — KvPJegyz V. 23.

Tordai György. Fazekas. Polg. eskü: 1773. II. 4. 1770-ben taxafizetés szempontjából az utolsó, hatodik kategóriába sorolják. — KvLvt Fasc. II. Nr. 1512. — KvPJegyz V. 67.

Tordai István. Ötvös. Polg. eskü: 1765. VII. 6. 1770-ben taxafizetés szempontjából az utolsó, hatodik kategóriába sorolják. — KvLvt Fasc. II. 1512. — KvPJegyz V. 31.

Tóth György. de Misztótfalva. I. Ácsmester, „architectus”. Polg. eskü: 1724. VIII. 25. 1747—1748 között a Szent Mihály templom harangjainak felhúzásánál működött közre. 1751—1756 között részt vesz a Szt. Mihály templom restaurálásában. 1770-ben olyan szegény, hogy taxát sem fizet. — KvPJegyz IV. 124. — KvLvt Fasc. II. Nr. 1512. — Bíró: *KSzMihály* 20, 42. — Balogh 36.

Tóth György. II. Ács. 1805-ben Leder József 200 forintjáért pereli. 1810-ben szomszédjára panaszol. 1816-ban a református egyház házait vizsgálja meg. Tevékenysége összemosisodik a következő Tóth Györgyével. — ProtJurid 1805. Nr. 1164, 1416; 1810. 365. — ProtOecPolit 1813. 445, 703—704. — ProtComs 1816. 338.

Tóth György. III. Ács. Polg. eskü: 1823. 1824-ben a ref. egyháznak istállót javít. 1826-ban a céh névsorában szerepel. 1836-ban menyére panaszol. 1837-ben felesége halálával osztóbírákat kér. Az osztozás még 1839-ben is folyik, amikor ugyancsak ácsmesterséget folytató Mihály fia halálával újabb családi perlekedésre kerül sor. — KvPJegyz VI. 95. — ProtJurid 1836. 109; 1837. 519, 944; 1838. 116, 311, 333, 487, 562, 598, 608, 675, 771; 1839. 269, 319, 407, 468, 480, 677, 679, 764, 921; 1840. 399, 700, 750, 791; 1841. 84, 744; 184 . 401. — ProtOecPolit 1839. 399. ProtCons 1824. 3; 1838. 80. — Jakab: *Tört* III. 591—592.

Tóth István, alias Misztótfalusi. Ács. Polg. eskü: 1720. V. 12. — KvPJegyz IV. 110.

Tóth István. Ácslegény. Egerből származik. 1845-ben 38 éves, és az egri tanácstól árvarészét kéri. 1846-ban megismétli kérését. — ProtJurid 1845. 642; 1846. Nr. 4881.

Tóth József. Ács. Polg. eskü: 1757. VIII. 18. 1770-ben taxafizetés szempontjából az utolsó előtti, ötödik kategóriába sorolják. 1794-ben aláírja a régi céhszabályok helyreállításáért beadott kérvényt. — KvPJegyz V. 226. — KvLvt Fasc. II. Nr. 1512; Nr. 1794/197.

Tóth Pál. I. Ács. Polg. eskü: 1794. III. 10. 1795-ben a Jósika ház fedélszékét ácsolja. 1796-ban igaztalanul megvádolja a gubernium előtt az öreg mestereket, azért megpirongatják és pár napra bezárják. 1810-ben „fő portiójának” leszállítását kéri. — KvLvt Nr. 1795/61; 1796/431. — ProtJurid 1796. 20, 30. — ProtOecPolit 1810. 78. — KvPJegyz V. 160.

Tóth Pál. II. Ács. 1844-ben azt panaszolja, hogy már 16 éve legényeskedik, és a céh még mindig vonakodik felvenni tagjai közé. Remekét elkészítette, de olyan rajzokat követelnek tőle, melyek „ittén elé sem is forduló építményekhez” valók. Azt kéri, hogy fogadják el meglévő rajzait, és minden további meghurcolás nélkül vegyék fel a céhbe. A tanács támogatja felvételét. 1845-ben már mint mester vizsgálja felül a kontárokat. 1846-ban Bauer Györggyel perel. 1847-ben telekkiigazítást kér, és felemelt taxája ellen tiltakozik. 1848-ban és 1849-ben fazekas Binetz Istvánnal perel. 1850-ben munkája megbecsültetését kéri.

1844. Kolozsvár. Walther András zsemlés Belső Magyar utcai házának fedélszerkezetét ácsolja.

1847. Uo. A piaci sátrak ács munkáját végzi.

1850. Uo. „Gyulai úrnál” dolgozik.

ProtOecPolit 1844. 404, 478, 576—577, 690, 914; 1845. 507, 1453; 1847. 123, 139, 244, 285, 347, 459; 1849. 16, 49, 123. — ProtJurid 1846. Nr. 1832, 2529; H848. 335, 409, 462, 485, 504, 579, 611, 619. — TJkv 1848. Nr. 101, 2830; 1850. Nr. 158.

Töltséres Jakab (*Töltséres Német, Jacobus Laminarius*). Pléhes. A XVIII. század közepén a rováskönyvekben többször előfordul a neve. 1740-ben a „scholában” lakik. — KvLvt Fasc. I. Nr. 19.

Töltséres Sámuel. Pléhes. 1756-ban a Magyar negyedben van 70 forint értékű háza. — KvLvt Fasc. II. Nr. 1193.

Török Péter, de Taploca. Ács. Polg. eskü: 1721. III. 5. — KvPJegyz IV. 113.

Traugott, Hesse. Kőfaragó. 1842 előtt Kolozsváron működik. A tanács 1841-es adóhátraléka miatt keresteti, és Szamosújváron meg is találja; éppen a várban dolgozik. Az odavaló tanácsot arra kéri, hogy adóját hajtja be rajta. — ProtOecPolit 1842. 1214.

Trintsin Lőrinc. Kőműveslegény. 1805-ben Szamosújvárra szökik, és a tanács a pallérok kérésére visszaküldését szorgalmazza a szamosújvári tanácstól. Megh. 1826. V. 30-án, 45 éves korában. — ProtOecPolit 1805. 480, 561. — KMatr XI. 13.

Tsinisek, Edvardus. Pictor sodalis. Morvaországi. Megh. 1845. III. 18-án, 19 éves korában. — KMatr XII. 58.

Tunki János. Asztalos. 1785-ben a Szent József szeminárium épületeiről készít becsüt másokkal együtt. — KvLvt Fasc. II. Nr. 2147.

Tyrol Péch Andreas. Asztalos. Pech Severinus fia. Az 1770-es összeírás idején cselédestül dolgozik, s taxafizetés szempontjából az utolsó előtti, ötödik kategóriába sorolják. 1785-ben a Szent József szeminárium épületeiről készít becsüt másokkal együtt. — KvLvt Fasc. II. Nr. 1512, 2147.

Tyuk György. Fazekas. 1770-ben taxafizetés szempontjából az utolsó, hatodik kategóriába sorolják. — KvLvt Fasc. II. Nr. 1512.

Tyuk Pál. Fazekas. Polg. eskü: 1744. I. 31. 1770-ben taxafizetés szempontjából az utolsó előtti, ötödik kategóriába sorolják. 1796-ban már nem él. — KvPJegyz IV. 187. — KvLvt Fasc. II. Nr. 1512. — ProtJurid 1796. 62.

Tyukodi Johannes, alias Fazakas. Fazekas. A polgárkönyvbe 1720. I. 29-én írják be mint száz unitáriust. — KvPJegyz IV. 108.

Ugron János, de Nagyajta. Ács. Polg. eskü: 1734. VII. 17. — KvPJegyz IV. 160.

Újfalvi Zsigmond. Asztaloslegény. 1819-ben mint inas Vas Józseftől Marosvásárhelyre, szülővárosába szökik. 1821-ben és 1822-ben a céhre panaszol, amiért legény letére inasi teendők elvégzésére kötelezik. — ProtJurid 1819. 1363. — ProtOecPolit 1821. 368; 1822. 78, 413.

Újhelyi Gábor. I. Aranyműves. Polg. eskü: 1721. X. 8. 1722-ben állt be a céhbe. Később kincstári arany- és ezüstbevéltő, majd 1764-ben céhmester lesz. Ma is meglévő házát (Minorita utca és Augusztus 23. utca sarok) 1756-ban 300 forintra értékeli. Az 1770-es összeírás idején már halott. — KvPJegyz IV. 115. — KvLvt Fasc. II. Nr. 1193, 1512. — Kelemen Lajos: *Egy kétszáz éves kolozsvári ház és jelvényei*. P 1925. 285—286.

Újhelyi Gábor. II. Aranyműves. Rézmetszéspróbáját 1742-ben készíti el. Polg. eskü: 1753. XII. 12. 1770-ben taxafizetés szempontjából az utolsó, hatodik kategóriába sorolják. 1774-ben Rhédei Zsigmondné és Teleki Sámuelné ékszereit becsüli meg Jó Dénessel. 1785-ben pere van a város előtt. 1786-ban újonnan épített háza számára felmentést kér a beszállásolás terhe alól. 1799 előtt hal meg. — Wesselényi lvt. Becsü: 1774. III. 3. — KvLvt Fasc. II. Nr. 1512. — ProtJurid 1785. 337; 1786. 578. — ProtOecPolit 1799. 29. — KvPJegyz IV. 122. Kelemen: Ötv.

Újhelyi Gábor. III. Aranyműves. Lásd: B. Nagy 326. Polg. eskü: 1809. IV. 25. 1830-ban a református egyháztól 400 forintot kér kölcsön, biztosítéku bemutatja a Hosszú Szappan utcában lévő telke becsüjét. — KvPJegyz VI. 44. — ProtCons 1830. 39.

Umlich Michael. Kőműves. Lásd: B. Nagy 326.

Umling Joannes. Asztalos. Lásd: B. Nagy 326. Polg. eskü: 1772. VIII. 24. Szász patríciusnak jegyzik be. — KvPJegyz V. 65.

Umling Lőrinc. I. Asztalos. Lásd: B. Nagy 326—327. A polgárkönyvbe Laurentius Asztalos de Szász Kézd név alatt írják be 1742. VI. 23-án mint szász „arcularius”-t. — KvPJegyz IV. 185.

Umling Lőrinc. II. Asztalos. A polgárkönyvbe 1763. II. 23-án jegyzik be mint Laurentius Umling szász „arcularius”-t. — KvPJegyz V. 18.

Umling Sámuel. Asztaloslegény. 1828-ban gyereket kereszteli. 1839-ben azért panaszol, hogy már tíz éve a maga kezére dolgozik, és a céh most kezdi akadályozni munkájában. 1855 előtt hal meg. — KMatr V. 40; XII. 216. — ProtOecPolit 1839. 596.

Ungvári György. Mérnök. 1833-ban pert indít Winkler Filip ellen 300 rhénes forint és 20 császári arany felvétele miatt. — ProtJurid 1833. 599.

Ungvári István. Lakatos. Lásd: B. Nagy 327.

Uberlacher Anton. Ács. Lásd: B. Nagy 327—328. Polg. eskü: 1775. XII. 4. Az anyakönyvekben ugyancsak 1775-től szerepel a neve. Megh. 1797. IX. 20-án, 55 éves korában. A templom mellé temetik. — KvPJegyz V. 81. — KMatr III. 69.

Várad Ferenc. Építőmester. 1817-től 1819-ig Füzi Mártonnal építési vitája van. Polg. eskü: 1825. I. 28. 1827-ben borvásár miatt perelik. 1832-ben Rozner Ferenc Magyar utcai házáról készit becsüt. 1834-ben a ref. egyházi házakat javítja. 1837-ben és 1838-ban különböző pereit vannak. 1840-ben Kovács István csizmadia házának felépítését vállalja, de nem csinálja meg. 1843-ban felesége azzal vádolja, hogy elidegenítette birtokait. Ugyanebben az évben Tauffer Ferenc 1000 forintért pereli. 1844-ben 3000 forint kölcsönért leköti Külső Magyar utcai házat és telkét. — ProtJurid 1817. 772; 1818. 486; 1819. 224; 1827. 41, 259; 1837. 30, 463, 665; 1838. 210; 1843. 339, 535, 593, 902, 1151; 1844. 791. — ProtOecPolit 1840. 523. — KvPJegyz VI. 100. — ProtCons 1832. 15; 1834. 48.

Várad János. Fazekaslegény. Tasnádon mester volt, de Kolozsvárra jövén, kénytelen legényként szolgálni. A céh nem akarja féldíjért felvenni tagjai közé, holott a város ráparancsolt. — ProtOecPolit 1839. 63, 112.

Várad József. Fazekas. Tasnádi születésű. 1838-ban még legény, de mint házas és birtokos polgár kéri a városi polgárok közé való felvételét. Polg. eskü: 1838. V. 29. 1838-ban és 1839-ben céhbe lépése körül vannak bonyodalmak. 1842-ben Bánffy Miklósnénak két svéd és egy „öt csőjű Dániel” kályhát ad el. — KvPJegyz VI. 133. — ProtOecPolit 1838. 433, 948; 1839. 292. — Bethlen lvt. Szerződés: 1842. XI. 10.

Várfalvi István. Ács. 1770-ben taxafizetés szempontjából az utolsó, hatodik kategóriába sorolják. — KvLvt Fasc. II. Nr. 1512.

Varga Mihály, de Káján. Ács. Polg. eskü: 1717. V. 20. — KvPJegyz IV. 97.

Varga Sámuel. I. Asztalos. Hajduhadházi. 1801-ben a céhbe való felvételét kéri. 1804-ben arra panaszol, hogy nem adnak neki mesterlegényt. 1809-ben adócsökkentést kér. Polg. eskü: 1810. V. 9. 1811-ben 300 forint kölcsönt kér a várostól. 1812-ben szomszédjával építésszabási nézeteltérése van. 1816-ban egy koporsó árért perel. 1817-ben lakatos Steigitzer Antalt pereli. 1819-ben a Földvári házhoz épületasztalosi munkát készit, s annak rossz minősége miatt van kellemetlensége. 1821-ben Balogh Antal kőművespallér azért panaszol rá, mert elfogadott munkáját megdrágította. 1823-ban centumpaternek kéri magát. 1830-ban a magisztrátust szidja a legénykérdésben hozott határozata miatt. 1837-ben adókedvezményt kér, mivel a munkára már alkalmatlan. 1840-ben ugyanezért folyamodik. 1841 és 1843 között vejével és lányával perel. — KvPJegyz VI. 48. — ProtOecPolit 1801. 105; 1804. 302—303; 1809. 701; 1811. 66; 1819. 340; 1823. 917; 1830. 626, 694; 1837. 1079; 1840. 491; 1841. 281; 1843. 1161; 1844. 1231. — ProtCentumv 1811. 19. — ProtJurid 1812. 152, 259, 602; 1816. 996; 1817. 151, 244; 1821. 1078, 1168, 1303, 1356, 1666.

Varga Sámuel. II. Asztalos. Polg. eskü: 1821. IX. 27. 1824-ben a Hosszú Szappan utcában vásárolt háza árához kölcsönt kér az egyháztól. 1828-ban új építkezései miatt pereli

Újhelyi Gábor ötvös. 1836-ban azt kéri a tanácstól, hogy a házához szállásolt katonát tegyék máshova lakni. 1841-ben Bethlen Borbálának készít óutorokat. 1843-ban Bánffy Miklósnak bútort javít. — KvPJegyz VI. 84. — Bethlen lvt. Szerződés: 1841. V. 13.; 1843. XII. 18. — ProtJurid 1828. 852. — ProtOecPolit 1836. 1505. — ProtCons 1824. 129.

Vásárhelyi István, alias Eötves. Aranyműves. Polg. eskü: 1703. XII. 1. — KvPJegyz IV. 67.

Vásárhelyi József, Ötvös. Rézmetszés próbáját 1772-ben készíti el. — Kelemen: Ötv.

Vásárhelyi Márton de Marosvásárhely. Aranyműves. Polg. eskü: 1705. VII. 13. — KvPJegyz IV. 68.

Vas (Vass) József. Asztalos. 1808-ban egy béresét fogságba téteti, mert nem vigyázott a rábízott jószágra. 1809-ben felmentik céhmesteri hivatalából, a fertálykapitányság és subperceptorság alól, és megszüntetik centumpateri jogát, mivel Gut András asztaloslegény céhbe állása vitájakor nem engedelmeskedett a gubernium határozatának. Elvesztett hivatalait ismételt kérésére sem kapja vissza. 1811-ben birtokos voltáról kér bizonyítványt. 1813-ban Bánffy László pereli a neki okozott károkért. Ekkortájt közös árulóboltot tart vejével, Paksi Sándorral. 1815-ben „bútorfabrikát” is akarnak alapítani. Mivel azonban Vas Paksit igyekszik kihasználni, és nem fizet neki, hosszadalmas perlekedésbe bonyolódnak, mi több, bosszúból vejét még a céhből is kizáratja. 1816 és 1817 között Nedöczi György asztalossal pénz miatt perel. 1817-ben amiatt van kellemetlensége, hogy egy francia nyergeslegénnyel végezteti bútorai kárpitosmunkáját. 1819-ben egy marosvásárhelyi és egy szegedi legénye szökik meg tőle, ez utóbbi 105 forint adósságot hagyván maga után. Ezért a szegedi tanácstól azt kéri, hogy a szökevényt küldje vissza hozzá. Kérését 1821-ben és 1823-ban megismétli. 1819-ben és 1820-ban arra kéri a tanácsot, hogy óvári vagy Magyar utcai házát tegye immunissá. 1820-ban építkezésébe szólnak bele. 1821-ben és 1822-ben aranyműves Binetz Istvánnal van pere. 1822-ben leánya pereli örökség miatt. 1825-ben örökösait emlegetik. Felesége a Huszár József aranyműves özvegye. — ProtJurid 1808. 162; 1811. 332, 402, 408, 548, 821; 1813. 361, 603, 796; 1814. 1081; 1815. 109, 115, 439, 460—462, 579; 1816. 322, 506, 710, 750, 802, 935, 1063; 1817. 313, 340, 384, 707, 1046—1056; 1818. 808; 1819. 1231—1232; 1820. 185, 291; 1821. 136, 918, 955, 1646; 1822. 644, 1109; 1823. 358; 1825. 899. — ProtOecPolit 1809. 845, 862; 1810. 377; 1811. 817; 1814. 4, 121—122, 289, 1077; 1815. 9, 131; 1817. 45, 58—59, 345—348; 1819. 701; 1820. 500; 1821. 175; 1822. 185. — ProtCentumv 1810. 27; 1811. 4.

Vas Sámuel. Kőműves. 1817-ben a Splényi ezred dobosa. A tanácstól jó magaviseletéről, valamint arról kér testimóniumot, hogy mesterségével el tudja tartani magát. Ez alapján ugyanis reméli, hogy ki tudja eszközölni szabadulását. 1820-ban gyermekét kereszteli. — ProtOecPolit 1817. 88. — KMatr IV. 152.

Véber Mihály. Ács. 1786-ban Paszmoson a Teleki udvarházat renoválja, és mellékhelyiségeket épít. 1787-ben Kővárhosszúfalun a Teleki kastély megkezdett francia fedelét fejezi be, befedi a virágházat, és kaput készít. — Teleki lvt. Kh. Szerződés: 1786. VII. 25.; 1787. I. 20.

Vég János. Kőműves. Az 1770-es összeírás idején a külvárosban lakik, s mivel új házas, nem fizet taxát. — KvLvt Fasc. II. Nr. 1512.

Velther (Verther), Michael. Kőműves. Nagyszebeni. 1822-ben birtokot szerezvén, a városi polgárok közé kéri felvételét, minden taxa nélkül, mivel az emlékoszlop felállításában nagy érdemei vannak. 1828-ban mostohagyermekéi részére divíziót kér. 1829-ben peres ügye van 1831-ben osztozás miatt szerepel a peres iratokban. Megh. 1844. IX. 29-én, 75 éves korában. — KvPJegyz VI. 92. — ProtOecPolit 1822. 612. — ProtJurid 1828. 387; 1829. 103; 1831. 865. — KMatr XII. 54.

Veniczei Sándor de Kolozsvár. Aranyműves. Polg. eskü: 1730. II. 18. — KvPJegyz IV. 146.

Veréb György. Kőműves. 1805-ben Szamosújvárra szökik, s a tanács a pallérok kérésére visszaküldését kéri. 1806-ban a Toldalagi—Korda ház építésénél dolgozik. — ProtOecPolit 1805. 480, 561. — Bethlen lvt. Parot. 1806. 3.

Veress Albert. Festő. 1831-ben arról kér testimóniumot, hogy apja, Veress Mátyás divízor és nemes ember volt. — ProtOecPolit 1831. 1413.

Veress (Veres) András. Kőműves. 1810 előtt Steinbach Jánosnak épít. 1810-ben és 1811-ben munkaadójára panaszol. 1813 és 1815 között Sohleger Antallal végzett rossz munkája miatt pereli Fellegvári András. — ProtOecPolit 1810. 802; 1813. 703—704. — ProtJurid 1811. 77; 1813. 635; 1814. 155, 898; 1815. 640.

Veress (Veres) György. Lakatos, Nagyágról. 1838-ban, 25 éves korában rézmetszést tanul a bécsi Akadémián. 1842-ben Hentzenberger lakatos hozatja ide Bécsből, és ő bocsátja remek-évre, de a céh el akarja venni tőle. A vita még 1843-ban is folyik. Polg. eskü: 1844.

IV. 10. 1844-ben kemencecsövet csinál Bethlen Domokosnak. 1850-ben a kaszárnyánál és Urban szállásán dolgozik. — Bethlen lvt. Szerződés: 1844. XI. 27. — ProtOecPolit 1842. 1141; 1843. 80; 1846. 546. — TJKv 1850. Nr. 129, 660, 3004, 4106, 4367. — KvPJegyz VI. 153. — Pataky 239.

Veress Márton. Festő, Mátyás fia. Szül. 1786. XI. 12. 1810-ben Kolozsvári Sámuel két képét renoválja 6 aranyért. 1811-ben a Teleki—Pataki ház nagyajtójára címet fest, és a lepcsőmellvéd aranyozási munkáját javítja, amit apja csinált. 1814-ben gyermekét kereszteli. — Teleki lvt. Kh. Költésnapló: 1811. III. 24.; 1811. V. 13. — KMatr III. 28; IV. 76. — ProtJurid 1810. 36. — Bíró Vencel: *Veress Mátyás*. MÉ 1960/2. 122.

Veress Mátyás. Festő. Lásd: B. Nagy 328—329. 1765-ben veszi feleségül Perger Krisztinát, 1782-ben Csűrös Annát. Jozefa lányát 1785-ben Teleki József és Mikes Mária kereszteli, András fiának 1795-ben Kemény Farkas a keresztapja. 1797-ben Tamás fiát Bergmannék tartják a keresztvíz alá. Megh. 1809. XII. 2. — KMatr II. 107, 113, 117, 129, 160, 175, 184, 198, 209, 216, 218, 240, 241, 302, 364; III. 4, 10, 13, 14 24, 28, 45, 46, 107, 119, 123, 133, 137; IV. 18.

Veress Mihály. Asztalos. Polg. eskü: 1767. XI. 21. Az 1770-es összeírás idején még dolgozik, de sokat betegeskedik. Taxafizetés szempontjából az utolsó, hatodik kategóriába sorolják. — KvLvt Fasc. II. Nr. 1512. — KvPJegyz V. 41.

Vertyáczkó János. Asztalos. Az iratok hol tordainak, hol kolozsmonostori mesternek mondják. A céh kontárságon éri, és elveszi szerszámain. A gubernium azonban elrendeli a városnak, hogy szerszámaint adja vissza, mivel a céh abba nem szólhat bele, hogy idegen törvényhatósági mesterek idevaló polgárok számára a saját házukban dolgoznak-e vagy sem. — ProtOecPolit 1842. 902.

Vestermajer Joannes Georgius. Pictor. 1749. X. 19-én házasodik. A család neve hosszú ideig szerepel az anyakönyvekben. — KMatr I. 307.

Víg Ferenc. Kőműves. 1824-ben peres ügye van. 1836-ban a Toldalagi—Korda háznál dolgozik Décsi Jánossal együtt. 1839-ben 300 forintért perelik. — Bethlen lvt. Nyugta: 1836. XI. 9. — ProtJurid 1824. 324; 1839. 402.

Víg István. Kőműves. 1811-ben azt kéri a tanácstól, hogy oldja fel a tordai lakos Nagy Mihállal kötött terhes egyezés alól. — ProtOecPolit 1811. 344.

Vigám János. Kőfaragó legény. 1800-ban katonának fogják, de Schindler Mihály kőfaragó mester kéri elbocsátását. — ProtOecPolit 1800. 932.

Villa Simon (Molnár Villa). Ács. 1814-ben az adósok börtönében ül, amiért Szentmiklóson vállalt munkáját nem végezte be. 1845-ben Kiermayer ácsállértől 110 váltó forintot vesz fel, amire Szén utcai telkét köti le. — ProtJurid 1814. 79, 196, 403; 1845. 332.

Vintzi György. Fazekas. Polg. eskü: 1764. II. 3. — KvPJegyz V. 21. *Visiner Joannes.* Kőműves. Lásd: B. Nagy 329.

Viski János. Kőműves. 1832-ben a Bethleneknek házfedelet javít. 1836-ban telekvásárlás miatt van peres ügye. 1844-ben egy hónapra bezárják, mert egy asszonyt „meglegyintgetett”. — Bethlen lvt. Nyugta: 1832. VIII. 28. — ProtJurid 1836. 951; 1844. 1000.

Visováti András, Ötvös. Polg. eskü: 1761. XII. 31. Átlagnál jobb anyagi helyzetére vall, hogy 1770-ben taxafizetés szempontjából a negyedik kategóriába sorolják. 1785-ben peres ügye van a város előtt. — KvPJegyz V. 12. — KvLvt Fasc. II. Nr. 1512. — ProtJurid 1785. 337.

Vitkovfszky (Viskofszki), Albertus. Lakkozó, pictor. 1844-ben gyermekét kereszteli. 1845-ben a város levéltárában végez lakkozómunkát. Megh. 1848. X. 23-án, 42 éves korában. — ProtOecPolit 1845. 1645. — KMatr VI. 46; XII. 112.

Vizi István. Fa- és rézmetsző. Lásd: B. Nagy 329. — 1806-ban újránősül, de meglehet, hogy fia az a „Stephanus Vizi de Csik Szt. Imre”, aki feleségül veszi Komp Veronikát. — KMatr III. 92.

Völgyi József. Pictor. 1844-ben kereszteli Victor Hugo nevű fiát. — KMatr VI. 50.

Wagner, Stephanus. Ötvös. Polg. eskü: 1748. IV. 3. 1770-ben taxafizetés szempontjából az utolsó, hatodik kategóriába sorolják. — KvLvt Fasc. II. Nr. 1512. — KvPJegyz IV. 200.

Weiss, Leopoldus. Kőműves. Az 1770-es összeírás idején háza nincs, taxafizetés szempontjából az utolsó előtti, ötödik kategóriába sorolják. — KvLvt II. Nr. 1512.

Weixelbraun Anton. Építőmester. A XIX. század közepén Názánfalvára készít egy homlokzattervet és alaprajzot. Ismerünk még tőle egy ugyancsak a XIX. század közepére datálható keltezetlen homlokzattervet és alaprajzot. — A Berzenczei család lvt. az AkLvt-ban. Dátum nélküli tervek. — A Marosvásárhelyi Ref. Kollégium iratai az AkLvt-ban. Dátum nélküli tervek.

Weixelbraun, Josef. Építőmester és kőfaragó. Felső-Ausztriából, a kremsi kerületből származik, és az allensteini (!) uradalom conscriptusa. 1822 körül jön Kolozsvárra, itt házasodik, s az Óvárban szerez házat magának. Az anyakönyvbe 1835-ben jegyzik be Josephus Weixelbraun 30 éves bécsi eredetű kőművespallért és Müller Teréziát. 1836-ban birtokos voltára való tekintettel a városi polgárok közé kéri felvételét, ami november 29-én meg is történik. Ugyanakkor a tanácsot arra kéri, hogy sok városi és vidéki „nevezetes építkezéseire” való tekintettel járjon közbe szülőhelyén elbocsátása érdekében. A tanács érdemeire való tekintettel teljesíti ezt a kívánságot, ami annyival is könnyebben megy, hogy Weixelbraun a katonai szolgálatra alkalmatlan. A megkeresésre kedvező válasz jön, de elbocsátó levelét csak 20 forint lefizetése ellenében adják ki, mivel engedély nélkül jött el otthonról. Ugyancsak 1836-ban újraépített óvári házára kér immunitást, és Bethlen Károllyal perel, aki vagy rossz munkája kijavítását, vagy 700 forintot követel rajta. A köztük lévő egyenetlenség évekig tart. 1837-ben megkapja otthonról szabaduló levelét. Ugyanebben az évben anyósa halálával örökséghez jut, és a Király utcai kijárás mellett telket vásárol. Szintén ekkor egy Eidelbos József nevű legénye 62 forintjával Pancsovára szökik, de később adósságáról váltót küld. 1838-ban óvári telkén építkezik, és engedélyt kér arra, hogy Király utcai telkét is beépítse. Ugyanebben az évben centumpaterségért folyamodik. 1840-ben Király utcai építkezései miatt nézeteltérése támad a városi Építető Bizottsággal, s csak a tanács erélyes közbelépése menti meg attól, hogy munkáját lebontassák vele. Ugyancsak kellemetlensége támad egy eladott régi háza tűzfala miatt. Ebben az évben a guberniumtól dicséretet kap, amiért egy csomó mintarajzát a helybeli rajziskolának ajándékozta. 1842-ben a cukorgyár néhány beszakadt boltozata miatt van kellemetlensége. 1843-ban a többi pallérral együtt őt is kötelezik az építési tervek bemutatására. 1844-ben meglopják. 1846-ban 2000 forint kölcsönért leköti Külső Közép utcai házat. 1846 és 1848 között a felvinci praetoriális ház vontatott építése miatt gyűlik meg a baja. 1847-ben azért panaszol, hogy Király utcai házában csökkentették a katonai szállás bérét. 1850-ben megőrül, s a város hirdetmény útján int mindenkit attól, hogy kezébe pénzt adjon. Megh. 1853. IV. 1-én, 49 éves korában.

1829. Koronka. A Toldalagi kastély terveit készíti.

1836 előtt. Kolozsvár. Az Óvárban lévő házat újíttja meg.

1836. Uo. Gr. Bethlen Károly Belső Király utcai házat építi.

1836 után Makfalva. Iskolát tervez és épít.

1838—1840. Kolozsvár. A Király utca sarkán házat épít. Felülvizsgálja a kapuk feletti tornyok állapotát.

1839. Uo. A Fellegvár oldaláról leszakadt köszikláról jelent. A városi fogháznak dolgozik. A Monostorkapu előtt a Cigánypatakra hidat épít. Egy bizottság tagjaként a Középkapu tornyáról jelent.

1840. Uo. Gr. Teleki Józsefné óvári házait építi.

1841. Uo. Br. Mikes Jánosnak a Belső Monostor utcában lévő házait építi.

1842 előtt. Uo. A cukorgyárat építi.

1843. Sáromberke. A Teleki kastélyt javítja.

1844—1850. Kolozsvár. A Toldalagi—Korda házhoz végez javításokat.

1844. Két tervrajz, ismeretlen helyre.

1846—1848. Felvinc. Praetoriális ház.

1847. Uzdiszentpéter. A Teleki udvarházat javítja, és kőfaragó munkát is ad hozzá.

1847. Mezősámsond. A ref. templomot építi.

1848. Kolozsvár. Horváth Miklós Farkas utcai újonnan építendő házának költségvetését készíti el.

1850 előtt. Uo. A Reduton végez javításokat.

XIX. sz. első fele. Erked. A templom tervei.

Keltezetlen rajzok: egy öttengelyes földszintes ház homlokzatterve, kastély-homlokzatterv, városi palotaterv.

Bethlen lvt. Kastélyterv: dátum nélkül. Szerződéses, elszámolások: 1844. XI. 23.; 1846. I. 9.; 1847. II. 10.; 1847. IV. 15, 16.; 1847. V. 10, 11, 12, 13, 14, 15.; 1847. V. 17, 18, 19, 20, 21, 22.; 1847. V. 26.; 1847. VI. 8.; 1847. VIII. 16.; 1848. III. 20, 21, 22.; 1848. IX. 12.; 1849. IV. 3.; 1849. VI. 13,14.; 1850. VII. 6. — Bánffy lvt. Költségvetés: 184. I. 30.; dátum nélküli városi palotaterv. — Teleki lvt. S. Elszámolás: 1843. X. 28.; 1847. május. — Lázár lvt. Dátum nélküli tervrajzok. — Wesselényi lvt. Missilis. Kelemen Beniamin levele: Zsibó, 1836. II. 26.; 1836. VIII. 29. — A Marosvásárhelyi Ref. Kollégium iratai az AkLvt-ban. Homlokzatterv: dátum nélkül. Részletrajzok: 1844. — GyűjtőLvt. A műemléktemplomok nyilvántartása II. 81. — ProtJurid 1831. 98, 141; 1837. 325, 669, 805; 1840. 489, 501—502, 654, 705; 1842. 323; 1846. 27. — ProtOecPolit 1832. 355, 617; 1836. 86—87, 916, 996, 1076, 1106, 1137; 1837. 49, 299, 649; 1838. 229, 416, 663, 718, 932, 968, 1054; 1839. 596, 597,

713, 738, 758, 787; 1840. 83, 288, 345, 388, 446; 1841. 487, 590; 1843. 695; 1844. 585; 1846. 860, 1129, 1268; 1847. 324, 659. — ProtCentumv 1836. 134; 1838. 130, 372, 442; 1839. 32; 1842. 136. — TJKv 1848. Nr. 1100, 1286, 1486, 1487, 1567, 3032, 3763, 3806, 3847; 1850. Nr. 1289, 1386, 1850. — KvPJegyz VI. 128. — KMatr V. 151, 153, 168, 178, 194, 245; VI. 62, 76, 89, 98, 152; VIII. 65, 147; XII. 178. — *Bíró: Kast* 80.

Wertlitz Károly. ötvöslegény. Breslauer születésű. 1824-ben arra kéri a céhet, hogy engedje remek-esztendőre, és vegye fel tagjai sorába. Ebben az évben gyermeke is születik. — ProtOecPolit 1824. 833. — KMatr IV. 210; V. 6.

Werner, Joannes. Ötvös. Polg. eskü: 1710. VI. 27. 1722-ben Újhelyi Gáborért vállal kezességet. — KvPJegyz IV. 74. — Kelemen Lajos: *Egy kétszáz éves kolozsvári ház és jelvényei.* P. 1925. 285—286.

Wilke, Joannes. Lakatos. Lásd: B. Nagy 329.

Wilker, Johann Wilhelm. Lakatos. Vagy azonos az előbbivel, vagy annak fia lehet. 1795-ben Kendilónán a Teleki kastély ajtóira és holmi ládákra szerel zárat. — Teleki lvt. KI. Szerződés: 1795. VIII. 27.

Winkler, Anton. Építőmester. 1810-ben nősül, Leder József Julianna nevű leányának férje, Kiermayer Christian ácspllér és Kindt Mihály építőmester sógora. 1811-ben megszökött adósát, Birta István kőművest keresi a szászvárosi tanácsnál. Ugyanakkor apósa ház-eladása kapcsán támadt perben kénytelen képviselni a Leder család érdekeit. 1814-ben az apósa halálával megüresedett centumpateri helyet magának kéri. Ezzel egyidőben faragóhelyet is kér a várostól Kindt Mihállyal együtt. 1815-ben a város malmát újraépíti. 1817-ben Aradon meghal, örökösei a várostól olyan testimoniumot kérnek, hogy ott maradt örökségét átvehessék. — ProtOecPolit 1811. 195; 1814. 170, 592; 1815. 507—508; 1817. 233. — ProtJurid 181L 260, 269, 355; 1812. 554. — ProtCentumv 1814. 98. — *Bíró: Gernyeszeg* 23.

Winkler, Filip. Építőmester. 1816-ban még Segesváron adózó polgár. 1817-ben már Kolozsvárról kéri meghalt Antal testvére örökségének kiadását, s segesvári adóhátralékát is itt keresik rajta. A polgárkönyvbe 1818. XII. 30-án írják be, mint aradi születésű kőművespllért. Az anyakönyvekben 1815-től szerepel a neve. Legtöbb gyermekét Kiermayerék keresztelik. 1823-ban és 1824-ben 1100 forintért pereli Szidor György csizmadiát. 1824-ben a Nagyteremben elfogyasztott italok árát követelik rajta. 1825-ben a segesvári tanács pereli. 1826-ban 120 forint adósság miatt végrehajtást rendelnek el ellene. 1828-ban Belső-Szolnok megye hozzá utasítja elszámolásra Tóth Imre kőművest. 1830 és 1836 között Czecz Zakariás dési lakossal perel. Ugyanakkor a szamosújvári tanáccsal is nézeteltérése van, amivel még a gubernium is foglalkozik. 1830-tól a dési fogház építésének félbehagyása miatt Belső-Szolnok megyével évekig tartó pere van. 1831-ben Konnert Antal kőműveslegény vándorkönyve kiadása miatt pereli. 1832-ben Alsó-Fehér vármegye szorgalmazza felvállalt munkája befejezését. 1833-ban Repper Friedrich kőműveslegény pereli, és Ungvári György mérnök panaszol rá 300 rhénes forint és 20 császári arany felvétele miatt. 1834-ben adósságai miatt kezését, Winkler Györgyöt szorongatják, aki azt ajánlja, hogy adós öccse nála lévő házi portékáit írják össze és adják el, mivel Vulkánba ment dolgozni. Perei kapcsán kiderül, hogy szegény és semmi ingatlana nincs, miből sok tartozását fedezni tudná. 1836 őszén Vulkánból visszatérőben Szászsebesen hal meg. Több ezer forintot kitevő adósságai miatt unokaöccsét, Kiermayer Károlyt zaklatják még éveken keresztül, amíg 1845-ben tetemes anyagi áldozattal véget nem vet az ügynek. Az anyagi csőd családját annyira tönkreteszi, hogy felesége éveken keresztül másoknál kénytelen szolgálni.

1820—1823. Kendilóna. A Teleki kastélyt javítja, ajtót farag, és csúrt épít.

1821—1828. Kolozsvár. A Teleki—Pataki házat javítja.

1824 előtt. Nagyterem. A Bethlen kastélyt építi.

1826—1829. Kolozsvár. A Heidendorf generális szállásának rendbetételéhez szükséges költségvetést írja alá.

1828. Uo. Bánffy József guberniumi tanácsosnak egy új épületrészt tervez.

1828 körül. Dés. A fogházat építi.

1830 körül. Nagyenyed. A katonai kórházat építi.

1834 körül. Vulkán. A „veszteglő” hivatalnál épít.

Teleki lvt. Kh. Szerződés: 1820. VIII. 31.; 1821. III. 5. Költségvetés: 1820. VI. 21.; 1821. VIII. 11. Nyugták, elszámolások: 1821. IV. 6.; 1821. V. 26.; 1821. V. 31.; 1821. VI. 27.; 1821. VII. 21.; 1821. X. 17.; 1821. XI. 1.; 1821. XI. 26.; 1828. IV. 18. — Lázár lvt. Elszámolás: 1826. VIII. 29. Költségvetés: 1829. VII. 20. — Bánffy lvt. Költségvetés: 1828. III. 8. — ProtOecPolit 1817. 233, 277; 1828. 95; 1830. 695, 1158; 1831. 738, 981; 1832. 666; 1834. 69, 125, 239, 1217; 1837. 180, 209, 769; 1838. 451. — ProtJurid 1823. 202; 1824. 138, 882; 1825. 76, 107—108, 398, 670; 1826. 703; 1828. 263; 1830. 231, 302, 459; 1831. 270, 334, 519, 659, 664, 675, 968, 1106; 1833. 253, 543, 599; 1836. 339, 713; 1842. 15;

1844. 22; 1845. 121. — KvPJegyz VI. 71. KMatr IV. 96, 113, 129, 143, 169, 209, 215; V. 13, 38, 47, 76, 79, 104. — Bíró: *Bonchida* 150.

Winkler, Georgius. Építőmester. Aradi származású. Az anyakönyvekben 1811-től szerepel a neve. 1816-ban br. Bánffy Elek pereli, mert a szomszéd ház építésével istállója fedelét megrongálta. 1817-ben a segesvári királyi perceptor az 1816-os évre adóhátralékot kér tőle. Ugyancsak 1817-ben meghalt Anton testvére örökségét szeretné átvenni a többi örökösrel együtt. 1818-ban a Monostorkapun kívül épített emeletes házára kér immunitást. Ugyanabban az időben a Schenk házat is megveszi, és december 30-án leteszi a polgári esküt. 1819-ben centumpaternek választják. 1820-ban a Belső Szén utcában megvásárolt házat a szomszéd épületekkel egy vonalba akarja építeni, s ezért telekkiegészítést kér. 1822-ben Kiermayer Christiannal együtt arról kér testimóniumot, hogy fekvő örökségük könnyen ér 20 000 forintot. 1830-ban a szamosújvári tanáccsal való ügyébe a gubernium is beavatkozik. 1833-ban a Szén utcai házánál folytatott építéséhez biztosokat kér. 1834-ben Filip öccse adósságaiért zaklatják mint kezest. Ugyanebben az évben a városnak végzett munkájáért kér pénzt. 1835-ben a városháza felméréséért és rajzaiért járó 60 ezüstforintot a subperceptorság megváltására ajánlja fel. Ugyanakkor Kovács György nevű kőművesét a börtönből szeretné kiszabadítani, még kezességet is vállal érte. A Hidkapu előtti híd építésénél Kagerbauer Antal volt a vicepalléra. Megh. 1836. VIII. 16-án a kolerajárvány idején, 63 éves korában. Pataki Mihály egyik levelében igen sajnálkozik halála miatt. Félbemaradt munkáit felesége fejezti be, és sokáig perel kinnlévő pénzeiért.

1815. Zsibó. Cserei Ilona szobáját renoválja a Wesselényi kastélyban.

1815—1836. Kolozsvár. A Teleki—Pataki házat renoválja több ízben és a köfolyosót építi (1823)

1816. Uo. Gr. Bethlen Ferencné házat építi.

1816—1829. Uo. Az evangélikus templomot építi.

1817—1818. Uo. Wesselényi István házat építi.

1817—1818. Wesselényi István házat építi.

1817—1821. Uo. A Királyi Lyceumot építi.

1818. Uo. A fogházul szolgáló Tornyt renoválja.

1819. Uo. Felülvizsgálja Bergai professzor újonnan épített házat. Tagja a malomépitő bizottságnak.

1819—1821. Uo. A belső nagymalmot építi.

1820. Uo. Az óvári bástyát bontatja le.

1821. Uo. A Nagy-Szamos hídját vizsgálja felül, és tervet készít újraépítéséhez.

1822. Szászcsanád. Bánffy Györgynek készít becsüt Kiermayer Christiannal.

1823. Kolozsvár. A belső malom mellé épülő kovácsház költségvetését készíti el.

1824 Uo. Becsüt készít Schmidt Ádám patikus házaról.

1824—1825, 1830. Uo. A Redutnál dolgozik.

1824—1826. Uo. A sörháznál dolgozik.

1824. Uo. A Hunyadi örökösök főtéri házat javítja.

1826. Uo. A városháza tervét készíti. Véleményezi a mázsálóház tervét. Felülvizsgálja a régi tanácsházat. A Hidkapu előtti kőhid bolthajtását renoválja. A br. Orbán háznál istállót javít.

1827. Uo. Tervet készít a praetoriális házhoz.

1828. Uo. A Redut kéményét és Zakariás Antal házat vizsgálja felül.

1829—1836. Uo. A Magyar utcai ref. templom első tervének elkészítése és az építés megkezdése.

1829—1830. Uo. A sörfőzőhöz építendő szekérszín és istálló terve.

1830. Uo. A katonakórháznál javít.

1830. Csákigorbó. A cukorgyárat építi.

1831. Kolozsvár. Tervet készíti a berki négyköves malomhoz. A régi sörház falának bontásáról jelent.

1831—1832. Uo. A Németek pallóját javítja.

1832. Uo. Megbecsüli Hirschfeld kőfaragónak a Státutára tett munkáját. A Kolera-kórháznál javít.

1833. Uo. A Bánffy háznak városháza céljára történő megvásárlásával foglalkozó bizottság tagja.

1834—1836. Uo. A Szent György kaszárnya építése.

1834. Uo. A Libuczgátnál lévő malom építése. Megvizsgálja Kiermayer tervét, melyet a Hidkapu előtti hídhoz készített.

1834. Pálfalva. Granárium-tervet készíti a Telekieknek.

1835. Kolozsvár. Rajzokat készít a városházához. A Hídkapu hídján dolgozik. Megbecsüli Hirschfeldnek a hidhoz adott kőfaragó munkáját.

— — Ismeretlen épület terve a Bánffyaknak.

Teleki lvt. Kh. Granárium-terv dátum nélkül Építési tervek: 1821. V. 5. Számlák, nyugták: 1815. XII. 16.; 1817. I. 14.; 1818. XII. 3.; 1821. X. 20.; 1821. XI. 29.; 1823. XI. 10.; 1828. XI. 20.; 1834. XII. 30., 1836. VII. 17. Kimutatások, költségvetések: 1817. I. 22.; 1817. VII. 30.; 1817. XI. 21.; 1823. IV. 8.; 1823. VIII. 30.; 1824. VII. 16. Szerződések: 1817. I. 26.; 1823. V. 20. — Bethlen lvt. Becsü: 1822. XII. 31. — Wesselényi lvt. Elszámolások, nyugták: 1817. III. 4.; 1817. VII. 8.; 1817. VIII. 1.; 1817. VIII. 22.; 1818. IX. 20. — Cserei napi. III. 48, 53, 56. — ProtOecPolit 1816. 694; 1817. 233, 277, 412; 1818. 31, 529, 964; 1819. 228, 398, 399, 691, 729; 1820. 7, 114, 323, 514; 1821. 209, 245, 377, 521; 1822. 74; 1824. 625, 908; 1825. 223; 1826. 66, 67, 223, 430, 460, 482; 1827. 17; 1828. 107; 1829. 644; 1830. 170, 1158, 1279; 1831. 287—288, 716, 717; 11832. 133, 173, 736; 1834. 69, 74, 125, 239, 551, 757, 864, 882, 920, 1086, 1217; 1835. 106, 1096, 1148, 1368, 1417; 1836. 1270; 469, 490—492; 184C. 141, 241. — ProtJurid 1818. 836, 968; 1819. 11130, 1339; 1820. 45, 224; 1824. 71; 1825. 243; 1832. 1180, 1197; 1833. 993; 1837.395,423,477,523,571,658; 237, 305; 1839. 359. — ProtCentumv 1819. 105—106; 1820. 59; 1823. 8—9; 1826. 18, 88—89, 101; 1827. 7; 1833. 240—241, 242; 1834. 166, 168, 271—272; 1836. 191; 1838. 193; 1840. 125. — KvPJegyz VI. 71. — KMatr IV. 40, 58, 121, 170, 175, 181, 185, 207, 209, 211; V. 9, 17, 29, 63, 120, 155, 162, 187, 192; XI. 243. — Erdélyi Károly: *A kolozsvári Róm. Kat. Főgymnázium Értesítője az 1897—8. tanévről*. Kolozsvár 1898. 97. — Balogh 38, 45. — Biró: *Gernyeszeg* 150. — Jakab: *Tört* III. 634—647. — Jászai Károly: *Adatok a kolozsvári ág. h. ev. egyházközség történetéhez*. Cluj 1934.

Winkler (Vinkler) Márton. Asztaloslegény. 1835 előtt Szamosfalván és Enyeden dolgozik. 1835-ben arra panaszol, hogy a céh kontárkodás miatt megbüntette. — ProtOecPolit 1835. 987, 1109, 1255, 1477.

Wobik, Matthias. Kőműves. 1770-ben a külvárosban lakik, s taxafizetés szempontjából az utolsó előtti, ötödik kategóriába sorolják. — KvLvt Fasc. II. Nr. 1512.

Wolf Ferenc. Ácslegény. 1836-ban a csernovici tanács egy évre szóló vándorkönyvet küld neki. — ProtOecPolit 1836. 1486.

Worzinger, Matthias. Kőműves. Lásd: B. Nagy 329. 1751-ben házasodik, 1783-ban újránősül, de meglehet, hogy fiáról van szó. 1783-ban Schuchbauer Katalin esküvőjén ő a tanú. Megh. 1793. I. 25-én, 69 éves korában. — KMatr II. 51, 94, 124, 149, 151, 154; III. 1, 2, 26, 28, 38, 47.

Württemberg, Gaspar. Kőműves. 1787-ben peres ügye van a városi magisztrátus előtt — ProtJurid 1787. 226, 614.

Württemberg, Jacobus. Kőműves. 1787-ben peres ügye van a városi magisztrátus előtt. — ProtJurid 1787. 226, 614.

Zabolai József. Ács. 1807—1808 között a Teleki—Pataki háznál dolgozott. — Teleki lvt. Kh. Elszámolás: 1808. II. 12.

Zágoni József. Acs. 1807—1808 között a Teleki—Pataki háznál dolgozik. — Teleki lvt. Kh. Elszámolás: 1808. II. 12.

Zaszko, Michael. Asztaloslegény. Késmárki. 1845-ben a tanácstól kér védelmet a céh ellen, mert nyomorék és nem akarják megengedni, hogy dolgozzék. Megh. 1855. IX. 1-én, 44 éves korában. — ProtOecPolit 1845. 672. — KMatr XII. 214.

Zeiler Jakab. Ács. 1831-ben a céhvel nézeteltérése van kontárkodás miatt, mivel az „ispotály” malmát csinálja. — ProtOecPolit 1831. 467—469.

Zilahi István, de Enyed. Ács. Polg. eskü: 1717. X. 18. — KvPJegyz IV. 98.

Zirka János. Lakatos. 1808-ban a Toldalagi—Korda háznál néhány ablakra felveszi a kész munkát. — Bethlen lvt. Prot. (1808) II. 20.

Zonda Sándor. Pictor. Kolozsvári. Polg. eskü: 1816. VI. 18. — KvPJegyz VI. 65.

Zuz Lajos. Asztaloslegény. 1843-ban, 29 éves korában házasodik, és más társaival együtt arra kéri a guberniumot, hogy külön társaságot alakíthassanak. 1844-ben az ügy kivizsgálása során kiderül, hogy házas, gyereke van, és a céhbe csupán két éve akarna beállni, de szabadulólevelét még eddig nem mutatta fel. 1846-ban a kiadott remek-darab miatt panaszol, de mint kiderül, neki sem fogott. — KMatr IX. 14. — ProtOecPolit 1843. 930; 1844. 528; 1845 188, 326, 1168; 1846. 650, 660, 1005.